

Prezes Rady Ministrów

Donald Tusk

Warszawa, dnia /elektroniczny znacznik czasu/

RM-0610-27-25
UC27

Pan Szymon HOŁOWNIA
Marszałek Sejmu

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia stosowania przepisów prawa Unii Europejskiej poprawiających funkcjonowanie rynku wewnętrznego.

Ma on na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rozwoju i Technologii.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:
wnioskodawca

U S T A W A

z dnia

o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia stosowania przepisów prawa Unii Europejskiej poprawiających funkcjonowanie rynku wewnętrznego^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1233) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) wdraża dyrektywę 2006/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącą reklamy wprowadzającej w błąd i reklamy porównawczej (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 21);
- 2) służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (Dz. Urz. UE L 186 z 11.07.2019, str. 57).”;

2) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Czynami nieuczciwej konkurencji są w szczególności:

- 1) wprowadzające w błąd oznaczenie przedsiębiorstwa;

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

- 1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (Dz. Urz. UE L 186 z 11.07.2019, str. 57);
- 2) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r. ustanawiającego standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1986 („e-formularze”) (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 7, Dz. Urz. UE L 305 z 25.11.2022, str. 12 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2884 z 21.12.2023);
- 3) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 265 z 12.10.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90024 z 10.01.2025);
- 4) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90559 z 17.09.2024).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, ustawę z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi oraz ustawę z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych.

- 2) fałszywe lub oszukańcze oznaczenie pochodzenia geograficznego towarów albo usług;
 - 3) wprowadzające w błąd oznaczenie towarów lub usług;
 - 4) naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa;
 - 5) nakłanianie do rozwiązania lub niewykonania umowy;
 - 6) naśladownictwo produktów, pomawianie lub nieuczciwe zachwalanie, utrudnianie dostępu do rynku;
 - 7) przekupstwo osoby pełniącej funkcję publiczną;
 - 8) nieuczciwa lub zakazana reklama;
 - 9) organizowanie systemu sprzedaży lawinowej;
 - 10) prowadzenie lub organizowanie działalności w systemie konsorcyjnym;
 - 11) nieuzasadnione wydłużanie terminów zapłaty za dostarczane towary lub wykonane usługi;
 - 12) działanie w zakresie usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych w rozumieniu art. 2 pkt 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (Dz. Urz. UE L 186 z 11.07.2019, str. 57), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/1150”, naruszające przepisy tego rozporządzenia.”;
- 3) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:
- „Art. 4a. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 16 i art. 18 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150.”;
- 4) po art. 17g dodaje się art. 17h w brzmieniu:
- „Art. 17h. Czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie w zakresie usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych naruszające przepisy rozporządzenia 2019/1150, w szczególności przepisy dotyczące obowiązków w zakresie:
- 1) warunków korzystania z usług;
 - 2) warunków ograniczenia, zawieszenia i zakończenia świadczenia usług;
 - 3) określenia i opisu parametrów plasowania;
 - 4) opisów przypadków zróżnicowanego traktowania;
 - 5) zapewnienia wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg.”;

5) w art. 19:

a) w ust. 2 wyrazy „art. 14 i art. 15a” zastępuje się wyrazami „art. 14, art. 15a i art. 17h”,

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Z roszczeniem, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, w przypadku dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 17h, może wystąpić:

- 1) organizacja, o której mowa w ust. 1 pkt 2, o ile spełnia wymogi, o których mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150;
- 2) organizacja lub stowarzyszenie wskazane w wykazie opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia 2019/1150.”;

6) po art. 19 dodaje się art. 19a–19e w brzmieniu:

„Art. 19a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi listę organizacji i stowarzyszeń, o których mowa w art. 14 ust. 5 lit. a rozporządzenia 2019/1150, zwaną dalej „listą”.

2. Lista jest prowadzona w postaci elektronicznej.

3. Lista obejmuje następujące dane i informacje:

- 1) nazwę organizacji lub stowarzyszenia;
- 2) określenie celu działalności organizacji lub stowarzyszenia.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki udostępnia listę w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra.

Art. 19b. 1. Organizacja lub stowarzyszenie spełniające wymogi, o których mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150, mogą złożyć do ministra właściwego do spraw gospodarki wnioski o wpisanie na listę.

2. Wniosek zawiera:

- 1) nazwę organizacji lub stowarzyszenia;
- 2) numer Krajowego Rejestru Sądowego;
- 3) określenie celu działalności organizacji lub stowarzyszenia;
- 4) informację o sposobie udostępnienia informacji, o których mowa w art. 14 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia 2019/1150.

3. Do wniosku dołącza się:

- 1) statut organizacji lub stowarzyszenia;

- 2) oświadczenie o spełnieniu wymogów, o których mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150.

4. Oświadczenie jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

5. Wniosek składa osoba uprawniona do reprezentowania organizacji lub stowarzyszenia w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym tej osoby, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki rozpatruje wniosek w terminie 30 dni od dnia jego złożenia i w przypadku, gdy organizacja lub stowarzyszenie:

- 1) spełniają wymogi określone w art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150 – wpisuje je na listę;
- 2) nie spełniają wymogów określonych w art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150 – odmawia wpisu na listę w drodze decyzji administracyjnej.

7. Wniosek niespełniający wymogów, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 19c. W przypadku zmiany danych i informacji, o których mowa w art. 19b ust. 2 i ust. 3 pkt 1, organizacja lub stowarzyszenie niezwłocznie informują ministra właściwego do spraw gospodarki o tym fakcie, w sposób, o którym mowa w art. 19b ust. 5.

Art. 19d. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki skreśla organizację lub stowarzyszenie z listy:

- 1) w przypadku powzięcia informacji o niespełnianiu przez organizację lub stowarzyszenie wymogów, o których mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150, jeżeli organizacja lub stowarzyszenie po wezwaniu do złożenia w określonym terminie wyjaśnień nie udzieliły odpowiedzi albo przedstawione wyjaśnienia nie potwierdzają spełnienia tych wymogów – w drodze decyzji administracyjnej;
- 2) na wniosek organizacji lub stowarzyszenia – w ramach czynności materialno-technicznej.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki zawiadamia organizację lub stowarzyszenie o skreśleniu z listy w terminie 7 dni od dnia skreślenia.

Art. 19e. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 19b ust. 6 pkt 1, art. 19c i art. 19d ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie aktualizuje listę.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje zaktualizowaną listę Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 14 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia 2019/1150, niezwłocznie po jej aktualizacji.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2024 r. poz. 1616) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) w zakresie swojej regulacji wdraża:

- a) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. mającą na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (Dz. Urz. UE L 11 z 14.01.2019, str. 3),
- b) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1828 z dnia 25 listopada 2020 r. w sprawie powództw przedstawielielskich wytaczanych w celu ochrony zbiorowych interesów konsumentów i uchylającą dyrektywę 2009/22/WE (Dz. Urz. UE L 409 z 04.12.2020, str. 1, Dz. Urz. UE L 265 z 12.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 277 z 27.10.2022, str. 1, Dz. Urz. UE L 135 z 23.05.2023, str. 1, Dz. Urz. UE L 2023/2854 z 22.12.2023, Dz. Urz. UE L 2024/1689 z 12.07.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1781 z 28.06.2024, Dz. Urz. UE L 2024/1799 z 10.07.2024 oraz Dz. Urz. UE L 2024/2847 z 20.11.2024);

2) służy stosowaniu:

- a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 265 z 12.10.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2025/90024 z 10.01.2025),
- b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek

wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90559 z 17.09.2024).”;

- 2) w art. 4 w pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 i 26 w brzmieniu:
- „25) rozporządzeniu nr 2022/1925 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych) (Dz. Urz. UE L 265 z 12.10.2022, str. 1, z późn. zm.³⁾);
- 26) rozporządzeniu nr 2022/2560 – rozumie się przez to rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1, z późn. zm.⁴⁾).”;
- 3) w art. 31:
- a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu:
- „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu;
- 7d) wykonywanie zadań państwa członkowskiego, o których mowa w:
- a) art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia nr 2022/2560, w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem zadań, o których mowa w art. 469 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. ...) i w art. 52 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2023 r. poz. 140 oraz z 2025 r. poz. ...),
- b) art. 35 ust. 1 rozporządzenia nr 2022/2560;
- 7e) pełnienie roli organu państwa członkowskiego właściwego do kontaktu z Komisją Europejską w zakresie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 2,

³⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2025/90024 z 10.01.2025.

⁴⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90559 z 17.09.2024.

ust. 3 lit. c i ust. 4, art. 13 ust. 7 lit. a, art. 14 ust. 4 i art. 35 ust. 3 rozporządzenia nr 2022/2560;”;

b) po pkt 16b dodaje się pkt 16c w brzmieniu:

„16c) współpraca z Prezesem Urzędu Zamówień Publicznych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych, w szczególności w zakresie wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu nr 2022/2560;”;

4) w art. 48 w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie przepisów art. 5–7 rozporządzenia nr 2022/1925.”;

5) po art. 53a dodaje się art. 53b i art. 53c w brzmieniu:

„Art. 53b. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może, na wniosek Komisji Europejskiej, w przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 7 rozporządzenia nr 2022/2560, wezwać świadka w celu odebrania od niego zeznań. Przepisy art. 52 ust. 2 i art. 53 stosuje się. Przepisy art. 50 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 53c. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może upoważnić pracowników Urzędu do pomocy Komisji Europejskiej w odbieraniu wyjaśnień, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia nr 2022/1925. Przepisy art. 105a ust. 4 i 6 stosuje się odpowiednio.”;

6) po art. 61a dodaje się art. 61b w brzmieniu:

„Art. 61b. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może, na wniosek Komisji Europejskiej, w przypadku o którym mowa w art. 14 ust. 7 rozporządzenia nr 2022/2560, zwrócić się o przesłuchanie świadków do właściwego miejscowo sądu rejonowego, jeżeli przemawia za tym charakter dowodu albo wzgląd na poważne niedogodności lub znaczną wysokość kosztów przeprowadzenia dowodu. Przepis art. 61 ust. 1 zdanie drugie stosuje się. Przepisy art. 50 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.”;

7) po art. 72 dodaje się art. 72a w brzmieniu:

„Art. 72a. 1. Organy administracji publicznej, które powzięły informację o możliwości występowania subsydiów zagranicznych mogących zakłócać rynek wewnętrzny, zawiadamiają o tym Prezesa Urzędu, który przekazuje tę informację do Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia nr 2022/2560.

2. W przypadku gdy informacja, o której mowa w ust. 1, dotyczy postępowań o udzielenie zamówienia i postępowań o zawarcie umowy koncesji, Prezes Urzędu informuje Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o przekazanej informacji, o której mowa w ust. 1.”;

8) w art. 73 w ust. 2:

a) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wymiany informacji z Komisją Europejską i właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia nr 2017/2394 oraz rozporządzenia nr 2022/1925;”;

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) wymiany informacji z Komisją Europejską na podstawie rozporządzenia nr 2022/2560;”;

9) w art. 105i dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu:

„4. W przypadku gdy przedsiębiorca lub osoba uprawniona do jego reprezentowania sprzeciwiają się przeprowadzeniu przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów rozporządzenia nr 2022/1925, osobom upoważnionym przez Prezesa Urzędu do udziału w tej kontroli przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 105b, art. 105ca, art. 105da, art. 105f–105h, art. 105n, art. 105nc i art. 105o. Prezes Urzędu może upoważnić do udziału w kontroli lub przeszukaniu pracownika Urzędu lub osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości.

5. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może przeprowadzić kontrolę lub dokonać przeszukania na podstawie art. 105n na wniosek Komisji Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 7 rozporządzenia nr 2022/2560.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Prezes Urzędu może upoważnić do udziału w kontroli lub przeszukaniu:

- 1) pracownika Urzędu;
- 2) pracownika Komisji Europejskiej;
- 3) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości.

7. W przypadku gdy przedsiębiorca lub osoba uprawniona do jego reprezentowania sprzeciwiają się przeprowadzeniu przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów rozporządzenia nr 2022/2560,

osobom upoważnionym przez Prezesa Urzędu, o których mowa w ust. 6 pkt 1 i 3, przysługują w toku kontroli uprawnienia, o których mowa w art. 105b, art. 105ca, art. 105da, art. 105f–105h, art. 105n, art. 105nc i art. 105o.”;

10) w art. 105n:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W sprawach:

- 1) praktyk ograniczających konkurencję w toku postępowania wyjaśniającego i postępowania antymonopolowego,
- 2) wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie przepisów art. 5–7 rozporządzenia nr 2022/1925 w toku postępowania wyjaśniającego – w celu znalezienia i uzyskania informacji z akt, ksiąg, pism, wszelkiego rodzaju dokumentów lub informatycznych nośników danych, urządzeń oraz systemów informatycznych oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, Prezes Urzędu może przeprowadzić u przedsiębiorcy przeszukanie pomieszczeń i rzeczy, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do przypuszczenia, że wymienione informacje lub przedmioty tam się znajdują.”,

b) w ust. 3 po wyrazach „naruszenia przepisów ustawy” dodaje się wyrazy „lub naruszenia przepisów art. 5–7 rozporządzenia nr 2022/1925”;

11) w art. 106 w ust. 2a we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 52 lub art. 53a” zastępuje się wyrazami „art. 52, art. 53a lub art. 53b”;

12) w art. 107 w ust. 1 w pkt 3 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 52 lub art. 53a” zastępuje się wyrazami „art. 52, art. 53a lub art. 53b”;

13) użyte w art. 108 w ust. 3 w pkt 3 dwukrotnie wyrazy „art. 52 lub art. 53a” zastępuje się wyrazami „art. 52, art. 53a lub art. 53b”;

14) w art. 113b w ust. 1 w pkt 2 w lit. a wyrazy „art. 105n ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 105n ust. 1 pkt 1”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2023 r. poz. 140) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa:

- 1) wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 114 z 05.05.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 307 z 25.11.2015, str. 9, Dz.

Urz. UE L 337 z 19.12.2017, str. 21, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 23, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 21 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2497 z 16.11.2023);

2) służy stosowaniu:

- a) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r. ustanawiającego standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1986 („e-formularze”) (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 7, Dz. Urz. UE L 305 z 25.11.2022, str. 12 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2884 z 21.12.2023),
- b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90559 z 17.09.2024).”;

2) w art. 18:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zamawiający przygotowuje ogłoszenia zgodnie ze standardowymi formularzami, określonymi w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r. ustanawiającym standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającym rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1986 („e-formularze”) (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 7, z późn. zm.⁵⁾).”;

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, te z pól standardowych formularzy ogłoszeń nieoznaczonych w załączniku do rozporządzenia wymienionego w ust. 3 jako pola obowiązkowe, które podlegają obowiązkowi wypełnienia, kierując się koniecznością uzyskania miarodajnych danych w celu wypełniania obowiązków sprawozdawczych, w szczególności w stosunku do organów Unii Europejskiej, potrzebą zapewnienia porównywalności z danymi zawartymi w krajowych formularzach ogłoszeń

⁵⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 305 z 25.11.2022, str. 12 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2884 z 21.12.2023.

zamieszczanych w Biuletynie Zamówień Publicznych, jak również potrzebą automatycznego generowania tych danych w celu ich ponownego wykorzystania.”;

- 3) w art. 52 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560”, w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji;

5) współpracuje z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych, w szczególności w zakresie wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560.”;

- 4) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu:

„Rozdział 9a

Działania Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji

Art. 53a. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych wykonując zadania państwa członkowskiego w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji podejmuje czynności na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560.

Art. 53b. 1. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych, w ramach czynności podejmowanych na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7 i art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560, może wezwać zamawiającego, wykonawcę lub koncesjonariusza do udzielenia informacji lub przekazania dokumentów. Zamawiający, wykonawca i koncesjonariusz udzielają informacji oraz przekazują dokumenty w terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych.

⁶⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 2024/90559 z 17.09.2024.

2. Do czynności podejmowanych na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7 i art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560 przepisy art. 604 i art. 605 Prawa zamówień publicznych stosuje się odpowiednio.

Art. 53c. 1. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 14 ust. 5–7 rozporządzenia 2022/2560, może zwrócić się do Policji o pomoc przy ich przeprowadzeniu.

2. Pomoc Policji polega na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania czynności, osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także na ustaleniu tożsamości osób.

3. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych występuje na piśmie o udzielenie pomocy do komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania czynności co najmniej 7 dni przed planowanym dniem podjęcia czynności, a w przypadku niecierpiącym zwłoki, co najmniej 3 dni przed planowanym dniem ich podjęcia.

Art. 53d. 1. Nie ujawnia się informacji powziętych w związku z przeprowadzaniem czynności służbowych na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa oraz innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, a także innych informacji wymagających ochrony ze względu na ich poufny charakter. Przepis nie dotyczy wymiany informacji z Komisją Europejską na podstawie rozporządzenia 2022/2560.”;

5) w art. 69 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi 2 000 000 zł, w tym w:

- 1) 2026 r. – 200 000 zł;
- 2) 2027 r. – 200 000 zł;
- 3) 2028 r. – 200 000 zł;
- 4) 2029 r. – 200 000 zł;
- 5) 2030 r. – 200 000 zł;
- 6) 2031 r. – 200 000 zł;
- 7) 2032 r. – 200 000 zł;
- 8) 2033 r. – 200 000 zł;
- 9) 2034 r. – 200 000 zł;

10) 2035 r. – 200 000 zł.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„¹⁾ Niniejsza ustawa:

1) wdraża:

- a) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającą dyrektywę 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 65, Dz. Urz. UE L 307 z 25.11.2015, str. 5, Dz. Urz. UE L 24 z 30.01.2016, str. 14, Dz. Urz. UE L 337 z 19.12.2017, str. 19, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 25, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 23, Dz. Urz. UE L 2023/2495 z 16.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2023/90063 z 03.11.2023),
- b) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylającą dyrektywę 2004/17/WE (Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 243, Dz. Urz. UE L 307 z 25.11.2015, str. 7, Dz. Urz. UE L 337 z 19.12.2017, str. 17, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 27, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 25, Dz. Urz. UE L 2023/2495 z 16.11.2023 oraz Dz. Urz. UE L 2023/90063 z 03.11.2023),
- c) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/81/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania niektórych zamówień na roboty budowlane, dostawy i usługi przez instytucje lub podmioty zamawiające w dziedzinach obronności i bezpieczeństwa i zmieniającą dyrektywy 2004/17/WE i 2004/18/WE (Dz. Urz. UE L 216 z 20.08.2009, str. 76, Dz. Urz. UE L 314 z 01.12.2009, str. 64, Dz. Urz. UE L 319 z 02.12.2011, str. 43, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 184, Dz. Urz. UE L 335 z 14.12.2013, str. 17, Dz. Urz. UE L 330 z 16.12.2015, str. 14, Dz. Urz. UE L 337 z 19.12.2017, str. 22, Dz. Urz. UE L 198 z 25.07.2019, str. 241, Dz. Urz. UE L 279 z 31.10.2019, str. 29, Dz. Urz. UE L 398 z 11.11.2021, str. 19 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2510 z 16.11.2023),

- d) dyrektywę Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (Dz. Urz. WE L 395 z 30.12.1989, str. 33 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 246, Dz. Urz. UE L 335 z 20.12.2007, str. 31, Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 63 z 10.03.2016, str. 44),
- e) dyrektywę Rady 92/13/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. koordynującą przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne odnoszące się do stosowania przepisów wspólnotowych w procedurach zamówień publicznych podmiotów działających w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i telekomunikacji (Dz. Urz. WE L 76 z 23.03.1992, str. 14 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 6, t. 1, str. 315, Dz. Urz. UE L 363 z 20.12.2006, str. 107, Dz. Urz. UE L 335 z 20.12.2007, str. 31 oraz Dz. Urz. UE L 94 z 28.03.2014, str. 1);

2) służy stosowaniu:

- a) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r. ustanawiającego standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1986 („e-formularze”) (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 7, Dz. Urz. UE L 305 z 25.11.2022, str. 12 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2884 z 21.12.2023),
- b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 2024/90559 z 17.09.2024).”;

2) w art. 87:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zamawiający przygotowuje ogłoszenia zgodnie ze standardowymi formularzami, określonymi w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r. ustanawiającym standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającym

rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1986 („e-formularze”) (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 7, z późn. zm.⁷⁾).”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, te z pól standardowych formularzy ogłoszeń nieoznaczonych w załączniku do rozporządzenia wymienionego w ust. 1 jako pola obowiązkowe, które podlegają obowiązkowi wypełnienia, kierując się koniecznością uzyskania miarodajnych danych w celu wypełniania obowiązków sprawozdawczych, w szczególności w stosunku do organów Unii Europejskiej, potrzebą zapewnienia porównywalności z danymi zawartymi w krajowych formularzach ogłoszeń zamieszczanych w Biuletynie Zamówień Publicznych, jak również potrzebą automatycznego generowania tych danych w celu ich ponownego wykorzystania.”;

3) w art. 469 w pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 w brzmieniu:

„25) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560”, w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia.”;

4) po art. 469 dodaje się art. 469a w brzmieniu:

„Art. 469a. Prezes Urzędu współpracuje z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych, w szczególności w zakresie wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560.”;

5) w art. 580 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Złożenie skargi w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo

⁷⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 305 z 25.11.2022, str. 12 oraz Dz. Urz. UE L 2023/2884 z 21.12.2023.

państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo wysłanie jej na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, jest równoznaczne z jej wniesieniem.”;

- 6) po dziale XI dodaje się dział XIa w brzmieniu:

„DZIAŁ XIa

Działania Prezesa Urzędu w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia

Art. 617a. Prezes Urzędu wykonując zadania państwa członkowskiego w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia podejmuje czynności na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560.

Art. 617b. 1. Prezes Urzędu, w ramach czynności podejmowanych na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7 i art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560, może wezwać zamawiającego lub wykonawcę do udzielenia informacji lub przekazania dokumentów. Zamawiający i wykonawca udzielają informacji oraz przekazują dokumenty w terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu.

2. Do czynności podejmowanych na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7 i art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560 przepisy art. 604 i art. 605 stosuje się odpowiednio.

Art. 617c. 1. Prezes Urzędu, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 14 ust. 5–7 rozporządzenia 2022/2560, może zwrócić się do Policji o pomoc przy ich przeprowadzeniu.

2. Pomoc Policji polega na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania czynności, osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także na ustaleniu tożsamości osób.

3. Prezes Urzędu występuje na piśmie o udzielenie pomocy do komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania czynności co najmniej 7 dni przed planowanym dniem podjęcia czynności, a w przypadku niecierpiącym zwłoki, co najmniej 3 dni przed planowanym dniem ich podjęcia.

Art. 617d. 1. Nie ujawnia się informacji powziętych w związku z przeprowadzaniem czynności służbowych na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa oraz

innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, a także innych informacji wymagających ochrony ze względu na ich poufny charakter. Przepis nie dotyczy wymiany informacji z Komisją Europejską na podstawie rozporządzenia 2022/2560.

Art. 617e. 1. Prezes Urzędu w toku prowadzonej kontroli, o której mowa w dziale XI rozdziale 2, weryfikuje dopełnienie przez zamawiającego obowiązków, o których mowa w art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2022/2560.

2. Z przeprowadzonej w toku kontroli weryfikacji sporządza się informację w zakresie dopełnienia przez zamawiającego obowiązków, o których mowa w art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2022/2560. Informację tę Prezes Urzędu dołącza do informacji o wyniku kontroli, o której mowa w art. 609 ust. 1 pkt 2 i art. 616 ust. 1.

3. Prawo wniesienia umotywowanych zastrzeżeń, o których mowa w art. 610 i art. 617, nie przysługuje od informacji, o której mowa w ust. 2 zdanie pierwsze.”.

Art. 5. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej listę, o której mowa w art. 19a ustawy zmienianej w art. 1, nie później niż w terminie 7 dni od dnia dokonania pierwszego wpisu na tę listę.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Spis treści

Cel i potrzeba ustawy	2
Aktualny stan prawny i projektowane zmiany.....	4
Ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji	4
Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.....	8
Ustawa z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych oraz ustawa z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi.....	17
Przepis przejściowy i przepis o wejściu w życie	25
Skutki społeczno-gospodarcze	26

Cel i potrzeba ustawy

Celem ustawy *o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia stosowania przepisów prawa Unii Europejskiej poprawiających funkcjonowanie rynku wewnętrznego* jest dostosowanie polskich przepisów do obowiązujących rozporządzeń unijnych i umożliwienie ich skutecznego stosowania, a w konsekwencji poprawa środowiska prawnego i instytucjonalnego, w którym przedsiębiorcy dostarczają towary i świadczą usługi na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Zwiększenie poziomu pewności i przewidywalności prawa wśród obywateli i przedsiębiorców oraz usprawnienie procedur mogą istotnie wpłynąć na poprawę warunków wykonywania działalności gospodarczej i stworzyć pozytywny impuls do jej podejmowania.

Biorąc pod uwagę powyższe, konieczne jest zapewnienie wykonalności następujących aktów prawnych UE w polskim systemie prawnym:

- rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r. ustanawiającego standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1986 („e-formularze”) (zwanego dalej: „rozporządzeniem 2019/1780”);
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (zwanego dalej „rozporządzeniem P2B”);
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych) (zwanego dalej „aktem o rynkach cyfrowych”);
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560”).

Przeprowadzenie osobnej nowelizacji każdego z aktów prawnych, w których zidentyfikowano potrzebę zapewnienia wykonalności prawa UE dla osiągnięcia ww. celu, wydaje się działaniem nadmiarowym. Dlatego, mając na względzie ekonomikę procesu legislacyjnego, rekomendowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie nowych przepisów w drodze jednej ustawy o charakterze przekrojowym.

Przepisy projektowanej ustawy mają na celu:

- wprowadzenie ścieżki dochodzenia roszczeń przez użytkowników biznesowych i użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych w przypadku stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych przez dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych;
- wprowadzenie efektywnej współpracy z Komisją Europejską w zakresie identyfikacji naruszeń dokonywanych na rynkach cyfrowych oraz nadanie organom krajowym uprawnień do prowadzenia w tym zakresie postępowań wyjaśniających oraz wspierania Komisji Europejskiej w jej czynnościach na terytorium RP;
- usprawnienie wykonywalności ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych, zwanej dalej „Pzp”, poprzez wdrożenie do krajowego porządku prawnego rozwiązań przewidzianych rozporządzeniem 2019/1780 w zakresie zamówień publicznych oraz umów koncesji na roboty budowlane lub usługi w zakresie wypełniania niektórych pól formularzy elektronicznych do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i udzielania koncesji (e-formularze);
- określenie organów do współpracy z Komisją Europejską w zakresie badania subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny Unii Europejskiej.

Konieczność wprowadzenia przepisów wskazujących organ do współpracy z Komisją Europejską w zakresie badania subsydiów zagranicznych występujących na rynku wewnętrznym Unii Europejskiej oraz zakres tej współpracy wynika z potrzeby zapewnienia wykonalności przepisów rozporządzenia 2022/2560, które weszło w życie 12 stycznia 2023 r. i jest stosowane od dnia 13 lipca 2023 r. Rozporządzenie 2022/2560 nakłada na państwa członkowskie obowiązek współpracy z Komisją Europejską w zakresie prowadzonych przez nią postępowań mających na celu zidentyfikowanie i zbadanie charakteru danego subsydium, a także działań na rzecz zniwelowania zakłócającego charakteru tych subsydiów. Na gruncie prawa polskiego nie występują przepisy, które wskazywałyby organ do współpracy z Komisją Europejską w zakresie badania subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny. W celu zapewnienia skuteczności postępowań prowadzonych przez Komisję Europejską konieczne jest ustawowe wskazanie organu, który będzie wykonywał obowiązki państw członkowskich wskazane w rozporządzeniu 2022/2560 (tj.: przekazywanie Komisji informacji; pomoc Komisji w kontrolach przedsiębiorstw; przeprowadzanie kontroli przedsiębiorstw i innych czynności wyjaśniających, egzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej).

Aktualny stan prawny i projektowane zmiany

Poniżej przedstawiono uzasadnienie projektowanych zmian w poszczególnych ustawach w ujęciu chronologicznym.

Ustawa z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji

Usługi pośrednictwa internetowego są kluczowymi czynnikami wspierającymi przedsiębiorczość i nowe modele biznesowe, handel oraz innowacje, które mogą również przyczynić się do poprawy dobrobytu konsumentów i które są w coraz większym stopniu wykorzystywane zarówno przez sektor prywatny, jak i publiczny. Oferują one dostęp do nowych rynków i nowe możliwości handlowe, stwarzając przedsiębiorstwom szansę czerpania korzyści z rynku wewnętrznego, w tym ekspansję rynkową czy redukcję kosztów, oraz powiększają możliwości w zakresie oferowania konkurencyjnych cen w Internecie. Pośrednio przełoży się to również na korzyści dla konsumentów w Unii Europejskiej, w szczególności poprzez zwiększenie wyboru towarów i usług. Dla osiągnięcia takiego efektu wymagane jest jednak, aby zapewnić pewność prawa.

W tym kontekście ważne jest, aby przedsiębiorstwa mogły ufać usługom pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych, w ramach których nawiązują stosunki handlowe, co przyczyni się do pełnej eksploatacji korzyści płynących z gospodarki platform internetowych. Ma to szczególne znaczenie głównie z uwagi na fakt, że coraz więcej transakcji zawieranych jest przy wykorzystaniu usług pośrednictwa internetowego, czemu sprzyjają silne, oparte na danych pośrednie efekty sieciowe. To prowadzi jednak również do wzrostu zależności takich użytkowników biznesowych i użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych, w szczególności mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, od dostawców tych usług.

W wyniku tej rosnącej zależności dostawcy usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych mają często znacznie większą siłę przetargową, która umożliwia im w praktyce podejmowanie jednostronnych działań w sposób, który może być niesprawiedliwy i szkodliwy dla uzasadnionych interesów ich użytkowników biznesowych i użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych oraz, pośrednio, również dla konsumentów w Unii Europejskiej. Mogą oni jednostronnie zmuszać ww. użytkowników do praktyk, które rażąco odbiegają od dobrych praktyk handlowych lub są sprzeczne z zasadą dobrej wiary i uczciwego obrotu np. poprzez wymuszanie akceptacji zasad współpracy bez możliwości negocjacji przez drugą stronę.

Rozporządzenie P2B wprowadza w art. 15 obowiązek ustanowienia przez państwa członkowskie przepisów określających środki mające zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów tegoż rozporządzenia, wskazując przy tym, że środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Propozycja zmian w ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji ma zatem na celu zapewnienie skutecznego stosowania przepisów rozporządzenia P2B, które zgodnie z polskim ustawodawstwem obowiązuje bezpośrednio.

W projektowanym art. 4a ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji proponuje się wskazanie ministra właściwego do spraw gospodarki jako organu właściwego do przekazywania Komisji Europejskiej informacji w celu monitorowania wpływu rozporządzenia P2B między usługami pośrednictwa internetowego i ich użytkownikami biznesowymi oraz między wyszukiwarkami internetowymi i użytkownikami korzystającymi ze strony internetowej w celach biznesowych (art. 16 rozporządzenia P2B). Minister ten będzie również przekazywał Komisji Europejskiej informacje potrzebne Komisji Europejskiej do sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w art. 18 rozporządzenia P2B.

Ponadto, projektowane przepisy wprowadzają do polskiego porządku prawnego dodatkowe czynności, które mogą być podjęte przez przedsiębiorców w związku z naruszeniem przepisów rozporządzenia P2B przez dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych. Definicja przedsiębiorcy zawarta w ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji w swoim zakresie obejmuje użytkowników biznesowych, dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych oraz użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych w rozumieniu odpowiednio art. 2 pkt 1, 3, 6 i 7 rozporządzenia P2B.

Projekt rozszerza obowiązującą dotychczas w polskim porządku prawnym definicję czynu nieuczciwej konkurencji o działania w zakresie usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych naruszające przepisy rozporządzenia P2B, co pozwoli przedsiębiorcom na dochodzenie swoich praw w postępowaniach przed sądem. Przepisy sformułowano z uwzględnieniem bezpośredniego obowiązywania rozporządzenia, bez powielania jego przepisów, dlatego też w projektowanym art. 17h wskazano otwarty katalog tych naruszeń. Jednocześnie projektowane przepisy nie wprowadzają penalizacji naruszeń w stopniu wykraczającym poza obowiązujące już przepisy ogólne, co jest zgodne z motywem 46 rozporządzenia P2B. Postępowania będą miały charakter prywatno-skargowy i prowadzone

będą przed sądami właściwymi w sprawie własności intelektualnej. Z dotychczasowego (od 2020 r.) funkcjonowania tego rodzaju sądów można wnioskować, że cechują się już teraz interdyscyplinarnością, zrozumieniem technicznego i biznesowego tła sporu, a sprawy – mimo złożoności sporów – prowadzone są sprawnie.

Przekazanie spraw do sądów właściwych w sprawie własności intelektualnej ma również na celu zapewnienie ich sprawniejszego rozpatrywania. Postępowania przed tego rodzaju sądami są szybsze – w I i II instancji zarezerwowano im bowiem terminy instrukcyjne na rozpatrywanie kwestii incydentalnych w toku postępowania, np. niezwłoczne rozpatrzenie wniosku o zabezpieczenie dowodu, nie później niż w ciągu tygodnia od dnia jego wpływu do sądu. Skrócone terminy, służące sprawnemu rozpatrywaniu spraw mają również zastosowanie w odniesieniu do skarg dotyczących zabezpieczenia dowodu, które powinny być również rozpatrywane niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu miesiąca od dnia wpływu.

Projektowane przepisy przyznają legitymację do występowania z roszczeniem na rzecz przedsiębiorcy organizacjom lub stowarzyszeniom wyznaczonym przez państwo członkowskie i wskazanym w wykazie publikowanym w Dzienniku Urzędowym UE (zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia P2B), ale również pozostawiają możliwość wystąpienia z roszczeniem organizacjom, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, o ile jednak organizacje te spełnią wymogi określone w rozporządzeniu P2B (zgodnie z motywem 45 tego rozporządzenia).

W ocenie projektodawcy nie zachodzi konieczność korzystania w tym przypadku z prawa do wyznaczenia do tego celu podmiotu publicznego (co fakultatywnie dopuszcza art. 14 ust. 5 lit. b rozporządzenia P2B). W Polsce bowiem wśród ponad 88 tys. organizacji pozarządowych i non-profit funkcjonuje wystarczająca liczba doświadczonych i kompetentnych podmiotów skupionych na monitorowaniu i ochronie interesów polskich przedsiębiorców, również w ramach europejskiego rynku wewnętrznego, które swoją codzienną działalność skupiają na promocji, profesjonalizacji i samoregulacji branży handlu elektronicznego. W te działania również wpisywać będzie się dbałość o jakość, bezpieczeństwo i konkurencyjność krajowego rynku poprzez przeciwdziałanie naruszeniom rozporządzenia P2B.

Zgodnie z projektowanymi przepisami minister właściwy ds. gospodarki prowadzi, udostępnia i aktualizuje listę takich organizacji lub stowarzyszeń. Lista jest prowadzona w postaci elektronicznej i zawiera podstawowe dane i informacje, które zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia P2B państwo członkowskie jest zobowiązane przekazać Komisji Europejskiej.

Wpis na listę będzie dokonywany na wniosek organizacji lub stowarzyszenia po rozpatrzeniu go przez ministra. We wniosku i załączonych dokumentach powinny być zawarte dane i informacje, które pozwolą zidentyfikować dany podmiot, a także zweryfikować spełnienie wymagań określonych w art. 14 ust. 3 rozporządzenia P2B. Organizacja lub stowarzyszenie będzie zatem wskazywać we wniosku nazwę i numer KRS w celu sprawdzenia wymogu z art. 14 ust. 3 lit. a rozporządzenia P2B (ustanowienie zgodnie z prawem państwa członkowskiego). Minister będzie mógł sprawdzić, czy organizacja lub stowarzyszenie realizują cele określone w art. 14 ust. 3 lit. b rozporządzenia P2B dzięki wskazaniu we wniosku celu działalności, a także w oparciu o załączony statut. Z kolei wymóg wskazania we wniosku informacji o sposobie udostępnienia informacji dotyczących ich członkostwa i źródła finansowania (np. wskazanie adresu publikacji online) pozwoli ministrowi zweryfikować spełnienie obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia P2B. Ponadto projektodawca zaproponował posłużenie się oświadczeniem pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, w razie trudności z ustaleniem konkretnego dokumentu, który wskazywałby jednoznacznie spełnienie wymogów zawartych w art. 14 ust. 3 rozporządzenia P2B – w szczególności wymogów z art. 14 ust. 3 lit. c i d rozporządzenia P2B, dotyczących nienastawienia na zysk i braku wpływu stron trzecich na proces decyzyjny organizacji lub stowarzyszenia. Może się bowiem okazać, że informacje te nie będą jasno wynikały z informacji podanych do wiadomości publicznej zgodnie z art. 14 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia P2B. Oświadczenie stanowi zatem dla organu ważne wzmocnienie procesu weryfikacji wymagań i daje organowi narzędzie do podjęcia odpowiednich kroków prawnych w przypadku, gdy zawarte w nim informacje okażą się nieprawdziwe (art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r – Kodeks karny).

Wniosek może być złożony w formie dokumentu elektronicznego przez osobę uprawnioną do reprezentacji organizacji lub stowarzyszenia. Jego rozpatrzenie przez ministra powinno nastąpić w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku. Jeżeli organizacja lub stowarzyszenie spełnia wymogi z art. 14 ust. 3 rozporządzenia P2B, minister wpisze taki podmiot na listę, która następnie będzie przekazana Komisji Europejskiej w celu udostępnienia danych w Dzienniku Urzędowym UE. Z kolei w przypadku niespełnienia powyższych wymogów, minister będzie mógł odmówić wpisania na listę w drodze decyzji administracyjnej. Minister może również pozostawić wniosek bez rozpoznania, jeżeli nie spełnia on wymogów formalnych.

Projektowane przepisy dają też ministrowi podstawę do wykreślenia organizacji lub stowarzyszenia z listy. Może to nastąpić na wniosek tego podmiotu, w ramach czynności

materialno-technicznej. Minister może również wykreślić podmiot z listy w drodze decyzji administracyjnej, w przypadku gdy powyższe informacje o niespełnianiu (od początku, w przypadku gdy minister przykładowo został wprowadzony w błąd, lub w przypadku zaprzestania spełniania) wymogów określonych w rozporządzeniu P2B, jeżeli organizacja lub stowarzyszenie po wezwaniu do złożenia w określonym terminie wyjaśnień nie udzieli odpowiedzi albo przedstawione wyjaśnienia nie potwierdzą spełnienia tych wymogów. O skreśleniu z listy minister będzie informował organizację lub stowarzyszenie w terminie 7 dni od dnia skreślenia.

Organizacje i stowarzyszenia wpisane na listę będą zobowiązane informować ministra właściwego ds. gospodarki o zmianie danych i informacji podanych we wniosku. Jest to niezbędne z uwagi na konieczność przysyłania aktualnych danych do Komisji Europejskiej.

Obecnie nie jest znana skala naruszeń przepisów rozporządzenia P2B, co może świadczyć o tym, że przedsiębiorcy dotknięci czynem nieuczciwej konkurencji rezygnują z dochodzenia swoich praw, prawdopodobnie w obawie przed dysproporcją sił i niepowodzeniem w konfrontacji z dużym dostawcą usług. Zakłada się, że projektowane przepisy zmienią ten stan, poprzez wyposażenie poszkodowanych w odpowiednie narzędzia – możliwość bycia reprezentowanym przed sądem przez kompetentną organizację lub stowarzyszenie. Dobrowolność w zakresie występowania w imieniu przedsiębiorcy z roszczeniami (czyli uwzględnienie organizacji lub stowarzyszenia na liście ministra i w wykazie UE na jej/jego własny wniosek) – w odróżnieniu od sytuacji, w której z roszczeniem występowałaby wskazana odgórnie instytucja publiczna – może sprzyjać wykształceniu się większej świadomości udziału w rynku. Rozwiązanie to może stanowić impuls do wykształcenia wśród organizacji i stowarzyszeń branżowych większej wspólnej odpowiedzialności za jakość i bezpieczeństwo usług na rynku wewnętrznym, a w efekcie zwiększyć poczucie pewności wśród korzystających z nich przedsiębiorców i użytkowników.

Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów

1) zmiany w ustawie związane z aktem o rynkach cyfrowych

W związku z wejściem w życie 11 listopada 2022 r. aktu o rynkach cyfrowych, który obowiązuje od 2 maja 2023 r., istnieje potrzeba dostosowania do tego aktu ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, zwanej dalej: „uokk”. Celem nowelizacji uokk jest zapewnienie wykonalności na gruncie prawa polskiego przepisów aktu o rynkach cyfrowych, a także przyznanie Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

(zwanego dalej: „Prezesem UOKiK”) kompetencji do przeprowadzania z własnej inicjatywy badania w sprawie możliwego na jego terytorium nieprzestrzegania art. 5–7 ww. aktu. W ostatnich latach rynki cyfrowe zyskały ogromne znaczenie gospodarcze i społeczne. Praktycznie każda dziedzina życia, w tym handel, usługi, komunikacja i media, doświadczają znacznego wzrostu cyfryzacji. Wprowadzenie nowych kompetencji dla Prezesa UOKiK w tym obszarze jest zatem odpowiedzią na zmieniającą się rzeczywistość i potrzebę zapewnienia skutecznego nadzoru nad rynkami cyfrowymi. Projektowane przepisy pozwolą ponadto na zwiększenie efektywności stosowania aktu o rynkach cyfrowych, w tym przede wszystkim wsparcie Komisji Europejskiej, w celu sprawniejszej egzekucji oczekiwanej regulacji.

Akt o rynkach cyfrowych jest inicjatywą Komisji Europejskiej mającą na celu ustanowienie spójnych zasad regulujących rynek cyfrowy w całej Unii Europejskiej. Współpraca między Prezesem UOKiK a Komisją Europejską jest kluczowa, aby zapewnić harmonizację i skuteczne egzekwowanie przepisów, unikając różnic interpretacyjnych i gwarantując jednolite zasady działania na rynkach cyfrowych.

Konieczność dostosowania polskiej ustawy, zgodnie z założeniami przewidywanymi w akcie o rynkach cyfrowych, wynika zarówno z potrzeby harmonizacji standardów krajowych z tymi wprowadzanymi przez rozporządzenie, jak i z koniecznością wyposażenia krajowego organu w kompetencje pozwalające na realizację konkretnych zadań delegowanych na szczebel krajowy. Mając na uwadze, że oczekiwana jest bliska współpraca polskiego organu antymonopolowego z Komisją Europejską oraz organami zrzeszonymi w ramach Europejskiej Sieci Konkurencji w celu zapewniania realizacji zasad kontestowalności i uczciwości na rynkach w sektorze cyfrowym, konieczne jest wskazanie, że to Prezes UOKiK będzie wykonywał zadania i kompetencje właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 aktu o rynkach cyfrowych.

Zgodnie z aktem o rynkach cyfrowych, co do zasady za wykonywanie zadań w nim przewidzianych jest odpowiedzialna Komisja Europejska. Przeprowadza ona badania rynku, wyznacza strażników dostępu i egzekwuje obowiązki wynikające z rozporządzenia. Jednakże, mając na uwadze, że w przypadku dużych platform cyfrowych, które działają na skalę międzynarodową, skuteczna egzekucja przepisów wymaga współpracy między organami regulacyjnymi na różnych poziomach, akt o rynkach cyfrowych przewiduje jednocześnie, że właściwe krajowe organy ochrony konkurencji będą zobowiązane do współpracy z Komisją Europejską. Współpraca ta ma polegać m.in. na udzielaniu wsparcia w postępowaniach

prowadzonych na szczeblu unijnym (m.in. badaniach rynku i w przeprowadzaniu kontroli), a także wymianie informacji, w tym danych, analiz i wniosków dotyczących sytuacji na lokalnych rynkach cyfrowych. Prezes UOKiK będzie zatem zobowiązany wspierać Komisję Europejską zarówno w procesie wyznaczania strażników dostępu, jak i w późniejszym monitorowaniu wypełniania obowiązków, jakie akt o rynkach cyfrowych nakłada na te podmioty, oraz stosowaniu przewidzianych w tym celu środków.

Akt o rynkach cyfrowych umożliwia organowi krajowemu prowadzenie samodzielnych działań w przedmiocie monitorowania nieprzestrzegania art. 5–7 ww. aktu, których wyniki następnie przekazywane mają być Komisji Europejskiej. Prezes UOKiK będzie również przyjmował zawiadomienia w przedmiocie nieprzestrzegania aktu o rynkach cyfrowych (art. 27 aktu o rynkach cyfrowych), a także będzie miał uprawnienia dochodzeniowe, pozwalające na prowadzenie z własnej inicjatywy czynności w sprawie możliwego nieprzestrzegania na jego terytorium art. 5–7 aktu o rynkach cyfrowych (co wynika z art. 38 ust. 7 ww. aktu).

Realizowanie przez Prezesa UOKiK ww. zadań wynikających z aktu o rynkach cyfrowych będzie również uwzględniać (w razie konieczności) współdziałanie z innymi organami, w tym z Prezesem Urzędu Ochrony Danych Osobowych w przypadku wykrytych naruszeń związanych z potrzebą oceny procesów przetwarzania danych osobowych. Dodatkowo, Prezes UOKiK, będący aktualnie członkiem pierwszego składu High Level Group (czyli grupy wysokiego szczebla ds. aktu o rynkach cyfrowych), będzie angażowany w działania służące identyfikacji oraz ocenie obecnych i potencjalnych interakcji między aktem o rynkach cyfrowych, a przepisami sektorowymi stosowanymi przez organy krajowe. Dodatkowo, w ramach badań rynku dotyczących nowych usług i nowych praktyk High Level Group może służyć Komisji Europejskiej wiedzą fachową co do potrzeby zmiany przepisów aktu o rynkach cyfrowych w celu zapewnienia konkurencyjności na rynkach cyfrowych.

W związku z powyższymi zadaniami nakładanymi przez akt o rynkach cyfrowych, konieczne jest wprowadzenie regulacji w poniższych zakresach:

- dodanie do katalogu działań Prezesa UOKiK wykonywania zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 aktu o rynkach cyfrowych, określonych w tym rozporządzeniu,
- wskazanie, że postępowanie wyjaśniające prowadzone przez Prezesa UOKiK będzie mogło również obejmować wstępne ustalenie, czy nastąpiło naruszenie przepisów art. 5–7 aktu o rynkach cyfrowych,

- możliwość upoważnienia przez Prezesa UOKiK pracowników Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do pomocy Komisji Europejskiej w odbieraniu wyjaśnień, o których mowa w art. 22 ust. 2 aktu o rynkach cyfrowych; czynności te będą prowadzone poza procedurą kontroli, dlatego też proponuje się odpowiednie stosowanie przepisów dotyczących upoważnienia do odebrania wyjaśnienia (art. 105a ust. 4 uokk) oraz doręczania go podmiotowi, od którego będą odbierane wyjaśnienia (art. 105a ust. 6 uokk),
- umożliwienie wymiany z Komisją Europejską i właściwymi organami państw członkowskich UE informacji uzyskanych w toku postępowania wyjaśniającego (w obecnym stanie prawnym, bez wskazania ww. wyjątku w art. 73 ust. 2 uokk, informacje uzyskane w toku postępowań przed Prezesem UOKiK nie mogłyby być przekazywane Komisji Europejskiej),
- możliwość upoważnienia przez Prezesa UOKiK pracowników Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub osób posiadających wiadomości specjalne do udziału w kontroli prowadzonej przez Komisję Europejską na wypadek sprzeciwu przedsiębiorcy wobec przeprowadzenia kontroli przez Komisję (dodawana regulacja i zakres przyznawanych uprawnień są analogiczne do obowiązujących już zasad pomocy Komisji Europejskiej na gruncie rozporządzenia Rady nr 1/2003/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu WE oraz rozporządzenia Rady nr 139/2004/WE z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji).

Konsekwencją zmiany dotyczącej prowadzenia postępowania wyjaśniającego w przedmiocie nieprzestrzegania art. 5–7 aktu o rynkach cyfrowych jest także rozszerzenie katalogu przesłanek umożliwiających przeprowadzenie przeszukania (zmiany w art. 105n uokk) tak, by przedmiotowy środek dochodzeniowy również mógł być wykorzystywany w powyższych postępowaniach.

Ewentualne postępowania prowadzone w ramach współpracy z Komisją Europejską przy egzekwowaniu aktu o rynkach cyfrowych (np. pomoc w badaniach rynku art. 16 ust. 5 aktu o rynkach cyfrowych) będą natomiast prowadzone bezpośrednio na podstawie ww. aktu oraz na podstawie przepisów dotychczasowych dotyczących postępowania wyjaśniającego.

Projektowane przepisy są niezbędne do realizacji zasady lojalnej współpracy pomiędzy Unią Europejską a państwami członkowskimi wskazanej w Traktacie o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zwanego dalej: „TFUE”.

2) zmiany w ustawie związane z rozporządzeniem 2022/2560

Nowelizacja przepisów uokk służy zapewnieniu wykonalności rozporządzenia 2022/2560 i polega na dodaniu zadań Prezesa UOKiK jako organu właściwego do wykonywania zadań państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560, w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem zadań, o których mowa w art. 469 pkt 25 Pzp, i w art. 52 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi. Określenie „w szczególności” ma na celu podkreślenie, że zakres właściwości Prezesa UOKiK nie odnosi się jedynie działań w zakresie subsydiów związanych z koncentracją. Zgodnie z art. 1 ust. 2 rozporządzenia 2022/2560 działania Komisji Europejskiej będą dotyczyły subsydiów zagranicznych przyznanych przedsiębiorcom prowadzącym działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym. Jako główne obszary prowadzenia działalności gospodarczej Komisja Europejska wskazuje przejmowanie kontroli nad przedsiębiorstwem lub łączenie się z przedsiębiorstwem mającym siedzibę w Unii oraz udział w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Pozostałe obszary nie zostały wprost wskazane ani w treści rozporządzenia ani w motywach czy wyjaśnieniach, jakie Komisja Europejska udzielała podczas prac negocjacyjnych nad rozporządzeniem. Organem właściwym do wykonywania zadań państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560 w odniesieniu do tych pozostałych obszarów będzie właśnie Prezes UOKiK.

Prezes UOKiK będzie także przekazywał Komisji Europejskiej informacje o możliwości występowania subsydiów zagranicznych mogących zakłócać rynek wewnętrzny uzyskane również od innych organów administracji publicznej (art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560). W tym przypadku intencją Projektodawcy jest wskazanie jednego organu, który będzie miał ogólną kompetencję w tym zakresie. Ponadto Prezes UOKiK będzie pełnił rolę organu właściwego do kontaktu z Komisją Europejską w zakresie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 2, ust. 3 lit. c i ust. 4, art. 13 ust. 7 lit. a, art. 14 ust. 4 i art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560. Celem jest zapewnienia sprawnego kanału przepływu informacji między państwem członkowskim a Komisją Europejską.

Rozporządzenie 2022/2560 nakłada na państwa członkowskie obowiązek współpracy z Komisją Europejską w zakresie prowadzonych przez nią postępowań mających na celu zidentyfikowanie i zbadanie charakteru danego subsydium, a także działań na rzecz zniwelowania zakłócającego charakteru tych subsydiów. Rozporządzenie 2022/2560

wprowadza zasady i procedury badania subsydiów zagranicznych, które faktycznie zakłócają lub potencjalnie mogą zakłócać rynek wewnętrzny, oraz zasady dotyczące kompensowania skutków tych zakłóceń. Rozporządzenie 2022/2560 wprowadza trzy instrumenty, dzięki którym Komisja ma możliwość badania subsydiów zagranicznych:

- instrument ogólny do badania różnych sytuacji rynkowych oraz mniejszych koncentracji i procedur zamówień publicznych, który Komisja Europejska może uruchomić z własnej inicjatywy (z urzędu) i może zażądać zgłoszeń *ad hoc*;
- instrument oparty na notyfikacji, służący do badania koncentracji wiążących się z wkładem finansowym rządu spoza UE, w przypadku gdy w sytuacji koncentracji co najmniej jedno z łączących się przedsiębiorstw, przejmowanych przedsiębiorstw lub spółek joint venture ma siedzibę w UE i generuje w UE łączny obrót w wysokości co najmniej 500 mln EUR oraz następujące przedsiębiorstwa otrzymały razem od państw trzecich łączny wkład finansowy w wysokości ponad 50 mln EUR w ciągu trzech lat poprzedzających zawarcie umowy, ogłoszenie publicznej oferty lub nabycie pakietu kontrolnego:

(i) w przypadku przejęcia – nabywca lub nabywcy i przejmowany przedsiębiorca,

(ii) w przypadku połączenia – łączące się przedsiębiorstwa,

(iii) w przypadku wspólnego przedsiębiorstwa – przedsiębiorstwa tworzące spółkę joint venture oraz ta spółka joint venture;

- instrument oparty na notyfikacji, służący do badania ofert w zamówieniach publicznych wiążących się z wkładem finansowym rządu spoza UE, w przypadku gdy szacunkowa wartość tego zamówienia lub umowy ramowej bez VAT lub konkretnego zamówienia udzielanego w ramach dynamicznego systemu zakupów jest równa 250 mln EUR lub wyższa oraz wykonawca, w tym jego spółki zależne bez autonomii handlowej, jego spółki holdingowe, oraz, w stosownych przypadkach, jego główni podwykonawcy i dostawcy uczestniczący w tej samej ofercie w postępowaniu o udzielenie zamówienia otrzymali w ciągu trzech lat poprzedzających zgłoszenie lub, w stosownych przypadkach, zaktualizowane zgłoszenie łączne wkłady finansowe równe 4 mln EUR lub wyższe na każde państwo trzecie.

Wprowadzone instrumenty stanowią *novum*, żaden z wcześniej istniejących instrumentów nie odnosił się do zakłóceń powodowanych przez subsydia zagraniczne na rynku wewnętrznym. Komisja Europejska jest jedynym organem właściwym do stosowania rozporządzenia 2022/2560 i tym samym badania subsydiów zagranicznych na rynku wewnętrznym, jednak

rozporządzenie 2022/2560 określa obowiązki państw członkowskich, w tym zobowiązuje je do współpracy z Komisją Europejską. Do tej pory żaden organ w Polsce nie wykonywał zadań w zakresie współpracy z Komisją Europejską wskazanych w rozporządzeniu 2022/2560. Interwencja legislacyjna w postaci ustawy jest konieczna, aby wskazać organ, który na poziomie krajowym będzie podejmował i wykonywał obowiązki określone w rozporządzeniu, tj.:

- przekazywanie Komisji Europejskiej informacji niezbędnych do wykonywania przez nią obowiązków określonych w rozporządzeniu 2022/2560 (art. 13 ust. 5 rozporządzenia 2022/2560);
- na wniosek państwa członkowskiego lub Komisji Europejskiej pomoc urzędnikom i innym osobom upoważnionym przez Komisję Europejską w kontrolach przedsiębiorstw; w tym celu przysługują im następujące uprawnienia: wstępu do pomieszczeń, na teren i do środków transportu przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw; badania ksiąg i innych rejestrów związanych z działalnością gospodarczą, niezależnie od tego, na jakim nośniku są one przechowywane, oraz do dostępu do informacji, którymi dysponuje podmiot objęty kontrolą, oraz do sporządzania lub żądania kopii lub wyciągów z tych ksiąg lub rejestrów; zadawania pytań przedstawicielom lub członkom personelu przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw w celu uzyskania wyjaśnień co do faktów lub dokumentów dotyczących przedmiotu i celu kontroli oraz do rejestrowania odpowiedzi; pieczętowania pomieszczeń przedsiębiorstwa i ksiąg lub rejestrów na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli (art. 14 ust. 5 w zw. z ust. 2 rozporządzenia 2022/2560);
- na wniosek Komisji Europejskiej pomoc urzędnikom i innym osobom towarzyszącym upoważnionym przez Komisję Europejską w przypadku sprzeciwiania się kontroli ze strony przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw i zwracanie się, jeśli to stosowne, o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, aby umożliwić przeprowadzenie kontroli; wystąpienie o zezwolenie na taką pomoc do organu sądowego, jeśli jest ono wymagane (art. 14 ust. 6 rozporządzenia 2022/2560);
- przeprowadzanie na wniosek Komisji Europejskiej kontroli lub innych czynności wyjaśniających mających na celu ustalenie faktów, czy istnieje subsydlum zagraniczne zakłócające rynek wewnętrzny (art. 14 ust. 7 rozporządzenia 2022/2560);

- przekazywanie przez państwo członkowskie informacji w przypadku uznania, że mogą występować subsydia zagraniczne zakłócające rynek wewnętrzny (art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560);
- przekazanie Komisji Europejskiej informacji w ramach badania rynku (art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560);
- egzekwowanie na wniosek Komisji Europejskiej grzywien i okresowych kar pieniężnych (art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560).

Brak określenia regulacji ustawowej będzie powodować wątpliwości, który z organów będzie wykonywał zadania państwa członkowskiego określone w rozporządzeniu 2022/2560, gdyż przepisy krajowe nie przypisują wprost kompetencji wskazanych w rozporządzeniu 2022/2560 organowi krajowemu. Ustawowe określenie organu do wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560 jest konieczne w celu zapewnienia skutecznej realizacji zadań Komisji Europejskiej określonych w tym rozporządzeniu. Ponadto jest niezbędne do realizacji zasady lojalnej współpracy pomiędzy Unią Europejską a państwami członkowskimi wskazanej w TFUE.

Biorąc pod uwagę kompetencje Prezesa UOKiK, który jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach konkurencji, a także jego wiedzę i doświadczenie w obszarze koncentracji, które zostało wskazane przez Komisję Europejską w rozporządzeniu 2022/2560 jako jeden z obszarów postępowań, uzasadnione jest powierzenie Prezesowi UOKiK zadań państwa członkowskiego we wskazanym powyżej zakresie. W związku z tym Prezes UOKiK:

- 1) nadaje tok sprawie po przekazaniu jej przez Komisję Europejską;
- 2) przekazuje na wniosek Komisji Europejskiej informacje, o które Komisja Europejska wnioskuje, w szczególności w zakresie spraw dotyczących subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem postępowań o udzielenie zamówienia oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji;
- 3) pełni rolę organu państwa członkowskiego właściwego do kontaktu z Komisją Europejską w zakresie przekazywania informacji, o których mowa w art. 10 ust. 2, ust. 3 lit. c i ust. 4, art. 13 ust. 7 lit. a, art. 14 ust. 4 i art. 35 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560;
- 4) przekazuje Komisji Europejskiej informacje (także otrzymane od innych organów administracji publicznej) dotyczące możliwości występowania subsydiów zagranicznych i ich zakłócającego charakteru, a także pozytywnych efektów subsydiów zagranicznych oraz

informuje Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, zwanego dalej: „Prezesem UZP”, o przekazanych informacjach w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji. Zadania te zostały przewidziane w projektowanym art. 2 pkt 4 pkt 7d lit. b uokk, zgodnie z którym do zakresu działania Prezesa UOKiK będzie należało wykonywanie zadań państwa członkowskiego, o których mowa m.in. w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560;

- 5) upoważnia pracowników UOKiK do pomocy urzędnikom i innym towarzyszącym osobom upoważnionym przez Komisję Europejską w przeprowadzeniu kontroli przedsiębiorstwa, w szczególności w zakresie spraw dotyczących subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem postępowań o udzielenie zamówienia oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji;
- 6) upoważnia pracowników UOKiK do przeprowadzenia na wniosek Komisji Europejskiej kontroli lub występuje do sądu z wnioskiem o zgodę na przeprowadzenie przeszukania u przedsiębiorcy oraz do przeprowadzenia innych czynności wyjaśniających, w szczególności w zakresie spraw dotyczących subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem postępowań o udzielenie zamówienia oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji;
- 7) w przypadku sprzeciwu ze strony przedsiębiorcy na przeprowadzenie kontroli, w szczególności w zakresie spraw dotyczących subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem postępowań o udzielenie zamówienia oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji, osobom upoważnionym przez Prezesa Urzędu do udziału w tej kontroli, przysługują w toku kontroli uprawnienia, o których mowa w art. 105b, art. 105ca, art. 105da, art. 105f–105h, art. 105n, art. 105nc i art. 105o (dodawana regulacja i zakres przyznawanych uprawnień są analogiczne do obowiązujących już zasad pomocy Komisji Europejskiej na gruncie ww. rozporządzeń Rady nr 1/2003/WE oraz nr 139/2004/WE).

Prezes UOKiK jest zobowiązany do współpracy z Prezesem UZP w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych, w szczególności w zakresie wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/256 niezależnie od obszaru postępowań Komisji Europejskiej.

W sprawach egzekucji grzywien i okresowych kar pieniężnych zastosowanie znajduje art. 299 TFUE. Zgodnie z tym przepisem decyzje Komisji Europejskiej, które nakładają zobowiązanie

pieniężne na podmioty inne niż państwa stanowią tytuł egzekucyjny. Postępowanie egzekucyjne jest regulowane przez przepisy procedury cywilnej obowiązujące w państwie, na terytorium którego ma ono miejsce. Klauzula wykonalności jest nadawana, bez jakiegokolwiek kontroli innej niż weryfikacja autentyczności tytułu, przez wyznaczony w tym celu przez rząd państwa członkowskiego organ krajowy, o którym zostanie powiadomiona Komisja Europejska i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W związku z powyższym w projekcie ustawy grzywny i okresowe kary pieniężne nakładane przez Komisję Europejską wykonuje się zgodnie z przepisami postępowania cywilnego, tj. w drodze egzekucji sądowej. Prezes UOKiK jako organ właściwy do wykonywania zadań państwa członkowskiego, o których mowa art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560, w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem postępowań o udzielenie zamówienia oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji podejmuje czynności mające na celu przekazanie decyzji Komisji Europejskiej do odpowiedniego organu krajowego zgodnie z wyżej wskazaną procedurą celem wyegzekwowania zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej.

W ramach dostosowania polskiego ustawodawstwa do przepisów rozporządzenia 2022/2560 zaproponowano także zmianę, która umożliwi przekazywanie Komisji Europejskiej na podstawie rozporządzenia 2022/2560 informacji uzyskanych w toku postępowań przed Prezesem UOKiK. W obecnym stanie prawnym bez wskazania wyjątku w art. 73 ust. 2 uokik, informacje uzyskane w toku postępowań przed Prezesem UOKiK nie mogłyby być przekazywane Komisji Europejskiej.

Z kolei obowiązek zapewnienia ochrony informacji poufnych, o którym mowa w art. 43 ust. 2 rozporządzenia 2022/2560, zostanie zapewniony przez obecnie już obowiązujący art. 71 uokk, z zastrzeżeniem wprowadzanym w art. 73 uokk.

Ustawa z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych oraz ustawa z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi

Projekt przewiduje zmianę ustawy Pzp oraz ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, dostosowując te ustawy do rozporządzenia 2019/1780. Ponadto projekt przewiduje dostosowanie przepisów Pzp do przepisów rozporządzenia 2022/2560 oraz do wyroku TSUE C-545/17.

- 1) przepisy dostosowujące ustawy do rozporządzenia 2019/1780

Zmiany projektowane w art. 87 Pzp oraz w art. 18 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, uzasadnione są obowiązkiem stosowania od dnia 14 listopada 2022 r. rozporządzenia 2019/1780. Na podstawie rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/2303 z dnia 24 listopada 2022 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1780 ustanawiające standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych (Dz. Urz. UE L 305 z 25.11.2022, str. 12), zwanego dalej: „rozporządzeniem 2022/2303”, rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1986 z dnia 11 listopada 2015 r. ustanawiające standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 842/2011 (Dz. Urz. UE L 296 z 12.11.2015, str. 1, z późn. zm.), zwane dalej: „rozporządzeniem 2015/1986”, utraciło moc ze skutkiem od dnia 14 listopada 2022 r. Przy czym na podstawie dodanego przepisu przejściowego od dnia 14 listopada 2022 r. do dnia 24 października 2023 r. do publikacji ogłoszeń w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej możliwe było stosowanie zarówno formularzy ustanowionych rozporządzeniem 2019/1780 (zmienionym rozporządzeniem 2022/2303), jak i formularzy ustanowionych rozporządzeniem 2015/1986. Bezwzględny obowiązek stosowania nowych standardowych formularzy ogłoszeń określonych w rozporządzeniu 2019/1780 wszedł w życie od dnia 25 października 2023 r. Aktualnie przepis art. 87 ust. 1 Pzp oraz art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi odsyłają do nieobowiązującego już rozporządzenia 2015/1986, które w wyniku wejścia w życie rozporządzenia 2019/1780 (zmienionego rozporządzeniem 2022/2303) mogło być stosowane najpóźniej do dnia 24 października 2023 r. W związku z powyższym konieczne jest uaktualnienie odesłania zawartego w art. 87 ust. 1 Pzp oraz art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi poprzez odesłanie do rozporządzenia 2019/1780 w miejsce odesłania do rozporządzenia 2015/1986. Przewiduje się, że zmiana w zakresie art. 87 ust. 1 Pzp oraz art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Nowe rozporządzenie 2019/1780 nie ustanawia wzorów formularzy, ale standardowe formularze cyfrowe umożliwiające w pewnym zakresie automatyczne generowanie danych, pozostawiając państwom członkowskim elastyczność w zakresie wprowadzenia obowiązku wypełniania, obok obligatoryjnych pól oznaczonych jako „M”, niektórych pól opcjonalnych e-formularzy dla ogłoszeń przekazywanych do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Stosownie do motywu 10 preambuły rozporządzenia 2019/1780, aby umożliwić wdrożenie rozwiązań dostosowanych do specyfiki krajowej, pozostawiono państwom członkowskim Unii Europejskiej pewną elastyczność w tworzeniu ich systemów oprogramowania. W szczególności uprawniono państwa członkowskie do wprowadzenia dodatkowych regulacji na poziomie krajowym tak, aby niektóre pola określone w rozporządzeniu 2019/1780 jako opcjonalne na poziomie Unii Europejskiej były przez zamawiających obowiązkowo wypełniane na poziomie krajowym. Wprowadzenie takiego rozwiązania na podstawie Pzp jest niezbędne w celu pozyskiwania miarodajnych danych w szczególności w zakresie tzw. zielonych i społecznych zamówień publicznych m.in. na potrzeby wypełniania obowiązków sprawozdawczych względem organów Unii Europejskiej.

W celu umożliwienia wdrożenia elastycznych rozwiązań dostosowanych do specyfiki krajowej w zakresie obowiązku wypełniania niektórych pól formularzy elektronicznych do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i udzielania koncesji (e-formularze), które na gruncie rozporządzenia 2019/1780 nie zostały oznaczone jako obligatoryjne („M”), niezbędne jest wprowadzenie fakultatywnej delegacji uprawniającej ministra właściwego ds. gospodarki do wydania rozporządzenia w sprawie dostosowania na szczeblu krajowym pól opcjonalnych e-formularzy w świetle rozporządzenia 2019/1780. Wynika to z faktu, że standardowe formularze ogłoszeń (e-formularze) na gruncie rozporządzenia 2019/1780 zawierają zarówno pola obowiązkowe, jak i pola opcjonalne, względem których decyzja o ich wykorzystaniu oraz charakterze leży po stronie państw członkowskich Unii Europejskiej. Określając charakter i zakres pól e-formularzy, należy kierować się koniecznością uzyskania miarodajnych danych w celu wypełniania obowiązków sprawozdawczych, w szczególności względem Komisji Europejskiej, potrzebą zapewnienia porównywalności z danymi zawartymi w krajowych formularzach ogłoszeń zamieszczanych w Biuletynie Zamówień Publicznych oraz potrzebą automatycznego generowania tych danych w celu ich ponownego wykorzystania.

W związku z powyższym istnieje potrzeba wprowadzenia do Pzp oraz do ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi fakultatywnej delegacji uprawniającej ministra właściwego do spraw gospodarki do określenia w drodze rozporządzenia tych z pól standardowych formularzy ogłoszeń, nieoznaczonych w załączniku do rozporządzenia 2019/1780 jako pola obowiązkowe, które podlegają obowiązkowi wypełnienia, kierując się koniecznością uzyskania miarodajnych danych w celu wypełniania obowiązków sprawozdawczych, w szczególności względem organów Unii Europejskiej, potrzebą zapewnienia porównywalności z danymi zawartymi w krajowych formularzach

ogłoszeń zamieszczanych w Biuletynie Zamówień Publicznych, jak również potrzebą automatycznego generowania tych danych w celu ich ponownego wykorzystania.

2) przepisy dostosowujące ustawę do rozporządzenia 2022/2560

Zmiana przepisów ustawy Pzp oraz ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usług służy zapewnieniu wykonalności rozporządzenia 2022/2560 i polega na dodaniu regulacji określającej zadania Prezesa UZP, jako organu właściwego do wykonywania zadań państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560 w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji. Szczegółowy opis zadań państwa członkowskiego wynikających z rozporządzenia 2022/2560 został zawarty w części uzasadnienia dotyczącej zmian w uokk związanych z rozporządzeniem 2022/2560.

Biorąc pod uwagę kompetencje Prezesa UZP, który jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach zamówień publicznych oraz w sprawach umowy koncesji, a także jego wiedzę i doświadczenie w obszarze zamówień publicznych, które zostało wskazane przez Komisję Europejską w rozporządzeniu 2022/2560 jako jeden z obszarów postępowań, uzasadnione jest powierzenie wskazanych wyżej zadań Prezesowi UZP w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji.

Jednocześnie, na podstawie projektowanych zmian w ustawie uokk, Prezes UZP, w każdym przypadku powzięcia informacji o możliwości występowania subsydiów zagranicznych mogących zakłócać rynek wewnętrzny, będzie obowiązany zawiadomić o tym Prezesa UOKiK, który przekazuje te informacje do Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że na podstawie dodawanego w art. 31 pkt 7d lit. b ustawy uokk, do zadań Prezesa UOKiK należy wykonywanie zadań państwa członkowskiego, o których art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560, nie tylko w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji, ale też w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia. Powyższe wynika z tego, że z zakresu zadań Prezesa UOKiK wyłączone zostały wyłącznie zadania określone w art. 469 pkt 25 Pzp i w art. 52 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi,

tj. zadania określone w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560.

W związku z powyższym Prezes UZP:

- 1) na wniosek Komisji Europejskiej przekazuje informacje w zakresie spraw dotyczących subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji;
- 2) na wniosek Komisji Europejskiej udziela niezbędnej pomocy pracownikom Komisji Europejskiej w przeprowadzeniu kontroli w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji;
- 3) na wniosek Komisji Europejskiej podejmuje czynności na podstawie art. 14 ust. 7 rozporządzenia 2022/2560 w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji;
- 4) podczas realizowania zadań ustawowych w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji może zwrócić się do Policji o pomoc przy przeprowadzeniu czynności związanych realizacją ww. zadań, jeżeli będzie to niezbędne; wsparcie udzielane przez Policję ma polegać na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania czynności, osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także na ustaleniu tożsamości osób.

W związku z realizacją wskazanych wyżej zadań, w odniesieniu do postępowań o udzielenie zamówienia oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji Prezes UZP będzie podejmował niezbędne czynności, w tym będzie mógł wezwać zamawiającego lub wykonawcę (jak również koncesjonariusza – w przypadku postępowań o zawarcie umowy koncesji) do udzielenia informacji lub przekazania dokumentów, w oznaczonym przez siebie terminie. Natomiast, zamawiający i wykonawca (jak również koncesjonariusz – w przypadku postępowań o zawarcie umowy koncesji) będą obowiązani tej informacji Prezesowi UZP udzielić oraz przekazać mu wszelkie dokumenty w tym zakresie. Czynności podejmowane na podstawie rozporządzenia 2022/2560 w odniesieniu do postępowań o udzielenie zamówienia publicznego mogą być prowadzone w związku z kontrolą Prezesa UZP, natomiast nie będą częścią postępowania kontrolnego. W związku z powyższym, kontrola Prezesa UZP oraz czynności

podejmowane przez niego na podstawie rozporządzenia 2022/2560 mogą być realizowane w powiązaniu ze sobą. Co do zasady, ww. czynności będą skupiać się m.in. na pozyskiwaniu dokumentów postępowania od zamawiającego oraz jego wyjaśnień, przy czym przepisy przewidują również wykonywanie tego rodzaju czynności względem wykonawcy.

Z uwagi na to, że rolą Prezesa UZP jest wsparcie Komisji Europejskiej w wykonywaniu jej zadań, pozyskane w ten sposób informacje i dokumenty, w związku z wnioskiem Komisji, będą jej przekazywane w formule zapewniającej przekazanie ich oryginalnej treści, nie zaś jako efekt analizy bądź oceny dokonywanej przez Prezesa UZP.

Jednocześnie, w odniesieniu do postępowań o udzielenie zamówienia, w toku prowadzonej kontroli doraźnej lub kontroli uprzedniej, Prezes UZP będzie weryfikował dopełnienie wykonania przez zamawiających obowiązków, o których mowa w art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2022/2560. Z uwagi na powyższe, w celu dookreślenia niektórych czynności Prezesa UZP wykonywanych w związku z realizacją zadań państwa członkowskiego określonych w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560, projekt przewiduje dodanie w ustawie Pzp działu XIa *„Działania Prezesa Urzędu w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia”*, w którym zawarto przepisy art. 617a–617e dookreślające zakres czynności wykonywanych w kontekście kompetencji przyznanych Prezesowi UZP na podstawie projektowanego w ustawie Pzp art. 469 pkt 25 oraz nakazujący mu przeprowadzenie ww. weryfikacji w toku kontroli doraźnej lub kontroli uprzedniej.

W kontekście wprowadzanych regulacji, należy mieć na uwadze, że zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawy Pzp, Prezes UZP, prowadząc kontrolę, ma prawo do żądania od kierownika zamawiającego niezwłocznego przekazania kopii dokumentów związanych z postępowaniem o udzielenie zamówienia (art. 605 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp). W dokumentacji postępowania przekazywanej Prezesowi UZP przez kierownika zamawiającego powinna znaleźć się nie tylko oferta wykonawcy, ale także wszelkie inne dokumenty i oświadczenia przekazywane zamawiającemu przez wykonawcę podczas prowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, a więc również zgłoszenia wykonawcy w zakresie, o którym mowa w rozporządzeniu 2022/2560. W myśl nowo projektowanych regulacji w ustawie Pzp (dodawany dział XIa), Prezes UZP wraz z informacją o wyniku kontroli doraźnej lub kontroli uprzedniej będzie przekazywał kierownikowi zamawiającego informację w zakresie dopełnienia przez wykonawcę i zamawiającego obowiązków, o których mowa w art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2022/2560. Od informacji tej zamawiającemu nie będzie przysługiwało

prawo wniesienia umotywowanych zastrzeżeń, o których mowa w art. 610 i art. 617 ustawy Pzp, jak w przypadku informacji o wyniku kontroli.

Podobne regulacje przewidziano również w ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, w dodawanym rozdziale 9a *„Działania Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji”*. Zaznaczenia jednak wymaga, że ze względu na brak uprawnień Prezesa UZP do kontroli postępowań o zawarcie umowy koncesji w projektowanej ustawie nie przewidziano przepisów, które dotyczyłyby weryfikowania dopełnienia wykonania obowiązków, o których mowa w art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2022/2560.

W projektowanej ustawie przewiduje się również wprowadzenie przepisu, który wprost wskazywałby, iż Prezes UZP będzie współpracował z Prezesem UOKiK w niezbędnym zakresie, w szczególności w zakresie wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/256 niezależnie od obszaru postępowań Komisji Europejskiej.

W sprawach egzekucji grzywien i okresowych kar pieniężnych zastosowanie znajduje art. 299 TFUE. Zgodnie z tym przepisem decyzje Komisji Europejskiej, które nakładają zobowiązanie pieniężne na podmioty inne niż państwa, stanowią tytuł egzekucyjny. Postępowanie egzekucyjne jest regulowane przez przepisy procedury cywilnej obowiązujące w państwie, na terytorium którego ma ono miejsce. Klauzula wykonalności jest nadawana, bez jakiegokolwiek kontroli innej niż weryfikacja autentyczności tytułu, przez wyznaczony w tym celu przez rząd państwa członkowskiego organ krajowy, o którym zostanie powiadomiona Komisja i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W związku z powyższym w projekcie ustawy grzywny i okresowe kary pieniężne nakładane przez Komisję Europejską wykonuje się zgodnie z przepisami postępowania cywilnego, tj. na drodze egzekucji sądowej. Prezes UZP jako organ właściwy do wykonywania zadań państwa członkowskiego, o których mowa art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560 w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia oraz postępowań o zawarcie umowy koncesji podejmuje czynności mające na celu przekazanie decyzji Komisji Europejskiej do odpowiedniego organu krajowego zgodnie z wyżej wskazaną procedurą celem wyegzekwowania zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej.

3) przepisy dostosowujące ustawę do wyroku TSUE C-545/17

Zmiana art. 580 ust. 2 zdanie drugie Pzp ma na celu dostosowanie treści tego przepisu do brzmienia art. 165 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, zwanej dalej: „K.p.c.”, które uwzględnia wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (czwarta izba) z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie C-545/17 Mariusz Pawlak przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. W wyroku tym Trybunał orzekł, że art. 7 ust. 1 zdanie pierwsze w związku z art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisowi prawa krajowego, takiemu jak art. 165 § 2 K.p.c. w poprzednim brzmieniu, który uznawał za równoznaczne z wniesieniem pisma procesowego do danego sądu jedynie złożenie takiego pisma w placówce pocztowej jednego operatora wyznaczonego do świadczenia usługi powszechnej. Już na mocy ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw wprowadzono zmiany do art. 165 § 2 K.p.c. W brzmieniu obowiązującym do końca czerwca 2023 r. przepis ten stanowił, że oddanie pisma procesowego w formie przesyłki poleconej w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terenie Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu.

Jednocześnie, z dniem 1 lipca 2023 r. weszło w życie nowe brzmienie art. 165 § 2 K.p.c. wprowadzone ustawą z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z nowym brzmieniem ww. przepisu, oddanie pisma procesowego w polskiej placówce operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo w zagranicznej placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem tego pisma do sądu.

Brzmienie art. 580 ust. 2 zdanie drugie Pzp zostanie dostosowane do brzmienia art. 165 § 2 K.p.c., w obowiązującej wersji tego przepisu na dzień wejścia w życie niniejszej ustawy.

4) uzupełnienie reguły wydatkowej w ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi na 10 kolejnych lat budżetowych wykonania ustawy

W ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, w art. 69 zostały ustalone maksymalne limity wydatków budżetu państwa na lata 2016–2025

(średnio na poziomie 200 000 zł rocznie) będących skutkiem finansowym tej ustawy. Dotychczasowy maksymalny limit wydatków nie został przekroczony i nie było konieczności wdrożenia mechanizmu korygującego. Urząd Zamówień Publicznych otrzymywał z tego tytułu środki pochodzące z rezerwy celowej (część 83 – Rezerwy celowe, poz. 73) na sfinansowanie kosztów działań Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych związanych z działalnością informacyjno-szkoleniową w odniesieniu do umów koncesji na roboty budowlane lub usługi oraz na pokrycie kosztów wynagrodzenia dla dwóch członków korpusu służby cywilnej, w zakresie obowiązków których pozostają zadania dotyczące w szczególności interpretacji przepisów z zakresu zawierania umów koncesji na roboty budowlane lub usługi.

Stosownie do art. 50 ust. 1c ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, Rada Ministrów przedstawia Sejmowi, trzy lata przed upływem 10. roku budżetowego projekt zmiany ustawy określającej maksymalne limity wydatków jednostek sektora finansów publicznych, wyrażone kwotowo, na kolejnych 10 lat budżetowych wykonywania ustawy. Projekt zmiany art. 69 był przedstawiony zgodnie z powyższym wymaganiem w ramach projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy 3336). Nowelizacja nie została jednak uchwalona przez Sejm IX kadencji z uwagi na dyskontynuację jego prac. W związku z powyższym, zaistniała konieczność przedstawienia, po raz kolejny, projektowanej zmiany art. 69 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, Sejmowi X kadencji.

Proponuje się zmianę art. 69 ww. ustawy polegającą do dodaniu w ust. 1a określającego maksymalne limity wydatków budżetu państwa na kolejnych 10 lat budżetowych (tj. na lata 2026–2035) w wysokości 200 000 zł rocznie, a więc z zachowaniem dotychczasowego maksymalnego limitu wydatków.

Przepis przejściowy i przepis o wejściu w życie

W związku z art. 1 projektu, tj. zmianami wprowadzonymi w ustawie z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, konieczne było określenie, kiedy minister właściwy ds. gospodarki przekaze Komisji Europejskiej informacje zawarte w pierwszej wersji listy organizacji i stowarzyszeń uprawnionych do występowania z roszczeniami na rzecz przedsiębiorców zgodnie z rozporządzeniem P2B. W przepisie wskazano, że należy tego dokonać nie później niż w terminie 7 dni od dnia dokonania pierwszego wpisu na tę listę.

Planuje się, że ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Odnosząc się do art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych

innych aktów prawnych, należy wskazać, że niezbędne jest wskazanie terminu krótszego niż 14 dni w związku z koniecznością szybkiego dostosowania polskich przepisów do prawa Unii Europejskiej, przede wszystkim:

- jak najszybszego poprawienia odesłania do aktualnie obowiązującego aktu prawa Unii Europejskiej, tj. rozporządzenia 2019/1780 (dot. art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o koncesji na roboty budowlane lub usługi oraz art. 87 ust. 1 Pzp);
- umożliwienia wszczęcia procesu legislacyjnego mającego na celu wydanie krajowych projektów rozporządzeń służących stosowaniu przepisów rozporządzenia 2019/1780 (art. 18 ust. 3a ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi oraz art. 87 ust. 4 ustawy Pzp);
- umożliwienia użytkownikom biznesowym i użytkownikom korzystającym ze strony internetowej w celach biznesowych adekwatnego sposobu dochodzenia roszczeń w przypadku stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych przez dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych w sposób wynikający z ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji i prawa UE (dot. przepisów regulujących wykonywanie zadań określonych w rozporządzeniu P2B);
- zapewnienia jak najszybszego podjęcia współpracy z Komisją Europejską w zakresie wymaganym przez przepisy stosowane od 13 lipca 2023 r. (dotyczy przepisów regulujących wykonywanie zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560) oraz przepisów dotyczących aktu o rynkach cyfrowych.

Skutki społeczno-gospodarcze

Zgodnie z ustawą z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców przewiduje się, że projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców. Projektowane przepisy – dostosowujące polskie ustawy do wszystkich wskazanych regulacji Unii Europejskiej – w rzeczywistości powinny przełożyć się na możliwość funkcjonowania adresatów przepisów środowisku prawnym i instytucjonalnym, cechującym się podwyższonym poziomem pewności i przewidywalności prawa. Przewiduje się, że stosowanie przepisów projektu ustawy wpłynie na poprawę warunków wykonywania działalności gospodarczej i stworzy pozytywny impuls do jej podejmowania.

W odniesieniu do aktu o rynkach cyfrowych; ze względu na jego zakres podmiotowy, wielu polskich przedsiębiorców może odczuć jego skutki w sposób pośredni, będąc jego

beneficjentami. Jak wskazuje Polski Instytut Ekonomiczny, wdrożenie przepisów aktu o rynkach cyfrowych może przyspieszyć wzrost PKB o 0,04 pkt. proc. do 2030 r. Pozytywny wpływ regulacji na gospodarkę polską może być również widoczny na rynku reklamy internetowej, poprzez obniżenie cen reklam w środowisku cyfrowym. Spodziewane jest obniżenie szeregu barier wejścia, a tym samym poszerzenie dostępu nowych przedsiębiorców do wejścia na rynki cyfrowe.

W odniesieniu do przewidzianych przepisami ustawy kontroli prowadzonych w przedsiębiorstwach na zlecenie Komisji Europejskiej – ich uciążliwość (obciążenia administracyjne tj. konieczność umożliwienia wejścia urzędnikom na teren obiektów przedsiębiorstwa, udostępniania przez przedsiębiorców wszelkich dokumentów, udzielania informacji, ewentualnie wykonywania kopii dokumentów) może być zrekompensowana faktem, że kontrole związane z badaniem subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny UE będą prowadzone z zamiarem przywrócenia i utrzymania równych szans na rynku wewnętrznym. W związku z tym przedsiębiorstwa niekorzystające z subsydiów oraz te, które korzystają z subsydiów niemających zakłócającego charakteru powinny odnieść korzyści w perspektywie długoterminowej.

W zakresie zmian Pzp korzyści dla przedsiębiorców powinny być możliwe do odnotowania na kilku płaszczyznach. W odniesieniu do stosowania ustandaryzowanych formularzy elektronicznych w zamówieniach publicznych przewiduje się, że dostosowanie polskiego prawa do rozporządzenia 2019/1780 powinno oznaczać zarówno dla zamawiających, jak i dla wykonawców dostęp do e-usług, które ułatwią i skrócą postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (w tym tzw. zielonych i społecznych zamówień publicznych) przeprowadzanego zgodnie z Pzp, jak i prawem Unii Europejskiej. Dodatkowo, wprowadzone zostanie usprawnienie sposobu wnoszenia skargi do sądu na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej oraz na postanowienie Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej. Chodzi o ułatwienie dla przedsiębiorców polegające na wprowadzeniu możliwości oddania pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, co zgodnie z przepisami ma być traktowane równoznacznie z wniesieniem takiego pisma do sądu. Podsumowując, projektowana regulacja przyczyni się do poprawy

warunków dla rozwoju przedsiębiorczości. Lepsze otoczenie prawne przyczyni się do wzrostu konkurencyjności gospodarki.

Mając na uwadze, że celem projektu ustawy jest stosowanie przepisów prawa Unii Europejskiej, nie jest możliwe osiągnięcie celu poprzez działania pozalegislacyjne.

Przewidziane w projekcie rozwiązania nie generują kosztów dla budżetu państwa ani budżetów jednostek sektora finansów publicznych.

W przypadku wdrożenia przepisów rozporządzenia P2B, a konkretnie wprowadzenia ścieżki dochodzenia roszczeń przez użytkowników biznesowych i użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych w przypadku stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych przez dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych, wprowadzane zmiany pozostają bez wpływu na budżet państwa, nie powodując tym samym nowych obciążeń o charakterze finansowym.

Zadania wynikające z projektowanych regulacji dotyczące wykonywania przez Prezesa UOKiK oraz Prezesa UZP zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560 będą finansowane ze środków budżetu państwa będących w dyspozycji podmiotów zobowiązanych do realizacji zadań w ramach limitu wydatków ustalanego corocznie, bez konieczności jego dodatkowego zwiększania w roku bieżącym, jak i w kolejnych latach budżetowych. Podobnie w przypadku realizacji zadań Prezesa UOKiK wynikających z aktu o rynkach cyfrowych.

Nie planuje się rezerwowania środków wykraczających poza budżet organu krajowego wykonującego obowiązki wskazane w ww. rozporządzeniu z uwagi na trudną do przewidzenia skalę interwencji Komisji Europejskiej oraz ilość spraw, w które będą zaangażowane państwa członkowskie i charakter tego zaangażowania. Można przypuszczać, że w przeważającej mierze subsydiowane firmy, które będą poddane procedurze dochodzenia, będą miały siedzibę poza UE, dlatego skala zaangażowania państw członkowskich może być bardzo mała.

Możliwa jest konieczność wzmocnienia kadrowego zaangażowanych instytucji tj. UOKiK oraz UZP w dłuższej perspektywie, jednakże skala zaangażowania państw członkowskich przypuszczalnie będzie ograniczona i rozłożona w czasie. Racjonalne wydaje się zagospodarowanie wolnych etatów lub przenoszenie zadań w przypadku potrzeby włączenia się w działania podejmowane przez Komisję Europejską.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu

notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), w związku z tym nie podlega notyfikacji.

Projekt ustawy nie zawiera wymogów nakładanych na usługodawców podlegających notyfikacji, o której mowa w art. 15 ust. 7 i art. 39 ust. 5 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Projekt ustawy nie wymaga uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia z właściwym organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym, o czym mowa w § 39 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806).

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248 oraz z 2024 r. poz. 1535) w związku z § 52 ust. 1 Regulaminu pracy Rady Ministrów projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt został wpisany do wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UC27.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia stosowania przepisów prawa Unii Europejskiej poprawiających funkcjonowanie rynku wewnętrznego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Rozwoju i Technologii Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Michał Jaros, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Rozwoju i Technologii Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Pani Marianna Sidoroff, Dyrektor Departamentu Gospodarki Cyfrowej, Ministerstwo Rozwoju i Technologii, tel. 411 94 88, e-mail: Marianna.Sidoroff@mrit.gov.pl	Data sporządzenia 2025-04-1 Źródło: Prawo UE rozporządzenie Nr w wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UC27
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Celem ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia stosowania przepisów prawa Unii Europejskiej poprawiających funkcjonowanie rynku wewnętrznego jest dostosowanie polskich przepisów do obowiązujących rozporządzeń unijnych i umożliwienie ich skutecznego stosowania, a w konsekwencji poprawa środowiska prawnego i instytucjonalnego, w którym przedsiębiorcy dostarczają towary i świadczą usługi na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Zwiększenie poziomu pewności i przewidywalności prawa wśród obywateli i przedsiębiorców oraz usprawnienie procedur mogą istotnie wpłynąć na poprawę warunków wykonywania działalności gospodarczej i stworzyć pozytywny impuls do jej podejmowania.

Biorąc pod uwagę powyższe, konieczne jest zapewnienie wykonalności następujących aktów prawnych UE w polskim systemie prawnym:

- rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r. ustanawiającego standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1986 („e-formularze”) (zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/1780”);
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (zwanego dalej „rozporządzeniem P2B”);
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych) (zwanego dalej „aktem o rynkach cyfrowych”);
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560”).

Dostosowanie polskich przepisów do ww. obowiązujących rozporządzeń unijnych wpłynie na następujące obszary:

- **Współpraca z Komisją Europejską w zakresie wykonywania aktu o rynkach cyfrowych.**

Konieczność wprowadzenia przepisów dotyczących współpracy z Komisją Europejską w kwestii regulacji rynków cyfrowych oraz zakres tej współpracy wynika z potrzeby zapewnienia wykonalności przepisów aktu o rynkach cyfrowych, który wszedł w życie 1 listopada 2022 r. i jest stosowany od dnia 2 maja 2023 r. Akt o rynkach cyfrowych nakłada na państwa członkowskie obowiązek współpracy z Komisją Europejską w zakresie prowadzonych przez nią postępowań dotyczących strażników dostępu. Przepisy nakładają określone obowiązki na właściwy organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego, którym w Polsce jest Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej „Prezesem UOKiK”). Przepisy w tym zakresie będą stosowane bezpośrednio, jednak dla swojej wykonalności wymagają uregulowania zasad i sposobu współpracy. Jednocześnie projektowane przepisy przewidują możliwość badania potencjalnych naruszeń aktu o rynkach cyfrowych przez organ ochrony konkurencji w celu zwiększenia efektywności

wykonywania przepisów ww. aktu. Potrzeba badania rynków cyfrowych wynika także z dynamicznego rozwoju tych rynków i niewystarczalności narzędzi prawa konkurencji do zwalczania naruszeń dokonywanych przez platformy cyfrowe.

– ***Praktyki dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych w stosunku do mikro- i małych przedsiębiorców***

Obecnie dostawcy usług pośrednictwa internetowego mają często znacznie większą siłę przetargową, która umożliwia im w praktyce podejmowanie jednostronnych działań w sposób, który może być niesprawiedliwy i szkodliwy dla uzasadnionych interesów ich użytkowników biznesowych. Charakter stosunków łączących dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych z użytkownikami biznesowymi i użytkownikami korzystającymi ze strony internetowej w celach biznesowych mógłby prowadzić także do sytuacji, w których ci drudzy często mają ograniczone możliwości dochodzenia roszczeń, w przypadku gdy jednostronne działania dostawców tych usług prowadzą do sporu.

Często mamy do czynienia ze zjawiskiem wykorzystywania pozycji dominującej, zwłaszcza jeżeli usługodawca integruje różne usługi w jednym środowisku cyfrowym, tj. np. prowadzenie serwisu społecznościowego, oferującego określone produkty i usługi, jednocześnie pełniącego rolę platformy sprzedażowej. Powszechne są również praktyki prowadzenia kilku podobnych serwisów, które w rzeczywistości (choć takie mogą sprawiać wrażenie) nie są konkurentami, a komplementarnymi platformami, które odnoszą wzajemne korzyści. To, w połączeniu z nieuczciwymi praktykami pomagającymi utrzymać i wykorzystywać pozycję dominującą, prowadzi do uzależnienia użytkowników biznesowych od ogromnych dostawców usług pośrednictwa internetowego (np. Google, Amazon), zwłaszcza gdy strona podażowa jest silnie rozdrobiona.

Do takich nieuczciwych praktyk, zidentyfikowanych przez Komisję Europejską, na które odpowiedzią jest rozporządzenie P2B, zaliczają się przede wszystkim:

- nagłe, nienależycie komunikowane i podejmowane przez dostawców zmiany w regulaminie korzystania z usługi (wg OSR rozporządzenia P2B „Sudden, unilateral changes to terms and conditions”);
- nieudzielanie użytkownikom biznesowym informacji o zawieszeniu lub usunięciu ich konta lub niekomunikowanie przyczyn (w rozporządzeniu P2B „Delisting of products, services or businesses or suspension of accounts without clear statement of reasons”);
- brak publikacji lub niewłaściwe sformułowanie ogólnych zasad dotyczących przetwarzania danych;
- niejasne zasady pozycjonowania (w rozporządzeniu P2B „Ranking”) lub jawna dyskryminacja użytkowników biznesowych i faworyzowanie podobnych, własnych produktów/usług (w rozporządzeniu P2B „Discrimination of businesses and favouring of platform's own competing services”);
- nieuzasadnione stosowanie klauzuli największego uprzywilejowania (w rozporządzeniu P2B „MFN clause”).

– ***Współpraca z Komisją Europejską w zakresie badania subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny Unii Europejskiej.***

Konieczność wprowadzenia przepisów wskazujących organ do współpracy z Komisją Europejską w zakresie badania subsydiów zagranicznych występujących na rynku wewnętrznym Unii Europejskiej oraz zakres tej współpracy wynika z potrzeby zapewnienia wykonalności przepisów rozporządzenia 2022/2560, które weszło w życie 12 stycznia 2023 r. i jest stosowane od dnia 13 lipca 2023 r.

Rozporządzenie 2022/2560 nakłada na państwa członkowskie obowiązek współpracy z Komisją Europejską w zakresie prowadzonych przez nią postępowań mających na celu zidentyfikowanie i zbadanie charakteru danego subsydium, a także działań na rzecz zniwelowania zakłócającego charakteru tych subsydiów. Na gruncie prawa polskiego nie występują przepisy, które wskazywałyby organy do współpracy z Komisją Europejską w zakresie badania subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny. W celu zapewnienia skuteczności postępowań prowadzonych przez Komisję Europejską konieczne jest ustawowe wskazanie organów, które będą wykonywały obowiązki państw członkowskich wskazane w rozporządzeniu 2022/2560 (tj.: przekazywanie Komisji informacji; pomoc Komisji Europejskiej w kontrolach przedsiębiorstw; przeprowadzanie kontroli przedsiębiorstw i innych czynności wyjaśniających, egzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej).

Konieczność zmian w ustawie z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (zwanej dalej „Pzp”) oraz w ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, w celu uwzględnienia przepisów rozporządzenia 2019/1780

Od dnia 14 listopada 2022 r. mają zastosowanie przepisy rozporządzenia 2019/1780. Obowiązek stosowania wskazanych w rozporządzeniu 2019/1780 standardowych formularzy ogłoszeń wszedł w życie z dniem 25 października 2023 r. Zmiany w Pzp oraz w ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi są niezbędne, ponieważ aktualnie obowiązujące przepisy tych ustaw odsyłają do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/1986 z dnia 11 listopada 2015 r. ustanawiającego standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 842/2011 (zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/1986”). Rozporządzenie 2015/1986, które określa wzory standardowych formularzy ogłoszeń przekazywanych do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, mogło być stosowane najpóźniej do dnia 24 października 2023 r. Nowe rozporządzenie 2019/1780 nie ustanawia wzorów formularzy, ale standardowe formularze cyfrowe umożliwiające w pewnym zakresie automatyczne generowanie danych, w szczególności pozostawiając państwom członkowskim elastyczność w zakresie wprowadzenia obowiązku wypełniania niektórych pól opcjonalnych e-formularzy dla ogłoszeń przekazywanych do publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Możliwość ta będzie służyć wypełnianiu obowiązków sprawozdawczych, a także ujednoliceniu z krajowymi formularzami ogłoszeń zamieszczanymi w Biuletynie Zamówień Publicznych i automatycznemu generowaniu danych. W celu umożliwienia wdrożenia elastycznych rozwiązań dostosowanych do specyfiki krajowej w zakresie obowiązku wypełniania niektórych pól formularzy elektronicznych do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i udzielania koncesji (e-formularze), niezbędne jest wprowadzenie fakultatywnej delegacji uprawniającej ministra właściwego ds. gospodarki do wydania rozporządzenia w sprawie dostosowania na szczeblu krajowym pól opcjonalnych e-formularzy w świetle rozporządzenia 2019/1780, z czym łączy się konieczność podjęcia działań legislacyjnych w prawie krajowym.

– Potrzeba wprowadzenia zmiany w ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi w zakresie reguły wydatkowej uregulowanej w art. 69

Stosownie do art. 50 ust. 1c ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, Rada Ministrów przedstawia Sejmowi, trzy lata przed upływem 10. roku budżetowego projekt zmiany ustawy określającej maksymalne limity wydatków jednostek sektora finansów publicznych, wyrażone kwotowo, na kolejnych 10 lat budżetowych wykonywania ustawy. W ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, w art. 69 zostały ustalone maksymalne limity wydatków budżetu państwa na lata 2016–2025 (średnio na poziomie 200 000 zł rocznie) będących skutkiem finansowym tej ustawy. Projekt zmiany art. 69 był przedstawiony, zgodnie z powyższym wymaganiem ustawy o finansach publicznych, w ramach projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo budowlane oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy 3336). Nowelizacja nie została jednak uchwalona przez Sejm IX kadencji z uwagi na dyskontynuację jego prac. W związku z powyższym, zaistniała konieczność przedstawienia, po raz kolejny, projektowanej zmiany art. 69 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, Sejmowi X kadencji.

– Potrzeba wprowadzenia zmiany w Pzp w zakresie sposobu wnoszenia skargi

Niezbędne jest dostosowanie przepisu Pzp regulującego sposób wnoszenia skargi do sądu na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej oraz na postanowienie Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do brzmienia art. 165 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (zwanej dalej „K.p.c.”). Przepis art. 165 § 2 K.p.c. w nowym brzmieniu wszedł w życie z dniem 1 lipca 2023 r., w związku z uchwaleniem ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Brzmienie tego przepisu uwzględnia również wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (czwarta izba) z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie C-545/17 Mariusz Pawlak przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

Nie jest możliwe osiągnięcie celu przez działania pozalegisłacyjne. Przeprowadzenie osobnej nowelizacji każdego z aktów prawnych, w których zidentyfikowano potrzebę zapewnienia wykonalności prawa UE dla osiągnięcia ww. celów, wydaje się działaniem nadmiarowym. Dlatego, mając na względzie ekonomikę procesu legislacyjnego, rekomendowanym rozwiązaniem jest wprowadzenie nowych przepisów w drodze jednej ustawy o charakterze przekrojowym.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

– *Współpraca z Komisją Europejską w zakresie wykonywania aktu o rynkach cyfrowych*

Projektowane przepisy rozszerzą zakres kompetencji Prezesa UOKiK, mając na celu umożliwienie adekwatnego egzekwowania przepisów aktu o rynkach cyfrowych. W zakresie zapewnienia przestrzegania obowiązków strażników dostępu wynikających z art. 5–7 aktu o rynkach cyfrowych, Prezes UOKiK będzie miał kompetencję do samodzielnego podejmowania czynności dochodzeniowych w ramach postępowania wyjaśniającego. Ponadto Prezes UOKiK będzie zapewniał współpracę z Komisją Europejską, mając na celu z jednej strony wymianę informacji, w tym przede wszystkim informowanie Komisji Europejskiej o możliwych naruszeniach przepisów aktu o rynkach cyfrowych występujących na terytorium RP, z drugiej strony będzie wspierał Komisję Europejską w toku podejmowanych przez nią czynności na terytorium RP. Prezes UOKiK będzie również wspierać Komisję Europejską w zakresie badań rynku mających na celu: (i) wskazanie kolejnych strażników dostępu, (ii) informowanie o systematycznym niewypełnianiu obowiązków przez strażników dostępu oraz (iii) wskazywanie nowych usług i nowych praktyk. Ponadto w projekcie przewidziano możliwość udzielania pomocy w kontrolach i przeszukianiach prowadzonych w ramach postępowań Komisji Europejskiej zmierzających do wyznaczenia strażników dostępu lub identyfikacji naruszeń dokonywanych na rynkach cyfrowych.

– *Wprowadzenie ścieżki dochodzenia roszczeń przez użytkowników biznesowych i użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych w przypadku stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych przez dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych*

Proponowane przepisy wprowadzą ścieżkę sprawnego dochodzenia roszczeń przez przedsiębiorców, wobec których dostawcy usług pośrednictwa internetowego i dostawcy wyszukiwarek internetowych mogli stosować praktyki sprzeczne z przepisami rozporządzenia P2B. Dotychczas brak jest regulacji, które w klarowny sposób dają przedsiębiorcom możliwość dochodzenia swoich roszczeń. Przepisy rozszerzają zatem definicję czynu nieuczciwej konkurencji o zakres usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych naruszających przepisy rozporządzenia P2B, co powinno dać przedsiębiorcom podstawę do ewentualnego dochodzenia swoich praw na drodze prywatno-skargowej przed sądami własności intelektualnej. Projektowane przepisy przyznają legitymację do występowania z roszczeniem na rzecz przedsiębiorcy także organizacjom lub stowarzyszeniom wyznaczonym przez państwo członkowskie i wskazanym w wykazie publikowanym w Dzienniku Urzędowym UE (zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia P2B), ale również pozostawiają możliwość wystąpienia z roszczeniem organizacjom, o których mowa w art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, o ile jednak organizacje te spełnią wymogi określone w rozporządzeniu P2B (zgodnie z motywem 45 tego rozporządzenia). Zgodnie z projektowanymi przepisami minister właściwy ds. gospodarki prowadzi, upublicznia i aktualizuje listę organizacji lub stowarzyszeń, które następnie zostaną zgłoszone Komisji Europejskiej w celu umieszczenia w wykazie publikowanym w Dzienniku Urzędowym UE. Wpisanie na listę nastąpi na wniosek organizacji lub stowarzyszenia po uprzedniej weryfikacji spełnienia wymogów z rozporządzenia P2B. Projektowane przepisy dają ministrowi także podstawę do odmowy wpisania na listę, a także wykreślenia organizacji lub stowarzyszenia z listy na wniosek tego podmiotu, a także w przypadku powzięcia informacji o niespełnianiu wymogów określonych w rozporządzeniu P2B.

Wdrożenie takiego rozwiązania stanowić będzie dodatkowy środek ochrony przedsiębiorców (użytkowników biznesowych i użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych) przed nieuczciwymi praktykami, jakie mogą być stosowane przez dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych, np. polegających na udostępnianiu platform do handlu internetowego. Wprowadzane przepisy zmieniające ustawę z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji mają na celu zapewnienie skutecznego stosowania przepisów rozporządzenia P2B, nie stanowią natomiast bezpośredniego powielenia przepisów tego rozporządzenia.

Nowelizacja przyczyni się do eliminacji lub ograniczenia następujących praktyk rynkowych, które obecnie są spotykane:

- niejasne polityki i regulaminy, w tym w zakresie przetwarzania danych osobowych dotyczących korzystania z usług pośrednictwa internetowego;
- brak udzielania kompletnych informacji dla użytkowników platform internetowych nt. działań dokonywanych przez pośredników na ich kontach (np. zawieszanie, usuwanie kont);
- faworyzowanie produktów oferowanych przez pośredników kosztem użytkowników biznesowych.

Projektowane przepisy wskazują również ministra właściwego do spraw gospodarki jako organu właściwego do przekazywania Komisji Europejskiej informacji wymaganych rozporządzeniem P2B.

- ***Współpraca z Komisją Europejską w zakresie badania subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny Unii Europejskiej***

W projekcie zaproponowano, aby organem właściwym wykonującym zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560, w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem postępowań o udzielenie zamówienia i postępowań o zawarcie umowy koncesji, a także zadania, o którym mowa w art. 35 ust. 1 tego rozporządzenia, był Prezes UOKiK, co zostało ujęte w zmianach ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów. Natomiast organem właściwym do wykonywania zadań państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560 w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia i postępowań o zawarcie umowy koncesji będzie Prezes Urzędu Zamówień Publicznych (zwany dalej „Prezesem UZP”), co zostało zawarte w proponowanych zmianach Pzp oraz w ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi. Powierzenie realizacji zadań państwa członkowskiego Prezesowi UOKiK i Prezesowi UZP uzasadniają kompetencje obu organów (Prezes UOKiK jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach konkurencji, z kolei Prezes UZP jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach zamówień publicznych oraz umów koncesji na roboty budowlane lub usługi), a także ich wiedza i doświadczenie w obszarach, które zostały wskazane przez Komisję Europejską w rozporządzeniu 2022/2560 jako obszary postępowań.

Konieczność wprowadzenia zmian w Pzp oraz w ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, mających na celu dostosowanie do rozporządzenia 2019/1780

Niezbędne jest wprowadzenie zmian w Pzp oraz w ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, w zakresie przepisów dotyczących ogłoszeń przekazywanych przez zamawiających Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej, co ma na celu dostosowanie do rozporządzenia 2019/1780.

Rekomendowane jest uaktualnienie odesłania zawartego w art. 87 ust. 1 Pzp oraz w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi poprzez odesłanie do rozporządzenia 2019/1780 w miejsce odesłania do nieobowiązującego rozporządzenia 2015/1986.

Ponadto istnieje potrzeba wprowadzenia do Pzp oraz ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi fakultatywnej delegacji uprawniającej ministra właściwego ds. gospodarki do wydania rozporządzenia w sprawie dostosowania na szczeblu krajowym pól opcjonalnych e-formularzy w świetle rozporządzenia 2019/1780. Wynika to z faktu, że standardowe formularze ogłoszeń (e-formularze) na gruncie rozporządzenia 2019/1780 zawierają zarówno pola obowiązkowe, jak i pola opcjonalne, względem których decyzja o ich wykorzystaniu oraz charakterze leży po stronie państw członkowskich Unii Europejskiej. Określając charakter i zakres pól e-formularzy, należy kierować się koniecznością uzyskania kompleksowych i miarodajnych danych w celu wypełniania obowiązków sprawozdawczych, w szczególności względem Komisji Europejskiej, jak również potrzebą ujednolicenia z krajowymi formularzami ogłoszeń zamieszczanych w Biuletynie Zamówień Publicznych oraz potrzebą automatycznego generowania niektórych danych.

- ***Wprowadzenie zmiany w art. 580 ust. 2 Pzp mającej na celu dostosowanie do obecnego brzmienia art. 165 § 2 K.p.c.***

Proponowana zmiana art. 580 ust. 2 zdanie drugie Pzp (regulującego sposób wnoszenia skargi do sądu na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej oraz na postanowienie Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej) ma na celu dostosowanie do brzmienia art. 165 § 2 K.p.c. Z dniem 1 lipca 2023 r. weszła w życie nowa treść art. 165 § 2 K.p.c. w związku z uchwaleniem ustawy z dnia 9 marca 2023 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw. Przepis art. 165 § 2 K.p.c. uwzględnia wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (czwarta izba) z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie C-545/17 Mariusz Pawlak przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego.

- ***Wprowadzenie zmiany w ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi w zakresie reguły wydatkowej uregulowanej w art. 69***

W ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, w art. 69 zostały ustalone maksymalne limity wydatków budżetu państwa na lata 2016–2025 (średnio na poziomie 200 000 zł rocznie) będących skutkiem finansowym tej ustawy. Projektowana zmiana art. 69 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji

na roboty budowlane lub usługi, przewiduje przedłużenie obowiązywania reguły wydatkowej na kolejne 10 lat obowiązywania ustawy, tj. lata 2025–2036.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

– *Rozwiązania w zakresie ścieżki dochodzenia roszczeń dla użytkowników biznesowych platform internetowych*

W przypadku rozwiązań dotyczących wprowadzenia ścieżki dochodzenia roszczeń dla użytkowników biznesowych platform internetowych w zależności od specyfiki danego ustawodawstwa, większość krajów członkowskich UE zdecydowała się na wdrożenie przepisów, nadając odpowiednie uprawnienia organom ds. konkurencji, telekomunikacji lub tworząc do tych celów nowy organ. Niektóre państwa członkowskie, w tym Niemcy, zdecydowały się pozostawić te kompetencje dla sądów powszechnych.

– *Współpraca z Komisją Europejską w zakresie wykonywania aktu o rynkach cyfrowych*

KE posiada wyłączną kompetencję w zakresie wykonywania aktu o rynkach cyfrowych, jednak wszystkie państwa członkowskie są zobowiązane do współpracy i wymiany informacji. Regulacja jest nowa i nie ma jeszcze informacji w jaki sposób pozostałe państwa członkowskie zapewniają jej skuteczność.

– *Współpraca z Komisją Europejską w zakresie badania subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny Unii Europejskiej*

UE ma wyłączne kompetencje w dziedzinie konkurencji i wspólnej polityki handlowej, państwa członkowskie nie mogą rozwiązać tej kwestii poprzez indywidualne środki. Jednakże kwestia zakłóceń na rynku wewnętrznym powodowanych przez subsydia zagraniczne nie była dotąd uregulowana na poziomie europejskim. Żaden z obowiązujących instrumentów unijnych nie odnosił się do zakłóceń wywoływanych przez subsydia zagraniczne.

– *Wprowadzenie zmian w Pzp oraz w ustawie z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi*

Wszystkie państwa członkowskie mają obowiązek dostosowania swoich regulacji krajowych do rozporządzenia 2019/1780. Kwestia rozmiaru działań niezbędnych do podjęcia w innych państwa członkowskich nie jest jednak znana.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Podmioty gospodarki narodowej, w tym podmioty gospodarcze	4,2 mln zarejestrowanych podmiotów gospodarki narodowej deklarujących wykonywanie działalności	GUS – na podstawie danych z REGON	Poprawa warunków dla podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej, zwiększenie pewności prawnej.
Zamawiający: jednostki sektora finansów publicznych, państwowe jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, podmioty prawa publicznego, związki tych jednostek lub podmiotów oraz przedsiębiorstwa działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych	30872	Sprawozdanie Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o funkcjonowaniu systemu zamówień publicznych w 2022 r.	Uwzględnienie przepisów rozporządzenia 2019/1780. Modyfikacja regulacji dotyczącej sposobu wnoszenia skargi do sądu na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej oraz na postanowienie Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.

Wykonawcy zamówień publicznych	ok. 200 tys. potencjalnych wykonawców zamówień publicznych, w tym małe (ok. 57 tys.) i średnie (ok. 15 tys.) przedsiębiorstwa.	REGON GUS	Modyfikacja regulacji dotyczącej sposobu wnoszenia skargi do sądu na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej oraz na postanowienie Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej.
Platformy cyfrowe objęte regulacją	6	Komisja Europejska ¹	Obowiązki regulacyjne wynikają bezpośrednio z aktu o rynkach cyfrowych, jednak przedsiębiorcy będą musieli liczyć się z kontrolą ich przestrzegania także ze strony krajowego organu antymonopolowego.
Dostawcy usług pośrednictwa internetowego	Brak danych	Komisja Europejska	Obowiązki regulacyjne wynikają bezpośrednio z przepisów unijnych. Projektowane przepisy nie nakładają nowych obowiązków na dostawców usług pośrednictwa internetowego.
Sądy własności intelektualnej	5 sądów okręgowych 2 sądy apelacyjne		Rozszerzenie kognicji do orzekania w sprawach o czyn nieuczciwej konkurencji (działanie w zakresie usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych).
Duże przedsiębiorstwa	Ok. 3,8 tys.	Na podstawie danych GUS („Działalność przedsiębiorstw niefinansowych w 2022 r.”)	Możliwość poddania kontroli ze strony Komisji Europejskiej lub urzędników UOKiK lub UZP. Obciążenie administracyjne (konieczność umożliwienia wejścia urzędnikom do pomieszczeń, na teren i do środków transportu przedsiębiorstwa; udostępniania przez przedsiębiorców ksiąg i innych rejestrów; wykonywania kopii i wyciągów z tych dokumentów; udzielania informacji, odpowiedzi na pytania). Kontrole prowadzone przez Komisję Europejską i urzędników krajowych lub samodzielnie przez urzędników krajowych mogą przyczynić się do przedłużenia procedur udzielania zamówień publicznych i koncentracji.
Prezes UOKiK	1		Współpraca z Komisją Europejską obejmuje: przekazywanie informacji, pomoc w badaniach, pomoc w kontrolach Komisji Europejskiej; w przypadku sprzeciwu przedsiębiorstwa na przeprowadzenie kontroli przez Komisję Europejską udzielanie jej pomocy i w stosownych przypadkach wystąpienie o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa; dodatkowo prowadzenie postępowań wyjaśniających w sprawie nieprzestrzegania art. 5–7 aktu o rynkach cyfrowych.

¹ https://digital-markets-act.ec.europa.eu/gatekeepers_en

			Wykonywanie zadań państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 35 ust. 1, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560, w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem postępowań o udzielenie zamówienia i postępowań o zawarcie umowy koncesji obejmuje: przekazywanie informacji; pomoc w kontrolach Komisji Europejskiej; przeprowadzanie kontroli i innych czynności wyjaśniających; w przypadku sprzeciwu przedsiębiorstwa na przeprowadzenie kontroli przez Komisję Europejską udzielanie jej pomocy i w stosownych przypadkach wystąpienie o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, egzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej.
Prezes UZP	1		Wykonywanie zadań państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560, w zakresie badania subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny UE w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia i postępowań o zawarcie umowy koncesji obejmuje: przekazywanie informacji; pomoc w kontrolach Komisji Europejskiej; przeprowadzanie kontroli i innych czynności wyjaśniających; w przypadku sprzeciwu przedsiębiorstwa na przeprowadzenie kontroli przez Komisję Europejską udzielanie jej pomocy i w stosownych przypadkach wystąpienie o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, egzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej.
UOKiK	1		Rozpoznawanie wniosków KE w związku z przeprowadzaniem kontroli lub czynności wyjaśniających w zakresie badania subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny UE w szczególności w kontekście koncentracji oraz w zakresie związanym z wykonywaniem kompetencji wynikających z aktu o rynkach cyfrowych.
UZP	1		Rozpoznawanie wniosków KE w związku z przeprowadzaniem kontroli lub czynności wyjaśniających w zakresie badania subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny UE w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia i postępowań o zawarcie umowy koncesji.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Stosownie do § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie „Rządowy Proces Legislacyjny”.

Projekt został skierowany do uzgodnień międzyresortowych i konsultacji publicznych 18 kwietnia 2024 r. z wyznaczonym miesięcznym terminem na zajęcie stanowiska. Wobec zgłoszonych uwag i konieczności uzgodnienia odniesienia do nich projektodawcy, proces uzgodnień powtórzono w dniach 5–9 sierpnia 2024 r.

Mając na względzie projektowany zakres oddziaływania przepisów, przedstawiono je do konsultacji z reprezentatywnymi dla regulowanych obszarów organizacjami.

W ramach konsultacji projekt przekazano do następujących podmiotów:

1. Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
2. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
3. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
4. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
5. Polska Izba Radiodiffuzji Cyfrowej,
6. Polska Izba Handlu,
7. Izba Gospodarki Elektronicznej,
8. Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej,
9. Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,
10. Polskie Towarzystwo Informatyczne,
11. Fundacja Nowoczesna Polska,
12. Fundacja Projekt Polska,
13. Internet Society Poland,
14. Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
15. Fundacja Panoptykon,
16. Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
17. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
18. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
19. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza,
20. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
21. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
22. Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
23. Fundacja ePaństwo,
24. Amerykańska Izba Handlowa w Polsce,
25. Federacja Konsumentów,
26. Związek Cyfrowa Polska,
27. Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
28. Sektorowa Rada ds. Kompetencji – Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo,
29. Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Oprogramowania Rozrywkowego,
30. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
31. Fundacja Open Allies,
32. Fundacja InStrat,
33. Fundacja Startup Poland,
34. Wikimedia Europe,
35. Fundacja Forum Konsumentów.

W ramach opiniowania projekt przekazano do:

1. Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
2. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
3. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
4. Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,
5. Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego,

6. Rzecznika Małych i Średnich Przedsiębiorców,
7. Rzecznika Praw Obywatelskich,
8. Rzecznika Praw Dziecka,
9. Prezesa Prokuratury Generalnej RP,
10. Prezesa Krajowej Izby Radców Prawnych,
11. Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej,
12. Dyrektora Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego,
13. Przewodniczącej Krajowej Rady Sądownictwa,

Projekt przekazano również do poniższych przedstawicieli związków i zrzeszeń pracodawców, związków zawodowych, przedsiębiorców:

1. Zarząd Główny Forum Związków Zawodowych,
2. Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”,
3. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych,
4. Konfederacja Lewiatan,
5. Pracodawcy RP,
6. Związek Pracodawców Business Centre Club,
7. Związek Przedsiębiorców i Pracodawców,
8. Związek Rzemiosła Polskiego,
9. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
10. Polskie Towarzystwo Gospodarcze,
11. Izba Pracodawców Polskich,
12. Izba Przemysłowo-Handlowa Inwestorów w Polsce,
13. Krajowa Izba Gospodarcza,
14. Ogólnopolska Federacja Przedsiębiorców i Pracodawców Przedsiębiorcy.pl,
15. Polska Rada Biznesu.

Organizacje samorządów (związki województw, powiatów, gmin, miast/miasteczek) otrzymały okazję do zajęcia stanowiska wobec projektowanych przepisów w ramach opiniowania na forum zespołów zadaniowych Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	<i>Łącznie (0–10)</i>
Dochody ogółem	1,28	1,96	2,08	2,15	2,21	2,28	2,35	2,42	2,50	2,55	2,27	24,05
budżet państwa	0,19	0,27	0,30	0,31	0,33	0,34	0,36	0,37	0,39	0,39	0,27	3,52
JST	0,19	0,26	0,29	0,30	0,31	0,33	0,34	0,36	0,37	0,38	0,26	3,38
FUS	0,62	1,01	1,07	1,10	1,12	1,15	1,18	1,21	1,24	1,27	1,30	12,28
NFZ	0,22	0,33	0,34	0,35	0,36	0,37	0,38	0,39	0,40	0,41	0,33	3,89
Fundusz Pracy	0,02	0,03	0,03	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,40
Fundusz Solidarności wy	0,03	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,58
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Wydatki ogółem	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
budżet państwa	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

JST	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
FUS	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
NFZ	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Fundusz Pracy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Fundusz Solidarnościowy	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00
Saldo ogółem	1,28	1,96	2,08	2,15	2,21	2,28	2,35	2,42	2,50	2,55	2,27	24,05
budżet państwa	0,19	0,27	0,30	0,31	0,33	0,34	0,36	0,37	0,39	0,39	0,27	3,52
JST	0,19	0,26	0,29	0,30	0,31	0,33	0,34	0,36	0,37	0,38	0,26	3,38
FUS	0,62	1,01	1,07	1,10	1,12	1,15	1,18	1,21	1,24	1,27	1,30	12,28
NFZ	0,22	0,33	0,34	0,35	0,36	0,37	0,38	0,39	0,40	0,41	0,33	3,89
Fundusz Pracy	0,02	0,03	0,03	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,04	0,40
Fundusz Solidarnościowy	0,03	0,05	0,05	0,05	0,05	0,05	0,06	0,06	0,06	0,06	0,06	0,58
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00	0,00

--

Źródła finansowania	Realizacja zadań wynikających z projektowanej ustawy będzie odbywać się w ramach posiadanych przez UOKiK, UZP i sądy własności intelektualnej zasobów finansowych i kadrowych. Wydatki, wynikające z projektu ustawy zostaną w roku 2025 i w latach kolejnych sfinansowane w ramach limitów wydatków, odpowiednio cz. 53, cz. 49 i cz. 15, bez konieczności dodatkowego ich zwiększania.
---------------------	--

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Skala interwencji Komisji Europejskiej oraz liczba spraw, w które będą angażowane państwa członkowskie i charakter tego zaangażowania są trudne do przewidzenia. Z uwagi na nowe zadania wynikające z przepisów, przewiduje się, że zajdzie konieczność wzmocnienia kadrowego UOKiK, UZP oraz sądów własności intelektualnej. Skala angażowania państw członkowskich przypuszczalnie rozłożona w czasie. Niemniej, racjonalne wydaje się zabezpieczenie nowych etatów oraz zależnie od bieżącego zapotrzebowania, zagospodarowanie wolnych etatów lub przenoszenie zadań w przypadku potrzeby włączenia się w działania podejmowane przez Komisję Europejską. W przypadku obowiązków nakładanych na Prezesa UOKiK i pracowników urzędu przewiduje się konieczność wzmocnienia kadry 10 etatami w związku z aktem o rynkach cyfrowych oraz 6 dodatkowymi w ramach nowych zadań dotyczących subsydiów zagranicznych. Koszt wynagrodzeń i pochodnych dla 16 pracowników w 2026 roku wyniesie blisko 3 mln zł. W związku z powyższym przyjęto: <table border="1"> <tr> <td>12 420,26 zł</td><td>stawka kalkulacyjna UOKiK na 1 etat</td></tr> <tr> <td>2 384 689,92 zł</td><td>wynagrodzenie brutto dla 16 pracowników na 12 miesięcy w 2026 roku</td></tr> <tr> <td>445 409,76 zł</td><td>składki ZUS ponoszone przez pracodawcę dla 16 pracowników na 12 miesięcy w 2026 roku.</td></tr> <tr> <td>25 910,98zł</td><td>Składki na Fundusz Pracy dla 16 pracowników na 12 miesięcy w 2026 roku.</td></tr> </table>	12 420,26 zł	stawka kalkulacyjna UOKiK na 1 etat	2 384 689,92 zł	wynagrodzenie brutto dla 16 pracowników na 12 miesięcy w 2026 roku	445 409,76 zł	składki ZUS ponoszone przez pracodawcę dla 16 pracowników na 12 miesięcy w 2026 roku.	25 910,98zł	Składki na Fundusz Pracy dla 16 pracowników na 12 miesięcy w 2026 roku.
12 420,26 zł	stawka kalkulacyjna UOKiK na 1 etat								
2 384 689,92 zł	wynagrodzenie brutto dla 16 pracowników na 12 miesięcy w 2026 roku								
445 409,76 zł	składki ZUS ponoszone przez pracodawcę dla 16 pracowników na 12 miesięcy w 2026 roku.								
25 910,98zł	Składki na Fundusz Pracy dla 16 pracowników na 12 miesięcy w 2026 roku.								

37 570,92 zł	Składki na Fundusz Solidarnościowy dla 16 pracowników na 12 miesięcy w 2026 roku
40 790,63 zł	PPK dla 16 pracowników na 12 miesięcy
2 934 372, 21 zł	Razem wynagrodzenia, pochodne i koszty dodatkowe dla 16 pracowników na 12 mc (rok 2026)

Wydatki rzeczowe natomiast zostały oszacowane przez Prezesa UOKiK na poziomie 481 584, 69 zł.

Z uwagi na to, że obowiązki, które nakładane są na Prezesa UZP w rozporządzeniu 2022/2560 obejmują czynności, które nie były dotychczas przez Prezesa UZP wykonywane, i nie dysponuje on narzędziami technicznymi, a także wykwalifikowaną w tym zakresie kadrą, w celu prawidłowego wykonywania tych zadań konieczne jest wzmocnienie kadrowe UZP.

Przyjmując stawkę kalkulacyjną, wartość wynagrodzenia dla 1 etatu w korpusie służby cywilnej dla UZP z projektu ustawy koszt wynagrodzeń i pochodnych **dla 6 pracowników z uwzględnieniem wyposażenia, ale bez kosztów czynszu nowej powierzchni biurowej, wynosi w okresie całego 2026 roku i kolejnych lat wynosi 776 tys. zł.**

W związku z powyższym przyjęto:

8 903 zł	stawka kalkulacyjna UZP na 1 etat
641 016 zł	wynagrodzenie dla 6 pracowników na 12 miesięcy
109 614 zł	składki ZUS ponoszone przez pracodawcę dla 6 pracowników na 12 miesięcy
15 705 zł	Fundusz Pracy i Fundusz Solidarnościowy dla 6 pracowników na 12 miesięcy
9 615 zł	PPK dla 6 pracowników na 12 miesięcy (1,5%)
775 950 zł	Razem wynagrodzenie i pochodne dla 6 pracowników na 12 m-cy

Dodatkowo Minister Sprawiedliwości przewiduje wzrost obłożenia sądów powszechnych i tym samym przewiduje wzmocnienie sądów apelacyjnych i okręgowych 2 etatami. Wsparcie niniejsze jest przewidziane od 2026 r., a wynagrodzenia i koszty utworzenia stanowisk pracy związanych z tymi etatami wyniosą **742 356 zł** w skali roku.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Wprowadzenie do polskiego porządku prawnego regulacji zapewniających stosowanie i egzekwowanie przepisów europejskich poprawiających funkcjonowanie rynków cyfrowych. Skuteczne dochodzenie praw przez użytkowników biznesowych i użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych od						

		dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych, przeciwdziałanie nieuczciwym praktykom i poszerzaniu skali zjawiska „psucia rynku” przełoży się na większą konkurencyjność ww. przedsiębiorstw.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt nie będzie miał wpływu na te grupy przedsiębiorstw.
	Rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, osoby starsze i niepełnosprawne	Projekt nie będzie miał wpływu na rodziny, obywateli, gospodarstwa domowe, osoby starsze i niepełnosprawne.
Niemierzalne	przedsiębiorcy	Dostosowanie prawa krajowego do regulacji wypracowanych na poziomie europejskim będzie sprzyjać przedsiębiorcom, którzy będą wykonywać działalność gospodarczą w oparciu o prawo w większym stopniu uwzględniające potrzeby przedsiębiorców i gospodarki. Wzrośnie zaufanie do państwa i pewność prawa, co powinno pozytywnie wpłynąć na decyzje biznesowe i inwestycyjne przedsiębiorców. Projektowana regulacja przyczyni się do poprawy warunków dla rozwoju przedsiębiorczości. Skutki bezpośrednie: ze względu na zakres podmiotowy regulacji aktu o rynkach cyfrowych, obejmujący wyłącznie największe działające w Unii Europejskiej przedsiębiorstwa cyfrowe pełniące rolę tzw. strażników dostępu, skutki bezpośrednie najprawdopodobniej nie dotkną szerokiego grona podmiotów spośród polskich przedsiębiorców. Jednakże, biorąc pod uwagę dynamiczny rozwój rynków cyfrowych, jest prawdopodobnym, że w niedalekiej perspektywie czasowej i polscy przedsiębiorcy zostaną objęci bezpośrednimi skutkami aktu o rynkach cyfrowych i przepisów dostosowujących w szerszym zakresie. Skutki pośrednie: Jednocześnie, wielu polskich przedsiębiorców może odczuć pośrednie skutki aktu o rynkach cyfrowych, będąc jego beneficjentami. Jak wskazuje Polski Instytut Ekonomiczny, owa regulacja może przyspieszyć wzrost PKB o 0,04 pkt. proc. w 2030 r. Pozytywny wpływ regulacji na gospodarkę polską może być również widoczny na rynku reklamy internetowej, poprzez obniżenie cen reklam w środowisku cyfrowym. Spodziewane jest obniżenie szeregu barier wejścia, a tym samym poszerzenie dostępu nowych przedsiębiorców do wejścia na rynki cyfrowe. Wprowadzony na mocy ustawy obowiązek towarzyszenia przez wskazane organy krajowe urzędnikom UE w kontrolach na terenie przedsiębiorstwa lub przeprowadzania przez te organy kontroli na zlecenie Komisji Europejskiej będzie stanowiło obciążenie administracyjne dla przedsiębiorstw (konieczność umożliwienia wejścia urzędnikom na teren obiektów przedsiębiorstwa, udostępniania przez przedsiębiorców wszelkich dokumentów, udzielania informacji, ew. wykonywania kopii dokumentów). Największy wpływ ustawa będzie miała na przedsiębiorstwa korzystające z subsydiów zagranicznych, ponieważ to one w głównej mierze będą przedmiotem kontroli ze strony Komisji Europejskiej i/lub urzędników krajowych jako potencjalnie te, które mają wpływ (także zakłócający) na rynek wewnętrzny. Komisja Europejska jednak może poddać kontroli każde przedsiębiorstwo, kiedy istnieje choćby podejrzenie, że może korzystać z subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny. Kontrole związane z badaniem subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny UE będą stanowiły obciążenie administracyjne dla przedsiębiorstw (konieczność umożliwienia wejścia urzędnikom na teren obiektów przedsiębiorstwa, udostępniania przez przedsiębiorców wszelkich dokumentów, udzielania informacji, ew. wykonywania kopii dokumentów), mogą przyczynić się do przedłużenia procedur udzielania zamówień publicznych i koncentracji.

		Kontrole związane z badaniem subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny UE będą miały wpływ na przywrócenie i utrzymanie równych szans na rynku wewnętrznym. Przedsiębiorstwa niekorzystające z subsydiów oraz te, które korzystają z subsydiów niemających zakłócającego charakteru odniosą jednak korzyści w perspektywie długoterminowej, ponieważ m.in. dzięki kontrolom Komisji Europejskiej i/lub urzędników krajowych zostaną przywrócone i utrzymane równe szanse na rynku wewnętrznym.
	Obywatele, organizacje	Większe zaufanie do organów administracji oraz pogłębienie zaufania do państwa.
	Gospodarka	

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Kontrole związane z badaniem subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny UE nie będą dotyczyły MŚP. Wysoki próg, poniżej którego subsydia prawdopodobnie nie będą powodować zakłóceń i który jest 20 razy wyższy niż próg <i>de minimis</i> dla pomocy państwa – jest prawdopodobnie zbyt wysoki, aby mógł wpłynąć na większość MŚP. Nie wydaje się zatem, aby MŚP były przedmiotem kontroli ze strony Komisji Europejskiej i/lub urzędników krajowych, dlatego przedmiotowa ustawa nie będzie miała bezpośredniego wpływu na tę grupę. Kompetencje wynikające z aktu o rynkach cyfrowych dotyczą strażników dostępu – największych platform cyfrowych, zatem nie dotyczą bezpośrednio MŚP.
---	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: wprowadzenie elektronicznego formularza wniosku o udzielenie pomocy	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☒ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Kontrole związane z badaniem subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny UE będą stanowiły obciążenie administracyjne dla przedsiębiorstw, a także przełożą się na przedłużenie procedur udzielania zamówienia publicznego i koncentracji (nawet do 150 dni roboczych w przypadku koncentracji i 130 dni roboczych w przypadku zamówień publicznych). Główne obowiązki organów krajowych to pomoc urzędnikom Komisji Europejskiej i innych osobom upoważnionym przez Komisję Europejską w kontrolach przeprowadzanych na terenie przedsiębiorstwa, jak również przeprowadzanie kontroli na wniosek Komisji Europejskiej. Obowiązek ten wiąże się z koniecznością umożliwienia wejścia urzędnikom na teren obiektów przedsiębiorstwa, udostępniania przez przedsiębiorców wszelkich dokumentów, udzielania informacji, ewentualnie wykonywania kopii dokumentów. Co więcej, kontrole prowadzone w ramach procedury badania wpływu subsydiów zagranicznych na rynek wewnętrzny będą nową, dodatkową procedurą, której będą poddawane przedsiębiorstwa działające na rynku UE.

W odniesieniu do zapewnienia realizacji przepisów rozporządzenia P2B, jak i aktu o rynkach cyfrowych obciążenia administracyjne należy wskazać jedynie w związku z nowymi obowiązkami organów publicznych, wynikającymi z ww. regulacji i projektu. Zalicza się do tego dodatkowe obciążenie związane z współpracą z Komisją Europejską, nie tylko w związku z obowiązkami sprawozdawczymi i informacyjnymi, ale również z analogicznym do opisanego powyżej wsparciem urzędników KE i innych upoważnionych osób w prowadzeniu kontroli i dochodzeń ws. naruszeń aktu o rynkach cyfrowych. Po stronie sądów nastąpi obciążenie wynikające z właściwości w nowym rodzaju spraw. W odniesieniu do przedsiębiorstw obciążenia będą dotyczyły tylko tych dużych, jedynie w przypadku stwierdzenia naruszeń i będą wiązały się z umożliwieniem przeprowadzenia dochodzenia/kontroli lub udzielania wyjaśnień.

9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanych przepisów wpłynie korzystnie na rozwój przedsiębiorstw i rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Przewidziane zmiany dotyczące rozszerzenia katalogu czynów nieuczciwej konkurencji skutkować będą rozszerzeniem kogencji sądów własności intelektualnej do orzekania w sprawach o czyn nieuczciwej konkurencji (działanie w zakresie usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych). W odniesieniu do funkcjonowania przepisów aktu o rynkach cyfrowych – mają one zapewnić uczciwą konkurencję między platformami cyfrowymi, niezależnie od ich wielkości, zwiększyć wybór dla konsumentów i promować nowe możliwości dla małych przedsiębiorstw, a operatorzy bardzo dużych platform i bardzo dużych wyszukiwarek internetowych będą ponosić odpowiedzialność za treści zamieszczane na ich platformach.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Planowane wejście w życie projektowanej ustawy – z dniem następującym po dniu ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Zawarte w ustawie przepisy zapewniające wykonalność europejskich rozporządzeń regulujących rynki cyfrowe (akt o rynkach cyfrowych, rozporządzenie P2B) nie generują dla całej ustawy zasadności przeprowadzania ewaluacji efektów ex-post. Ww. regulacje są, co do zasady, przepisami sformułowanymi wg zasady ex-ante, a obowiązek szacowania ich skuteczności i adekwatnego reagowania przez interwencje legislacyjne lub kontrole leży po stronie Komisji Europejskiej. Nie jest przewidziana ewaluacja efektów obowiązywania ustawy w zakresie wyznaczenia organów do współpracy z Komisją w obszarze subsydiów zagranicznych. Ewaluację efektów obowiązywania nowych instrumentów w zakresie badania subsydiów zagranicznych przeprowadzi Komisja Europejska w ramach corocznych sprawozdań i kolejnych przeglądów.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

RAPORT Z KONSULTACJI
projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia stosowania przepisów unijnych
poprawiających funkcjonowanie rynku wewnętrznego (UC27)

I. Informacje ogólne

Celem ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia stosowania przepisów unijnych poprawiających funkcjonowanie rynku wewnętrznego jest dostosowanie polskich przepisów do obowiązujących rozporządzeń unijnych i umożliwienie ich skutecznego stosowania, a w konsekwencji poprawa środowiska prawnego i instytucjonalnego, w którym przedsiębiorcy dostarczają towary i świadczą usługi na terenie RP. Projekt służy zapewnieniu wykonalności następujących aktów prawnych UE w polskim systemie prawnym:

- rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r. ustanawiającego standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającego rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1986;
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego;
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828;
- rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny.

II. Przebieg konsultacji publicznych i opiniowania

Stosownie do postanowień art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248, z późn. zm.) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806), projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt ustawy został wpisany do Wykazu prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UC27.

Projekt został skierowany do konsultacji publicznych 17 kwietnia 2024 r. z terminem na zajęcie stanowiska wyznaczonym na 17 maja 2024 r.

O odpowiedź w ww. terminie poproszono 35 podmiotów reprezentatywnych dla regulowanych projektem zagadnień:

1. Krajowa Izba Gospodarczej Elektroniki i Telekomunikacji,
2. Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji,
3. Polska Izba Komunikacji Elektronicznej,
4. Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej,
5. Polska Izba Radiodfuzji Cyfrowej,
6. Polska Izba Handlu,
7. Izba Gospodarki Elektronicznej,
8. Krajowa Izba Gospodarki Cyfrowej,
9. Fundacja Bezpieczna Cyberprzestrzeń,

10. Polskie Towarzystwo Informatyczne,
11. Fundacja Nowoczesna Polska,
12. Fundacja Projekt Polska,
13. Internet Society Poland,
14. Stowarzyszenie Inżynierów Telekomunikacji,
15. Fundacja Panoptykon,
16. Związek Pracodawców Mediów Publicznych,
17. Związek Pracodawców Mediów Elektronicznych Mediakom,
18. Związek Pracodawców Branży Internetowej IAB Polska,
19. Związek Telewizji Kablowych w Polsce Izba Gospodarcza,
20. Polska Organizacja Handlu i Dystrybucji,
21. Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług,
22. Polskie Stowarzyszenie Marketingu SMB,
23. Fundacja ePaństwo,
24. Amerykańska Izba Handlowa w Polsce,
25. Federacja Konsumentów, 26. Związek Cyfrowa Polska,
27. Stowarzyszenie Praktyków Ochrony Danych Osobowych,
28. Sektorowa Rada ds. Kompetencji – Telekomunikacja i Cyberbezpieczeństwo,
29. Stowarzyszenie Producentów i Dystrybutorów Oprogramowania Rozrywkowego,
30. Federacja Przedsiębiorców Polskich,
31. Fundacja Open Allies,
32. Fundacja Instrat,
33. Fundacja Startup Poland,
34. Wikimedia Europe,
35. Fundacja Forum Konsumentów.

Z ww. adresatów 5 podmiotów przekazało informację o braku uwag. Pozostałe podmioty nie przekazały projektodawcy żadnego stanowiska.

W ramach opiniowania projekt skierowano do następujących podmiotów, wyznaczając 30-dniowy termin odpowiedzi, przypadający na 18 maja 2024 r.:

1. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej,
2. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
3. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów,
4. Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,
5. Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego,
6. Rzecznik Małych i Średnich Przedsiębiorców,
7. Rzecznik Praw Obywatelskich,
8. Rzecznik Praw Dziecka,
9. Prezes Prokuratury Generalnej RP,
10. Prezes Krajowej Izby Radców Prawnych,
11. Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej,
12. Dyrektor Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego,
13. Przewodnicząca Krajowej Rady Sądownictwa.

Dodatkowo, przepisy były na tym etapie opiniowane przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych.

Projekt został także skierowany do zaopiniowania przez Radę Dialogu Społecznego, związki zawodowe i organizacje pracodawców z terminem 30 dni na zajęcie stanowiska, jak również – 5 czerwca 2024 r., Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

III. Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania

W procesie konsultacji i opiniowania uwagi otrzymano od Prezesów Urzędów: Komunikacji Elektronicznej, Ochrony Danych Osobowych, Zamówień Publicznych oraz Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

- Uwagi UKE

Uwagi Urzędu Komunikacji Elektronicznej miały jedynie charakter redakcyjny, wobec czego zostały wyjaśnione i uwzględnione bez rozbieżności na tym etapie¹.

- Uwagi UODO

Uwag UODO nie uwzględniono. Projektodawca uznał, że w projekcie nie powinno się zawierać nadmiarowych przepisów regulujących sposób wykonywania nowych obowiązków przez organy krajowe, tak by odnosiły się wyłącznie do kwestii ochrony danych osobowych. W opublikowanym odniesieniu się do uwag przedstawiono stanowisko, zgodnie z którym obowiązujące przepisy już teraz uwzględniają tę kwestię w sposób wystarczający i założono, że w odniesieniu do nowych obowiązków poszczególne organy ewentualną współpracę z Prezesem UODO będą realizować jak dotychczas na zasadach ogólnych, bez konieczności formułowania odrębnych przepisów. Niemniej w przypadku dalszych wątpliwości, projektodawca jest otwarty na uzupełnienie przepisu w zaproponowanym przez Prezesa UODO zakresie.

- Uwagi UZP

Uwagi zgłoszone do projektu przepisów przez UZP uwzględniono i wyjaśniono na tym etapie.

- Uwagi UOKiK

Uwagi UOKiK zgłoszone na tym etapie zostały częściowo uwzględnione. Uwagi nieuwzględnione dotyczą przepisów, których brzmienie wynika z przyjęcia uwag zgłoszonych w ramach uzgodnień i ponowionych uzgodnień (w terminie 5-9 sierpnia 2024 r.) przez Rządowe Centrum Legislacji. W odniesieniu do przedmiotowych uwag powstała rozbieżność, którą w kontakcie roboczym z UOKiK zdecydowano się wyjaśnić w ramach posiedzenia komisji prawniczej.

- Dodatkowe informacje

Równoległe do ponowionych uzgodnień prowadzono robocze spotkania i korespondencję z przedstawicielami UOKiK i UZP, w wyniku czego projekt zaktualizowano o zweryfikowane wyliczenia kosztów, jakie ww. organy krajowe szacują do poniesienia w związku z wynikającymi z prawa UE nowymi obowiązkami i koniecznością współpracy z KE w tym zakresie. Na dzień sporządzenia niniejszego raportu kwestia ta pozostaje bez pozytywnego rozpatrzenia ani ustaleń dotyczących zapewnienia finansowania ustawowych zadań z budżetu państwa.

Dodatkowo, równoległe z procesem konsultacji i opiniowania, wystąpiono do Ministra do spraw Unii Europejskiej o opinię o zgodności projektu z prawem UE. Minister wydał ją ostatecznie 16 sierpnia 2024 r.² po szeregu spotkań online z projektodawcą, w trakcie których wyjaśniono kwestie warunkujące zgodność, zgłoszone przez Ministra jako uwagi do projektu. Ww. zagadnienia związane z kwestiami europejskimi zostały wyjaśnione i uwzględnione w kolejnych wersjach projektu.

Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego wydała pozytywną opinię o projekcie, który był opiniowany przez jej dwa zespoły:

- Zespół ds. Infrastruktury, Urbanistyki i Transportu (projekt przyjęty na posiedzeniu 13 czerwca 2024 r.),
- Zespół ds. Społeczeństwa Informacyjnego (projekt przyjęty na posiedzeniu 19 czerwca 2024 r.).

¹ Zgłoszono potrzebę ujednolicenia terminologii używanej w projektowanej ustawie z terminologią stosowaną na gruncie ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe.

² W załączeniu

IV. Wyniki zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym

Projekt nie wymagał przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji ani uzgodnienia.

V. Podmioty, które zgłaszały zainteresowanie pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

TABELA ZGODNOŚCI

wersja z 20 marca 2025 r.

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia stosowania przepisów prawa Unii Europejskiej poprawiających funkcjonowanie rynku wewnętrznego (UC27)			
TYTUŁ AKTU PRAWNEGO, KTÓREGO STOSOWANIU SŁUŻY PROJEKT		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU		Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia w związku z koniecznością pilnego umożliwienia użytkownikom biznesowym i użytkownikom korzystającym ze strony internetowej w celach biznesowych adekwatnego sposobu dochodzenia roszczeń w przypadku stosowania nieuczciwych praktyk rynkowych przez dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych w sposób wynikający z ustawy i prawa UE.			
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ ZAPewnIENI A STOSOWANI A TAK/NIE*	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/PRZEPISÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE

Art. 1 ust.1	Artykuł 1 Przedmiot i zakres stosowania 1. Celem niniejszego rozporządzenia jest przyczynianie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez ustanowienie przepisów w celu zapewnienia, aby użytkownikom biznesowym korzystającym z usług pośrednictwa internetowego i użytkownikom korzystającym ze strony internetowej w celach biznesowych w odniesieniu do wyszukiwarek internetowych zapewniono odpowiednią przejrzystość, sprawiedliwość i możliwości skutecznego dochodzenia roszczeń.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 1 ust. 2	2. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych, które są dostarczane lub których dostarczenie jest oferowane, odpowiednio, użytkownikom biznesowym i użytkownikom korzystającym ze strony internetowej w celach biznesowych, mającym siedzibę lub miejsce pobytu w Unii, którzy poprzez te usługi pośrednictwa internetowego lub wyszukiwarki internetowe oferują towary lub usługi konsumentom znajdującym się w Unii, niezależnie od siedziby lub miejsca pobytu dostawców tych usług oraz	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	niezależnie od innych mających zastosowanie przepisów.				
Art. 1 Ust. 3	3. Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do internetowych usług płatniczych ani do narzędzi reklamy internetowej, ani do giełd reklamy internetowej, które nie są zapewniane w celu ułatwienia inicjowania transakcji bezpośrednich i które nie obejmują stosunków umownych z konsumentami.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 1 Ust. 4	4. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla przepisów krajowych, które, zgodnie z prawem Unii, zabraniają praktyk jednostronnych lub nieuczciwych praktyk handlowych, lub przewidują sankcje za ich stosowanie w zakresie, w jakim poszczególne aspekty nie zostały objęte niniejszym rozporządzeniem. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na krajowe prawo cywilne, w szczególności prawo umów, na przykład na przepisy dotyczące ważności umowy, jej zawierania, skutków lub jej zakończenia, w zakresie, w jakim krajowe przepisy prawa cywilnego są zgodne z prawem Unii, oraz w zakresie, w jakim poszczególne aspekty nie zostały objęte niniejszym rozporządzeniem.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 1 Ust. 5	5. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla prawa Unii, w szczególności prawa Unii mającego zastosowanie w obszarach współpracy sądowej w sprawach cywilnych, konkurencji, ochrony danych, ochrony tajemnicy	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	przedsiębiorstwa, ochrony konsumenta, handlu elektronicznego i usług finansowych.				
Art. 2 pkt 1	Artykuł 2 Definicje Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „użytkownik biznesowy” oznacza każdą osobę prywatną działającą w celach handlowych lub zawodowych lub każdą osobę prawną, która poprzez usługi pośrednictwa internetowego oferuje konsumentom towary lub usługi w celach związanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 2	2) „usługi pośrednictwa internetowego” oznaczają usługi, które spełniają wszystkie następujące wymogi: a) stanowią usługi społeczeństwa informacyjnego w rozumieniu art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady (12); b) umożliwiają użytkownikom biznesowym oferowanie towarów lub usług konsumentom, z zamiarem ułatwienia inicjowania transakcji bezpośrednich między tymi użytkownikami biznesowymi a konsumentami, niezależnie od tego, gdzie te transakcje są ostatecznie zawierane; c) są świadczone użytkownikom biznesowym na podstawie stosunków umownych między	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	dostawcą tych usług a użytkownikami biznesowymi, którzy oferują towary lub usługi konsumentom;				
Art. 2 pkt 3	3), „dostawca usług pośrednictwa internetowego” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która świadczy usługi pośrednictwa internetowego lub oferuje ich świadczenie użytkownikom biznesowym;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 4	4), „konsument” oznacza każdą osobę fizyczną, która działa w celach innych niż jej działalność handlowa, gospodarcza, rzemieślnicza lub zawodowa;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 5	5), „wyszukiwarka internetowa” oznacza usługę cyfrową, która umożliwia użytkownikom wprowadzanie zapytań w celu wyszukiwania – co do zasady – wszystkich stron internetowych lub wszystkich stron internetowych w danym języku za pomocą zapytania na jakikolwiek temat przez podanie słowa kluczowego, zapytania głosowego, wyrażenia lub innej wartości wejściowej i która podaje wyniki wyszukiwania w dowolnym formacie, w którym można znaleźć informacje związane z zadaniem zapytaniem;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 6	6), „dostawca wyszukiwarki internetowej” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która dostarcza wyszukiwarki internetowe lub oferuje ich dostarczenie konsumentom;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 2 pkt 7	7), „użytkownik korzystający ze strony internetowej w celach biznesowych” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która posługuje się interfejsem internetowym, czyli oprogramowaniem komputerowym, w tym stroną internetową lub jej częścią i aplikacjami, w tym aplikacjami mobilnymi, aby oferować konsumentom towary lub usługi w celach związanych z jej działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą lub zawodową;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 8	8), „plasowanie” oznacza przyznawanie określonej widoczności towarom lub usługom oferowanym w ramach usług pośrednictwa internetowego lub wagi nadawanej wynikom wyszukiwania przez wyszukiwarki internetowe, w formie, w jakiej to plasowanie zostało przedstawione, zorganizowane lub przekazane przez, odpowiednio, dostawców usług pośrednictwa internetowego lub dostawców wyszukiwarek internetowych, niezależnie od środków technologicznych wykorzystanych do takiego przedstawienia, organizacji lub przekazu;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 9	9), „kontrola” oznacza własność przedsiębiorstwa lub zdolność wywierania decydującego wpływu na przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 (13);	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 10	10), „warunki korzystania z usług” oznaczają wszystkie warunki korzystania z usług lub specyfikacje, niezależnie od ich nazwy lub	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	formy, które regulują stosunek umowny między dostawcą usług pośrednictwa internetowego a jego użytkownikami biznesowymi i są jednostronnie ustalane przez dostawcę usług pośrednictwa internetowego, przy czym to, czy ustalenie to ma jednostronny charakter, jest oceniane na podstawie ogólnej oceny, dla której względna wielkość zainteresowanych stron, fakt, że miały miejsce negocjacje lub że niektóre postanowienia tych warunków lub specyfikacji mogły być przedmiotem takich negocjacji i mogły zostać ustalone wspólnie przez odpowiedniego usługodawcę i użytkownika biznesowego, nie mają, same w sobie, decydującego znaczenia;				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 11	11) „dodatkowe towary i usługi” oznaczają towary i usługi oferowane konsumentowi przed zakończeniem transakcji zainicjowanej w ramach usług pośrednictwa internetowego dodatkowo oraz w uzupełnieniu do podstawowego towaru lub podstawowej usługi oferowanych przez użytkownika biznesowego w ramach usług pośrednictwa internetowego;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 12	12) „mediacja” oznacza każde zorganizowane postępowanie w rozumieniu art. 3 lit. a) dyrektywy 2008/52/WE;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 13	13) „trwały nośnik informacji” oznacza każdy instrument, który umożliwia użytkownikom	NIE			

	biznesowym przechowywanie informacji kierowanych do nich osobiście w sposób dostępny do przyszłego korzystania przez okres odpowiedni do celów informacji i który pozwala na niezmienione odtworzenie przechowywanych informacji.				
Art. 3 ust. 1	Artykuł 3 Warunki korzystania z usług 1. Dostawcy usług pośrednictwa internetowego zapewniają, aby ich warunki korzystania z usług: a) były sformułowane prostym i przystępnym językiem; b) były łatwo dostępne dla użytkowników biznesowych na wszystkich etapach ich stosunków handlowych z dostawcą usług pośrednictwa internetowego, w tym na etapie poprzedzającym zawarcie umowy; c) zawierały określenie podstaw podjęcia decyzji o zawieszeniu lub zakończeniu –lub nałożeniu wszelkich innych rodzajów ograniczeń – w całości lub w części, świadczenia przez nich usług pośrednictwa internetowego na rzecz użytkowników biznesowych. d) zawierały informacje o wszelkich dodatkowych kanałach dystrybucji i potencjalnych programach partnerskich, za pośrednictwem których dostawcy usług pośrednictwa internetowego mogą wprowadzać do obrotu towary i usługi oferowane przez użytkowników biznesowych;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	e)zawierały ogólne informacje dotyczące wpływu warunków korzystania z usług na własność i kontrolę praw własności intelektualnej przysługujących użytkownikom biznesowym.				
Art. 3 ust. 2	2. Dostawcy usług pośrednictwa internetowego powiadamiają na trwałym nośniku informacji zainteresowanych użytkowników biznesowych o wszelkich proponowanych zmianach warunków korzystania z usług. Nie wprowadza się proponowanych zmian przed upływem okresu powiadomienia, który musi być rozsądny i proporcjonalny do charakteru i zakresu planowanych zmian oraz ich konsekwencji dla zainteresowanego użytkownika biznesowego. Ten okres powiadomienia wynosi co najmniej 15 dni od dnia, w którym dostawca usług pośrednictwa internetowego powiadamia zainteresowanych użytkowników biznesowych o proponowanych zmianach. Dostawcy usług pośrednictwa internetowego przyznają dłuższe okresy powiadomienia, jeżeli jest to konieczne, aby umożliwić użytkownikom biznesowym wprowadzenie dostosowań technicznych lub handlowych w celu dostosowania się do zmian. Zainteresowany użytkownik biznesowy ma prawo rozwiązać umowę z dostawcą usług pośrednictwa internetowego przed upływem okresu powiadomienia. Rozwiązanie takie staje się skuteczne w terminie 15 dni od dnia otrzymania powiadomienia zgodnie z akapitem	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	pierwszym, chyba że do umowy ma zastosowanie krótszy okres. W dowolnym momencie po otrzymaniu powiadomienia zgodnie z akapitem pierwszym, zainteresowany użytkownik biznesowy może, w drodze pisemnego oświadczenia lub wyraźnego działania potwierdzającego, zrezygnować z okresu powiadomienia, o którym mowa w akapicie drugim. W trakcie okresu powiadomienia wprowadzenie nowych towarów lub usług w ramach usług pośrednictwa internetowego uznaje się za wyraźne działanie mające na celu rezygnację z okresu powiadomienia, z wyjątkiem przypadków, w których rozsądny i proporcjonalny okres powiadomienia jest dłuższy niż 15 dni, ponieważ zmiany warunków korzystania z usług wymagają od użytkownika biznesowego wprowadzenia istotnych dostosowań technicznych do jego towarów lub usług. W takich przypadkach wprowadzania przez użytkownika biznesowego nowych towarów i usług nie uznaje się za automatyczną rezygnację z okresu powiadomienia.				
Art. 3 ust. 3	3. Warunki korzystania z usług – lub ich szczegółowe postanowienia – które nie są zgodne z wymogami ust. 1, lub zmiany w warunkach korzystania z usług wprowadzone przez dostawcę usług pośrednictwa internetowego w sposób sprzeczny z ust. 2 są nieważne.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 3 ust. 4	4. Okres powiadomienia określony w ust. 2 akapit drugi nie ma zastosowania w przypadku gdy dostawca usług pośrednictwa internetowego: a) podlega obowiązkowi prawnemu lub regulacyjnemu, na podstawie którego zobowiązany jest do zmiany warunków korzystania z usług w sposób, który uniemożliwia mu dotrzymanie okresu powiadomienia, o którym mowa w ust. 2 akapit drugi; b) musi w drodze wyjątku zmienić swoje warunki korzystania z usług, aby przeciwdziałać nieprzewidzianemu i bezpośredniemu zagrożeniu związanemu z ochroną usług pośrednictwa internetowego, konsumentów lub użytkowników biznesowych przed oszustwami, złośliwym oprogramowaniem, spamem, naruszeniem danych lub innymi zagrożeniami dla cyberbezpieczeństwa.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 3 ust. 5	5. Dostawcy usług pośrednictwa internetowego zapewniają, aby informacje identyfikujące użytkownika biznesowego, który dostarcza towary lub świadczący usługi w ramach usług pośrednictwa internetowego, były wyraźnie widoczne.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 4 ust. 1	Artykuł 4 Ograniczenie, zawieszenie i zakończenie 1. W przypadku gdy dostawca usług pośrednictwa internetowego podejmuje decyzję o ograniczeniu lub zawieszeniu świadczenia swoich usług pośrednictwa internetowego na	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	rzecz danego użytkownika biznesowego w odniesieniu do poszczególnych towarów lub usług oferowanych przez tego użytkownika biznesowego, przekazuje temu użytkownikowi biznesowemu – zanim ograniczenie lub zawieszenie stanie się skuteczne lub w momencie, w którym staje się ono skuteczne – uzasadnienie tej decyzji na trwałym nośniku informacji.				
Art. 4 ust. 2	2. W przypadku gdy dostawca usług pośrednictwa internetowego podejmuje decyzję o zakończeniu świadczenia wszystkich swoich usług pośrednictwa internetowego na rzecz danego użytkownika biznesowego, przekazuje temu użytkownikowi biznesowemu, co najmniej 30 dni przed dniem, z którym zakończenie świadczenia usług staje się skuteczne, uzasadnienie tej decyzji na trwałym nośniku informacji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 4 ust. 3	3. W przypadku ograniczenia, zawieszenia lub zakończenia usług, dostawca usług pośrednictwa internetowego zapewnia użytkownikowi biznesowemu możliwość wyjaśnienia faktów i okoliczności w ramach wewnętrznego trybu rozpatrywania skarg, o którym mowa w art. 11. W przypadku cofnięcia ograniczenia, zawieszenia lub zakończenia usług przez dostawcę usług pośrednictwa internetowego, bez zbędnej zwłoki przywraca on użytkownika biznesowego, w tym zapewniając	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	użytkownikowi biznesowemu dostęp do danych osobowych lub innych danych, który wynikał z korzystania przez niego z danych usług pośrednictwa internetowego zanim dane ograniczenie, zawieszenie lub zakończenie stało się skuteczne.				
Art. 4 ust. 4	4. Okres powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, nie ma zastosowania w przypadku gdy dostawca usług pośrednictwa internetowego: a) podlega obowiązkowi prawnemu lub regulacyjnemu, na podstawie którego zobowiązany jest do zakończenia świadczenia całości swoich usług pośrednictwa internetowego na rzecz danego użytkownika biznesowego w sposób uniemożliwiający mu dotrzymanie tego okresu powiadomienia; lub b) korzysta z prawa do zakończenia świadczenia usług z nadrzędnego powodu, który wynika z prawa krajowego zgodnego z prawem Unii; c) może wykazać, że dany użytkownik biznesowy wielokrotnie naruszył mające zastosowanie warunki korzystania z usług, co skutkuje zakończeniem świadczenia całości danych usług pośrednictwa internetowego. W przypadkach gdy okres powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, nie ma zastosowania, dostawca usług pośrednictwa internetowego przekazuje danemu użytkownikowi biznesowemu, bez zbędnej zwłoki, uzasadnienie tej decyzji na trwałym nośniku informacji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 4 ust. 5	5. Uzasadnienie, o którym mowa w ust. 1 i 2 oraz w ust. 4 akapit drugi, zawiera odniesienie do konkretnych faktów lub okoliczności – w tym treści powiadomień otrzymanych od stron trzecich – które doprowadziły do podjęcia przez dostawcę usług pośrednictwa internetowego danej decyzji, a także odniesienie do mających zastosowanie podstaw tej decyzji, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. c). Dostawca usług pośrednictwa internetowego nie musi podawać uzasadnienia w przypadku gdy podlega on prawnemu lub regulacyjnemu obowiązkowi nieprzedstawiania konkretnych faktów lub okoliczności lub odniesienia do mającej zastosowanie podstawy lub mających zastosowanie podstaw, lub w przypadku gdy dostawca usług pośrednictwa internetowego może wykazać, że dany użytkownik biznesowy wielokrotnie naruszył mające zastosowanie warunki korzystania z usług, co skutkuje zakończeniem świadczenia całości danych usług pośrednictwa internetowego.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 1	Artykuł 5 Plasowanie 1. Dostawcy usług pośrednictwa internetowego określają w swoich warunkach korzystania z usług główne parametry determinujące plasowanie oraz powody, dla których względne znaczenie nadano tym głównym – a nie innym – parametrom.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 5 ust. 2	2. Dostawcy wyszukiwarek internetowych określają główne parametry, które pojedynczo lub łącznie są najistotniejsze przy plasowaniu, oraz względne znaczenie tych głównych parametrów, zamieszczając w swoich wyszukiwarkach internetowych łatwo- i ogólnodostępny opis tych parametrów sformułowany prostym i przystępnym językiem. Dostawcy ci aktualizują ten opis na bieżąco.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 3	3. W przypadku gdy główne parametry obejmują możliwość wywierania wpływu na plasowanie w zamian za jakiegokolwiek bezpośrednie lub pośrednie wynagrodzenie świadczone danemu dostawcy przez użytkowników biznesowych lub użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych, dostawca ten określa również opis tych możliwości i wpływu takiego wynagrodzenia na plasowanie zgodnie z wymogami ustanowionymi w ust. 1 i 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 4	4. W przypadku gdy dostawca wyszukiwarki internetowej zmienił kolejność plasowania w konkretnym przypadku lub usunął z listy daną stronę internetową na podstawie powiadomienia otrzymanego od strony trzeciej, dostawca zapewnia użytkownikowi korzystającemu ze strony internetowej w celach biznesowych możliwość sprawdzenia treści powiadomienia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 5 ust. 5	5. Opisy, o których mowa w ust. 1, 2 i 3, muszą być wystarczające, aby umożliwić użytkownikom biznesowym lub użytkownikom korzystającym ze strony internetowej w celach biznesowych odpowiednie zrozumienie tego, czy, a jeżeli tak, to w jaki sposób i w jakim zakresie, w mechanizmie plasowania uwzględnia się następujące elementy: a)charakterystyki towarów i usług oferowanych konsumentom w ramach usług pośrednictwa internetowego lub za pośrednictwem wyszukiwarki internetowej; b)znaczenie tych charakterystyk dla tych konsumentów; c)w odniesieniu do wyszukiwarek internetowych – specyficzne cechy strony internetowej, którą posługują się użytkownicy korzystający ze strony internetowej w celach biznesowych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 6	6. Od dostawców usług pośrednictwa internetowego i dostawców wyszukiwarek internetowych nie wymaga się przy spełnianiu wymogów ustanowionych w niniejszym artykule ujawniania algorytmów ani informacji, które z dostateczną pewnością umożliwiłyby wprowadzenie konsumentów w błąd lub zaszkodziłyby konsumentom poprzez manipulację wynikami wyszukiwania. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla dyrektywy (UE) 2016/943.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 7	7. Aby ułatwić dostawcom usług pośrednictwa internetowego i dostawcom wyszukiwarek	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	internetowych przestrzeganie i egzekwowanie wymogów niniejszego artykułu, Komisja opracowuje wytyczne dotyczące wymogów w zakresie przejrzystości określonych w niniejszym artykule.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 6	Artykuł 6 Towary i usługi dodatkowe W przypadku gdy towary i usługi dodatkowe, w tym produkty finansowe, są oferowane konsumentom w ramach usług pośrednictwa internetowego przez dostawcę usług pośrednictwa internetowego lub przez strony trzecie dostawca usług pośrednictwa internetowego zamieszcza w swoich warunkach korzystania z usług opis rodzaju oferowanych towarów i usług dodatkowych oraz opis tego, czy i na jakich warunkach użytkownik biznesowy może również oferować własne towary i usługi dodatkowe w ramach usług pośrednictwa internetowego.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 7 ust. 1	Artykuł 7 Zróżnicowane traktowanie 1. Dostawcy usług pośrednictwa internetowego zamieszczają w swoich warunkach korzystania z usług opis wszelkich przypadków zróżnicowanego traktowania, które przyznają lub	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	mogą przyznać towarom lub usługom oferowanym konsumentom w ramach tych usług pośrednictwa internetowego przez, z jednej strony, samych dostawców lub przez użytkowników biznesowych, których dostawcy ci kontrolują, oraz, z drugiej strony, przez innych użytkowników biznesowych. Opis ten odnosi się do głównych powodów ekonomicznych, handlowych lub prawnych takiego zróżnicowanego traktowania.				
Art. 7 ust. 2	2. Dostawcy wyszukiwarek internetowych przedstawiają opis wszelkich przypadków zróżnicowanego traktowania, które przyznają lub mogą przyznać towarom lub usługom oferowanym konsumentom za pośrednictwem tych wyszukiwarek internetowych przez, z jednej strony, samych dostawców lub przez użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych, których dostawcy ci kontrolują, oraz, z drugiej strony, przez innych użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 7 ust. 3	3. Opisy, o których mowa w ust. 1 i 2, obejmują w szczególności, w stosownych przypadkach, wszelkie zróżnicowane traktowanie poprzez szczególne środki stosowane przez dostawcę usług pośrednictwa internetowego lub dostawcę wyszukiwarki internetowej, lub poprzez zachowanie tych dostawców, związane z którymkolwiek z poniższych:	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

a) dostępem, który dostawca lub użytkownicy biznesowi lub użytkownicy korzystający ze strony internetowej w celach biznesowych kontrolowani przez tego dostawcę mogą mieć do wszelkich danych osobowych lub innych danych, które użytkownicy biznesowi, użytkownicy korzystający ze strony internetowej w celach biznesowych lub konsumenci dostarczają na potrzeby korzystania z danych usług pośrednictwa internetowego lub wyszukiwarek internetowych lub które są generowane w wyniku świadczenia tych usług; b) plasowaniem lub innymi ustawieniami stosowanymi przez dostawcę, które mają wpływ na dostęp konsumentów do towarów lub usług oferowanych w ramach tych usług pośrednictwa internetowego przez innych użytkowników biznesowych lub za pośrednictwem tych wyszukiwarek internetowych przez innych użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych; c) wszelkim bezpośrednim lub pośrednim wynagrodzeniem pobieranym za korzystanie z danych usług pośrednictwa internetowego lub wyszukiwarek internetowych; d) dostępem do usług lub funkcji lub interfejsów technicznych, które są istotne dla użytkownika biznesowego lub użytkownika korzystającego ze strony internetowej w celach biznesowych i które są bezpośrednio powiązane z				
---	--	--	--	--

	korzystaniem z usług pośrednictwa internetowego lub wyszukiwarek internetowych lub pomocnicze w stosunku do nich, a także warunkami korzystania z tych usług, funkcji lub interfejsów lub bezpośrednim lub pośrednim wynagrodzeniem pobieranym za to korzystanie.				
Art. 8	Artykuł 8 Szczególne warunki umowne W celu zapewnienia, aby stosunki umowne między dostawcami usług pośrednictwa internetowego a użytkownikami biznesowymi były prowadzone w dobrej wierze i w oparciu o zasady uczciwego obrotu, dostawcy usług pośrednictwa internetowego: a)nie wprowadzają zmian do warunków korzystania z usług z mocą wsteczną, z wyjątkiem sytuacji, gdy są one wymagane do przestrzegania obowiązku prawnego lub regulacyjnego lub gdy zmiany z mocą wsteczną są korzystne dla użytkowników biznesowych; b)zapewniają, aby ich warunki korzystania z usług zawierały informacje na temat warunków, na jakich użytkownicy biznesowi mogą rozwiązać stosunek umowny z dostawcą usług pośrednictwa internetowego; oraz c)zamieszczają w swoich warunkach korzystania z usług opis technicznego i umownego dostępu	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	– lub informację o braku takiego dostępu – do informacji przekazanych lub wygenerowanych przez użytkownika biznesowego, które przechowują po wygaśnięciu umowy między dostawcą usług pośrednictwa internetowego a użytkownikiem biznesowym.				
Art. 9 ust. 1	Artykuł 9 Dostęp do danych 1. Dostawcy usług pośrednictwa internetowego zamieszczają w swoich warunkach korzystania z usług opis technicznego i umownego dostępu użytkowników biznesowych – lub informację o braku takiego dostępu – do wszelkich danych osobowych lub innych danych, które użytkownicy biznesowi lub konsumenci dostarczają na potrzeby korzystania z odnośnych usług pośrednictwa internetowego lub które są generowane w wyniku świadczenia tych usług.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 9 ust. 2	2. Za pomocą opisu, o którym mowa w ust. 1, dostawcy usług pośrednictwa internetowego należycie informują użytkowników biznesowych w szczególności o następujących kwestiach: a) czy dostawca usług pośrednictwa internetowego ma dostęp do danych osobowych lub innych danych, które użytkownicy biznesowi lub konsumenci dostarczają na potrzeby korzystania z tych usług lub które są generowane w wyniku	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	świadczenia tych usług, a jeśli tak – do jakich kategorii takich danych i na jakich warunkach; b) czy użytkownik biznesowy ma dostęp do danych osobowych lub innych danych dostarczonych przez tego użytkownika biznesowego w związku z korzystaniem przez niego z odnośnych usług pośrednictwa internetowego lub które są generowane w wyniku świadczenia tych usług na rzecz tego użytkownika biznesowego i konsumentów jego towarów lub usług, a jeśli tak – do jakich kategorii takich danych i na jakich warunkach; c) w uzupełnieniu lit. b) – czy użytkownik biznesowy ma dostęp do danych osobowych lub innych danych, w tym w formie zagregowanej, dostarczanych w ramach lub generowanych w wyniku świadczenia usług pośrednictwa internetowego na rzecz wszystkich użytkowników biznesowych i konsumentów ich towarów lub usług, a jeśli tak – do jakich kategorii takich danych i na jakich warunkach; oraz d) czy dane, o których mowa w lit. a), są przekazywane stronom trzecim, a w przypadku gdy przekazanie takich danych stronom trzecim nie jest konieczne do właściwego funkcjonowania usług pośrednictwa internetowego, wraz z informacją określającą cel takiego udostępniania danych, jak również możliwości dla użytkowników biznesowych odmowy tego udostępniania danych.				
--	---	--	--	--	--

Art. 9 ust. 3	3. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia (UE) 2016/679, dyrektywy (UE) 2016/680 i dyrektywy 2002/58/WE.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 10 ust. 1	Artykuł 10 Ograniczenia dotyczące oferowania odmiennych warunków za pośrednictwem innych środków 1. W przypadku gdy – w ramach świadczenia swoich usług – dostawcy usług pośrednictwa internetowego ograniczają użytkownikom biznesowym możliwość oferowania konsumentom tych samych towarów i usług na odmiennych warunkach za pośrednictwem innych środków niż dane usługi pośrednictwa, zamieszczają oni w swoich warunkach korzystania z usług uzasadnienie takiego ograniczenia oraz zapewniają łatwy i publiczny dostęp do tego uzasadnienia. Uzasadnienie to musi zawierać główne powody ekonomiczne, handlowe lub prawne wprowadzenia takich ograniczeń.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 10 ust. 2	2. Obowiązek ustanowiony w ust. 1 nie ma wpływu na zakazy lub ograniczenia w odniesieniu do nakładania takich ograniczeń, które wynikają ze stosowania innych aktów prawa Unii lub prawa państw członkowskich zgodnego z prawem Unii i którym podlegają dostawcy usług pośrednictwa internetowego.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 11	Artykuł 11 Wewnętrzny system rozpatrywania skarg 1. Dostawcy usług pośrednictwa internetowego zapewniają wewnętrzny system rozpatrywania skarg ze strony użytkowników biznesowych. Ten wewnętrzny system rozpatrywania skarg musi być łatwo dostępny i nieodpłatny dla użytkowników biznesowych oraz zapewniać rozpatrywanie skarg w rozsądnym terminie. System ten musi być oparty na zasadach przejrzystości i równego traktowania w równoważnych sytuacjach oraz rozpatrywania skarg w sposób proporcjonalny do ich wagi i złożoności. Musi on umożliwiać użytkownikom biznesowym składanie bezpośrednio do danego dostawcy skarg dotyczących następujących kwestii: a) domniemanego niewywiązywania się przez tego dostawcę z obowiązków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, mającego wpływ na sytuację użytkownika biznesowego składającego skargę (zwanego dalej „skarżącym”); b) kwestii technologicznych, które wiążą się bezpośrednio ze świadczeniem usług pośrednictwa internetowego i które wpływają na sytuację skarżącego; c) środków stosowanych przez tego dostawcę lub jego zachowania, które wiążą się bezpośrednio ze świadczeniem usług pośrednictwa	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	internetowego i które wpływają na sytuację skarżącego.				
Art. 10 ust. 2	2. W ramach swojego wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg dostawcy usług pośrednictwa internetowego: a) należycie analizują wniesione skargi i ewentualne związane z nimi działania następcze konieczne do odpowiedniego rozwiązania podniesionej kwestii; b) rozpatrują skargi szybko i skutecznie, uwzględniając wagę i złożoność podniesionej kwestii; c) informują skarżącego o wyniku wewnętrznej procedury rozpatrywania skargi, w sposób zindywidualizowany i przy użyciu prostego i przystępnego języka.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 10 ust. 3	3. Dostawcy usług pośrednictwa internetowego uwzględniają w swoich warunkach korzystania z usług wszelkie istotne informacje dotyczące dostępu do ich wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg oraz funkcjonowania tego systemu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 10 ust. 4	4. Dostawcy usług pośrednictwa internetowego opracowują informacje na temat funkcjonowania i skuteczności ich wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg oraz zapewniają łatwy i publiczny dostęp do tych informacji. Co najmniej raz w roku weryfikują te informacje, a w przypadku gdy konieczne są istotne zmiany – uaktualniają je.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	Informacje te muszą obejmować całkowitą liczbę złożonych skarg, główne rodzaje skarg, średni czas rozpatrywania skarg oraz zagregowane informacje dotyczące wyników skarg.				
Art. 10 ust. 5	5. Przepisów niniejszego artykułu nie stosuje się do dostawców usług pośrednictwa internetowego, którzy są małymi przedsiębiorstwami w rozumieniu załącznika do zalecenia 2003/361/WE.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 12 ust. 1	Artykuł 12 Mediacja 1. Dostawcy usług pośrednictwa internetowego wskazują w swoich warunkach korzystania z usług co najmniej dwóch mediatorów, z których pomocą są gotowi podjąć próbę osiągnięcia porozumienia z użytkownikami biznesowymi co do pozasądowego rozstrzygnięcia sporów powstałych między dostawcą a użytkownikiem biznesowym w związku ze świadczeniem przez tego dostawcę usług pośrednictwa internetowego, w tym skarg, których nie udało się rozstrzygnąć w ramach wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg, o którym mowa w art. 11. Dostawcy usług pośrednictwa internetowego mogą wskazać mediatorów świadczących usługi mediacji z miejsca poza Unią wyłącznie pod warunkiem, że zapewniono, aby fakt świadczenia przez mediatorów tych usług z miejsca poza Unią nie prowadził do faktycznego pozbawienia danych użytkowników biznesowych możliwości	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	korzystania z gwarancji prawnych ustanowionych w prawie Unii lub w prawie państw członkowskich.				
Art. 12 ust. 2	2. Mediatorzy, o których mowa w ust. 1, muszą spełniać następujące wymogi: a) muszą być bezstronni i niezależni; b) ich usługi mediacji muszą być przystępne cenowo dla użytkowników biznesowych danych usług pośrednictwa internetowego; c) muszą być w stanie świadczyć swoje usługi mediacji w języku, w którym sporządzono warunki korzystania z usług regulujące stosunki umowne między dostawcą usług pośrednictwa internetowego a danym użytkownikiem biznesowym; d) muszą być łatwo dostępni, fizycznie w miejscu siedziby lub pobytu użytkownika biznesowego lub zdalnie za pośrednictwem technologii komunikacyjnych; e) muszą być w stanie świadczyć usługi mediacji bez zbędnej zwłoki; f) muszą posiadać wystarczającą wiedzę na temat ogólnych stosunków handlowych między przedsiębiorstwami, umożliwiającą im skuteczne przyczynienie się do próby rozstrzygnięcia sporu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 12 ust. 3	3. Niezależnie od dobrowolnego charakteru mediacji dostawcy usług pośrednictwa internetowego i użytkownicy biznesowi współpracują w dobrej wierze podczas wszelkich	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	prób mediacji prowadzonych zgodnie z niniejszym artykułem.				
Art. 12 ust. 4	4. Dostawcy usług pośrednictwa internetowego ponoszą rozsądną część całkowitych kosztów mediacji w każdej indywidualnej sprawie. Rozsądną część takich całkowitych kosztów określa się, na podstawie propozycji mediatora, przez uwzględnienie wszystkich istotnych elementów danej sprawy, w szczególności względnej zasadności twierdzeń stron sporu, zachowania stron, a także porównania stron pod względem wielkości i kondycji finansowej.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 12 ust. 5	5. Próby osiągnięcia porozumienia w drodze mediacji co do rozstrzygnięcia sporu zgodnie z niniejszym artykułem nie mają wpływu na prawa dostawców usług pośrednictwa internetowego i danych użytkowników biznesowych do wszczęcia postępowania sądowego w dowolnym momencie przed rozpoczęciem procesu mediacji, w trakcie jego trwania lub po jego zakończeniu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 12 ust. 6	6. Na wniosek użytkownika biznesowego, przed rozpoczęciem lub w trakcie mediacji, dostawca usług pośrednictwa internetowego udostępnia użytkownikowi biznesowemu informacje dotyczące funkcjonowania i skuteczności mediacji związanej z jego działalnością.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 12 ust. 7	7. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania do dostawców usług pośrednictwa internetowego, którzy są małymi	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	przedsiębiorstwami w rozumieniu załącznika do zalecenia 2003/361/WE.				
Art. 13	Artykuł 13 Wyspecjalizowani mediatorzy Komisja w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi zachęca dostawców usług pośrednictwa internetowego oraz reprezentujące ich organizacje i stowarzyszenia do utworzenia indywidualnie lub wspólnie jednej lub większej liczby organizacji świadczących usługi mediacji, spełniających wymogi określone w art. 12 ust. 2, w celu ułatwienia pozasądowego rozstrzygania sporów z użytkownikami biznesowymi, powstałych w związku ze świadczeniem tych usług pośrednictwa internetowego, ze szczególnym uwzględnieniem transgranicznego charakteru takich usług pośrednictwa.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 14 ust. 1	Artykuł 14 Postępowania sądowe wszczynane przez organizacje lub stowarzyszenia reprezentujące i podmioty publiczne 1. Organizacje i stowarzyszenia mające uzasadniony interes w reprezentowaniu użytkowników biznesowych lub w reprezentowaniu użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych, a także podmioty publiczne ustanowione w państwach członkowskich, mają prawo do	TAK	Art. 1 pkt 5	5) w art. 19: a) w ust. 2 wyrazy „art. 14 i art. 15a” zastępuje się wyrazami „art. 14, art. 15a i art. 17h”, b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Z roszczeniem, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, w przypadku dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 17h, może wystąpić: 1) organizacja, o której mowa w ust. 1 pkt 2, o ile spełnia wymogi, o których	Przepis dookreśla, które podmioty, w jakich przypadkach i z jakim roszczeniem mogą wystąpić do właściwego sądu.

	wniesienia sprawy do właściwych sądów krajowych w Unii, zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego, w którym wnosi się daną sprawę, w celu powstrzymania lub zakazania wszelkich przypadków nieprzestrzegania przez dostawców usług pośrednictwa internetowego lub dostawców wyszukiwarek internetowych odpowiednich wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.			mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150; 2) organizacja lub stowarzyszenie wskazane w wykazie opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia 2019/1150.”	
Art. 14 ust. 2	2. Komisja zachęca państwa członkowskie do wymiany najlepszych praktyk i informacji z innymi państwami członkowskimi w oparciu o rejestr czynów bezprawnych, w sprawie których sądy krajowe wydały nakazy zaprzestania szkodliwych praktyk, w przypadku gdy takie rejestry zostały utworzone przez właściwe podmioty lub organy publiczne.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 14 ust. 3	3. Prawo, o którym mowa w ust. 1, przysługuje organizacjom lub stowarzyszeniom wyłącznie wtedy, gdy spełniają one wszystkie następujące wymogi: a) zostały należycie ustanowione zgodnie z prawem państwa członkowskiego; b) realizują cele leżące w zbiorowym interesie grupy użytkowników biznesowych lub użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych, których reprezentują na stałe; c) są podmiotami nienastawionymi na zysk;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	d) na ich proces decyzyjny nie wywiera wpływu jakakolwiek strona trzecia zapewniająca finansowanie, w szczególności dostawcy usług pośrednictwa internetowego lub wyszukiwarek internetowych. W tym celu organizacje lub stowarzyszenia w pełni ujawniają i podają do wiadomości publicznej informacje dotyczące ich członkostwa i źródła finansowania.				
Art. 14 ust. 4	4. W państwach członkowskich, w których ustanowiono podmioty publiczne, podmiotom tym przysługuje prawo, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy – zgodnie z prawem krajowym danego państwa członkowskiego – są one odpowiedzialne za obronę zbiorowych interesów użytkowników biznesowych lub użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych lub za zapewnienie przestrzegania wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu. Projektodawca nie zdecydował się na wdrożenie fakultatywnego rozwiązania przewidzianego w przytoczonym przepisie.
Art. 14 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć: a) organizacje lub stowarzyszenia ustanowione w tych państwach członkowskich oraz spełniające co najmniej wymogi ustanowione w ust. 3, na wniosek tych organizacji lub stowarzyszeń; b) podmioty publiczne ustanowione w tych państwach członkowskich oraz spełniające wymogi ustanowione w ust. 4	TAK	Art. 1 pkt 6 i art. 5	6) po art. 19 dodaje się art. 19a–19e w brzmieniu: „Art. 19a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi listę organizacji i stowarzyszeń, o których mowa w art. 14 ust. 5 lit. a rozporządzenia 2019/1150, zwaną dalej „listą”. 2. Lista jest prowadzona w postaci elektronicznej.	Przepisy określają procedurę wyznaczenia przez państwo członkowskie organizacji lub stowarzyszenia oraz sposób przekazywania Komisji listy tych

	którym przyznaje się prawo, o którym mowa w ust. 1. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje dotyczące nazwy i celu działalności wszelkich takich wyznaczonych organizacji, stowarzyszeń lub podmiotów publicznych.		3. Lista obejmuje następujące dane i informacje: 1) nazwę organizacji lub stowarzyszenia; 2) określenie celu działalności organizacji lub stowarzyszenia. 4. Minister właściwy do spraw gospodarki udostępnia listę w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra. Art. 19b. 1. Organizacja lub stowarzyszenie spełniające wymogi, o których mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150, mogą złożyć do ministra właściwego do spraw gospodarki wnioski o wpisanie na listę. 2. Wniosek zawiera: 1) nazwę organizacji lub stowarzyszenia; 2) numer Krajowego Rejestru Sądowego; 3) określenie celu działalności organizacji lub stowarzyszenia; 4) informację o sposobie udostępnienia informacji, o których mowa w art. 14 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia 2019/1150. 3. Do wniosku dołącza się: 1) statut organizacji lub stowarzyszenia;	organizacji lub stowarzyszeń.
--	--	--	---	--------------------------------------

			2) oświadczenie o spełnieniu wymogów, o których mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150. 4. Oświadczenie jest składane pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. 5. Wniosek składa osoba uprawniona do reprezentowania organizacji lub stowarzyszenia w formie dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym tej osoby, za pośrednictwem środków komunikacji elektronicznej. 6. Minister właściwy do spraw gospodarki rozpatruje wniosek w terminie 30 dni od dnia jego złożenia i w przypadku, gdy organizacja lub stowarzyszenie: 1) spełniają wymogi określone w art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150 – wpisuje je na listę; 2) nie spełniają wymogów określonych w art. 14 ust. 3	
--	--	--	---	--

			rozporządzenia 2019/1150 – odmawia wpisu na listę w drodze decyzji administracyjnej. 7. Wniosek niespełniający wymogów, o których mowa w ust. 2, 3 i 5, pozostawia się bez rozpoznania. Art. 19c. W przypadku zmiany danych i informacji, o których mowa w art. 19b ust. 2 i 3 pkt 1, organizacja lub stowarzyszenie niezwłocznie informują ministra właściwego do spraw gospodarki o tym fakcie, w sposób, o którym mowa w art. 19b ust. 5. (...) Art. 19e. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 19b ust. 6 pkt 1, art. 19c i art. 19d ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie aktualizuje listę. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje zaktualizowaną listę Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 14 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia 2019/1150, niezwłocznie po jej aktualizacji.”. Art. 5. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej listę, o której mowa w art. 19a ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy, nie później niż w terminie 7 dni od dnia dokonania pierwszego wpisu na tę listę.	
--	--	--	--	--

Art. 14 ust. 6	6. Komisja sporządza wykaz organizacji, stowarzyszeń i podmiotów publicznych wyznaczonych zgodnie z ust. 5. W wykazie tym określa się cel działalności tych organizacji, stowarzyszeń i podmiotów publicznych. Wykaz ten jest publikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Zmiany w wykazie publikowane są bezzwłocznie, a uaktualniony wykaz jest w każdym razie sporządzany i publikowany co sześć miesięcy.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 14 ust. 7	7. Sąd przyjmuje wykaz, o którym mowa w ust. 6, jako dowód potwierdzający zdolność prawną danej organizacji, stowarzyszenia lub podmiotu publicznego, bez uszczerbku dla prawa tego sądu do zbadania, czy cel, którym kieruje się skarżący, uzasadnia wniesienie przez niego sprawy w tym konkretnym przypadku.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 14 ust. 8	8. Jeśli państwo członkowskie lub Komisja zgłoszą wątpliwości co do spełniania przez organizację lub stowarzyszenie kryteriów ustanowionych w ust. 3, lub wątpliwości co do spełniania przez podmiot publiczny kryteriów ustanowionych w ust. 4, to państwo członkowskie, które zgodnie z ust. 5 wyznaczyło daną organizację, dane stowarzyszenie lub dany podmiot publiczny, wyjaśnia te wątpliwości i – w stosownych przypadkach – cofa wyznaczenie, jeśli jedno lub więcej kryteriów nie jest spełnionych.	TAK	Art. 1 pkt 6	6) po art. 19 dodaje się art. 19a–19e w brzmieniu: (...) Art. 19d. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określa organizację lub stowarzyszenie z listy: 1) w przypadku powzięcia informacji o niespełnianiu przez organizację lub stowarzyszenie wymogów, o których mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150, jeżeli organizacja lub stowarzyszenie po wezwaniu do złożenia w określonym terminie wyjaśnień nie udzieliły odpowiedzi albo przedstawione	Przepisy określają procedurę wyjaśnienia wątpliwości co do spełniania przez organizację wymogów z rozporządzenia oraz cofnięcia wyznaczenia przez państwo członkowskie organizacji lub stowarzyszenia oraz sposób przekazywania Komisji

				wyjaśnienia nie potwierdzają spełnienia tych wymogów – w drodze decyzji administracyjnej; 2) na wnioski organizacji lub stowarzyszenia – w ramach czynności materialno-technicznej. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki zawiadamia organizację lub stowarzyszenie o skreśleniu z listy w terminie 7 dni od dnia skreślenia. Art. 19e. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 19b ust. 6 pkt 1, art. 19c i art. 19d ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie aktualizuje listę. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje zaktualizowaną listę Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 14 ust. 5 zdanie drugie rozporządzenia 2019/1150, niezwłocznie po jej aktualizacji.”.	zaktualizowanych danych w tym zakresie.
Art. 14 ust. 9	9. Prawo, o którym mowa w ust. 1, pozostaje bez uszczerbku dla praw użytkowników biznesowych i użytkowników korzystających ze strony internetowej w celach biznesowych do wnoszenia do właściwych sądów krajowych spraw, zgodnie z przepisami prawa państwa członkowskiego, w którym wnoszona jest dana sprawa – opierających się na prawach indywidualnych i mających na celu powstrzymanie wszelkich przypadków nieprzestrzegania przez dostawców usług pośrednictwa internetowego lub dostawców	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	wyszukiwarek internetowych odpowiednich wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.				
Art. 15 ust. 1	Artykuł 15 Egzekwowanie 1. Każde państwo członkowskie zapewnia właściwe i skuteczne egzekwowanie niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 15 ust. 2	2. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy określające środki mające zastosowanie w przypadku naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia oraz zapewniają ich wykonywanie. Przewidziane środki muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.	TAK	Art. 1 pkt 2, 4 i 5	2) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Czynami nieuczciwej konkurencji są w szczególności: 1) wprowadzające w błąd oznaczenie przedsiębiorstwa; 2) fałszywe lub oszukańcze oznaczenie pochodzenia geograficznego towarów albo usług; 3) wprowadzające w błąd oznaczenie towarów lub usług; 4) naruszenie tajemnicy przedsiębiorstwa; 5) nakłanianie do rozwiązania lub niewykonania umowy; 6) naśladownictwo produktów, pomawianie lub nieuczciwe zachwalanie, utrudnianie dostępu do rynku;	Przepisy wprowadzają nową kategorię czynu nieuczciwej konkurencji oraz określają dodatkowe, obok obecnie już obowiązujących w krajowym porządku prawnym, rozwiązanie umożliwiające ochronę w przypadku naruszeń przepisów rozporządzenia.

				7) przekupstwo osoby pełniącej funkcję publiczną; 8) nieuczciwa lub zakazana reklama; 9) organizowanie systemu sprzedaży lawinowej; 10) prowadzenie lub organizowanie działalności w systemie konsorcyjnym; 11) nieuzasadnione wydłużanie terminów zapłaty za dostarczane towary lub wykonane usługi; 12) działanie w zakresie usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych w rozumieniu art. 2 pkt 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego (Dz. Urz. UE L 186 z 11.07.2019, str. 57), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/1150”, naruszające przepisy tego rozporządzenia.”; (...) 4) po art. 17g dodaje się art. 17h w brzmieniu:	
--	--	--	--	---	--

			„Art. 17h. Czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie w zakresie usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych naruszające przepisy rozporządzenia 2019/1150, w szczególności przepisy dotyczące obowiązków w zakresie: 1) warunków korzystania z usług; 2) warunków ograniczenia, zawieszenia i zakończenia świadczenia usług; 3) określenia i opisu parametrów plasowania; 4) opisów przypadków zróżnicowanego traktowania; 5) zapewnienia wewnętrznego systemu rozpatrywania skarg.”; 5) w art. 19: b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu: „3. Z roszczeniem, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, w przypadku dokonania czynu nieuczciwej konkurencji, o którym mowa w art. 17h, może wystąpić: 1) organizacja, o której mowa w ust. 1 pkt 2, o ile spełnia wymogi, o których mowa w art. 14 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150; 2) organizacja lub stowarzyszenie wskazane w wykazie opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia 2019/1150.”;	
--	--	--	--	--

Art. 16	Artykuł 16 Monitorowanie Komisja, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, uważnie monitoruje wpływ niniejszego rozporządzenia na stosunki między usługami pośrednictwa internetowego i ich użytkownikami biznesowymi oraz między wyszukiwarkami internetowymi i użytkownikami korzystającymi ze strony internetowej w celach biznesowych. W tym celu Komisja gromadzi odpowiednie informacje, aby monitorować zmiany w tych stosunkach, w tym poprzez przeprowadzanie odpowiednich analiz. Państwa członkowskie wspierają Komisję, dostarczając na jej wniosek wszelkie zgromadzone istotne informacje, w tym informacje dotyczące konkretnych przypadków. Do celów niniejszego artykułu i art. 18 Komisja może starać się zgromadzić informacje od dostawców usług pośrednictwa internetowego.	TAK	Art. 1 pkt 3	3) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu: „Art. 4a. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 16 i art. 18 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150.”;	Przepis wskazuje organ krajowy państwa członkowskiego właściwy do współpracy z KE w zakresie przekazywania informacji.
Art. 17 ust. 1	Artykuł 17 Kodeksy postępowania 1. Komisja zachęca dostawców usług pośrednictwa internetowego oraz reprezentujące ich organizacje i stowarzyszenia, wraz z użytkownikami biznesowymi, w tym MŚP oraz organizacjami ich reprezentującymi, do	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	opracowywania kodeksów postępowania, które mają przyczynić się do właściwego stosowania niniejszego rozporządzenia, z uwzględnieniem specyfiki różnych sektorów, w których świadczone są usługi pośrednictwa internetowego, a także specyfiki MŚP.				
Art. 17 ust. 2	2. Komisja zachęca dostawców wyszukiwarek internetowych oraz reprezentujące ich organizacje i stowarzyszenia do opracowywania kodeksów postępowania, które mają w szczególności przyczynić się do właściwego stosowania art. 5.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 17 ust. 3	3. Komisja zachęca dostawców usług pośrednictwa internetowego do przyjęcia i wdrożenia sektorowych kodeksów postępowania, w przypadku gdy takie sektorowe kodeksy postępowania istnieją i są szeroko stosowane.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 18 ust. 1	Artykuł 18 Przegląd 1. Do dnia 13 stycznia 2022 r., a następnie co trzy lata, Komisja dokona oceny niniejszego rozporządzenia i przedstawi sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 18 ust. 2	2. Pierwszą ocenę niniejszego rozporządzenia przeprowadza się w szczególności w celu:	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

a)oceny, czy obowiązki ustanowione w art. 3–10 zostały spełnione i jakie skutki wywarły na gospodarkę platform internetowych; b)oceny skutków oraz skuteczności ustanowionych kodeksów postępowania pod kątem poprawy sprawiedliwości i przejrzystości; c)dalszego analizowania problemów wynikających z zależności użytkowników biznesowych od usług pośrednictwa internetowego oraz problemów wynikających z nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez dostawców usług pośrednictwa internetowego, a także w celu określenia, w jakim stopniu praktyki te są nadal szeroko rozpowszechnione; d)zbadania, czy konkurencja między towarami lub usługami oferowanymi przez użytkownika biznesowego a towarami lub usługami oferowanymi lub kontrolowanymi przez dostawcę usług pośrednictwa internetowego stanowi uczciwą konkurencję i czy dostawcy usług pośrednictwa internetowego nie wykorzystują w tym zakresie danych uprzywilejowanych niezgodnie z ich przeznaczeniem; e)oceny wpływu niniejszego rozporządzenia na wszelkie możliwe dysproporcje w stosunkach między dostawcami systemów operacyjnych a ich użytkownikami biznesowymi; f)oceny, czy zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, zwłaszcza w odniesieniu do				przepisów krajowych służących stosowaniu.
---	--	--	--	--

	definicji „użytkownika biznesowego”, jest odpowiedni w tym względzie, że nie zachęca do fikcyjnego samozatrudnienia. W ramach pierwszej oceny i kolejnych ocen określa się, czy konieczne są dodatkowe przepisy, w tym przepisy dotyczące egzekwowania prawa, w celu zapewnienia sprawiedliwego, przewidywalnego, zrównoważonego i budzącego zaufanie internetowego otoczenia biznesowego w ramach rynku wewnętrznego. Po przeprowadzeniu ocen Komisja podejmuje stosowne środki, które mogą obejmować wnioski ustawodawcze.				
Art. 18 ust. 2	3. Państwa członkowskie przekazują wszelkie będące w ich posiadaniu istotne informacje, jakich Komisja może potrzebować do celów sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.	TAK	Art. 1 pkt 3	3) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu: „Art. 4a. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w art. 16 i art. 18 ust. 3 rozporządzenia 2019/1150.”;	Przepis wskazuje organ krajowy państwa członkowskiego właściwy do współpracy z KE w zakresie przekazywania informacji.
Art. 18 ust. 4	4. Przy przeprowadzaniu oceny niniejszego rozporządzenia Komisja uwzględnia między innymi opinie i sprawozdania przedłożone jej przez grupę ekspertów w ramach Obserwatorium Gospodarki Platform Internetowych. W stosownych przypadkach uwzględnia ona również treść i praktykę stosowania kodeksów postępowania, o których mowa w art. 17.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 19 ust. 1	Artykuł 19	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	Wejście w życie i stosowanie 1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 19 ust. 2	2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 12 lipca 2020 r. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

ODWRÓCONA TABELA ZGODNOŚCI

wersja z 20 marca 2025 r.

Tytuł aktu prawnego		Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia stosowania przepisów prawa Unii Europejskiej poprawiających funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Numer z wykazu: UC27)
Jednostka redakcyjna	Treść przepisu ustawy	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
Art. 3 pkt 2 lit. a i b	2) w art. 18: a) ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Zamawiający przygotowuje ogłoszenia zgodnie ze standardowymi formularzami, określonymi w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r. ustanawiającym standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającym rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1986 („e-formularze”) (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 7, z późn. zm.).”, b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu: „3a. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, te z pól standardowych formularzy ogłoszeń nieoznaczonych w załączniku do rozporządzenia wymienionego w ust. 3 jako pola obowiązkowe, które podlegają obowiązkowi wypełnienia, kierując się koniecznością uzyskania miarodajnych danych w celu wypełniania obowiązków sprawozdawczych, w szczególności w stosunku do organów Unii Europejskiej, potrzebą zapewnienia porównywalności z danymi zawartymi w krajowych formularzach ogłoszeń zamieszczanych w Biuletynie Zamówień Publicznych, jak również potrzebą automatycznego generowania tych danych w celu ich ponownego wykorzystania.”;	Przepis art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, dotyczący ogłoszeń przekazywanych przez zamawiających Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej, jest zmieniany w celu uaktualnienia zawartego w nim odesłania do rozporządzenia 2019/1780 w miejsce odesłania do nieobowiązującego rozporządzenia 2015/1986. Ponadto przepis art. 18 ust. 3a przewiduje wprowadzenie do ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi fakultatywnej delegacji uprawniającej ministra właściwego ds. gospodarki do wydania rozporządzenia w sprawie dostosowania na szczeblu krajowym pól opcjonalnych e-formularzy w świetle rozporządzenia 2019/1780.

Art. 3 pkt 5	5) w art. 69 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W latach 2026–2035 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy wynosi 2 000 000 zł, w tym w: 1) 2026 r. – 200 000 zł; 2) 2027 r. – 200 000 zł; 3) 2028 r. – 200 000 zł; 4) 2029 r. – 200 000 zł; 5) 2030 r. – 200 000 zł; 6) 2031 r. – 200 000 zł; 7) 2032 r. – 200 000 zł; 8) 2033 r. – 200 000 zł; 9) 2034 r. – 200 000 zł; 10) 2035 r. – 200 000 zł.”.	Projektowana zmiana ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, przewiduje przedłużenie obowiązania reguły wydatkowej, uregulowanej w art. 69, na kolejne 10 lat obowiązywania ustawy, tj. lata 2025-2036.
Art. 4 pkt 2	2) w art. 87: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Zamawiający przygotowuje ogłoszenia zgodnie ze standardowymi formularzami, określonymi w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2019/1780 z dnia 23 września 2019 r. ustanawiającym standardowe formularze do publikacji ogłoszeń w dziedzinie zamówień publicznych i uchylającym rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/1986 („e-formularze”) (Dz. Urz. UE L 272 z 25.10.2019, str. 7, z późn. zm.).”, b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, te z pól standardowych formularzy ogłoszeń nieoznaczonych w załączniku do rozporządzenia wymienionego w ust. 1 jako pola obowiązkowe, które podlegają obowiązkowi wypełnienia, kierując się koniecznością uzyskania miarodajnych danych w celu wypełniania obowiązków sprawozdawczych, w	Przepis art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (ustawa Pzp), dotyczący ogłoszeń przekazywanych przez zamawiających Urzędowi Publikacji Unii Europejskiej, jest zmieniany w celu uaktualnienia zawartego w nim odesłania do rozporządzenia 2019/1780 w miejsce odesłania do nieobowiązującego rozporządzenia 2015/1986. Ponadto przepis art. 87 ust. 4 ustawy Pzp przewiduje wprowadzenie fakultatywnej delegacji uprawniającej ministra właściwego ds. gospodarki do wydania rozporządzenia w sprawie dostosowania na szczeblu krajowym pól opcjonalnych e-formularzy w świetle rozporządzenia 2019/1780.

	szczegółności w stosunku do organów Unii Europejskiej, potrzebą zapewnienia porównywalności z danymi zawartymi w krajowych formularzach ogłoszeń zamieszczanych w Biuletynie Zamówień Publicznych, jak również potrzebą automatycznego generowania tych danych w celu ich ponownego wykorzystania.”;	
Art. 4 pkt 5	5) w art. 580 w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Złożenie skargi w polskiej placówce pocztowej operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe albo w placówce podmiotu zajmującego się doręczaniem korespondencji na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej albo państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym albo wysłanie jej na adres do doręczeń elektronicznych, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, jest równoznaczne z jej wniesieniem.”;	Proponowana zmiana art. 580 ust. 2 zdanie drugie ustawy Pzp (regulującego sposób wnoszenia skargi do sądu na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej oraz na postanowienie Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej) ma na celu dostosowanie tego przepisu do brzmienia art. 165 § 2 K.p.c.

TABELA ZGODNOŚCI

wersja z 20 marca 2025 r.

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia stosowania przepisów prawa Unii Europejskiej poprawiających funkcjonowanie rynku wewnętrznego (UC27)			
TYTUŁ AKTU PRAWNEGO, KTÓREGO STOSOWANIU SŁUŻY PROJEKT		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych) (Tekst mający znaczenie dla EOG)			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU		Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia w związku z koniecznością zapewnienia jak najszybszego podjęcia współpracy z Komisją Europejską w zakresie rozporządzenia.			
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ ZAPewnIENI A STOSOWANI A TAK/ NIE*	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/PRZEPISÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE
Art. 1 ust 1	ROZDZIAŁ I	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	PRZEDMIOT, ZAKRES STOSOWANIA I DEFINICJE Artykuł 1 Przedmiot i zakres stosowania 1. Celem niniejszego rozporządzenia jest przyczynienie się do prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez ustanowienie zharmonizowanych przepisów służących zapewnieniu wszystkim przedsiębiorstwom kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym w całej Unii, na których działają strażnicy dostępu, z korzyścią dla użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 1 ust 2	2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do podstawowych usług platformowych świadczonych lub oferowanych przez strażników dostępu użytkownikom biznesowym mającym siedzibę w Unii lub użytkownikom końcowym mającym siedzibę lub miejsce pobytu w Unii, niezależnie od siedziby lub miejsca pobytu strażników dostępu i niezależnie od innych przepisów prawa mających zastosowanie do świadczenia usług.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 1 ust. 3	3. Niniejszego rozporządzenia nie stosuje się do rynków związanych z:	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	a) sieciami łączności elektronicznej zdefiniowanymi w art. 2 pkt 1 dyrektywy (UE) 2018/1972; b) usługami łączności elektronicznej zdefiniowanymi w art. 2 pkt 4 dyrektywy (UE) 2018/1972, z wyjątkiem usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów.				
Art. 1 ust. 4	4. W odniesieniu do usług łączności interpersonalnej, zdefiniowanych w art. 2 pkt 5 dyrektywy (UE) 2018/1972, niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień i zakresu odpowiedzialności powierzonych krajowym organom regulacyjnym i innym właściwym organom na mocy art. 61 tej dyrektywy.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 1 ust. 5	5. W celu zapobieżenia fragmentacji rynku wewnętrznego państwa członkowskie nie mogą nakładać na strażników dostępu – w drodze środków ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych – dodatkowych obowiązków do celów zapewnienia kontestowalnych i uczciwych rynków. Żaden z przepisów niniejszego rozporządzenia nie uniemożliwia państwom członkowskim nakładania na przedsiębiorstwa – w tym przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe – obowiązków w odniesieniu do spraw wykraczających poza zakres stosowania niniejszego rozporządzenia, pod warunkiem że obowiązki te są zgodne z prawem Unii i nie	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	wynikają z faktu posiadania przez odpowiednie przedsiębiorstwa statusu strażnika dostępu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.				
Art. 1 ust. 6	6. Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 101 i 102 TFUE. Pozostaje ono również bez uszczerbku dla stosowania: a) krajowych reguł konkurencji zakazujących antykonkurencyjnych porozumień, decyzji związków przedsiębiorstw, praktyk uzgodnionych i nadużyć pozycji dominującej; b) krajowych reguł konkurencji zakazujących innych form praktyk jednostronnych w zakresie, w jakim mają one również zastosowanie do przedsiębiorstw innych niż strażnicy dostępu lub w jakim wiążą się z nałożeniem dodatkowych obowiązków na strażników dostępu; oraz c) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 (23) i przepisów krajowych dotyczących kontroli łączenia przedsiębiorstw.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 1 ust. 7	7. Organy krajowe nie mogą podejmować decyzji sprzecznych z decyzją przyjętą przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia. Komisja i państwa członkowskie ściśle współpracują i koordynują swoje działania w zakresie egzekwowania w oparciu o zasady ustanowione w art. 37 i 38.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 Pkt 1	Artykuł 2	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	Definicje Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „strażnik dostępu” oznacza przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe, które wskazano na podstawie art. 3;				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 2	2) „podstawowa usługa platformowa” oznacza którąkolwiek z następujących usług: a) usługi pośrednictwa internetowego; b) wyszukiwarki internetowe; c) internetowe serwisy społecznościowe; d) usługi platformy udostępniania wideo; e) usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów; f) systemy operacyjne; g) przeglądarki internetowe; h) wirtualni asystenci; i) usługi przetwarzania w chmurze; j) internetowe usługi reklamowe, w tym sieci reklamowe, giełdy reklamowe i inne usługi pośrednictwa w zakresie reklam, świadczone przez przedsiębiorstwo, które świadczy dowolne podstawowe usługi platformowe wymienione w lit. a)–i);	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 3	3) „usługa społeczeństwa informacyjnego” oznacza usługę zdefiniowaną w art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy (UE) 2015/1535;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 2 pkt 4	4), „sektor cyfrowy” oznacza sektor produktów dostarczanych i usług świadczonych przy użyciu lub za pośrednictwem usług społeczeństwa informacyjnego;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 5	5), „usługi pośrednictwa internetowego” oznaczają usługi pośrednictwa internetowego zdefiniowane w art. 2 pkt 2 rozporządzenia (UE) 2019/1150;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 6	6), „wyszukiwarka internetowa” oznacza wyszukiwarkę internetową zdefiniowaną w art. 2 pkt 5 rozporządzenia (UE) 2019/1150;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 7	7), „internetowy serwis społecznościowy” oznacza platformę umożliwiającą użytkownikom końcowym łączenie się i komunikowanie ze sobą, udostępnianie treści oraz zapoznavanie się z innymi użytkownikami i treściami z wykorzystaniem różnych urządzeń, w szczególności za pośrednictwem czatów, postów, filmów wideo i rekomendacji;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 8	8), „usługa platformy udostępniania wideo” oznacza usługę platformy udostępniania wideo zdefiniowaną w art. 1 ust. 1 lit. aa) dyrektywy 2010/13/UE;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 9	9), „usługa łączności interpersonalnej niewykorzystująca numerów” oznacza usługę łączności interpersonalnej niewykorzystującą numerów zdefiniowaną w art. 2 pkt 7 dyrektywy (UE) 2018/1972;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 2 pkt 10	10), „system operacyjny” oznacza oprogramowanie systemowe kontrolujące podstawowe funkcje sprzętu lub oprogramowania i zapewniające środowisko, w którym mogą działać aplikacje;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 11	11), „przeglądarka internetowa” oznacza aplikację, która umożliwia użytkownikom końcowym uzyskanie dostępu do treści internetowych znajdujących się na serwerach, które są podłączone do sieci, takich jak internet, oraz interakcję z takimi treściami, w tym autonomiczne przeglądarki internetowe, a także przeglądarki internetowe zintegrowane z oprogramowaniem, wbudowane w oprogramowanie lub podobne;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 12	12), „wirtualny asystent” oznacza oprogramowanie, które może przetwarzać polecenia, zadania lub pytania, w tym mające postać dźwiękową, wizualną, pisemną lub wyrażone w formie gestów lub ruchów, oraz które – w oparciu o te polecenia, zadania lub pytania – udziela dostępu do innych usług lub kontroluje podłączone urządzenia fizyczne;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 13	13), „usługa przetwarzania w chmurze” oznacza usługę przetwarzania w chmurze zdefiniowaną w art. 4 pkt 19 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1148 (24);	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 14	14), „sklepy z aplikacjami” oznaczają rodzaj usług pośrednictwa internetowego, w ramach	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	których produktami lub usługami będącymi przedmiotem pośrednictwa są aplikacje;				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 15	15), „aplikacja” oznacza produkt cyfrowy lub usługę cyfrową, które działają w ramach systemu operacyjnego;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 16	16), „usługa płatnicza” oznacza usługę płatniczą zdefiniowaną w art. 4 pkt 3 dyrektywy (UE) 2015/2366;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 17	17), „usługa techniczna wspierająca usługi płatnicze” oznacza usługę w rozumieniu art. 3 lit. j) dyrektywy (UE) 2015/2366;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 18	18), „system płatności za zakupy wewnątrz aplikacji” oznacza aplikację, usługę lub interfejs użytkownika, które ułatwiają dokonywanie zakupu treści cyfrowych lub usług cyfrowych wewnątrz aplikacji, w tym zakupu treści, subskrypcji, funkcji lub funkcjonalności, oraz dokonywanie płatności za takie zakupy;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 19	19), „usługa identyfikacyjna” oznacza rodzaj usługi, świadczonej wraz z podstawowymi usługami platformowymi lub wspierającej takie usługi, która umożliwia dowolny rodzaj weryfikacji tożsamości użytkowników końcowych lub użytkowników biznesowych, niezależnie od wykorzystywanej technologii;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 2 pkt 20	20), „użytkownik końcowy” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która korzysta z podstawowych usług platformowych w charakterze innym niż użytkownik biznesowy;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 21	21), „użytkownik biznesowy” oznacza osobę fizyczną lub prawną działającą w celach handlowych lub zawodowych, która korzysta z podstawowych usług platformowych do celów związanych z dostarczaniem towarów użytkownikom końcowym lub świadczeniem usług na rzecz użytkowników końcowych lub w toku dostarczania towarów takim użytkownikom lub świadczenia usług na ich rzecz;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 22	22), „plasowanie” oznacza przyznawanie określonej widoczności towarom lub usługom oferowanym w ramach usług pośrednictwa internetowego, internetowych serwisów społecznościowych, usług platformy udostępniania wideo lub wirtualnych asystentów, lub nadawanie wagi wynikom wyszukiwania przez wyszukiwarki internetowe, w formie, w jakiej plasowanie to zostało przedstawione, zorganizowane lub przekazane przez przedsiębiorstwa świadczące usługi pośrednictwa internetowego, usługi internetowych serwisów społecznościowych, usługi platformy udostępniania wideo, usługi	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	wirtualnych asystentów lub wyszukiwarek internetowych, niezależnie od środków technologicznych wykorzystanych do takiego przedstawienia, zorganizowania lub przekazania oraz niezależnie od tego, czy przedstawiany lub przekazywany jest tylko jeden wynik;				
Art. 2 pkt 23	23), „wyniki wyszukiwania” oznaczają wszelkie informacje w dowolnym formacie, w tym formie tekstu, grafiki, w formacie głosowym lub innym, udzielone w odpowiedzi na zapytanie i związane z tym zapytaniem, niezależnie od tego, czy udzielone informacje są wynikiem płatnym lub bezpłatnym, bezpośrednią odpowiedzią lub produktem, usługą lub informacjami oferowanymi w związku z wynikami organicznymi lub wyświetlanymi wraz z nimi lub częściowo lub całkowicie w nich zawartymi;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 24	24), „dane” oznaczają wszelkie cyfrowe odwzorowania działań, faktów lub informacji oraz wszelkie kompilacje takich działań, faktów lub informacji, w tym w formie zapisu dźwiękowego, wizualnego lub audiowizualnego;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 25	25), „dane osobowe” oznaczają dane osobowe zdefiniowane w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) 2016/679;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 2 pkt 26	26), „dane nieosobowe” oznaczają dane inne niż dane osobowe;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 27	27), „przedsiębiorstwo” oznacza podmiot prowadzący działalność gospodarczą, niezależnie od jego formy prawnej oraz sposobu jego finansowania, w tym wszystkie powiązane lub połączone przedsiębiorstwa, które tworzą grupę z uwagi na fakt, że jedno przedsiębiorstwo sprawuje bezpośrednią lub pośrednią kontrolę nad innym przedsiębiorstwem;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 28	28), „kontrola” oznacza możliwość wywierania decydującego wpływu na przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 139/2004;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 29	29), „interoperacyjność” oznacza zdolność w zakresie wymiany informacji i wzajemnego korzystania z informacji, których wymiany dokonano za pośrednictwem interfejsów lub innych rozwiązań, pozwalającą zapewnić, by wszystkie elementy sprzętu lub oprogramowania współdziałały z innym sprzętem i oprogramowaniem oraz z użytkownikami we wszelkich formach działania, do jakich są przeznaczone;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 30	30), „obróć” oznacza uzyskaną przez przedsiębiorstwo kwotę w rozumieniu art. 5 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 139/2004;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

					przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 31	31), „profilowanie” oznacza profilowanie zdefiniowane w art. 4 pkt 4 rozporządzenia (UE) 2016/679;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 2 pkt 32	32), „zgoda” oznacza zgodę zdefiniowaną w art. 4 pkt 11 rozporządzenia (UE) 2016/679;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 3 ust. 1	ROZDZIAŁ II STRAŻNICY DOSTĘPU Artykuł 3 Wskazanie strażników dostępu 1. Przedsiębiorstwo wskazuje się jako strażnika dostępu, jeżeli: a) wywiera znaczący wpływ na rynek wewnętrzny; b) świadczy podstawową usługę platformową będącą ważnym punktem dostępu, za pośrednictwem którego użytkownicy biznesowi docierają do użytkowników końcowych; oraz c) zajmuje ugruntowaną i trwałą pozycję w zakresie prowadzonej przez siebie działalności lub można przewidzieć, że zajmie taką pozycję w niedalekiej przyszłości.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 3 ust. 2	2. Domniemuje się, że przedsiębiorstwo spełnia odpowiednie wymogi określone w ust. 1:	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	a)w odniesieniu do ust. 1 lit. a) – jeżeli uzyskało roczny obrót w Unii wynoszący co najmniej 7,5 mld EUR w każdym z ostatnich trzech lat obrotowych lub jeżeli jego średnia kapitalizacja rynkowa lub równoważna rzeczywista wartość rynkowa wynosiła co najmniej 75 mld EUR w ostatnim roku obrotowym oraz świadczy tę samą podstawową usługę platformową w co najmniej trzech państwach członkowskich; b)w odniesieniu do ust. 1 lit. b) – jeżeli świadczy podstawową usługę platformową, z której w ostatnim roku obrotowym korzystało co najmniej 45 mln aktywnych miesięcznie użytkowników końcowych mających siedzibę lub miejsce pobytu w Unii oraz co najmniej 10 000 aktywnych rocznie użytkowników biznesowych z siedzibą w Unii, przy czym użytkowników tych identyfikuje się i oblicza się ich liczbę zgodnie z metodyką i wskaźnikami określonymi w załączniku; c)w odniesieniu do ust. 1 lit. c) – jeżeli progi ustanowione w lit. b) niniejszego ustępu zostały osiągnięte w każdym z ostatnich trzech lat obrotowych.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 3 ust. 3	3. W przypadku gdy przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe osiągnie wszystkie progi ustanowione w ust. 2, powiadamia o tym Komisję bezzwłocznie, a w każdym razie w terminie dwóch miesięcy od dnia osiągnięcia tych progów, i przedstawia jej stosowne informacje określone w ust. 2. Takie	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

powiadomienie zawiera stosowne informacje określone w ust. 2 odnoszące się do każdej z podstawowych usług platformowych świadczonych przez przedsiębiorstwo, która osiąga progi ustanowione w ust. 2 lit. b). Za każdym razem, gdy kolejna podstawowa usługa platformowa świadczona przez przedsiębiorstwo uprzednio wskazane jako strażnik dostępu osiąga progi ustanowione w ust. 2 lit. b) i c), przedsiębiorstwo takie powiadamia o tym Komisję w terminie dwóch miesięcy od dnia osiągnięcia tych progów. W przypadku gdy przedsiębiorstwo świadczące podstawową usługę platformową nie powiadomi Komisji na podstawie akapitu pierwszego niniejszego ustępu i nie udzieli Komisji – w terminie określonym przez nią we wniosku o udzielenie informacji na podstawie art. 21 – wszystkich stosownych informacji wymaganych przez nią do wskazania danego przedsiębiorstwa jako strażnika dostępu na podstawie ust. 4 niniejszego artykułu, Komisja pozostaje uprawniona do wskazania tego przedsiębiorstwa jako strażnika dostępu w oparciu o informacje, którymi dysponuje. W przypadku gdy przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe zastosuje się do wniosku o udzielenie informacji na podstawie akapitu drugiego niniejszego ustępu lub gdy udzieli informacji po upływie terminu, o którym mowa w tym akapicie, Komisja stosuje procedurę określoną w ust. 4.				
---	--	--	--	--

Art. 3 ust. 4	4. Komisja – bez zbędnej zwłoki i najpóźniej w terminie 45 dni roboczych od dnia otrzymania kompletnych informacji, o których mowa w ust. 3 – wskazuje jako strażnika dostępu przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe, które osiągnęło wszystkie progi ustanowione w ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 3 ust. 5	5. Przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe może przedstawić, wraz z powiadomieniem, dostatecznie uzasadnione argumenty w celu wykazania, że na zasadzie wyjątku, choć osiągnęło wszystkie progi określone w ust. 2, to ze względu na okoliczności, w których świadczy odpowiednią podstawową usługę platformową, nie spełnia wymogów wymienionych w ust. 1. W przypadku gdy Komisja uzna, że argumenty przedstawione na podstawie akapitu pierwszego przez przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe nie są dostatecznie uzasadnione, ponieważ nie podważają w wyraźny sposób domniemań określonych w ust. 2 niniejszego artykułu, może odrzucić te argumenty w terminie, o którym mowa w ust. 4, bez stosowania procedury ustanowionej w art. 17 ust. 3. W przypadku gdy przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe przedstawi takie dostatecznie uzasadnione argumenty podważające w wyraźny sposób domniemania określone	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja może – niezależnie od akapitu pierwszego niniejszego ustępu – wszcząć procedurę ustanowioną w art. 17 ust. 3 w terminie, o którym mowa w ust. 4 niniejszego artykułu. Jeżeli Komisja stwierdzi, że przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe nie było w stanie wykazać, że świadczona przez nie odpowiednia podstawowa usługa platformowa nie spełnia wymogów wymienionych w ust. 1 niniejszego artykułu, wskazuje to przedsiębiorstwo jako strażnika dostępu zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 ust. 3.				
Art. 3 ust. 6	6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 49 w celu uzupełniania niniejszego rozporządzenia poprzez doprecyzowanie metodyki ustalania, czy osiągnięte zostały progi ilościowe ustanowione w ust. 2 niniejszego artykułu, oraz – w razie potrzeby – w celu regularnego dostosowywania tej metodyki do zmian na rynku i rozwoju technologicznego.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 3 ust. 7	7. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 49 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia poprzez aktualizację metodyki i wykazu wskaźników określonych w załączniku.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 3 ust. 8	8. Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17 Komisja wskazuje jako strażnika dostępu dowolne przedsiębiorstwo świadczące	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	podstawowe usługi platformowe, które osiągnęło wszystkie wymogi wymienione w ust. 1 niniejszego artykułu, ale które nie osiągnęło wszystkich progów ustanowionych w ust. 2 niniejszego artykułu. W tym celu Komisja bierze pod uwagę niektóre lub wszystkie następujące elementy, w zakresie, w jakim są one istotne dla danego przedsiębiorstwa świadczącego podstawowe usługi platformowe: a) wielkość, w tym obrót i kapitalizację rynkową, działalność prowadzoną przez to przedsiębiorstwo oraz jego pozycję; b) liczbę użytkowników biznesowych korzystających z podstawowej usługi platformowej w celu docierania do użytkowników końcowych oraz liczbę użytkowników końcowych; c) efekty sieciowe i korzyści wynikające z dostępu do danych, w szczególności w odniesieniu do dostępu tego przedsiębiorstwa do danych osobowych i nieosobowych oraz zbierania przez nie takich danych lub jego zdolności analitycznych; d) korzyści skali i zakresu odnoszone przez przedsiębiorstwo, w tym pod względem danych oraz, w stosownych przypadkach, jego działalności poza Unią; e) uzależnienie użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych od jednego dostawcy, w tym koszty zmiany i mechanizmy behawioralne ograniczające zdolność				przepisów krajowych służących stosowaniu.
--	---	--	--	--	--

	użytkowników biznesowych i użytkowników końcowych do zmiany lub do korzystania z wielu platform („multi-homing”); f) struktura korporacyjna mająca formę konglomeratu lub struktura zintegrowana pionowo tego przedsiębiorstwa, na przykład umożliwiając mu subsydiowanie skróśne, łączenie danych pochodzących z różnych źródeł lub wykorzystywanie swojej pozycji; lub g) inne strukturalne cechy działalności lub usług. Przeprowadzając ocenę na podstawie niniejszego ustępu, Komisja bierze pod uwagę możliwe do przewidzenia zmiany dotyczące elementów wymienionych w akapicie drugim, w tym planowane koncentracje z udziałem innego przedsiębiorstwa świadczącego podstawowe usługi platformowe lub świadczącego dowolne inne usługi w sektorze cyfrowym lub umożliwiające zbieranie danych. W przypadku gdy przedsiębiorstwo świadczące podstawową usługę platformową, które nie osiągnęło progów ilościowych ustanowionych w ust. 2, nie zastosuje się w znacznym stopniu do środków zarządzanych przez Komisję w ramach badania, pomimo wezwania do zastosowania się do tych czynności w rozsądnym terminie i do przedstawienia uwag, Komisja może wskazać to przedsiębiorstwo jako strażnika dostępu na podstawie faktów, którymi dysponuje.				
--	---	--	--	--	--

Art. 3 ust. 9	9. W przypadku każdego przedsiębiorstwa wskazanego jako strażnik dostępu na podstawie ust. 4 lub 8 Komisja zamieszcza w decyzji o wskazaniu wykaz odpowiednich podstawowych usług platformowych świadczonych w ramach tego przedsiębiorstwa, z których każda indywidualnie stanowi ważny punkt dostępu dla użytkowników biznesowych, za pośrednictwem którego docierają oni zgodnie z ust. 1 lit. b) do użytkowników końcowych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 3 ust. 10	10. Strażnik dostępu jest zobowiązany wypełnić obowiązki ustanowione w art. 5, 6 i 7 w terminie 6 miesięcy od dnia, w którym podstawowa usługa platformowa została wymieniona w decyzji o wskazaniu zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 4 ust. 1	Artykuł 4 Przegląd statusu strażnika dostępu 1. Komisja może w dowolnym momencie, na wniosek lub z własnej inicjatywy, ponownie rozpatrzyć, zmienić lub uchylić przyjętą na podstawie art. 3 decyzję o wskazaniu z jednego z następujących powodów: a) nastąpiła istotna zmiana stanu faktycznego, na podstawie którego podjęta została decyzja o wskazaniu; b) decyzja o wskazaniu została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 4 ust. 2	2. Komisja regularnie, przynajmniej raz na 3 lata, dokonuje przeglądu służącego ustaleniu, czy	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	strażnicy dostępu nadal spełniają wymogi ustanowione w art. 3 ust. 1. W ramach tego przeglądu bada się również konieczność zmiany wykazu podstawowych usług platformowych strażników dostępu, z których każda indywidualnie stanowi ważny punkt dostępu dla użytkowników biznesowych, za pośrednictwem którego docierają oni zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) do użytkowników końcowych. Przeglądy te nie mają skutku zawieszającego w odniesieniu do obowiązków strażnika dostępu. Komisja sprawdza również, przynajmniej co roku, czy nowe przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe spełniają te wymogi. Jeżeli po przeprowadzeniu przeglądów na podstawie akapitu pierwszego Komisja stwierdzi, że zmienił się stan faktyczny, na podstawie którego przedsiębiorstwa świadczące podstawowe usługi platformowe zostały wskazane jako strażnicy dostępu, przyjmuje decyzję potwierdzającą, zmieniającą lub uchylającą decyzję o wskazaniu.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 Ust. 1	ROZDZIAŁ III PRAKTYKI STRAŻNIKÓW DOSTĘPU, KTÓRE OGRANICZAJĄ KONTESTOWALNOŚĆ LUB SĄ NIEUCZCIWE	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	Artykuł 5 Obowiązki strażników dostępu 1. Strażnik dostępu jest zobowiązany do wypełniania wszystkich obowiązków określonych w niniejszym artykule w odniesieniu do każdej z podstawowych usług platformowych wymienionych w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9.				
Art. 5 ust. 2	2. Strażnik dostępu nie może dokonywać żadnej z poniższych czynności: a) przetwarzać – do celów świadczenia internetowych usług reklamowych – danych osobowych użytkowników końcowych, którzy korzystają ze świadczonych przez osoby trzecie usług wykorzystujących podstawowe usługi platformowe strażnika dostępu; b) łączyć danych osobowych pochodzących z danej podstawowej usługi platformowej z danymi osobowymi pochodzącymi z innych podstawowych usług platformowych lub z dowolnych innych usług świadczonych przez strażnika dostępu lub z danymi osobowymi pochodzącymi z usług świadczonych przez osoby trzecie; c) wykorzystywać danych osobowych pochodzących z danej podstawowej usługi platformowej w ramach innych usług świadczonych oddzielnie przez strażnika dostępu, w tym innych podstawowych usług platformowych, i odwrotnie – wykorzystywać	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	danych osobowych pochodzących z takich innych usług w ramach podstawowej usługi platformowej; oraz d)logować użytkowników końcowych do innych usług świadczonych przez strażnika dostępu, po to by łączyć dane osobowe, chyba że użytkownikowi końcowemu zapewniono możliwość dokonania konkretnego wyboru i wyraził on zgodę w rozumieniu art. 4 pkt 11 i art. 7 rozporządzenia (UE) 2016/679. W przypadku gdy użytkownik końcowy odmówił wyrażenia zgody do celu akapitu pierwszego lub cofnął taką zgodę, strażnik dostępu nie może występować z ponownym wnioskiem o wyrażenie zgody do tego samego celu częściej niż raz w ciągu rocznego okresu. Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla możliwości powołania się przez strażnika dostępu w stosownych przypadkach na art. 6 ust. 1 lit. c), d) i e) rozporządzenia (UE) 2016/679.				
Art. 5 ust. 3	3. Strażnik dostępu nie może uniemożliwiać użytkownikom biznesowym oferowania, przy wykorzystaniu usług pośrednictwa internetowego świadczonych przez osobę trzecią lub za pomocą własnych kanałów bezpośredniej sprzedaży internetowej, tych samych produktów lub usług użytkownikom końcowym po cenach lub na warunkach innych niż w ramach usług pośrednictwa internetowego świadczonych przez strażnika dostępu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 5 ust. 4	4. Strażnik dostępu zezwala nieodpłatnie użytkownikom biznesowym na przedstawianie ofert, w tym ofert na innych warunkach, użytkownikom końcowym pozyskanym za pośrednictwem jego podstawowej usługi platformowej lub za pośrednictwem innych kanałów oraz promowania takich ofert wśród tych użytkowników końcowych oraz na zawieranie z tymi użytkownikami końcowymi umów niezależnie od tego, czy korzystają oni w tym celu z podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażnika dostępu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 5	5. Strażnik dostępu zezwala użytkownikom końcowym na dostęp i korzystanie, za pośrednictwem jego podstawowych usług platformowych, z treści, subskrypcji, funkcji lub innych elementów – przy użyciu aplikacji użytkownika biznesowego, w tym w przypadku gdy ci użytkownicy końcowi nabyli takie elementy od danego użytkownika biznesowego bez korzystania z podstawowych usług platformowych strażnika dostępu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 6	6. Strażnik dostępu nie może uniemożliwiać ani utrudniać – bezpośrednio lub pośrednio – użytkownikom biznesowym lub użytkownikom końcowym dokonywania zgłoszeń do odpowiednich organów publicznych, w tym sądów krajowych, dotyczących nieprzestrzegania przez strażnika dostępu odpowiednich przepisów prawa Unii lub prawa krajowego w odniesieniu do stosowanych przez strażnika dostępu praktyk.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	Pozostaje to bez uszczerbku dla prawa użytkowników biznesowych i strażników dostępu do określenia w swoich umowach warunków korzystania z dozwolonych prawem mechanizmów rozpatrywania skarg.				
Art. 5 ust. 7	7. Strażnik dostępu nie może nakładać na użytkowników końcowych obowiązku korzystania z usługi identyfikacyjnej, silnika przeglądarki internetowej, usługi płatniczej lub usług technicznych wspierających świadczenie usług płatniczych, takich jak systemy płatności za zakupy wewnątrz aplikacji, tego strażnika dostępu w ramach usług świadczonych przez użytkowników biznesowych z wykorzystaniem podstawowych usług platformowych tego strażnika dostępu lub – w odniesieniu do użytkowników biznesowych – obowiązku korzystania z takich usług, oferowania takich usług lub zapewnienia interoperacyjności z takimi usługami.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 8	8. Strażnik dostępu nie może nakładać na użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych obowiązku subskrypcji lub zarejestrowania się jako użytkownik innych podstawowych usług platformowych wymienionych w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9 lub osiągających progi ustanowione w art. 3 ust. 2 lit. b) jako warunku, którego spełnienie umożliwia korzystanie z podstawowych usług platformowych tego strażnika dostępu wymienionych na podstawie	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	tego artykułu, uzyskanie dostępu do tych usług, zapisanie się lub zarejestrowanie do tych usług.				
	9. Strażnik dostępu udziela codziennie i nieodpłatnie każdemu reklamodawcy, na rzecz którego świadczy internetowe usługi reklamowe, lub osobom trzecim upoważnionym przez reklamodawców, na wniosek danego reklamodawcy, informacji w odniesieniu do każdej reklamy umieszczanej przez reklamodawcę, które dotyczą: a) ceny zapłaconej przez tego reklamodawcę i pobranych od niego opłat, z uwzględnieniem wszelkich potrąceń i dodatkowych opłat, z tytułu każdej odpowiedniej internetowej usługi reklamowej świadczonej przez strażnika dostępu; b) wynagrodzenia otrzymanego przez wydawcę, z uwzględnieniem wszelkich potrąceń i dodatkowych opłat, z zastrzeżeniem zgody wydawcy; oraz c) mierników, na podstawie których obliczane są poszczególne ceny, opłaty i wynagrodzenia. W przypadku gdy wydawca nie wyraża zgody na udostępnienie informacji dotyczących otrzymanego wynagrodzenia, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), strażnik dostępu udziela nieodpłatnie każdemu reklamodawcy informacji dotyczących średniego dziennego wynagrodzenia otrzymywanego przez tego wydawcę, z uwzględnieniem wszelkich potrąceń	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	i dodatkowych opłat, z tytułu odpowiednich reklam.				
Art. 5 ust. 10	10. Strażnik dostępu udziela codziennie i nieodpłatnie każdemu wydawcy, na rzecz którego świadczy internetowe usługi reklamowe, lub osobom trzecim upoważnionym przez wydawców, na wniosek danego wydawcy, informacji w odniesieniu do każdej reklamy wyświetlanej w ramach zasobów wydawcy, które dotyczą: a) wynagrodzenia otrzymanego przez tego wydawcę i pobranych od niego opłat, z uwzględnieniem wszelkich potrąceń i dodatkowych opłat, z tytułu każdej odpowiedniej internetowej usługi reklamowej świadczonej przez strażnika dostępu; b) ceny zapłaconej przez reklamodawcę, z uwzględnieniem wszelkich potrąceń i dodatkowych opłat, z zastrzeżeniem zgody reklamodawcy; oraz c) mierników, na podstawie których obliczane są poszczególne ceny i wynagrodzenia. W przypadku gdy reklamodawca nie wyraża zgody na udostępnienie informacji strażnik dostępu udziela nieodpłatnie każdemu wydawcy informacji dotyczących średniej dziennej ceny płaconej przez tego reklamodawcę, z uwzględnieniem wszelkich potrąceń i dodatkowych opłat, z tytułu odpowiednich reklam.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 6 ust. 1	Artykuł 6 Obowiązki strażników dostępu, które mogą podlegać doprecyzowaniu na podstawie art. 8 1. Strażnik dostępu jest zobowiązany do wypełniania wszystkich obowiązków określonych w niniejszym artykule w odniesieniu do każdej z podstawowych usług platformowych wymienionych w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 6 ust. 2	2. Strażnik dostępu nie może wykorzystywać – konkurując z użytkownikami biznesowymi – niedostępnych publicznie danych wygenerowanych lub dostarczonych przez tych użytkowników biznesowych w ramach korzystania przez nich z odpowiednich podstawowych usług platformowych lub usług świadczonych wraz z odpowiednimi podstawowymi usługami platformowymi lub wspierających takie usługi, w tym danych wygenerowanych lub dostarczonych przez klientów tych użytkowników biznesowych. Do celów akapitu pierwszego niedostępne publicznie dane obejmują wszelkie zagregowane i niezagregowane dane wygenerowane przez użytkowników biznesowych w ramach odpowiednich podstawowych usług platformowych lub usług świadczonych wraz	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	z odpowiednimi podstawowymi usługami platformowymi lub wspierających takie usługi, które to dane można wyprowadzić z działalności handlowej użytkowników biznesowych lub ich klientów lub zebrać w toku takiej działalności, w tym dane dotyczące kliknięć, zapytań, wyświetleń i dane głosowe.				
Art. 6 ust. 3	3. Strażnik dostępu umożliwia użytkownikom końcowym – także pod względem technicznym – łatwe odinstalowanie wszelkich aplikacji w systemie operacyjnym strażnika dostępu, bez uszczerbku dla możliwości ograniczenia przez tego strażnika dostępu takiego odinstalowania w odniesieniu do aplikacji mających kluczowe znaczenie dla funkcjonowania danego systemu operacyjnego lub urządzenia, w przypadku gdy aplikacje te nie mogą być oferowane – ze względów technicznych – przez osoby trzecie jako autonomiczny produkt. Strażnik dostępu umożliwia użytkownikom końcowym – także pod względem technicznym – łatwą zmianę w systemie operacyjnym, wirtualnym asystencie i przeglądarce internetowej strażnika dostępu ustawień domyślnych, które kierują użytkowników końcowych do produktów dostarczanych lub usług świadczonych przez strażnika dostępu lub naprowadzają ich na takie produkty lub usługi. Obejmuje to skłanianie użytkowników końcowych, w momencie korzystania przez nich	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	po raz pierwszy z wyszukiwarki internetowej, wirtualnego asystenta lub przeglądarki internetowej strażnika dostępu wymienionych w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9, aby z listy głównych dostępnych usługodawców wybrali wyszukiwarkę internetową, wirtualnego asystenta lub przeglądarkę internetową, do których system operacyjny strażnika dostępu domyślnie kieruje użytkowników lub na które ich domyślnie naprowadza, oraz wyszukiwarkę internetową, do której wirtualny asystent i przeglądarka internetowa strażnika dostępu domyślnie kierują użytkowników lub na które ich domyślnie naprowadzają.				
Art. 6 ust. 4	4. Strażnik dostępu umożliwia – także pod względem technicznym – instalację i skuteczne korzystanie z oferowanych przez osoby trzecie aplikacji lub sklepów z aplikacjami korzystających z jego systemu operacyjnego lub współpracujących z jego systemem operacyjnym oraz zapewnia możliwość uzyskania dostępu do tych aplikacji lub sklepów z aplikacjami w inny sposób niż za pośrednictwem odpowiednich podstawowych usług platformowych tego strażnika dostępu. W stosownych przypadkach strażnik dostępu nie może uniemożliwiać skłaniania użytkowników końcowych przez pobrane aplikacje lub pobrane sklepy z aplikacjami oferowane przez osoby trzecie, by zdecydowali oni, czy chcą ustawić pobraną	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	aplikację lub pobrany sklep z aplikacjami jako domyślne. Strażnik dostępu umożliwia użytkownikom końcowym, którzy zdecydują się na ustawienie pobranej aplikacji lub pobranego sklepu z aplikacjami jako domyślnych, łatwe dokonanie tej zmiany pod względem technicznym. Nie zabrania się strażnikowi dostępu podejmowania działań, w zakresie bezwzględnie koniecznym i proporcjonalnym, w celu zapewnienia, aby aplikacje lub sklepy z aplikacjami oferowane przez osoby trzecie nie zagrażały integralności dostarczanego przez strażnika dostępu sprzętu lub systemu operacyjnego, pod warunkiem że takie działania są należycie uzasadnione przez strażnika dostępu. Ponadto nie zabrania się strażnikowi dostępu stosowania, w zakresie bezwzględnie koniecznym i proporcjonalnym, środków i ustawień innych niż ustawienia domyślne, umożliwiających użytkownikom końcowym skuteczną ochronę bezpieczeństwa w odniesieniu do aplikacji lub sklepów z aplikacjami oferowanych przez osoby trzecie, pod warunkiem że takie środki i ustawienia inne niż ustawienia domyślne są należycie uzasadnione przez strażnika dostępu.				
Art. 6 ust. 5	5. Strażnik dostępu nie może traktować – w ramach plasowania oraz związanego z nim indeksowania i badania (crawlingu) – usług i produktów oferowanych przez samego strażnika	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	dostępu na korzystniejszych zasadach niż podobne usługi lub produkty oferowane przez osobę trzecią. Strażnik dostępu dokonuje takiego plasowania na przejrzystych, sprawiedliwych i niedyskryminujących warunkach.				
Art. 6 ust. 6	6. Strażnik dostępu nie może ograniczać – pod względem technicznym lub w inny sposób – możliwości korzystania przez użytkowników końcowych z różnych aplikacji i usług, do których uzyskuje się dostęp przy użyciu podstawowych usług platformowych strażnika dostępu, oraz możliwości subskrypcji takich różnych aplikacji i usług, w tym również w zakresie wyboru usług dostępu do internetu przez użytkowników końcowych;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 6 ust. 7	7. Strażnik dostępu umożliwia nieodpłatnie dostawcom usług i dostawcom sprzętu skuteczną interoperacyjność z tymi samymi funkcjami sprzętu i oprogramowania jakimi dysponują usługi świadczone lub sprzęt dostarczany przez strażnika dostępu, do których to funkcji uzyskuje się dostęp lub które to funkcje są kontrolowane za pośrednictwem systemu operacyjnego lub wirtualnego asystenta wymienionych w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9, a także umożliwia tym dostawcom dostęp do tych funkcji do celów interoperacyjności. Strażnik dostępu umożliwia ponadto nieodpłatnie użytkownikom biznesowym i alternatywnym dostawcom usług świadczonych wraz z odpowiednimi podstawowymi usługami platformowymi lub	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	wspierających takie usługi skuteczną interoperacyjność z tym samym systemem operacyjnym i tymi samymi funkcjami sprzętu i oprogramowania – niezależnie od tego, czy funkcje te są częścią systemu operacyjnego – jakimi dysponuje lub z których korzysta ten strażnik dostępu, świadcząc takie usługi, a także umożliwia tym użytkownikom i dostawcom dostęp do tego systemu i do tych funkcji do celów interoperacyjności. Nie zabrania się strażnikowi dostępu podejmowania bezwzględnie koniecznych i proporcjonalnych działań w celu zapewnienia, aby interoperacyjność nie zagrażała integralności systemu operacyjnego, wirtualnego asystenta, funkcji sprzętu lub oprogramowania dostarczanych przez strażnika dostępu, pod warunkiem że takie działania są przez strażnika dostępu należycie uzasadnione.				
Art. 6 ust. 8	8. Strażnik dostępu zapewnia nieodpłatnie reklamodawcom i wydawcom, a także osobom trzecim upoważnionym przez reklamodawców i wydawców – na ich wniosek – dostęp do stosowanych przez strażnika dostępu narzędzi pomiaru wyników oraz do danych potrzebnych reklamodawcom i wydawcom do przeprowadzenia samodzielnie niezależnej weryfikacji zasobów reklamowych, w tym do danych zagregowanych i niezagregowanych. Dane takie podawane są w sposób umożliwiający	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	reklamodawcom i wydawcom wykorzystanie ich własnych narzędzi weryfikacyjnych i pomiarowych do oceny wyników podstawowych usług platformowych świadczonych przez strażników dostępu.				
Art. 6 ust. 9	9. Strażnik dostępu zapewnia nieodpłatnie użytkownikom końcowym i osobom trzecim upoważnionym przez użytkownika końcowego – na ich wniosek – skuteczną możliwość przenoszenia danych dostarczonych przez użytkownika końcowego lub wygenerowanych w toku działalności użytkownika końcowego w ramach korzystania z odpowiedniej podstawowej usługi platformowej, między innymi zapewniając nieodpłatnie narzędzia ułatwiające skuteczne korzystanie z takiej możliwości przenoszenia danych, w tym poprzez zapewnianie stałej możliwości uzyskania dostępu do takich danych w czasie rzeczywistym.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 6 ust. 10	10. Strażnik dostępu zapewnia nieodpłatnie użytkownikom biznesowym i osobom trzecim upoważnionym przez użytkownika biznesowego – na ich wniosek – skuteczny, wysokiej jakości i stały dostęp w czasie rzeczywistym do danych zagregowanych i niezagregowanych, w tym do danych osobowych, oraz możliwość korzystania z tych danych, dostarczanych lub generowanych w ramach korzystania – przez tych użytkowników biznesowych oraz przez użytkowników końcowych korzystających z produktów dostarczanych lub usług świadczonych przez tych	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	użytkowników biznesowych – z odpowiednich podstawowych usług platformowych lub usług świadczonych wraz z odpowiednimi podstawowymi usługami platformowymi lub wspierających takie usługi. W odniesieniu do danych osobowych strażnik dostępu zapewnia taki dostęp do danych i możliwość korzystania z nich wyłącznie wówczas, gdy dane są bezpośrednio powiązane z faktem korzystania przez użytkowników końcowych z produktów lub usług oferowanych przez odpowiedniego użytkownika biznesowego za pośrednictwem odpowiedniej podstawowej usługi platformowej oraz gdy użytkownicy końcowi zdecydują się udostępnić takie dane, wyrażając na to zgodę.				
Art. 6 ust. 11	11. Strażnik dostępu zapewnia przedsiębiorstwu będącemu dostawcą wyszukiwarek internetowych, które jest osobą trzecią, na jego wniosek, dostęp, na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach, do danych dotyczących plasowania, zapytań, kliknięć i wyświetleń związanych z nieodpłatnym i płatnym wyszukiwaniem, wygenerowanych przez użytkowników końcowych przy wykorzystaniu jego wyszukiwarek internetowych. Wszelkie takie dane dotyczące zapytań, kliknięć i wyświetleń będące danymi osobowymi poddaje się anonimizacji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 6 ust. 12	12. Strażnik dostępu stosuje sprawiedliwe, rozsądne i niedyskryminujące ogólne warunki dostępu użytkowników biznesowych do swoich	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	sklepów z aplikacjami, wyszukiwarek internetowych i internetowych serwisów społecznościowych wymienionych w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9. W tym celu strażnik dostępu publikuje ogólne warunki dostępu, w tym dotyczące alternatywnego mechanizmu rozstrzygania sporów. Komisja ocenia, czy opublikowane ogólne warunki dostępu są zgodne z niniejszym ustępem.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 6 ust. 13	13. Strażnik dostępu nie ustanawia nieproporcjonalnych ogólnych warunków rezygnacji z podstawowej usługi platformowej. Strażnik dostępu zapewnia korzystanie z warunków rezygnacji bez zbędnych trudności.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 7 ust. 1	Artykuł 7 Obowiązki strażników dostępu dotyczące interoperacyjności usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów 1. W przypadku gdy strażnik dostępu świadczy usługi łączności interpersonalnej niewykorzystujące numerów wymienione w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9 zapewnia on interoperacyjność podstawowych funkcjonalności swoich usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów z tego rodzaju usługami świadczonymi przez innego dostawcę oferującego lub zamierzającego oferować takie usługi w Unii, dostarczając	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	nieodpłatnie, na wniosek, niezbędne interfejsy techniczne lub podobne rozwiązania ułatwiające interoperacyjność.				
Art. 7 ust. 2	2. W przypadku gdy strażnik dostępu sam dostarcza swoim własnym użytkownikom końcowym podstawowe funkcjonalności, o których mowa w ust. 1, zapewnia interoperacyjność co najmniej następujących funkcjonalności: a) po wymienieniu przedmiotowych usług w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9: (i) przesyłania wiadomości tekstowych metodą „od końca do końca” („end-to-end”) między dwoma pojedynczymi użytkownikami końcowymi; (ii) udostępniania obrazów, wiadomości głosowych, wideo i innych załączonych plików w ramach komunikacji metodą „od końca do końca” między dwoma pojedynczymi użytkownikami końcowymi; b) w terminie 2 lat od wskazania: (i) przesyłania wiadomości tekstowych metodą „od końca do końca” w obrębie grup pojedynczych użytkowników końcowych; (ii) udostępniania obrazów, wiadomości głosowych, wideo i innych załączonych plików w ramach komunikacji metodą „od końca do końca” między czatem grupowym a pojedynczym użytkownikiem końcowym;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	c)w terminie 4 lat od wskazania: (i)połączeń głosowych metodą „od końca do końca” między dwoma pojedynczymi użytkownikami końcowymi; (ii)połączeń wideo metodą „od końca do końca” między dwoma pojedynczymi użytkownikami końcowymi; (iii)połączeń głosowych metodą „od końca do końca” między czatem grupowym a pojedynczym użytkownikiem końcowym; (iv)połączeń wideo metodą „od końca do końca” między czatem grupowym a pojedynczym użytkownikiem końcowym.				
Art. 7 ust. 3	3. Poziom bezpieczeństwa, w tym, w stosownych przypadkach, szyfrowanie „od końca do końca”, zapewniany przez strażnika dostępu swoim własnym użytkownikom końcowym zostaje zachowany w odniesieniu do wszystkich interoperacyjnych usług.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 7 ust. 4	4. Strażnik dostępu publikuje ofertę ramową określającą szczegółowe informacje techniczne oraz ogólne warunki interoperacyjności ze świadczonymi przez niego usługami łączności interpersonalnej niewykorzystującymi numerów, w tym niezbędne szczegółowe informacje dotyczące poziomu bezpieczeństwa oraz szyfrowania „od końca do końca”. Strażnik dostępu publikuje tę ofertę ramową w terminie określonym w art. 3 ust. 10 i w razie potrzeby ją aktualizuje.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 7 ust. 5	5. Po opublikowaniu oferty ramowej zgodnie z ust. 4, każdy dostawca usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów oferujący lub zamierzający oferować takie usługi w Unii może wystąpić z wnioskiem o zapewnienie interoperacyjności z usługami łączności interpersonalnej niewykorzystującymi numerów świadczonymi przez strażnika dostępu. Taki wniosek może obejmować niektóre lub wszystkie podstawowe funkcjonalności wymienione w ust. 2. Strażnik dostępu uwzględnia każdy zasadny wniosek o zapewnienie interoperacyjności w terminie 3 miesięcy od otrzymania takiego wniosku poprzez zapewnienie działania podstawowych funkcjonalności będących przedmiotem wniosku.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 7 ust. 6	6. Komisja może, na zasadzie wyjątku i na uzasadniony wniosek strażnika dostępu, przedłużyć terminy na wypełnienie obowiązków określonych w ust. 2 lub 5, w przypadku gdy strażnik dostępu wykaże, że jest to niezbędne w celu zapewnienia skutecznej interoperacyjności oraz zachowania niezbędnego poziomu bezpieczeństwa, w tym, w stosownych przypadkach, szyfrowania „od końca do końca”.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 7 ust. 7	7. Użytkownicy końcowi usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów świadczonych przez strażnika końcowego oraz użytkownicy końcowi dostawcy takich usług występującego z wnioskiem zachowują swobodę wyboru co do korzystania z interoperacyjnych	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	podstawowych funkcjonalności, które może zapewniać strażnik dostępu na podstawie ust. 1.				
Art. 7 ust. 8	8. Strażnik dostępu zbiera i wymienia z dostawcą usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów występującym z wnioskiem o zapewnienie interoperacyjności wyłącznie te dane osobowe użytkowników końcowych, które są bezwzględnie konieczne do zapewnienia skutecznej interoperacyjności. Takie zbieranie i wymiana danych osobowych użytkowników końcowych muszą być w pełni zgodne z rozporządzeniem (UE) 2016/679 i dyrektywą 2002/58/WE.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 7 ust. 9	9. Nie zabrania się strażnikowi dostępu podejmowania działań w celu zapewnienia, by osoby trzecie będące dostawcami usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów, które wystąpią z wnioskiem o zapewnienie interoperacyjności, nie stanowiły zagrożenia dla integralności, bezpieczeństwa i ochrony prywatności w ramach jego usług, pod warunkiem że takie działania są bezwzględnie konieczne i proporcjonalne, oraz że są należycie uzasadnione przez strażnika dostępu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 8 ust. 1	Artykuł 8 Wypełnianie obowiązków strażników dostępu 1. Strażnik dostępu zapewnia wypełnianie obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia i wykazuje ich wypełnianie. Środki, jakie strażnik dostępu wdraża, aby zapewnić przestrzeganie tych	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	artykułów, muszą skutecznie przyczyniać się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia i celu, w jakim ustanowiono dany obowiązek. Strażnik dostępu zapewnia, by wdrożenie tych środków było zgodne z mającym zastosowanie prawem, w szczególności z rozporządzeniem (UE) 2016/679, dyrektywą 2002/58/WE, przepisami w zakresie cyberbezpieczeństwa, ochrony konsumentów i bezpieczeństwa produktów, a także z wymogami dostępności.				
Art. 8 ust. 2	2. Komisja może – z własnej inicjatywy lub na wniosek strażnika dostępu na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu – wszcząć postępowanie na podstawie art. 20. Komisja może przyjąć akt wykonawczy określający środki, które dany strażnik dostępu ma wdrożyć w celu skutecznego wypełnienia obowiązków ustanowionych w art. 6 i 7. Akt wykonawczy przyjmuje się w terminie 6 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania na podstawie art. 20 zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2. W przypadku wszczęcia przez Komisję postępowania z własnej inicjatywy w przypadku obchodzenia obowiązków, na podstawie art. 13, takie środki mogą dotyczyć obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 8 ust. 3	3. Strażnik dostępu może zwrócić się do Komisji z wnioskiem o wszczęcie postępowania w celu	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	ustalenia, czy środki, jakie strażnik dostępu zamierza wdrożyć lub wdrożył, by zapewnić przestrzeganie art. 6 i 7, skutecznie przyczyniają się w określonej sytuacji tego strażnika dostępu do osiągnięcia celu, w jakim ustanowiono dany obowiązek. Komisja ma swobodę decydowania, czy wszcząć takie postępowanie, z poszanowaniem zasad równego traktowania, proporcjonalności i dobrej administracji. Strażnik dostępu przedstawia w swoim wniosku uzasadnioną opinię zawierającą wyjaśnienie środków, które zamierza wdrożyć lub wdrożył. Strażnik dostępu przedstawia ponadto jawną wersję swojej uzasadnionej opinii, którą można udostępnić osobom trzecim na podstawie ust. 6.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 8 ust. 4	4. Ust. 2 i 3 niniejszego artykułu pozostają bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych Komisji na mocy art. 29, 30 i 31.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 8 ust. 5	5. W celu przyjęcia decyzji na podstawie ust. 2 Komisja przekazuje strażnikowi dostępu swoje wstępne ustalenia w terminie 3 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania na podstawie art. 20. We wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia środki, których wprowadzenie rozważa lub które jej zdaniem dany strażnik dostępu powinien wprowadzić w celu skutecznego zastosowania się do wstępnych ustaleń.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 8 ust. 6	6. Aby umożliwić zainteresowanym osobom trzecim skuteczne zgłaszanie uwag, Komisja	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	w momencie przekazywania swoich wstępnych ustaleń strażnikowi dostępu na podstawie ust. 5 lub jak najszybciej po przekazaniu tych ustaleń publikuje jawne streszczenie zawierające opis danej sprawy i środków, których wprowadzenie rozważa lub które jej zdaniem dany strażnik dostępu powinien wprowadzić. Komisja określa rozsądny termin na zgłaszanie takich uwag.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 8 ust. 7	7. Określając środki, o których mowa w ust. 2, Komisja zapewnia, aby skutecznie przyczyniały się one do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia i celu, w jakim ustanowiono dany obowiązek, oraz były proporcjonalne w określonej sytuacji strażnika dostępu i odpowiedniej usługi.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 8 ust. 8	8. Na potrzeby doprecyzowania obowiązków, o których mowa w art. 6 ust. 11 i 12, Komisja ocenia również, czy zamierzone lub wdrożone środki zapewniają wyeliminowanie braku równowagi między prawami i obowiązkami użytkowników biznesowych oraz czy środki te same w sobie nie zapewniają strażnikowi dostępu korzyści, które byłyby nieproporcjonalne względem usługi świadczonej przez niego na rzecz użytkowników biznesowych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 8 ust. 9	9. W odniesieniu do postępowania na podstawie ust. 2 Komisja może, na wniosek lub z własnej inicjatywy, zdecydować o wznowieniu postępowania, w przypadku gdy: a) nastąpiła istotna zmiana stanu faktycznego, na podstawie którego podjęta została decyzja; lub	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	b)decyzja została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji; lub c)środki doprecyzowane w decyzji nie są skuteczne.				
Art. 9 ust. 1	Artykuł 9 Zawieszenie 1. W przypadku gdy strażnik dostępu wykaże w uzasadnionym wniosku, że wypełnienie określonego obowiązku ustanowionego w art. 5, 6 lub 7 w odniesieniu do podstawowej usługi platformowej wymienionej w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9 zagrażałoby – z uwagi na wystąpienie wyjątkowych okoliczności pozostających poza kontrolą strażnika dostępu – rentowności działalności prowadzonej przez niego w Unii, Komisja może przyjąć akt wykonawczy określający jej decyzję o zawieszeniu na zasadzie wyjątku, w całości lub w części, określonego obowiązku, o którym mowa w tym uzasadnionym wniosku (zwaną dalej „decyzją o zawieszeniu”). W akcie wykonawczym Komisja uzasadnia swoją decyzję o zawieszeniu, określając wyjątkowe okoliczności uzasadniające zawieszenie. Akt wykonawczy jest ograniczony – pod względem zakresu i czasu obowiązywania – do tego, co jest niezbędne w celu wyeliminowania takiego zagrożenia dla rentowności strażnika dostępu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	Komisja dąży do przyjęcia aktu wykonawczego niezwłocznie, nie później niż 3 miesiące od dnia otrzymania kompletnego uzasadnionego wniosku. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.				
Art. 9 ust. 2	2. W przypadku przyznania zawieszenia na podstawie ust. 1 Komisja dokonuje co roku przeglądu decyzji o zawieszeniu, chyba że w danej decyzji określono krótszy termin. Po przeprowadzeniu takiego przeglądu Komisja uchyla zawieszenie w całości lub częściowo albo stwierdza, że warunki określone w ust. 1 pozostają spełnione.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 9 ust. 3	3. W pilnych przypadkach Komisja może – działając na uzasadniony wniosek strażnika dostępu – tymczasowo zawiesić konieczność wypełniania określonego obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do jednej podstawowej usługi platformowej lub większej ich liczby jeszcze przed przyjęciem decyzji na podstawie tego ustępu. Taki wniosek może zostać złożony i uwzględniony w dowolnym momencie w trakcie rozpatrywania przez Komisję wniosku na podstawie ust. 1.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 9 ust. 4	4. Rozpatrując wniosek, o którym mowa w ust. 1 i 3, Komisja bierze pod uwagę w szczególności wpływ wypełnienia określonego obowiązku na rentowność działalności strażnika dostępu w Unii, a także na osoby trzecie, w szczególności MŚP	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	i konsumentów. Zawieszenie może podlegać warunkom i obowiązkom określonym przez Komisję, aby zapewnić sprawiedliwą równowagę między powyższymi interesami a celami niniejszego rozporządzenia.				
Art. 10 ust. 1	Artykuł 10 Zwolnienie ze względów zdrowia publicznego i bezpieczeństwa publicznego 1. Komisja może – na uzasadniony wniosek strażnika dostępu lub z własnej inicjatywy – przyjąć akt wykonawczy określający jej decyzję o zwolnieniu tego strażnika dostępu, w całości lub w części, z określonego obowiązku ustanowionego w art. 5, 6 lub 7 w odniesieniu do podstawowej usługi platformowej wymienionej w decyzji o wskazaniu na podstawie art. 3 ust. 9, jeżeli takie zwolnienie jest uzasadnione względami określonymi w ust. 3 niniejszego artykułu (zwaną dalej „decyzją o zwolnieniu”). Komisja przyjmuje decyzję o zwolnieniu w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania kompletnego uzasadnionego wniosku i przedstawia uzasadnienie wyjaśniające powody zwolnienia. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 10 ust. 2	2. W przypadku udzielenia zwolnienia na podstawie ust. 1 Komisja dokonuje przeglądu decyzji o zwolnieniu, w momencie gdy podstawa zwolnienia przestaje istnieć lub co najmniej raz	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	w roku. Po przeprowadzeniu takiego przeglądu Komisja znosi zwolnienie w całości lub częściowo albo stwierdza, że warunki określone w ust. 1 pozostają spełnione.				
Art. 10 ust. 3	3. Zwolnienia na podstawie ust. 1 można udzielić wyłącznie ze względów zdrowia publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 10 ust. 4	4. W pilnych przypadkach Komisja może – na uzasadniony wniosek strażnika dostępu lub z własnej inicjatywy – tymczasowo zawiesić konieczność wypełniania określonego obowiązku, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do jednej podstawowej usługi platformowej lub większej ich liczby jeszcze przed przyjęciem decyzji na podstawie tego ustępu. Taki wniosek może zostać złożony i uwzględniony w dowolnym momencie w trakcie rozpatrywania przez Komisję wniosku na podstawie ust. 1.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 10 ust. 5	5. Rozpatrując wniosek, o którym mowa w ust. 1 i 4, Komisja bierze pod uwagę w szczególności wpływ wypełniania określonego obowiązku na względy określone w ust. 3, a także na danego strażnika dostępu i na osoby trzecie. Komisja może określić warunki i obowiązki, którym podlega zawieszenie, aby zapewnić sprawiedliwą równowagę między założeniami leżącymi u podstaw względów określonych w ust. 3 a celami niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 11 Ust. 1	Artykuł 11 Sprawozdawczość 1. W terminie 6 miesięcy od wskazania na podstawie art. 3 i zgodnie z art. 3 ust. 10 strażnik dostępu przekazuje Komisji sprawozdanie opisujące w szczegółowy i przejrzysty sposób środki, które wdrożył w celu wypełniania obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 11 ust. 2	2. W terminie, o którym mowa w ust. 1, strażnik dostępu publikuje i przekazuje Komisji jawne streszczenie tego sprawozdania. Strażnik dostępu co najmniej raz w roku aktualizuje to sprawozdanie i jego jawne streszczenie. Komisja udostępnia na swojej stronie internetowej link do tego jawnego streszczenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 12 ust. 1	Artykuł 12 Aktualizowanie obowiązków strażników dostępu 1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 49 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6. Te akty delegowane oparte są na badaniach rynku przeprowadzonych na podstawie art. 19, w ramach których stwierdzono konieczność aktualizacji tych obowiązków, by zaradzić praktykom, które ograniczają kontestowalność podstawowych usług platformowych lub są nieuczciwe w taki sam	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	sposób jak praktyki, którym zaradzić mają obowiązki ustanowione w art. 5 i 6.				
Art. 12 ust. 2	2. Zakres aktu delegowanego przyjętego zgodnie z ust. 1 jest ograniczony do: a)rozszerzenia obowiązku, stosowanego wyłącznie w odniesieniu do niektórych podstawowych usług platformowych, na inne podstawowe usługi platformowe wymienione w art. 2 pkt 2; b)rozszerzenia obowiązku, który przynosi korzyści określonym użytkownikom biznesowym lub użytkownikom końcowym, tak by przynosił korzyści innym użytkownikom biznesowym lub użytkownikom końcowym; c)określenia sposobu, w jaki mają być wypełniane przez strażników dostępu obowiązki ustanowione w art. 5 i 6 w celu zapewnienia skutecznego ich wypełniania; d)rozszerzenia obowiązku, stosowanego wyłącznie w odniesieniu do niektórych usług świadczonych wraz z podstawowymi usługami platformowymi lub wspierających takie usługi, na inne usługi świadczone wraz z podstawowymi usługami platformowymi lub wspierające takie usługi; e)rozszerzenia obowiązku, który ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do niektórych rodzajów danych, na inne rodzaje danych;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	f) dodania dalszych warunków, w przypadku gdy dany obowiązek nakłada określone warunki dotyczące postępowania strażnika dostępu; lub g) zastosowania obowiązku regulującego relacje między kilkoma podstawowymi usługami platformowymi strażnika dostępu do relacji między daną podstawową usługą platformową a innymi usługami strażnika dostępu.				
Art. 12 ust. 3	3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 49 w celu zmiany niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do wykazu podstawowych funkcjonalności określonych w art. 7 ust. 2 poprzez dodanie lub usunięcie funkcjonalności w ramach usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów. Te akty delegowane oparte są na badaniach rynku przeprowadzonych na podstawie art. 19, w ramach których stwierdzono konieczność aktualizacji tych obowiązków, by zaradzić praktykom, które ograniczają kontestowalność podstawowych usług platformowych lub są nieuczciwe w taki sam sposób jak praktyki, którym zaradzić mają obowiązki ustanowione w art. 7.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 12 ust. 4	4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 49 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do obowiązków ustanowionych w art. 7 poprzez określenie sposobu, w jaki mają być wypełniane przez strażników dostępu	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	obowiązki ustanowione w art. 7 w celu zapewnienia skutecznego ich wypełniania. Te akty delegowane oparte są na badaniach rynku przeprowadzonych na podstawie art. 19, w ramach których stwierdzono konieczność aktualizacji tych obowiązków, by zaradzić praktykom, które ograniczają kontestowalność podstawowych usług platformowych lub są nieuczciwe w taki sam sposób jak praktyki, którym zaradzić mają obowiązki ustanowione w art. 7.				
Art. 12 ust. 5	5. Praktykę, o której mowa w ust. 1, 3 i 4, uznaje się za ograniczającą kontestowalność podstawowych usług platformowych lub za nieuczciwą, jeżeli: a)praktyki tej dopuszczają się strażnicy dostępu i może ona utrudniać innowacje i ograniczać użytkownikom biznesowych i użytkownikom końcowym możliwości wyboru, ponieważ: (i)trwale wpływa lub może trwale wpływać na kontestowalność podstawowej usługi platformowej lub innych usług w sektorze cyfrowym ze względu na tworzenie lub wzmacnianie barier wejścia dla innych przedsiębiorstw lub rozszerzania działalności w charakterze dostawcy podstawowej usługi platformowej lub innych usług w sektorze cyfrowym; lub (ii)uniemożliwia innym podmiotom uzyskanie takiego samego dostępu do kluczowych	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	zasobów, jakim dysponuje strażnik dostępu; lub b) zachodzi brak równowagi między prawami a obowiązkami użytkowników biznesowych, a strażnik dostępu uzyskuje od użytkowników biznesowych korzyści, które są nieproporcjonalne względem usługi świadczonej przez tego strażnika dostępu na rzecz tych użytkowników.				
Art. 13 ust. 1	Artykuł 13 Przeciwdziałanie obchodzeniu obowiązków 1. Przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe nie może dokonywać segmentacji, podziału, dalszego podziału, fragmentacji lub rozdzielenia tych usług za pomocą środków umownych, handlowych, technicznych lub innych środków w celu obejścia progów ilościowych określonych w art. 3 ust. 2. Tego rodzaju praktyki stosowane przez przedsiębiorstwo nie mogą uniemożliwiać Komisji wskazania takiego przedsiębiorstwa jako strażnika dostępu na podstawie art. 3 ust. 4.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 13 ust. 2	2. Komisja może, jeżeli podejrzewa, że przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe dopuszcza się praktyk określonych w ust. 1, zażądać od tego przedsiębiorstwa wszelkich informacji, które uzna za niezbędne do ustalenia, czy przedsiębiorstwo to dopuszcza się takich praktyk.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 13 ust. 3	3. Strażnik dostępu zapewnia pełne i skuteczne wypełnianie obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 13 ust. 4	4. Strażnik dostępu nie może dopuszczać się zachowań, które w jakikolwiek sposób utrudniają skuteczne wypełnianie obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7, niezależnie od tego, czy zachowanie to ma charakter umowny, handlowy, techniczny lub jakikolwiek inny lub czy polega na stosowaniu technik behawioralnych lub projektowaniu interfejsu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 13 ust. 5	5. Jeżeli przestrzeganie niniejszego rozporządzenia wiąże się z koniecznością uzyskania zgody na zbieranie, przetwarzanie i udostępnianie danych osobowych oraz wykorzystywanie danych osobowych w ramach różnych usług, strażnik dostępu podejmuje konieczne działania, aby zapewnić użytkownikom biznesowym możliwość bezpośredniego uzyskania zgody na przetwarzanie tych danych w przypadkach, w których zgoda ta jest wymagana na mocy rozporządzenia (UE) 2016/679 lub dyrektywy 2002/58/WE, albo aby zapewnić przestrzeganie unijnych przepisów i zasad w zakresie ochrony danych i prywatności w inny sposób, w tym – w stosownych przypadkach – poprzez dostarczanie użytkownikom biznesowym należycie zanonimizowanych danych. Strażnik dostępu nie może doprowadzić do sytuacji, w której	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	uzyskanie tej zgody przez użytkownika biznesowego będzie bardziej uciążliwe niż uzyskanie jej na potrzeby usług świadczonych przez samego strażnika dostępu.				
Art. 13 ust. 6	6. Strażnik dostępu nie może pogarszać warunków ani obniżać jakości podstawowych usług platformowych świadczonych na rzecz użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych, którzy zdecydowali się skorzystać z praw lub możliwości wyboru ustanowionych w art. 5, 6 i 7, ani sprawiać, że korzystanie z tych praw lub możliwości będzie nadmiernie utrudnione, w tym poprzez oferowanie użytkownikom końcowym możliwości wyboru w sposób nieobiektywny, bądź też przez osłabianie autonomii, procesów decyzyjnych lub swobody wyboru użytkowników końcowych lub użytkowników biznesowych za pośrednictwem struktury, projektu, funkcji lub sposobu działania interfejsu użytkownika lub jego części.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 13 ust. 7	7. W przypadku gdy strażnik dostępu obchodzi lub próbuje obchodzić którykolwiek z obowiązków określonych w art. 5, 6 lub 7 w jeden ze sposobów opisanych w ust. 4, 5 i 6 niniejszego artykułu, Komisja może wszcząć postępowanie na podstawie art. 20 i przyjąć akt wykonawczy, o którym mowa w art. 8 ust. 2, aby określić środki, które strażnik dostępu ma wdrożyć.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 13 ust. 8	8. Ust. 6 niniejszego artykułu pozostaje bez uszczerbku dla uprawnień przyznanych Komisji na mocy art. 29, 30 i 31.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 14 ust. 1	Artykuł 14 Obowiązek informowania o koncentracjach 1. Strażnik dostępu informuje Komisję o każdej zamierzonej koncentracji w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 w przypadku gdy łączące się podmioty lub podmiot docelowy koncentracji świadczą podstawowe usługi platformowe lub inne usługi w sektorze cyfrowym lub umożliwiają zbieranie danych, niezależnie od tego, czy taka koncentracja podlega zgłoszeniu Komisji zgodnie z tym rozporządzeniem lub właściwemu krajowemu organowi ochrony konkurencji zgodnie z krajowymi przepisami dotyczącymi łączenia przedsiębiorstw. Strażnik dostępu informuje Komisję o takiej koncentracji przed jej przeprowadzeniem i po zawarciu umowy, ogłoszeniu publicznej oferty przejęcia lub nabyciu kontrolnego pakietu akcji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 14 ust. 2	2. Informacje przekazane przez strażnika dostępu na podstawie ust. 1 zawierają co najmniej opis przedsiębiorstw, których dotyczy koncentracja, dane na temat ich rocznych obrotów w Unii i na świecie, ich obszarów działalności, w tym działalności bezpośrednio związanej z koncentracją, i wartości transakcyjnej umowy lub jej oszacowania, wraz ze skróconym	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	opisem koncentracji, w tym jej charakteru i uzasadnienia, oraz wykazem państw członkowskich, których dotyczy dana koncentracja. Informacje przekazane przez strażnika dostępu zawierają również, w odniesieniu do wszelkich odpowiednich podstawowych usług platformowych, dane na temat ich rocznych obrotów w Unii oraz, odpowiednio, liczby korzystających z tych usług użytkowników biznesowych aktywnych rocznie i liczby użytkowników końcowych aktywnych miesięcznie.				
Art. 14 ust. 3	3. Jeżeli po przeprowadzeniu koncentracji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, dodatkowe podstawowe usługi platformowe indywidualnie osiągną progi ustanowione w art. 3 ust. 2 lit. b), dany strażnik dostępu informuje o tym Komisję w terminie 2 miesięcy od dnia przeprowadzenia koncentracji i przekazuje Komisji informacje, o których mowa w art. 3 ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 14 ust. 4	4. Komisja informuje właściwe organy państw członkowskich o informacjach otrzymanych na podstawie ust. 1 i publikuje co roku wykaz przejęć, o których została poinformowana przez strażników dostępu na podstawie tego ustępu. Komisja uwzględnia uzasadniony interes przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich tajemnic handlowych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 14 ust. 5	5. Właściwe organy państw członkowskich mogą wykorzystać informacje otrzymane na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, aby zwrócić się do Komisji o zbadanie koncentracji na podstawie art. 22 rozporządzenia (WE) nr 139/2004.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 15 Ust. 1	Artykuł 15 Obowiązek przeprowadzenia audytu 1. W terminie 6 miesięcy od dnia wskazania na podstawie art. 3 strażnik dostępu przedkłada Komisji poddany niezależnemu audytowi opis technik profilowania konsumentów, z których korzysta w odniesieniu do lub w ramach świadczonych przez siebie podstawowych usług platformowych wymienionych w decyzji o wskazaniu na podstawie z art. 3 ust. 9. Komisja przekazuje ten poddany audytowi opis Europejskiej Radzie Ochrony Danych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 15 ust. 2	2. Komisja może przyjąć akt wykonawczy, o którym mowa w art. 46 ust. 1 lit. g), w celu opracowania metodyki i procedury audytu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 15 ust. 3	3. Strażnik dostępu udostępnia publicznie podsumowanie opisu poddanego audytowi, o którym mowa w ust. 1. Udostępniając publicznie to podsumowanie strażnik dostępu jest uprawniony do uwzględnienia konieczności zachowania swoich tajemnic handlowych. Strażnik dostępu co najmniej raz w roku aktualizuje ten opis i jego podsumowanie.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 16 ust. 1	ROZDZIAŁ IV BADANIE RYNKU Artykuł 16 Rozpoczęcie badania rynku 1. Jeżeli Komisja zamierza przeprowadzić badanie rynku z myślą o możliwym przyjęciu decyzji na podstawie art. 17, 18 i 19, przyjmuje decyzję o rozpoczęciu badania rynku.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 16 ust. 2	2. Niezależnie od ust. 1 Komisja może skorzystać ze swoich uprawnień w zakresie prowadzenia badań na podstawie niniejszego rozporządzenia przed rozpoczęciem badania rynku na podstawie tego ustępu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 16 ust. 3	3. W decyzji, o której mowa w ust. 1, należy określić: a) datę rozpoczęcia badania rynku; b) opis kwestii, której dotyczy badanie rynku; c) cel badania rynku.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 16 ust. 4	4. Komisja może ponownie rozpocząć badanie rynku, które zostało już zakończone, jeżeli: a) nastąpiła istotna zmiana stanu faktycznego, na podstawie którego przyjęta została decyzja na podstawie art. 17, 18 lub 19; lub b) decyzja przyjęta na podstawie art. 17, 18 lub 19 została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 16 ust. 5	5. Komisja może zwrócić się do jednego lub większej liczby właściwych organów krajowych o udzielenie jej pomocy przy badaniu rynku.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 17 ust. 1	Artykuł 17 Badanie rynku przeprowadzane w celu wskazania strażników dostępu 1. Komisja może przeprowadzić badanie rynku w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe powinno zostać wskazane jako strażnik dostępu na podstawie art. 3 ust. 8, lub w celu zidentyfikowania podstawowych usług platformowych, które należy wymienić w decyzji o wskazaniu zgodnie z art. 3 ust. 9. Komisja dąży do zakończenia badania rynku w terminie 12 miesięcy od daty, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. a). W celu zakończenia badania rynku Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający jej decyzję. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 17 ust. 2	2. W toku badania rynku przeprowadzanego na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu Komisja dąży do przekazania swoich wstępnych ustaleń odpowiedniemu przedsiębiorstwu świadczącemu podstawowe usługi platformowe w terminie 6 miesięcy od daty, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. a). We wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia, czy w jej wstępnej opinii należy	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	wskazać przedsiębiorstwo jako strażnika dostępu na podstawie art. 3 ust. 8 i czy odpowiednie podstawowe usługi platformowe należy wymienić w wykazie na podstawie art. 3 ust. 9.				
Art. 17 ust. 3	3. Jeżeli przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe osiągnęło progi ustanowione w art. 3 ust. 2, ale przedstawiło zgodnie z art. 3 ust. 5 dostatecznie uzasadnione argumenty podważające w wyraźny sposób domniemanie określone w art. 3 ust. 2, Komisja dąży do zakończenia badania rynku w terminie 5 miesięcy od daty, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. a). W takim przypadku Komisja dąży do przekazania zainteresowanemu przedsiębiorstwu wstępnych ustaleń zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu w terminie 3 miesięcy od daty, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. a).	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 17 ust. 4	4. Jeżeli Komisja, działając na podstawie art. 3 ust. 8, wskazuje jako strażnika dostępu przedsiębiorstwo świadczące podstawowe usługi platformowe, które nie ma jeszcze ugruntowanej i trwałej pozycji w zakresie prowadzonej działalności, ale prawdopodobnie zajmie taką pozycję w niedalekiej przyszłości, może ona stwierdzić, że w przypadku tego strażnika dostępu znajduje zastosowanie wyłącznie jeden lub więcej obowiązków ustanowionych w art. 5 ust. 3 - 6 oraz w art. 6 ust. 4, 7, 9, 10 i 13, zgodnie z tym, co określono w decyzji o wskazaniu. Komisja może stwierdzić, że znajdują zastosowanie tylko takie	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	z tych obowiązków, które są stosowne i konieczne do zapobieżenia osiągnięciu w nieuczciwy sposób przez danego strażnika dostępu ugruntowanej i trwałej pozycji w zakresie prowadzonej przez niego działalności. Komisja dokonuje przeglądu takiego wskazania zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 4.				
Art. 18 ust. 1	Artykuł 18 Badanie rynku dotyczące systematycznego niewypełniania obowiązków 1. Komisja może przeprowadzić badanie rynku w celu ustalenia, czy dany strażnik dostępu nie dopuszcza się systematycznego niewypełniania obowiązków. Komisja kończy to badanie rynku w terminie 12 miesięcy od daty, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. a). Jeżeli w wyniku badania rynku okaże się, że strażnik dostępu systematycznie nie wypełnia jednego lub więcej obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 lub 7 i utrzymał, umocnił lub rozszerzył swoją pozycję strażnika dostępu, biorąc pod uwagę wymogi określone w art. 3 ust. 1, Komisja może przyjąć akt wykonawczy, w którym nakłada na takiego strażnika dostępu behawioralne lub strukturalne środki zaradcze, które są proporcjonalne i konieczne do zapewnienia skutecznego przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 18 ust. 2	2. Środek zaradczy nałożony zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu może obejmować – w zakresie, w jakim taki środek zaradczy jest proporcjonalny i konieczny do utrzymania lub przywrócenia uczciwości i kontestowalności, na które wpływa systematyczne niewypełnianie obowiązków – obowiązujący przez ograniczony okres zakaz zawierania przez strażnika dostępu umów dotyczących koncentracji w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 139/2004 w odniesieniu do podstawowych usług platformowych lub innych usług świadczonych w sektorze cyfrowym lub umożliwiających zbieranie danych, na które wpływa systematyczne niewypełnianie obowiązków.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 18 ust. 3	3. Przyjmuje się, że strażnik dostępu dopuszcza się systematycznego niewypełniania obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7, jeżeli Komisja wydała przeciwko takiemu strażnikowi dostępu co najmniej trzy decyzje w sprawie niewypełniania obowiązków na podstawie art. 29 w odniesieniu do dowolnej spośród świadczonych przez niego podstawowych usług platformowych w okresie 8 lat poprzedzających przyjęcie decyzji o rozpoczęciu badania rynku z myślą o możliwym przyjęciu decyzji na podstawie niniejszego artykułu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 18 ust. 4	4. Komisja przekazuje swoje wstępne ustalenia zainteresowanemu strażnikowi dostępu w terminie 6 miesięcy od daty, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. a). W swoich wstępnych	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	ustaleniach Komisja wyjaśnia, czy wstępnie uznaje warunki określone w ust. 1 niniejszego artykułu za spełnione, oraz wskazuje, które środki zaradcze wstępnie uznaje za konieczne i proporcjonalne.				
Art. 18 ust. 5	5. Aby umożliwić zainteresowanym osobom trzecim skuteczne zgłaszanie uwag, Komisja równocześnie z przekazaniem swoich wstępnych ustaleń strażnikowi dostępu na podstawie ust. 4 lub jak najszybciej po przekazaniu tych ustaleń publikuje jawne streszczenie zawierające opis danej sprawy i środków zaradczych, których nałożenie rozważa. Komisja określa rozsądny termin na zgłaszanie takich uwag.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 18 ust. 6	6. W przypadku gdy Komisja zamierza przyjąć decyzję na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu poprzez uczynienie wiążącymi zobowiązań zaproponowanych przez strażnika dostępu zgodnie z art. 25, publikuje jawne streszczenie zawierające opis danej sprawy oraz najważniejszych elementów tych zobowiązań. Zainteresowane osoby trzecie mogą zgłaszać uwagi w rozsądnym terminie określonym przez Komisję.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 18 ust. 7	7. W toku badania rynku Komisja może przedłużyć okres prowadzenia tego badania, jeżeli takie przedłużenie jest uzasadnione ze względów obiektywnych i jeżeli jest proporcjonalne. Takie przedłużenie może również dotyczyć terminu na przekazanie przez Komisję jej wstępnych ustaleń	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	lub terminu na przyjęcie przez nią ostatecznej decyzji. Łączny okres przedłużenia lub przedłużeń dokonanych na podstawie niniejszego ustępu nie może przekraczać 6 miesięcy.				
Art. 18 ust. 8	8. Aby zapewnić skuteczne wypełnianie przez strażnika dostępu obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7, Komisja regularnie dokonuje przeglądu środków zaradczych, które nakłada zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. Komisja jest uprawniona do zmiany tych środków zaradczych, jeżeli w wyniku nowego badania rynku stwierdzi, że nie są one skuteczne.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 19 ust. 1	Artykuł 19 Badanie rynku dotyczące nowych usług i nowych praktyk 1. Komisja może przeprowadzić badanie rynku, aby ustalić, czy do wykazu podstawowych usług platformowych określonych w art. 2 pkt 2 należy dodać usługę lub większą liczbę usług świadczonych w sektorze cyfrowym, lub aby wykryć praktyki, które ograniczają kontestowalność podstawowych usług platformowych lub są nieuczciwe, a którym nie zaradzono w skuteczny sposób w niniejszym rozporządzeniu. W swojej ocenie Komisja uwzględnia wszelkie istotne ustalenia z przeprowadzonych na podstawie art. 101 i 102 TFUE postępowań dotyczących rynków cyfrowych, a także inne istotne zmiany.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 19 ust. 2	2. Przeprowadzając badanie rynku na podstawie ust. 1, Komisja może konsultować się z osobami trzecimi, w tym z użytkownikami biznesowymi i użytkownikami końcowymi badanych usług w sektorze cyfrowym oraz z użytkownikami biznesowymi i użytkownikami końcowymi, których dotyczą badane praktyki.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 19 ust. 3	3. Komisja publikuje swoje ustalenia w formie sprawozdania w terminie 18 miesięcy od daty, o której mowa w art. 16 ust. 3 lit. a). Sprawozdanie jest przedkładane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie oraz towarzyszy mu w stosownych przypadkach: a) wniosek ustawodawczy w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia w celu zamieszczenia dodatkowych usług świadczonych w sektorze cyfrowym w wykazie podstawowych usług platformowych określonym w art. 2 pkt 2 lub zamieszczenia nowych obowiązków w rozdziale III; lub b) projekt aktu delegowanego uzupełniającego niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do obowiązków ustanowionych w art. 5 i 6 lub projekt aktu delegowanego zmieniającego lub uzupełniającego niniejsze rozporządzenie w odniesieniu do obowiązków ustanowionych w art. 7, jak przewidziano w art. 12. W stosownych przypadkach wniosek ustawodawczy w sprawie zmiany niniejszego rozporządzenia na podstawie lit. a) akapitu drugiego może również zawierać propozycję	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	usunięcia istniejących usług z wykazu podstawowych usług platformowych określonego w art. 2 pkt 2 lub usunięcia istniejących obowiązków z art. 5, 6 lub 7.				
Art. 20 ust. 1	ROZDZIAŁ V UPRAWNIENIA W ZAKRESIE PROWADZENIA BADAŃ ORAZ EGZEKWOWANIA I MONITOROWANIA Artykuł 20 Wszczęcie postępowania 1. Jeżeli Komisja zamierza wszcząć postępowanie z myślą o możliwym przyjęciu decyzji na podstawie art. 8, 29 i 30, przyjmuje decyzję o wszczęciu postępowania.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 20 ust. 2	2. Niezależnie od ust. 1 Komisja może skorzystać ze swoich uprawnień w zakresie prowadzenia badań na podstawie niniejszego rozporządzenia przed rozpoczęciem postępowania na podstawie tego ustępu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 21 ust. 1	Artykuł 21 Wnioski o udzielenie informacji 1. W celu wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia Komisja może zażądać – w drodze zwykłego wniosku lub decyzji – od przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw udzielenia wszelkich koniecznych informacji. Komisja może również – w drodze zwykłego wniosku lub decyzji – zażądać udzielenia jej dostępu do danych	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	i algorytmów przedsiębiorstw oraz informacji o testach, a także zażądać udzielenia jej wyjaśnień w tym zakresie.				
Art. 21 ust. 2	2. Jeżeli Komisja żąda od przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw udzielenia informacji w drodze zwykłego wniosku, podaje podstawę prawną i cel takiego żądania, określa zakres żądanych informacji, wyznacza termin, w którym należy je dostarczyć, jak również poucza o grzywnach przewidzianych w art. 30 mających zastosowanie w przypadku udzielenia niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji lub wyjaśnień.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 21 ust. 3	3. Jeżeli Komisja żąda od przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw udzielenia informacji w drodze decyzji, podaje podstawę prawną i cel takiego żądania, określa zakres żądanych informacji i wyznacza termin, w którym należy je dostarczyć. Jeżeli Komisja żąda od przedsiębiorstw zapewnienia dostępu do danych i algorytmów oraz informacji o testach, podaje cel takiego żądania oraz wyznacza termin, w którym należy zapewnić ten dostęp i te informacje. Komisja poucza także o grzywnach przewidzianych w art. 30 oraz poucza o okresowych karach pieniężnych przewidzianych w art. 31 lub nakłada takie kary pieniężne. Poucza ona również o prawie do	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	kontroli tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości.				
Art. 21 ust. 4	4. Przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw lub ich przedstawiciele przekazują żądane informacje w imieniu odpowiedniego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw. Prawnicy należycie upoważnieni do działania mogą przekazywać informacje w imieniu swoich klientów. Klienci pozostają w pełni odpowiedzialni, jeżeli przekazane informacje są niekompletne, nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 21 ust. 5	5. Na wniosek Komisji właściwe organy państw członkowskich udzielają Komisji wszelkich informacji, które znajdują się w ich posiadaniu, koniecznych do wykonywania zadań powierzonych jej niniejszym rozporządzeniem.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 22 ust. 1	Artykuł 22 Uprawnienie do odbierania wyjaśnień i przyjmowania oświadczeń 1. W celu wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia Komisja może odbierać wyjaśnienia od wszelkich osób fizycznych lub prawnych, które wyrażą zgodę na złożenie wyjaśnień, w celu zebrania informacji odnoszących się do przedmiotu badania. Komisja jest uprawniona do rejestrowania takich wyjaśnień za pomocą wszelkich środków technicznych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 22 ust. 2	2. Gdy odbieranie wyjaśnień zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu prowadzone jest w pomieszczeniach przedsiębiorstwa, Komisja informuje o tym odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, na terytorium którego odbywa się odbieranie wyjaśnień. Na wniosek tego właściwego organu, jego urzędnicy mogą pomagać urzędnikom i innym towarzyszącym osobom upoważnionym przez Komisję do odbierania wyjaśnień.	TAK	Art. 2 pkt 3, 4 lit. a i pkt 6	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu; (...) 6) po art. 53a dodaje się art. 53b i art. 53c w brzmieniu: „(...) Art. 53c. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może upoważnić pracowników Urzędu do pomocy Komisji Europejskiej w odbieraniu wyjaśnień, o których mowa w art. 22 ust. 2 rozporządzenia nr 2022/1925. Przepisy art. 105a ust. 4 i 6 stosuje się odpowiednio.”;	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia oraz nadają uprawnienia pracownikom organu państwa członkowskiego wspomagającym Komisję w odbieraniu wyjaśnień.
-------------------	--	-----	---	---	---

Art. 23 ust. 1	Artykuł 23 Uprawnienia do przeprowadzania kontroli 1. W celu wykonywania zadań wynikających z niniejszego rozporządzenia Komisja może przeprowadzać wszelkie konieczne kontrole przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 23 ust. 2	2. Urzędnicy i inne towarzyszące osoby upoważnione przez Komisję do przeprowadzania kontroli mają prawo: a) wstępu do wszelkich pomieszczeń, na teren i do środków transportu przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw; b) sprawdzać księgi i inne rejestry związane z działalnością gospodarczą, niezależnie od nośnika, na jakim są przechowywane; c) pobierać lub uzyskiwać, w dowolnej formie, kopie lub wyciągi z takich ksiąg lub rejestrów; d) wymagać od przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw udzielenia dostępu do ich organizacji, działalności, systemu informatycznego, algorytmów, przetwarzania danych i praktyk biznesowych oraz przedstawienia wyjaśnień na temat tych elementów, a następnie rejestrować lub udokumentować wyjaśnienia udzielone za pomocą wszelkich środków technicznych; e) pieczętować wszelkie pomieszczenia przedsiębiorstwa i księgi lub rejestry na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	f)zadawać pytania przedstawicielom lub członkom personelu przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw w celu uzyskania wyjaśnień co do faktów lub dokumentów dotyczących przedmiotu i celu kontroli oraz rejestrować za pomocą wszelkich środków technicznych odpowiedzi.				
Art. 23 ust. 3	3. Aby przeprowadzać kontrole, Komisja może zwrócić się o pomoc audytorów lub ekspertów powołanych przez Komisję na podstawie art. 26 ust. 2, a także o pomoc odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwego organu krajowego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma być przeprowadzona kontrola.	TAK	Art. 2 pkt 3, 4 lit. a	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu;	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia.
Art. 23 ust. 4	4. Podczas kontroli Komisja, audytorzy lub eksperci przez nią powołani oraz odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, na terytorium którego ma być przeprowadzona kontrola, mogą zażądać	TAK	Art. 2 pkt 3, 4 lit. a	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których

	od przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw udzielenia dostępu do ich organizacji, działalności, systemu informatycznego, algorytmów, przetwarzania danych i praktyk biznesowych oraz przedstawienia wyjaśnień na temat tych elementów. Komisja i audytorzy lub eksperci przez nią powołani oraz odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, na terytorium którego ma być przeprowadzona kontrola, mogą zadawać pytania każdemu przedstawicielowi lub członkowi personelu.			których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu;	mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia.
Art. 23 ust. 5	5. Urzędnicy i inne towarzyszące osoby upoważnione przez Komisję do przeprowadzenia kontroli wykonują swoje uprawnienia po okazaniu pisemnego upoważnienia zawierającego określenie przedmiotu i celu kontroli oraz pouczenie o grzywnach przewidzianych w art. 30 mających zastosowanie w przypadku gdy okazane księgi i rejestry związane z działalnością gospodarczą są niekompletne lub gdy odpowiedzi na pytania zadane zgodnie z ust. 2 i 4 niniejszego artykułu są nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed rozpoczęciem kontroli Komisja powiadomi o niej odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, na terytorium którego ma być przeprowadzona kontrola.	TAK	Art. 2 pkt 3 i 4 lit. a	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu;”	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia.

Art. 23 ust. 6	6. Przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw są zobowiązane poddać się kontroli zarządzonej decyzją Komisji. Decyzja ta określa przedmiot i cel kontroli, termin jej rozpoczęcia i pouczenie o grzywnach i okresowych karach pieniężnych przewidzianych odpowiednio w art. 30 i 31 oraz o prawie do kontroli tej decyzji przez Trybunał Sprawiedliwości.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 23 ust. 7	7. Na wniosek odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwego organu krajowego państwa członkowskiego, na terytorium którego ma być przeprowadzona kontrola, lub na wniosek Komisji urzędnicy właściwego organu oraz upoważnione bądź powołane przez niego osoby aktywnie pomagają urzędnikom i innym osobom towarzyszącym upoważnionym przez Komisję. W tym celu przysługują im uprawnienia określone w ust. 2 i 4 niniejszego artykułu.	TAK	Art. 2 pkt 3, 4 lit. a	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu;”	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia.
Art. 23 ust. 8	8. W przypadku gdy urzędnicy i inne osoby towarzyszące upoważnione przez Komisję stwierdzą, że przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw sprzeciwia się kontroli zarządzonej zgodnie z niniejszym artykułem,	TAK	Art. 2 pkt 10	10) w art. 105i dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu: „4. W przypadku gdy przedsiębiorca lub osoba uprawniona do jego reprezentowania sprzeciwiają się	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za udzielenie pomocy Komisji w przypadku

	odpowiednie państwo członkowskie udziela im niezbędnej pomocy, zwracając się w razie potrzeby o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, w celu umożliwienia im przeprowadzenia kontroli.			przeprowadzeniu przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów rozporządzenia nr 2022/1925, osobom upoważnionym przez Prezesa Urzędu do udziału w tej kontroli przysługują uprawnienia, o których mowa w art. 105b, art. 105ca, art. 105da, art. 105f–105h, art. 105n, art. 105nc i art. 105o. Prezes Urzędu może upoważnić do udziału w kontroli lub przeszukaniu pracownika Urzędu lub osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości.”	sprzeciwu przedsiębiorcy lub związku przedsiębiorstw wobec kontroli oraz umożliwiając udzielenie pracownikom organu krajowego upoważnień do pomocy w przeprowadzeniu tej kontroli, w tym zwrócenia się o pomoc policji.
Art. 23 ust. 9	9. Jeżeli zgodnie z przepisami krajowymi pomoc, o której mowa w ust. 8 niniejszego artykułu, wymaga zezwolenia organu sądowego, Komisja lub odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego lub urzędnicy upoważnieni przez te organy występują o wydanie takiego zezwolenia. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić jako o środek zapobiegawczy.	TAK	Art. 2 pkt 3 i 4 lit. a	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia.

				rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu;”	
Art. 23 ust. 10	10. W przypadku gdy wystąpiono o zezwolenie, o którym mowa w ust. 9 niniejszego artykułu, krajowy organ sądowy sprawdza, czy decyzja Komisji jest autentyczna, przewidziane środki przymusu nie są arbitralne ani nadmiernie uciążliwe w stosunku do przedmiotu kontroli. Badając proporcjonalność środków przymusu, krajowe organy sądowe mogą wystąpić do Komisji, bezpośrednio lub za pośrednictwem odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwego organu krajowego państwa członkowskiego, o szczegółowe wyjaśnienia dotyczące w szczególności podstaw, na jakich Komisja powzięła podejrzenie o naruszeniu niniejszego rozporządzenia, jak również o wyjaśnienia dotyczące wagi podejrzanego naruszenia oraz charakteru uczestnictwa w nim danego przedsiębiorstwa. Krajowy organ sądowy nie może jednak kwestionować konieczności przeprowadzenia kontroli ani żądać udzielenia informacji zawartych w aktach Komisji. Legalność decyzji Komisji może być rozpatrywana jedynie przez Trybunał Sprawiedliwości.	TAK	Art. 2 pkt 3 i 4 lit. a	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu;	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia.
Art. 24	Artykuł 24 Środki tymczasowe W przypadkach naglących ze względu na ryzyko zaistnienia poważnej i nieodwracalnej szkody dla	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	użytkowników biznesowych lub użytkowników końcowych strażnika dostępu, Komisja może przyjąć akt wykonawczy zarządzający środkami tymczasowe przeciwko strażnikowi dostępu na podstawie stwierdzenia prima facie, że doszło do naruszenia art. 5, 6 lub 7. Akt wykonawczy przyjmuje się wyłącznie w ramach postępowania wszczętego z myślą o możliwym przyjęciu decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków na podstawie art. 29 ust. 1. Obowiązuje on wyłącznie przez czas oznaczony, który może zostać przedłużony, jeżeli to konieczne i stosowne. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.				
Art. 25 ust. 1	Artykuł 25 Zobowiązania 1. Jeżeli w toku postępowania, o którym mowa w art. 18, strażnik dostępu zaproponuje podjęcie zobowiązań odnoszących się do odpowiednich podstawowych usług platformowych i mających na celu wypełnienie obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7, Komisja może przyjąć akt wykonawczy czyniące te zobowiązania wiążącymi dla danego strażnika dostępu oraz oświadczyć, że nie ma dalszych podstaw do prowadzenia postępowania. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 25 ust. 2	2. Komisja może, na wniosek lub z własnej inicjatywy, wznowić stosowne postępowanie w drodze decyzji, jeżeli: a) nastąpiła istotna zmiana stanu faktycznego, na podstawie którego podjęta została decyzja; b) dany strażnik dostępu działa w sposób sprzeczny ze swoimi zobowiązaniami; c) decyzja została podjęta na podstawie niekompletnych, nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji dostarczonych przez strony; d) zobowiązania nie są skuteczne.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 25 ust. 3	3. Jeżeli Komisja uzna, że zobowiązania zaproponowane przez danego strażnika dostępu nie zapewniają skutecznego wypełniania obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7, uzasadnia w decyzji kończącej dane postępowanie, dlaczego nie uczyniła tych zobowiązań wiążącymi.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 26 ust. 1	Artykuł 26 Monitorowanie obowiązków i środków 1. Komisja podejmuje działania konieczne w celu monitorowania skutecznego wdrażania i wypełniania obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7 oraz skutecznego wdrażania i przestrzegania decyzji przyjętych na podstawie art. 8, 18, 24, 25 i 29. Działania te mogą obejmować w szczególności nałożenie na strażnika dostępu obowiązku przechowywania wszystkich dokumentów uznanych za istotne dla	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	oceny wdrażania i wypełniania tych obowiązków oraz wdrażania i przestrzegania tych decyzji.				
Art. 26 ust. 2	2. Działania, o których mowa w ust. 1, mogą obejmować powołanie niezależnych zewnętrznych ekspertów i audytorów, a także powołanie urzędników z właściwych organów krajowych państw członkowskich celem udzielenia Komisji pomocy w zakresie monitorowania wypełniania obowiązków i stosowania się do środków oraz zapewnienia Komisji konkretnej wiedzy, w tym wiedzy specjalistycznej.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 27 ust. 1	Artykuł 27 Informacje od osób trzecich 1. Każda osoba trzecia, w tym użytkownicy biznesowi, konkurenci lub użytkownicy końcowi podstawowych usług platformowych wymienionych w decyzji o wskazaniu zgodnie z art. 3 ust. 9, jak również ich przedstawiciele, mogą informować odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego lub bezpośrednio Komisję o wszelkich praktykach lub zachowaniach strażników dostępu, które są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia.	TAK	Art. 2 pkt 3 i 4 lit. a	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu;	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia.

Art. 27 ust. 2	2. Odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego oraz Komisja mają pełną swobodę decydowania o odpowiednich środkach oraz nie są zobowiązane podejmować działań w reakcji na uzyskane informacje.	TAK	Art. 2 pkt 3 i 4 lit. a	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu;	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia.
Art. 27 ust. 3	3. Jeżeli odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego stwierdzi, w oparciu o informacje uzyskane zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, że może zachodzić przypadek nieprzestrzegania niniejszego rozporządzenia, przekazuje tę informację Komisji.	TAK	Art. 2 pkt 3 i 4 lit. a	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia.

				członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu;	
Art. 28 ust. 1	Artykuł 28 Komórka nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia 1. Strażnicy dostępu ustanawiają komórkę nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, która jest niezależna od komórek operacyjnych strażnika dostępu i składa się z co najmniej jednego pracownika ds. nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, w tym kierownika komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 28 ust. 2	2. Strażnik dostępu zapewnia, by komórka nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, o której mowa w ust. 1, dysponowała wystarczającymi uprawnieniami i zasobami, posiadała odpowiedni status, a także miała dostęp do organu zarządzającego strażnika dostępu w celu monitorowania zachowania przez strażnika dostępu zgodności z niniejszym rozporządzeniem.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 28 ust. 3	3. Organ zarządzający strażnika dostępu zapewnia, by pracownicy ds. nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia powołani zgodnie z ust. 1 mieli kwalifikacje zawodowe, wiedzę, doświadczenie i umiejętności	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	niezbędne do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 5. Organ zarządzający strażnika dostępu zapewnia także, by taki kierownik komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia był niezależnym członkiem kierownictwa wyższego szczebla, któremu wyraźnie powierzono odpowiedzialność za tę komórkę.				
Art. 28 ust. 4	4. Kierownik komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia podlega bezpośrednio organowi zarządzającemu strażnika dostępu i może zgłaszać obawy i ostrzegać ten organ w przypadku wystąpienia ryzyka braku zgodności z niniejszym rozporządzeniem, bez uszczerbku dla obowiązków organu zarządzającego w ramach jego funkcji nadzorczych i zarządczych. Kierownik komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia nie może zostać odwołany bez uprzedniej zgody organu zarządzającego strażnika dostępu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 28 ust. 5	5. Pracownicy ds. nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia powołani przez strażnika dostępu zgodnie z ust. 1 realizują następujące zadania: a) organizowanie, monitorowanie i nadzorowanie środków i działań strażników dostępu mających na celu zapewnienie zgodności z niniejszym rozporządzeniem; b) przekazywanie informacji i doradzanie kierownictwu i pracownikom strażnika dostępu	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	w sprawach zapewniania zgodności z niniejszym rozporządzeniem; c) w stosownych przypadkach – monitorowanie wywiązywania się z zobowiązań, które uczyniono wiążącymi zgodnie z art. 25, bez uszczerbku dla możliwości powoływania przez Komisję niezależnych ekspertów zewnętrznych zgodnie z art. 26 ust. 2; d) współpraca z Komisją do celów niniejszego rozporządzenia.				
Art. 28 ust. 6	6. Strażnicy dostępu przekazują Komisji imię i nazwisko oraz dane kontaktowe kierownika komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 28 ust. 7	7. Organ zarządzający strażnika dostępu określa i nadzoruje rozwiązania w zakresie zarządzania, które zapewniają niezależność komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia, w tym podział obowiązków w organizacji strażnika dostępu i zapobieganie konfliktom interesów, oraz odpowiada za wdrażanie tych rozwiązań.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 28 ust. 8	8. Organ zarządzający zatwierdza strategię i politykę zapewniania i monitorowania zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz zarządzania nią, a także co najmniej raz w roku dokonuje ich przeglądu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 28 ust. 9	9. Organ zarządzający poświęca odpowiednio dużo czasu monitorowaniu zgodności z niniejszym rozporządzeniem i zarządzaniu nią. Aktywnie uczestniczy on w decyzjach	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	dotyczących zarządzania w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia i jego wykonywania oraz zapewnia, by na te cele przydzielane były odpowiednie zasoby.				
Art. 29 ust. 1	Artykuł 29 Niewypełnianie obowiązków 1. Komisja przyjmuje akt wykonawczy zawierający jej stwierdzenie dotyczące niewypełniania obowiązków (zwany dalej „decyzją stwierdzającą niewypełnianie obowiązków”), jeżeli uzna, że strażnik dostępu: a)nie wypełnia któregokolwiek z obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 lub 7; b)nie zastosował się do środków doprecyzowanych przez Komisję w decyzji przyjętej na podstawie art. 8 ust. 2; c)nie zastosował się do środków zaradczych nałożonych na podstawie art. 18 ust. 1; d)nie zastosował się do środków tymczasowych zarządzonych na podstawie art. 24; lub e)nie wykonał zobowiązań, które uczyniono prawnie wiążącymi na podstawie art. 25. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 29 ust. 2	2. Komisja dąży do przyjęcia decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków w terminie 12 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania na podstawie art. 20.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 29 ust. 3	3. Przed przyjęciem decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków Komisja przedstawia swoje wstępne ustalenia danemu strażnikowi dostępu. W tych wstępnych ustaleniach Komisja wyjaśnia środki, których wprowadzenie rozważa lub które jej zdaniem dany strażnik dostępu powinien wprowadzić w celu skutecznego zastosowania się do wstępnych ustaleń.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 29 ust. 4	4. Przed przyjęciem decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków Komisja może konsultować się z osobami trzecimi.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 29 ust. 5	5. W decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków Komisja nakazuje strażnikowi dostępu zaprzestać i zaniechać niewypełniania obowiązków w stosownym terminie oraz przedstawić wyjaśnienia dotyczące sposobu, w jaki zamierza on zastosować się do tej decyzji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 29 ust. 6	6. Strażnik dostępu przedstawia Komisji opis środków, które wprowadził w celu zapewnienia wykonania decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 29 ust. 7	7. W przypadku gdy Komisja postanowi nie przyjmować decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków, kończy postępowanie w drodze decyzji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 30 ust. 1	Artykuł 30 Grzywny	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	1. Komisja może w drodze decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków nałożyć na strażnika dostępu grzywny, których wysokość nie może przekraczać 10 % jego łącznego światowego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym, jeżeli Komisja stwierdzi, że strażnik dostępu umyślnie lub w wyniku zaniedbania: a)nie wypełnił któregokolwiek z obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7; b)nie zastosował się do środków doprecyzowanych przez Komisję w decyzji przyjętej na podstawie art. 8 ust. 2; c)nie zastosował się do środków zaradczych nałożonych na podstawie art. 18 ust. 1; d)nie zastosował się do środków tymczasowych zarządzonych na podstawie art. 24; lub e)nie wykonał zobowiązań, które uczyniono prawnie wiążącymi na podstawie art. 25.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 30 ust. 2	2. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu Komisja może w decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków nałożyć na strażnika dostępu grzywny w wysokości do 20 % jego łącznego światowego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym, jeżeli stwierdzi, że strażnik dostępu w taki sam lub podobny sposób naruszył obowiązek ustanowiony w art. 5, 6 lub 7 w odniesieniu do tej samej podstawowej usługi platformowej, co ustalono w decyzji stwierdzającej niewypełnianie obowiązków przyjętej w ciągu 8 poprzednich lat.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 30 ust. 3	3. Komisja może przyjąć decyzję nakładającą na przedsiębiorstwa, w tym w stosownych przypadkach na strażników dostępu, oraz na związki przedsiębiorstw grzywny, których wysokość nie może przekraczać 1 % ich łącznego światowego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym, jeżeli umyślnie lub w wyniku zaniedbania: a)nie przekazali w terminie informacji wymaganych do oceny ich wskazania jako strażników dostępu zgodnie z art. 3 lub przekazali informacje nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd; b)nie wypełnili obowiązku powiadomienia Komisji zgodnie z art. 3 ust. 3; c)nie przekazali informacji wymaganych na podstawie art. 14 lub przekazali informacje nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd; d)nie przekazali opisu wymaganego na podstawie art. 15 lub przekazali informacje nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd; e)nie zapewnili dostępu do danych, algorytmów lub informacji o testach w odpowiedzi na żądanie skierowane zgodnie z art. 21 ust. 3; f)nie przekazali żądanych informacji w terminie wyznaczonym zgodnie z art. 21 ust. 3 lub przekazali nieprawdziwe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje lub wyjaśnienia, których zażądano zgodnie z art. 21 lub których udzielono w toku składania wyjaśnień zgodnie z art. 22;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
-------------------	---	-----	--	--	--

	g)nie sprostowali w terminie wyznaczonym przez Komisję nieprawdziwych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd informacji udzielonych przez przedstawiciela lub członka personelu lub też nie udzielili lub odmówili udzielenia kompletnych informacji na temat faktów związanych z przedmiotem i celem kontroli zgodnie z art. 23; h)odmówili poddania się kontroli prowadzonej na podstawie art.23; i)nie wypełnili obowiązków nałożonych przez Komisję na podstawie art. 26; j)nie ustanowili komórki nadzoru przestrzegania niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 28; lub k)nie przestrzegali warunków dostępu do akt Komisji określonych w art. 34 ust. 4.				
Art. 30 ust. 4	4. Ustalając kwotę grzywny, Komisja uwzględnia ciężar, czas trwania i powtarzalność naruszenia oraz, w przypadku grzywien nakładanych na podstawie ust. 3, opóźnienie spowodowane w postępowaniu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 30 ust. 5	5. Jeżeli grzywna nałożona na związek przedsiębiorstw uwzględnia światowy obrót uzyskany przez jego członków, a związek ten nie jest wypłacalny, jest on zobowiązany do wezwania swoich członków do wniesienia wkładów w celu pokrycia kwoty grzywny. Jeżeli wkład taki nie zostanie wniesiony do związku przedsiębiorstw w terminie wyznaczonym przez Komisję, Komisja może	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	żądać zapłaty grzywny bezpośrednio od dowolnego przedsiębiorstwa, którego przedstawiciele byli członkami organów decyzyjnych danego związku. Po zażądaniu zapłaty zgodnie z akapitem drugim Komisja może zażądać zapłaty pozostałej kwoty przez dowolnego członka związku przedsiębiorstw, jeżeli jest to konieczne do zapewnienia pełnej zapłaty grzywny. Komisja nie może jednak żądać zapłaty na podstawie akapitu drugiego lub trzeciego od przedsiębiorstw, które wykazały, że nie wykonały decyzji związku przedsiębiorstw powodującej naruszenie niniejszego rozporządzenia oraz że nie wiedziały o jej istnieniu albo aktywnie dystansowały się od niej, zanim Komisja wszczęła postępowanie na podstawie art. 20. Odpowiedzialność finansowa każdego przedsiębiorstwa w zakresie zapłaty grzywny nie może przekraczać 20 % jego łącznego światowego obrotu uzyskanego w poprzednim roku obrotowym.				
Art. 31 ust. 1	Artykuł 31 Okresowe kary pieniężne 1. Komisja może przyjąć decyzję nakładającą na przedsiębiorstwa, w tym w stosownych przypadkach na strażników dostępu, oraz na związki przedsiębiorstw okresowe kary pieniężne, których wysokość nie może przekraczać 5 % średniego dziennego światowego obrotu	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	uzyskanego w poprzednim roku obrotowym i które są naliczane od daty ustalonej w decyzji, aby nakłonić przedsiębiorstwa do: a) zastosowania się do środków doprecyzowanych przez Komisję w decyzji przyjętej na podstawie art. 8 ust. 2; b) wykonania decyzji przyjętej na podstawie art. 18 ust. 1; c) dostarczenia prawdziwych i kompletnych informacji w terminie wyznaczonym w żądaniu udzielenia informacji skierowanym w drodze decyzji przyjętej na podstawie art. 21; d) zapewnienia dostępu do baz, algorytmów i informacji o testach w odpowiedzi na żądanie skierowane zgodnie z art. 21 ust. 3 oraz dostarczenia wyjaśnień w ich sprawie zgodnie z decyzją przyjętą na podstawie art. 21; e) poddania się kontroli zarządzanej decyzją przyjętą na podstawie art. 23; f) wykonania decyzji zarządzającej środki tymczasowe, przyjętej na podstawie art. 24; g) wykonania zobowiązań, które uczyniono prawnie wiążącymi w drodze decyzji przyjętej na podstawie art. 25 ust. 1; h) wykonania decyzji przyjętej na podstawie art. 29 ust. 1.				
Art. 31 ust. 2	2. W przypadku gdy przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw wypełniły obowiązek, w odniesieniu do którego nałożono okresową karę pieniężną w celu jego wyegzekwowania, Komisja może przyjąć akt wykonawczy ustalający	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	ostateczną wysokość okresowej kary pieniężnej na poziomie niższym niż ten, który wynikałby z pierwotnej decyzji. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2.				
Art. 32 ust. 1	Artykuł 32 Terminy przedawnienia dotyczące nakładania sankcji 1. Uprawnienia przyznane Komisji na podstawie art. 30 i 31 podlegają przedawnieniu wynoszącemu 5 lat.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 2	2. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym popełniono naruszenie. Jednak w przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się od dnia zaprzestania naruszenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 3	3. Wszelkie działania podjęte przez Komisję w celu przeprowadzenia badania rynku lub postępowania w odniesieniu do naruszenia przerywają bieg terminu przedawnienia dotyczącego nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych. Bieg terminu przedawnienia uznaje się za przerwany ze skutkiem od dnia, w którym co najmniej jedno przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw, które uczestniczyły w naruszeniu, zostaną powiadomione o podjętych działaniach. Bieg terminu przedawnienia przerywają w szczególności:	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	a)żądanie udzielenia informacji wystosowane przez Komisję; b)pisemne upoważnienia do przeprowadzania kontroli udzielone przez Komisję jej urzędnikom; c)wszczęcie postępowania przez Komisję na podstawie art. 20.				
Art. 32 ust. 4	4. Każde przerwanie terminu przedawnienia powoduje, że termin ten zaczyna biec od początku. Termin przedawnienia upływa jednak najpóźniej w dniu, w którym upływa okres odpowiadający podwójnemu terminowi przedawnienia, a Komisja nie nałożyła grzywny lub okresowej kary pieniężnej. Termin ten przedłuża się o okres, na który bieg terminu przedawnienia został zawieszony na podstawie ust. 5.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 5	5. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych ulega zawieszeniu na okres, przez który decyzja Komisji jest przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 33 ust. 1	Artykuł 33 Terminy przedawnienia dotyczące wykonania sankcji 1. Uprawnienia Komisji do wykonania decyzji przyjętych na podstawie art. 30 i 31 podlegają przedawnieniu wynoszącemu 5 lat.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 33 ust. 2	2. Termin przedawnienia biegnie od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 33 ust. 3	3. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego wykonania sankcji przerywa: a)powiadomienie o decyzji o zmianie pierwotnej kwoty grzywny lub okresowej kary pieniężnej lub o odrzuceniu wniosku o taką zmianę; lub b)każde działanie Komisji lub państwa członkowskiego działającego na wniosek Komisji mające na celu wyegzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 33 ust. 4	4. Każde przerwanie terminu przedawnienia powoduje, że termin ten zaczyna biec od początku.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 33 ust. 5	5. Bieg terminu przedawnienia dotyczącego wykonania sankcji ulega zawieszeniu: a)do upływu terminu przyznanego na zapłatę; lub b)na czas zawieszenia egzekucji płatności na podstawie postanowienia Trybunału Sprawiedliwości lub orzeczenia sądu krajowego.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 34 ust. 1	Artykuł 34 Prawo do bycia wysłuchanym i prawo dostępu do akt 1. Przed przyjęciem decyzji na podstawie art. 8, art. 9 ust. 1, art. 10 ust. 1, art. 17, 18, 24, 25, 29 i 30 oraz art. 31 ust. 2 Komisja zapewnia	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	zainteresowanemu strażnikowi dostępu lub zainteresowanemu przedsiębiorstwu lub zainteresowanemu związkowi przedsiębiorstw możliwość bycia wysłuchanym w sprawie: a)wstępnych ustaleń Komisji, w tym w każdej kwestii, w której Komisja zgłosiła zastrzeżenia; oraz b)środków, które Komisja może zamierzać wprowadzić w świetle wstępnych ustaleń zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu.				
Art. 34 ust. 2	2. Zainteresowani strażnicy dostępu, zainteresowane przedsiębiorstwa i zainteresowane związki przedsiębiorstw mogą przedstawić Komisji swoje uwagi dotyczące jej wstępnych ustaleń w terminie wyznaczonym przez Komisję we wstępnych ustaleniach, przy czym termin ten nie może być krótszy niż 14 dni.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 34 ust. 3	3. Podstawą decyzji przyjmowanych przez Komisję mogą być wyłącznie wstępne ustalenia, w tym w każdej kwestii, w której Komisja zgłosiła zastrzeżenia, co do których zainteresowani strażnicy dostępu, zainteresowane przedsiębiorstwa i zainteresowane związki przedsiębiorstw mogli przedstawić swoje uwagi.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 34 ust. 4	4. W toku postępowania w pełni respektuje się prawo zainteresowanego strażnika dostępu, zainteresowanego przedsiębiorstwa lub zainteresowanego związku przedsiębiorstw do obrony. Zainteresowany strażnik dostępu, zainteresowane przedsiębiorstwo lub zainteresowany związek przedsiębiorstw mają	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	prawo dostępu do akt Komisji na warunkach ujawnienia, z zastrzeżeniem uzasadnionego interesu przedsiębiorstw w zakresie ochrony ich tajemnic handlowych. W przypadku braku porozumienia między stronami Komisja może przyjmować decyzje określające te warunki ujawnienia. Prawo dostępu do akt Komisji nie obejmuje informacji poufnych i dokumentów wewnętrznych Komisji ani właściwych organów państw członkowskich. W szczególności prawo dostępu nie obejmuje korespondencji między Komisją a właściwymi organami państw członkowskich. Żaden przepis niniejszego ustępu nie uniemożliwia Komisji ujawnienia i wykorzystania informacji koniecznych do udowodnienia naruszenia.				
Art. 35 ust. 1	Artykuł 35 Sprawozdawczość roczna 1. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia oraz z postępów w realizacji jego celów.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 35 ust. 2	2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera: a) podsumowanie działań Komisji, w tym informacje o wszelkich podjętych środkach i przyjętych decyzjach oraz trwających badaniach rynku związanych z niniejszym rozporządzeniem;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	b)ustalenia z monitorowania wypełniania przez strażników dostępu obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia; c)ocenę poddanego audytowi opisu, o którym mowa w art. 15; d)podsumowanie współpracy między Komisją a organami krajowymi w odniesieniu do niniejszego rozporządzenia; e)podsumowanie działań i zadań Grupy Wysokiego Szczebla Organów Regulacji Cyfrowej, w tym sposobów wdrażania jej zaleceń dotyczących wykonywania niniejszego rozporządzenia.				
Art. 35 ust. 3	3. Komisja publikuje to sprawozdanie na swojej stronie internetowej.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 36 ust. 1	Artykuł 36 Tajemnica zawodowa 1. Informacje zebrane na podstawie niniejszego rozporządzenia wykorzystuje się do celów niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 36 ust. 2	2. Informacje zebrane na podstawie art. 14 wykorzystuje się do celów niniejszego rozporządzenia, rozporządzenia (WE) nr 139/2004 i krajowych przepisów dotyczących łączenia przedsiębiorstw.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 36 ust. 3	3. Informacje zebrane na podstawie art. 15 wykorzystuje się do celów niniejszego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) 2016/679.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 36 ust. 4	4. Bez uszczerbku dla wymiany i wykorzystywania informacji przekazywanych w celu wykorzystania ich na podstawie art. 38, 39, 41 i 43 Komisja, właściwe organy państw członkowskich, ich urzędnicy, funkcjonariusze i inne osoby pracujące pod nadzorem tych organów oraz osoby fizyczne lub prawne, w tym audytorzy i eksperci powołani na podstawie art. 26 ust. 2, nie ujawniają informacji uzyskanych lub wymienionych przez nich na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 37 ust. 1	Artykuł 37 Współpraca z organami krajowymi 1. Komisja i państwa członkowskie ściśle współpracują i koordynują swoje działania w zakresie egzekwowania w celu zapewnienia spójnego, skutecznego i komplementarnego egzekwowania dostępnych instrumentów prawnych stosowanych wobec strażników dostępu w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 37 ust. 2	2. W stosownych przypadkach Komisja może konsultować się z organami krajowymi we	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	wszelkich sprawach związanych ze stosowaniem niniejszego rozporządzenia.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 38 ust. 1	Artykuł 38 Współpraca i koordynacja z właściwymi organami krajowymi egzekwującymi reguły konkurencji 1. Komisja oraz odpowiedzialne za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwe organy krajowe państw członkowskich współpracują ze sobą i informują się za pośrednictwem Europejskiej Sieci Konkurencji o podejmowanych działaniach w zakresie egzekwowania. Są one uprawnione do przekazywania sobie wszelkich informacji dotyczących kwestii o charakterze faktycznym lub prawnym, w tym informacji poufnych. W przypadku gdy właściwy organ nie jest członkiem Europejskiej Sieci Konkurencji, Komisja dokonuje niezbędnych ustaleń dotyczących współpracy i wymiany informacji w prowadzonych przez te organy sprawach dotyczących egzekwowania niniejszego rozporządzenia i egzekwowania reguł lub przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6. Komisja może ustanowić takie ustalenia w akcie wykonawczym, jak określono w art. 46 ust. 1 lit. l).	TAK	Art. 2 pkt 3 i 4 lit. a	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu;	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia.
Art. 38 ust. 2	2. W przypadku gdy odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego zamierza wsząć w sprawie	TAK	Art. 2 pkt 3 i 4 lit. a	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł

	strażnika dostępu dochodzenie na podstawie reguł lub przepisów krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 6, informuje Komisję na piśmie o pierwszej formalnej czynności dochodzeniowej przed jej podjęciem lub niezwłocznie po jej podjęciu. Informację tę można również udostępnić odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwym organom krajowym innych państw członkowskich.			„3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu;	i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia.
Art. 38 ust. 3	3. W przypadku gdy odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego zamierza nałożyć obowiązki na strażników dostępu na podstawie reguł lub przepisów krajowych, o których mowa w art. 1 ust. 6, przekazuje Komisji projekt środka nie później niż 30 dni przed jego przyjęciem, przedstawiając powody jego wprowadzenia. W przypadku środków tymczasowych odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego przekazuje Komisji projekt planowanego środka tymczasowego jak najszybciej, najpóźniej niezwłocznie po przyjęciu takiego środka.	TAK	Art. 2 pkt 3 i 4 lit. a	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia.

	Informację tę można również udostępnić odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwym organom krajowym innych państw członkowskich.			rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu;	
Art. 38 ust. 4	4. Mechanizmy przekazywania informacji określone w ust. 2 i 3 nie mają zastosowania do decyzji przewidzianych na podstawie krajowych przepisów dotyczących łączenia przedsiębiorstw.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 38 ust. 5	5. Informacje wymieniane na podstawie ust. 1–3 niniejszego artykułu są wymieniane i wykorzystywane wyłącznie do celów koordynacji egzekwowania niniejszego rozporządzenia oraz reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 38 ust. 6	6. Komisja może zwrócić się do odpowiedzialnych za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwych organów krajowych państw członkowskich o udzielenie wsparcia w zakresie dowolnego badania rynku przeprowadzanego na podstawie niniejszego rozporządzenia.	TAK	Art. 2 pkt 3 i 4 lit. a	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia.

				rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu;	
Art. 38 ust. 7	7. W przypadku gdy odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwy organ krajowy państwa członkowskiego ma na podstawie prawa krajowego odpowiednie kompetencje i uprawnienia dochodzeniowe, może on z własnej inicjatywy przeprowadzić dochodzenie w sprawie możliwego nieprzestrzegania na jego terytorium art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia. Przed podjęciem pierwszej formalnej czynności dochodzeniowej organ ten informuje o tym Komisję na piśmie. Wszczęcie postępowania przez Komisję na podstawie art. 20 pozbawia odpowiedzialne za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6, właściwe organy krajowe państw członkowskich możliwości przeprowadzenia takiego dochodzenia lub kończy takie dochodzenie, jeżeli jest już ono w toku. Organy te składają Komisji sprawozdanie z ustaleń takiego dochodzenia w celu wsparcia Komisji jako jedyne organu egzekwującego niniejsze rozporządzenie.	TAK	Art. 2 pkt 3 i 4 lit. a, pkt 5, 9 i 11	3) w art. 29 w ust. 2 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu: „3) właściwym organem państwa członkowskiego odpowiedzialnym za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925.”; 4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „7c) wykonywanie zadań i kompetencji właściwego organu państwa członkowskiego odpowiedzialnego za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia nr 2022/1925, określonych w tym rozporządzeniu; (...) 5) w art. 48: a) w ust. 1 po wyrazach „ustawa tak stanowi” dodaje się wyrazy „, a także jeżeli okoliczności wskazują na możliwość naruszenia przepisów art. 5–7 rozporządzenia nr 2022/1925”, b) w ust. 2 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:	Przepisy wskazują podmiot odpowiedzialny za egzekwowanie reguł i przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 6 rozporządzenia, a także możliwość prowadzenia postępowania wyjaśniającego w zakresie naruszeń rozporządzenia i przekazywania Komisji odpowiednich informacji w tym zakresie.

			„6) wstępne ustalenie czy nastąpiło naruszenie przepisów art. 5–7 rozporządzenia nr 2022/1925.”; (...) 9) w art. 73 w ust. 2: a) pkt 4 otrzymuje brzmienie: „4) wymiany informacji z Komisją Europejską i właściwymi organami państw członkowskich Unii Europejskiej na podstawie rozporządzenia nr 2017/2394 oraz rozporządzenia nr 2022/1925; (...) 11) w art. 105n: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W sprawach: 1) praktyk ograniczających konkurencję w toku postępowania wyjaśniającego i postępowania antymonopolowego, 2) wstępnego ustalenia, czy nastąpiło naruszenie przepisów art. 5–7 rozporządzenia nr 2022/1925 w toku postępowania wyjaśniającego - w celu znalezienia i uzyskania informacji z akt, ksiąg, pism, wszelkiego rodzaju dokumentów lub informatycznych nośników danych, urządzeń oraz systemów informatycznych oraz innych przedmiotów mogących stanowić dowód w sprawie, Prezes Urzędu może przeprowadzić u przedsiębiorcy przeszukanie pomieszczeń i rzeczy, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy do	
--	--	--	---	--

				przypuszczenia, że wymienione informacje lub przedmioty tam się znajdują.”, b) w ust. 3 po wyrazach „naruszenia przepisów ustawy” dodaje się wyrazy „lub naruszenia przepisów art. 5–7 rozporządzenia nr 2022/1925”;	
Art. 39 ust. 1	Artykuł 39 Współpraca z sądami krajowymi 1. W postępowaniach dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia sądy krajowe mogą zwrócić się do Komisji o przekazanie informacji będących w jej posiadaniu lub opinii Komisji na temat kwestii dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 39 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji kopie wszelkich pisemnych wyroków wydanych przez sądy krajowe w sprawach dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia. Kopie takie przekazywane są niezwłocznie po doręczeniu stronom całości wyroku na piśmie.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 39 ust. 3	3. W przypadku gdy wymaga tego spójne stosowanie niniejszego rozporządzenia Komisja, działając z własnej inicjatywy, może przedkładać pisemne uwagi sądom krajowym. Za zgodą przedmiotowego sądu Komisja może również przedstawiać uwagi ustne.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 39 ust. 4	4. Wyłącznie w celu przygotowania własnych uwag Komisja może zwrócić się z wnioskiem do	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	odpowiedniego sądu krajowego o przekazanie lub zapewnienie przekazania jej wszelkich dokumentów niezbędnych do oceny sprawy.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 39 ust. 5	5. Sądy krajowe nie mogą wydawać decyzji sprzecznych z decyzją przyjętą przez Komisję na podstawie niniejszego rozporządzenia. Sądy krajowe unikają również wydawania decyzji pozostających w sprzeczności z decyzją rozważaną przez Komisję w trakcie postępowania, które wszczęła ona na podstawie niniejszego rozporządzenia. W tym celu sąd krajowy może rozważyć, czy konieczne jest zawieszenie toczącego się przed nim postępowania. Pozostaje to bez uszczerbku dla możliwości wystąpienia przez sądy krajowe z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 TFUE.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 40 ust. 1	Artykuł 40 Grupa wysokiego szczebla 1. Komisja ustanawia grupę wysokiego szczebla ds. aktu o rynkach cyfrowych (zwaną dalej „grupą wysokiego szczebla”).	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 40 ust. 2	2. W skład grupy wysokiego szczebla wchodzi następujące europejskie organy i sieci: a) Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej, b) Europejski Inspektor Ochrony Danych i Europejska Rada Ochrony Danych, c) Europejska Sieć Konkurencji,	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	d) sieć współpracy w zakresie ochrony konsumenta, oraz e) Europejska Grupa Regulatorów ds. Audiowizualnych Usług Medialnych.				
Art. 40 ust. 3	3. Każdy europejski organ i każda europejska sieć, o których mowa w ust. 2, ma w grupie wysokiego szczebla równą liczbę przedstawicieli. Grupa wysokiego szczebla liczy maksymalnie 30 członków.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 40 ust. 4	4. Komisja zapewnia obsługę sekretariatu grupy wysokiego szczebla w celu ułatwienia jej prac. Grupie wysokiego szczebla przewodniczy Komisja, która uczestniczy w posiedzeniach grupy. Grupa wysokiego szczebla zbiera się na wniosek Komisji co najmniej raz na rok kalendarzowy. Komisja zwołuje też posiedzenie grupy na wniosek większości członków wchodzących w jej skład w celu zajęcia się konkretnymi kwestiami.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 40 ust. 5	5. Grupa wysokiego szczebla może służyć Komisji doradztwem i wiedzą fachową w dziedzinach wchodzących w zakres kompetencji jej członków, w tym: a) doradztwem i zaleceniami w swojej dziedzinie wiedzy fachowej, mającymi znaczenie dla ogólnych kwestii dotyczących wykonywania lub egzekwowania niniejszego rozporządzenia; lub b) doradztwem i wiedzą fachową promującymi spójne podejście regulacyjne w ramach różnych instrumentów regulacyjnych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 40 ust. 6	6. Grupa wysokiego szczebla może w szczególności identyfikować i oceniać obecne i potencjalne interakcje między niniejszym rozporządzeniem a przepisami sektorowymi stosowanymi przez organy krajowe wchodzące w skład europejskich organów i sieci, o których mowa w ust. 2, i przekazywać Komisji roczne sprawozdanie przedstawiające taką ocenę i identyfikujące potencjalne problemy w zakresie nakładania się regulacji. Takiemu sprawozdaniu mogą towarzyszyć zalecenia mające na celu konwergencję w kierunku spójnych podejść transdyscyplinarnych i synergii między wykonywaniem niniejszego rozporządzenia a innymi rozporządzeniami sektorowymi. Sprawozdanie przekazuje się Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 40 ust. 7	7. W ramach badań rynku dotyczących nowych usług i nowych praktyk grupa wysokiego szczebla może służyć Komisji wiedzą fachową co do potrzeby zmiany przepisów niniejszego rozporządzenia, dodania nowych przepisów lub uchylenia przepisów niniejszego rozporządzenia w celu zapewnienia kontestowalnych i uczciwych rynków cyfrowych w całej Unii.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 41 ust. 1	Artykuł 41 Wniosek o przeprowadzenie badania rynku 1. Trzy państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o rozpoczęcie badania rynku na podstawie art. 17, ponieważ uważają, że istnieją uzasadnione	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	powody, by podejrzewać, że przedsiębiorstwo powinno zostać wskazane jako strażnik dostępu.				
Art. 41 ust. 2	2. Jedno państwo członkowskie lub większa ich liczba mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o rozpoczęcie badania rynku na podstawie art. 18, ponieważ uważają, że istnieją uzasadnione powody, by podejrzewać, że strażnik dostępu systematycznie nie wypełnia co najmniej jednego obowiązku ustanowionego w art. 5, 6 i 7 oraz utrzymał, umocnił lub rozszerzył swoją pozycję strażnika dostępu w odniesieniu do wymogów określonych w art. 3 ust. 1.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 41 ust. 3	3. Trzy państwa członkowskie lub większa ich liczba mogą zwrócić się do Komisji z wnioskiem o przeprowadzenie badania rynku na podstawie art. 19, ponieważ uważają, że istnieją uzasadnione powody, by podejrzewać, że: a) do wykazu podstawowych usług platformowych ustanowionego w art. 2 pkt 2 należy dodać jedną usługę świadczoną w sektorze cyfrowym lub większą ich liczbę, lub b) niniejsze rozporządzenie nie zaradziło skutecznie określonej praktyce, która może ograniczać kontestowalność podstawowych usług platformowych lub być nieuczciwa, lub większej liczbie takich praktyk.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 41 ust. 4	4. Państwa członkowskie przedkładają dowody na poparcie swoich wniosków na podstawie ust. 1, 2 i 3. W przypadku wniosków na podstawie ust. 3	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	dowody takie mogą obejmować informacje na temat nowo wprowadzonych ofert produktów, usług, oprogramowania lub funkcji, budzących obawy co do kontestowalności lub uczciwości, niezależnie od tego, czy są one wdrażane w ramach istniejących podstawowych usług platformowych czy w inny sposób.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 41 ust. 5	5. W terminie 4 miesięcy od otrzymania wniosku na podstawie niniejszego artykułu Komisja ustala, czy istnieją uzasadnione powody, by rozpocząć badanie rynku na podstawie ust. 1, 2 lub 3. Komisja publikuje wyniki swojej oceny.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 42	Artykuł 42 Powództwa przedstawicielskie Do powództw przedstawicielskich wytaczanych przeciwko strażnikom dostępu za naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia szkodzące lub mogące szkodzić zbiorowym interesom konsumentów stosuje się dyrektywę (UE) 2020/1828.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 43	Artykuł 43 Zgłaszanie naruszeń i ochrona osób dokonujących zgłoszeń Do zgłaszania naruszeń niniejszego rozporządzenia i do ochrony osób zgłaszających takie naruszenia stosuje się dyrektywę (UE) 2019/1937.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 44 ust. 1	ROZDZIAŁ VI PRZEPISY KOŃCOWE Artykuł 44 Publikacja decyzji 1. Komisja publikuje decyzje, które podejmuje na podstawie art. 3 i 4, art. 8 ust. 2, art. 9, 10, 16–20 i 24, art. 25 ust. 1, art. 29, 30 i 31. Taka publikacja zawiera wskazanie stron i najważniejsze elementy decyzji, w tym ewentualnie nałożone sankcje.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 44 ust. 2	2. Publikacji dokonuje się z poszanowaniem uzasadnionego interesu strażników dostępu lub osób trzecich w zakresie ochrony ich informacji poufnych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 45	Artykuł 45 Kontrola ze strony Trybunału Sprawiedliwości Zgodnie z art. 261 TFUE Trybunał Sprawiedliwości ma nieograniczone prawo orzekania w zakresie kontroli decyzji, którymi Komisja nałożyła grzywny lub okresowe kary pieniężne. Trybunał Sprawiedliwości może uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 46 ust. 1	Artykuł 46 Przepisy wykonawcze 1. Komisja może przyjmować akty wykonawcze ustanawiające szczegółowe zasady w odniesieniu do:	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

a) formy, treści i innych szczegółów powiadomień i przekazywanych informacji na podstawie art. 3; b) formy, treści i innych szczegółów środków technicznych, które strażnicy dostępu wdrażają w celu zapewnienia zgodności z art. 5, 6 lub 7; c) ustaleń operacyjnych i technicznych służących wdrożeniu interoperacyjności usług łączności interpersonalnej niewykorzystujących numerów na podstawie art. 7; d) formy, treści i innych szczegółów uzasadnionego wniosku na podstawie art. 8 ust. 3; e) formy, treści i innych szczegółów uzasadnionych wniosków na podstawie art. 9 i 10; f) formy, treści i innych szczegółów obowiązkowych sprawozdań przedkładanych na podstawie art. 11; g) metodyki i procedury dotyczące poddanego audytowi opisu technik wykorzystywanych do profilowania konsumentów, o którym to opisie mowa w art. 15 ust. 1; opracowując w tym celu projekt aktu wykonawczego, Komisja konsultuje się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych i może konsultować się z Europejską Radą Ochrony Danych, społeczeństwem obywatelskim i innymi odpowiednimi ekspertami; h) formy, treści i innych szczegółów powiadomień i przekazywanych informacji na podstawie art. 14 i 15;				
---	--	--	--	--

	i)praktycznych ustaleń w odniesieniu do postępowań dotyczących badań rynku przeprowadzanych na podstawie art. 17, 18 i 19 oraz w odniesieniu do postępowań przeprowadzanych na podstawie art. 24, 25 i 29; j)praktycznych ustaleń dotyczących wykonywania prawa do bycia wysłuchanym przewidzianego w art. 34; k)praktycznych ustaleń dotyczących warunków ujawnienia przewidzianego w art. 34; l)praktycznych ustaleń dotyczących współpracy i koordynacji między Komisją a organami krajowymi przewidzianych w art. 37 i 38; oraz m)praktycznych ustaleń dotyczących obliczania i przedłużania terminów.				
Art. 46 ust. 2	2. Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1 lit. a) – k) i lit. m) niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 50 ust. 2. Akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1 lit. l) niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 50 ust. 3.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 46 ust. 3	3. Przed przyjęciem aktu wykonawczego na podstawie ust. 1 Komisja publikuje jego projekt i zaprasza wszystkie zainteresowane strony do przedłożenia uwag w wyznaczonym terminie, który nie może być krótszy niż jeden miesiąc.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 47	Artykuł 47 Wytyczne	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	Komisja może przyjmować wytyczne dotyczące wszelkich aspektów niniejszego rozporządzenia w celu ułatwienia jego skutecznego wykonania i egzekwowania.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 48	Artykuł 48 Normalizacja W stosownych i koniecznych przypadkach Komisja może upoważnić europejskie organy normalizacyjne do opracowania odpowiednich norm ułatwiających wypełnianie obowiązków określonych w niniejszym rozporządzeniu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 49 ust. 1	Artykuł 49 Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 49 ust. 2	2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 6 i 7 i art. 12 ust. 1, 3 i 4, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 1 listopada 2022 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 49 ust. 3	3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3 ust. 6 i 7 i art. 12 ust. 1, 3 i 4, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 49 ust. 4	4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 49 ust. 5	5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 49 ust. 6	6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 ust. 6 i 7 i art. 12 ust. 1, 3 i 4 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.				
Art. 50 ust. 1	Artykuł 50 Procedura komitetowa 1. Komisję wspomaga komitet (Komitet Doradczy ds. Rynków Cyfrowych). Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 50 ust. 2	2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy opinia komitetu ma zostać uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, gdy – przed upływem terminu na wydanie opinii – zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to zwykła większość członków komitetu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 50 ust. 3	3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 50 ust. 4	4. Komisja przekazuje opinię komitetu adresatowi danej decyzji wraz z tą decyzją. Komisja podaje do publicznej wiadomości tę opinię wraz z daną decyzją, uwzględniając uzasadniony interes w zakresie ochrony tajemnicy zawodowej.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 51	Artykuł 51 Zmiana dyrektywy (UE) 2019/1937 W pkt J części I załącznika do dyrektywy (UE) 2019/1937 dodaje się podpunkt w brzmieniu: „(iv)rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych) (Dz.U. L 265 z 21.9.2022, s. 1).”.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 52	Artykuł 52 Zmiana dyrektywy (UE) 2020/1828 W załączniku I do dyrektywy (UE) 2020/1828 dodaje się punkt w brzmieniu: „67)Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1925 z dnia 14 września 2022 r. w sprawie kontestowalnych i uczciwych rynków w sektorze cyfrowym oraz zmiany dyrektyw (UE) 2019/1937 i (UE) 2020/1828 (akt o rynkach cyfrowych) (Dz.U. L 265 z 21.9.2022, s. 1).”.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 53 ust. 1	Artykuł 53 Przegląd 1. Do dnia 3 maja 2026 r., a następnie co trzy lata, Komisja dokona oceny niniejszego rozporządzenia i przedstawi sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 53 ust. 2	2. W ramach ocen sprawdza się, czy osiągnięto cele niniejszego rozporządzenia polegające na zapewnieniu kontestowalnych i uczciwych rynków, oraz określa się wpływ niniejszego rozporządzenia na użytkowników biznesowych, w szczególności MSP, i na użytkowników końcowych. Ponadto Komisja ocenia, czy można rozszerzyć zakres stosowania art. 7 na internetowe serwisy społecznościowe.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 53 ust. 3	3. W ramach ocen ustala się, czy w celu zapewnienia kontestowalnych i uczciwych rynków cyfrowych w całej Unii konieczna jest zmiana przepisów, w tym dotyczących wykazu podstawowych usług platformowych ustanowionego w art. 2 pkt 2, a także obowiązków ustanowionych w art. 5, 6 i 7 i ich egzekwowania. Po przeprowadzeniu ocen Komisja podejmuje stosowne działania, które mogą obejmować wnioski ustawodawcze.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 53 ust. 4	4. Właściwe organy państw członkowskich dostarczają wszelkie będące w ich posiadaniu istotne informacje, jakich Komisja może potrzebować do celów sporządzenia sprawozdania, o którym mowa w ust. 1.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 54	Artykuł 54 Wejście w życie i stosowanie Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 2 maja 2023 r. Jednakże art. 3 ust. 6 i 7 oraz art. 40, 46, 47, 48, 49 i 50 stosuje się od dnia 1 listopada 2022 r., a art. 42 i 43 stosuje się od dnia 25 czerwca 2023 r. Niemniej jednak, jeżeli data 25 czerwca 2023 r. poprzedza datę rozpoczęcia stosowania, o której mowa w akapicie drugim niniejszego artykułu, stosowanie art. 42 i art. 43 zostaje odroczone do daty rozpoczęcia stosowania, o której mowa w akapicie drugim niniejszego artykułu. Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.				
--	---	--	--	--	--

TABELA ZGODNOŚCI

wersja z 19 marca 2025 r.

TYTUŁ PROJEKTU		Projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu zapewnienia stosowania przepisów prawa Unii Europejskiej poprawiających funkcjonowanie rynku wewnętrznego (UC27)			
TYTUŁ AKTU PRAWNEGO, KTÓREGO STOSOWANIU SŁUŻY PROJEKT		Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny			
WYJAŚNIENIE TERMINU WEJŚCIA W ŻYCIE PROJEKTU		Ustawa wejdzie w życie z dniem następującym po ogłoszeniu, aby zapewnić dostosowanie polskich przepisów do prawa UE oraz umożliwić jak najszybsze rozpoczęcie współpracy z Komisją Europejską w zakresie badania subsydiów zagranicznych występujących na rynku wewnętrznym Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami rozporządzenia 2022/2560 obowiązującymi od 13 lipca 2023 r. ¹ .			
JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU UE	KONIECZNOŚĆ ZAPewnIENIA STOSOWANI	JEDN. RED.	TREŚĆ PRZEPISU/PRZEPISÓW PROJEKTU	UZASADNIENIE

¹ Zmiana daty dziennej z 12 na 13 lipca 2023 r. zgodnie ze Sprostowaniem do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz.U. L 330 z 23.12.2022).

		A TAK/ NIE*			
Art. 1 ust.1	Celem niniejszego rozporządzenia jest przyczynienie się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez ustanowienie zharmonizowanych ram eliminowania zakłóceń wywołanych, bezpośrednio lub pośrednio, przez subsydia zagraniczne, z myślą o zapewnieniu równych warunków działania. W niniejszym rozporządzeniu określono zasady i procedury prowadzenia postępowań w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny oraz kompensowania takich zakłóceń. Zakłócenia takie mogą powstać w odniesieniu do każdego rodzaju działalności gospodarczej, a w szczególności w przypadku koncentracji i postępowań o udzielenie zamówienia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 1 ust. 2	Niniejsze rozporządzenie dotyczy subsydiów zagranicznych przyznanych przedsiębiorstwom prowadzącym działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym, w tym przedsiębiorstwom publicznym, które są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez państwo. Między innymi, przedsiębiorstwo przejmujące kontrolę nad przedsiębiorstwem lub łączące się z przedsiębiorstwem mającym siedzibę w Unii lub przedsiębiorstwo uczestniczące w postępowaniu o udzielenie zamówienia w Unii uznaje się za przedsiębiorstwo prowadzące działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

art. 2	Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje: 1) „przedsiębiorstwo” w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia oznacza „wykonawcę” zgodnie z definicją w art. 1 pkt 14 dyrektywy 2009/81/WE, art. 5 pkt 2 dyrektywy 2014/23/UE, art. 2 ust. 1 pkt 10 dyrektywy 2014/24/UE i art. 2 pkt 6 dyrektywy 2014/25/UE; 2) „zamówienie” w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia, o ile nie określono inaczej, oznacza „zamówienie publiczne” zgodnie z definicją w art. 2 ust. 1 pkt 5 dyrektywy 2014/24/UE, „zamówienie” zgodnie z definicją w art. 1 pkt 2 dyrektywy 2009/81/WE, „zamówienia na dostawę, roboty budowlane i usługi” zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1 dyrektywy 2014/25/UE oraz „koncesję” zgodnie z definicją w art. 5 pkt 1 dyrektywy 2014/23/UE; 3) „postępowanie o udzielenie zamówienia” oznacza: a) dowolny rodzaj postępowania o udzielenie zamówienia objęty dyrektywą 2014/24/UE lub dyrektywą 2014/25/UE w odniesieniu do udzielenia zamówienia na dostawę, roboty budowlane i usługi; b) postępowanie o udzielenie koncesji na roboty budowlane lub na usługi objęte dyrektywą 2014/23/UE; c) postępowanie o udzielenie zamówienia objętego zakresem stosowania dyrektywy 2009/81/WE, o ile nie zostało	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
--------	---	-----	--	--	--

	wyłączone przez państwa członkowskie na podstawie art. 346 TFUE; d) postępowania o udzielenie zamówienia, o których mowa w art. 10 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2014/23/UE, art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2014/24/UE lub art. 20 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2014/25/UE; 4) „instytucja zamawiająca” oznacza w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia instytucję zamawiającą zgodnie z definicją w art. 1 pkt 17 dyrektywy 2009/81/WE, art. 6 dyrektywy 2014/23/UE, art. 2 ust. 1 pkt 1 dyrektywy 2014/24/UE i art. 3 dyrektywy 2014/25/UE; PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 23.12.2022 L 330/13 5) „podmiot zamawiający” oznacza w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia podmiot zamawiający zgodnie z definicją w art. 1 pkt 17 dyrektywy 2009/81/WE, art. 7 dyrektywy 2014/23/UE, art. 4 ust. 1 dyrektywy 2014/25/UE; 6) „postępowanie wieloetapowe” oznacza postępowanie o udzielenie zamówienia określone w art. 28–32 dyrektywy 2014/24/UE i w art. 46–52 dyrektywy 2014/25/UE, czyli albo procedurę ograniczoną, procedurę konkurencyjną z negocjacjami, procedurę negocjacyjną bez uprzedniej publikacji, dialog konkurencyjny lub partnerstwo innowacyjne albo podobną procedurę zgodnie z dyrektywą 2014/23/UE				
Art. 3 ust. 1	Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że subsydia zagraniczne istnieją w przypadku,	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	gdy państwo trzecie wnosi, bezpośrednio lub pośrednio, wkład finansowy, który przynosi korzyść przedsiębiorstwu prowadzącemu działalność gospodarczą na rynku wewnętrznym i który jest ograniczony prawnie lub faktycznie do co najmniej jednego przedsiębiorstwa lub co najmniej jednej branży.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
art. 3 ust. 2	Do celów niniejszego rozporządzenia, wkład finansowy obejmuje między innymi: a) przeniesienie funduszy lub zobowiązań, np. zastrzyki kapitałowe, dotacje, pożyczki, gwarancje kredytowe, zachęty podatkowe, kompensowanie strat z działalności operacyjnej, rekompensatę za obciążenia finansowe nałożone przez organy publiczne, umorzenie długu, zamianę długu na udziały w kapitale własnym lub zmianę harmonogramu spłat; b) zrzeczenie się dochodów, które w przeciwnym razie są należne, np. zwolnienia z podatku lub przyznanie specjalnych lub wyłącznych praw bez otrzymania odpowiedniego wynagrodzenia; lub c) dostawę towarów lub usług bądź zakup towarów lub usług. Wkład finansowy przekazany przez państwo trzecie obejmuje wkład finansowy wniesiony przez:	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	a) instytucje rządowe na szczeblu centralnym oraz organy publiczne na wszystkich pozostałych szczeblach; b) zagraniczny podmiot publiczny, którego działania można przypisać państwu trzeciemu, z uwzględnieniem takich elementów jak cechy danego podmiotu oraz środowisko prawne i gospodarcze przeważające w państwie, w którym podmiot ten prowadzi działalność, w tym rola rządu w gospodarce; lub c) podmiot prywatny, którego działania można przypisać państwu trzeciemu, z uwzględnieniem wszystkich stosownych okoliczności.				
Art. 4 ust.1	Uznaje się, że zakłócenie na rynku wewnętrznym istnieje, w przypadku gdy subsydium zagraniczne może poprawić pozycję konkurencyjną danego przedsiębiorstwa na rynku wewnętrznym i gdy skutek tego dane subsydium zagraniczne faktycznie lub potencjalnie negatywnie wpływa na konkurencję na rynku wewnętrznym. Zakłócenie na rynku wewnętrznym stwierdza się na podstawie wskaźników, wśród których mogą być w szczególności: a) kwota subsydium zagranicznego; b) charakter subsydium zagranicznego; c) sytuacja przedsiębiorstwa, w tym jego wielkość oraz odnośne rynki lub sektory; d) poziom i ewolucja działalności gospodarczej danego przedsiębiorstwa na rynku wewnętrznym;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	e) cel i warunki związane z subsydem zagranicznym, a także jego wykorzystanie na rynku wewnętrznym.				
art. 4 ust. 2	Jeżeli całkowita kwota subsydium zagranicznego dla przedsiębiorstwa nie przekracza 4 mln EUR w ciągu dowolnego okresu trzech kolejnych lat uznaje się, że jest mało prawdopodobne, by to subsydem zagraniczne zakłócało rynek wewnętrzny.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 4 ust. 3	Jeżeli całkowita kwota subsydium zagranicznego dla przedsiębiorstwa nie przekracza kwoty pomocy de minimis określonej w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 na każde państwo trzecie w ciągu dowolnego okresu trzech kolejnych lat, nie uznaje się, że to subsydem zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 4 ust. 4	Można uznać, że subsydem zagraniczne nie zakłóca rynku wewnętrznego, o ile ma na celu naprawienie szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi lub innymi zdarzeniami nadzwyczajnymi.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 5 ust. 1	Prawdopodobieństwo wystąpienia zakłóceń na rynku wewnętrznym jest najwyższe w przypadku subsydiów zagranicznych, które należą do którejkolwiek z poniższych kategorii: a) subsydem zagraniczne przyznane przedsiębiorstwu znajdującemu się w trudnej sytuacji, czyli przedsiębiorstwu, które bez jakiegokolwiek subsydium prawdopodobnie	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	zakończy działalność w krótkim lub średnim okresie, chyba że istnieje plan restrukturyzacji, który może doprowadzić do długoterminowej rentowności tego przedsiębiorstwa i taki plan obejmuje istotny wkład własny ze strony przedsiębiorstwa; b) subsydium zagraniczne w formie nieograniczonej gwarancji na pokrycie długów lub należności przedsiębiorstwa, to jest bez ograniczeń co do kwoty lub czasu trwania takiej gwarancji; c) środek finansowania eksportu niezgodny z Porozumieniem OECD w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych; d) subsydium zagraniczne bezpośrednio ułatwiające koncentrację; e) subsydium zagraniczne umożliwiające przedsiębiorstwu złożenie niezasadnie korzystnej oferty, na podstawie której przedsiębiorstwu temu mogłoby zostać udzielone dane zamówienie.				
Art. 5 ust. 2	Przedsiębiorstwo objęte postępowaniem otrzymuje możliwość przekazania stosownych informacji na temat tego, czy którekolwiek z wymienionych wyżej subsydiów zagranicznych, należących do jednej z kategorii określonych w ust. 1, nie zakłóca rynku wewnętrznego w szczególnych okolicznościach danej sprawy.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 6 ust. 1	Na podstawie uzyskanych informacji Komisja może równoważyć negatywne skutki danego subsydium zagranicznego pod względem	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	zakłócenia na rynku wewnętrznym, zgodnie z art. 4 i 5, z pozytywnymi skutkami dla rozwoju danej subsydiowanej działalności gospodarczej na rynku wewnętrznym, uwzględniając inne pozytywne skutki tego subsydium, takie jak szersze pozytywne skutki w odniesieniu do odpowiednich celów polityki, w szczególności celów Unii.				
Art. 6 ust. 2	Podjmując decyzję o tym, czy nałożyć środki kompensacyjne lub czy zaakceptować zobowiązania, Komisja uwzględnia ocenę na podstawie ust. 1, a także charakter i poziom tych środków kompensacyjnych lub zobowiązań.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 7 ust. 1	Komisja może nałożyć środki kompensacyjne, aby zaradzić zakłóceniu na rynku wewnętrznym faktycznie lub potencjalnie wywołanemu przez subsydium zagraniczne, chyba że na podstawie ust. 2 zaakceptowała zobowiązania zaproponowane przez przedsiębiorstwo objęte postępowaniem.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 7 ust. 2	Komisja może zaakceptować zobowiązania zaproponowane przez przedsiębiorstwo objęte postępowaniem, w przypadku gdy takie zobowiązania całkowicie i skutecznie zaradzą zakłóceniom na rynku wewnętrznym. Akceptując takie zobowiązania, Komisja nadaje im moc wiążącą dla przedsiębiorstwa objętego postępowaniem w decyzji nakładającej zobowiązania zgodnie z art. 11 ust. 3. W uzasadnionych przypadkach spełnianie przez	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	przedsiębiorstwo uzgodnionych zobowiązań jest monitorowane.				
Art. 7 ust. 3	Zobowiązania lub środki kompensacyjne są proporcjonalne i muszą całkowicie i skutecznie zaradzić rzeczywistemu lub potencjalnemu zakłóceniu na rynku wewnętrznym wywołanemu przez subsydia zagraniczne.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 7 ust. 4	Zobowiązania lub środki kompensacyjne mogą polegać między innymi na: a) zaproponowaniu dostępu na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach do infrastruktury, w tym obiektów badawczych, zdolności produkcyjnych lub infrastruktury kluczowej, które zostały nabyte lub są wspierane za pomocą subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny, chyba że taki dostęp jest już zapewniony ustawo dawstwem unijnym; b) zmniejszeniu mocy produkcyjnych lub obecności na rynku, w tym przez tymczasowe ograniczenie działalności handlowej; c) zaniechaniu niektórych inwestycji; d) udzielaniu licencji na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach na aktywa nabyte lub rozwijane za pomocą subsydiów zagranicznych; e) publikacji wyników w zakresie badań i rozwoju; f) zbyciu niektórych aktywów; g) zażądaniu od przedsiębiorstw, aby rozwiązały daną koncentrację;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	h) zwrocie subsydium zagranicznego, z uwzględnieniem odpowiedniej stopy procentowej obliczonej zgodnie z metodą określoną w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 794/2004 (20); i) zobowiązaniu danych przedsiębiorstw do dostosowania ich struktury zarządzania.				
Art. 7 ust. 5	W stosownych przypadkach Komisja nakłada wymogi w zakresie sprawozdawczości i przejrzystości, w tym wymogi dotyczące okresowej sprawozdawczości w odniesieniu do wdrażania zobowiązań i środków kompensacyjnych wymienionych w ust. 4.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 7 ust. 6	W przypadku gdy przedsiębiorstwo objęte postępowaniem proponuje zwrot subsydium zagranicznego z uwzględnieniem odpowiedniej stopy procentowej, Komisja akceptuje taki zwrot jako zobowiązanie, wyłącznie wówczas gdy może stwierdzić, że zwrot ten jest przejrzysty, weryfikowalny i skuteczny, jednocześnie biorąc pod uwagę ryzyko obejścia środków.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 8	W decyzjach przyjętych na podstawie art. 11, 25 i 31 i gdy jest to uzasadnione, proporcjonalne i konieczne, przedsiębiorstwo objęte postępowaniem może zostać zobowiązane do informowania Komisji przez określony okres o swoim udziale w koncentracjach lub postępowaniach o udzielenie zamówienia. Wymaganie to pozostaje bez uszczerbku dla obowiązków zgłoszeniowych zgodnie z art. 21 i 29.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 9 ust. 1	Komisja może z własnej inicjatywy badać informacje z dowolnych źródeł, w tym państw członkowskich, osoby fizycznej lub prawnej lub związku, dotyczące domniemanych subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 9 ust.2	Przeglądy z urzędu dotyczące postępowań o udzielenie zamówienia ograniczają się do udzielonych zamówień. Skutkiem takich przeglądów nie może być anulowanie decyzji dotyczącej udzielenia zamówienia ani zakończenia obowiązywania zamówienia	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 10 ust. 1	W przypadku gdy Komisja uzna, że informacje, o których mowa w art. 9, wskazują na możliwość występowania subsydium zagranicznego zakłócającego rynek wewnętrzny, dąży ona do uzyskania wszelkich informacji, które uzna za nie zbędne do przeprowadzenia wstępnej oceny, czy badany wkład finansowy stanowi subsydium zagraniczne i czy zakłóca on rynek wewnętrzny. W tym celu Komisja może w szczególności: a) zażądać informacji zgodnie z art. 13; oraz b) przeprowadzić kontrole w Unii i poza nią zgodnie z art. 14 lub 15	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 10 ust. 2	W przypadku gdy państwo członkowskie powiadomiło Komisję o planowanym lub wszczętym odpowiednim postępowaniu krajowym, Komisja informuje to państwo członkowskie o rozpoczęciu wstępnego	TAK	Art. 2 pkt 4 lit. a	4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „(...)	Określenie, który organ pełni rolę organu właściwego do kontaktu z Komisją Europejską w zakresie

	przeglądu. W szczególności Komisja informuje o rozpoczęciu wstępnego przeglądu te państwa członkowskie, które powiadomiły ją o postępowaniu krajowym na podstawie rozporządzenia (UE) 2019/452. Jeżeli wstępny przegląd wszczęto w odniesieniu do postępowania o udzielenie zamówienia, Komisja informuje również daną instytucję zamawiającą lub dany podmiot zamawiający.			7e) pełnienie roli organu państwa członkowskiego właściwego do kontaktu z Komisją Europejską w zakresie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 2, ust. 3 lit. c i ust. 4, art. 13 ust. 7 lit. a, art. 14 ust. 4 i art. 35 ust. 3 rozporządzenia nr 2022/2560.”.	informacji, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia 2022/2560.
Art. 10 ust. 3 lit. a	W przypadku gdy na podstawie wstępnego przeglądu Komisja ma wystarczające przesłanki świadczące o tym, że danemu przedsiębiorstwu przyznano subsyduum zagraniczne, które zakłóca rynek wewnętrzny, wówczas: a) przyjmuje decyzję o wszczęciu postępowania szczegółowego (zwaną dalej „decyzją o wszczęciu postępowania szczegółowego”), w której podsumowuje stosowne aspekty faktyczne i prawne oraz uwzględnia wstępną ocenę istnienia subsyduum zagranicznego oraz faktycznego lub potencjalnego zakłócenia na rynku wewnętrznym	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 10 ust. 3 lit. b	W przypadku gdy na podstawie wstępnego przeglądu Komisja ma wystarczające przesłanki świadczące o tym, że danemu przedsiębiorstwu przyznano subsyduum zagraniczne, które zakłóca rynek wewnętrzny, wówczas: b) powiadamia przedsiębiorstwo objęte postępowaniem;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 10 ust. 3 lit. c	c) W przypadku gdy na podstawie wstępnego przeglądu Komisja ma wystarczające przesłanki świadczące o tym, że danemu przedsiębiorstwu przyznano subsyduum zagraniczne, które zakłóca rynek wewnętrzny, wówczas: powiadamia państwo członkowskie i – jeżeli postępowanie szczegółowe wszczęto w odniesieniu do postępowania o udzielenie zamówienia – daną instytucję zamawiającą lub dany podmiot zamawiający, oraz	TAK	Art. 2 pkt 4 lit. a	4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „(...)” 7e) pełnienie roli organu państwa członkowskiego właściwego do kontaktu z Komisją Europejską w zakresie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 2, ust. 3 lit. c i ust. 4, art. 13 ust. 7 lit. a, art. 14 ust. 4 i art. 35 ust. 3 rozporządzenia nr 2022/2560.”.	Określenie, który organ pełni rolę organu właściwego do kontaktu z Komisją Europejską w zakresie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 3 lit. c rozporządzenia 2022/2560.
Art. 10 ust. 3 lit. d	W przypadku gdy na podstawie wstępnego przeglądu Komisja ma wystarczające przesłanki świadczące o tym, że danemu przedsiębiorstwu przyznano subsyduum zagraniczne, które zakłóca rynek wewnętrzny, wówczas: d) publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ogłoszenie, w którym zaprasza do składania opinii na piśmie w wyznaczonym przez Komisję terminie.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 10 ust. 4	W przypadku gdy w toku wstępnego przeglądu Komisja stwierdzi, że nie ma wystarczających przesłanek do wszczęcia postępowania szczegółowego, ponieważ subsyduum zagraniczne nie istnieje albo ponieważ nie ma wystarczających przesłanek świadczących o faktycznym lub potencjalnym zakłóceniu na rynku wewnętrznym, Komisja zamyka wstępny przegląd, powiadamia przedsiębiorstwo objęte postępowaniem i państwa	TAK	Art. 2 pkt 4 lit. a	4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „(...)” 7e) pełnienie roli organu państwa członkowskiego właściwego do kontaktu z Komisją Europejską w zakresie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 2, ust. 3 lit. c i ust. 4, art. 13 ust. 7 lit. a,	Określenie, który organ pełni rolę organu właściwego do kontaktu z Komisją Europejską w zakresie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 4 rozporządzenia 2022/2560.

	członkowskie, które zostały powiadomione na podstawie ust. 2, oraz daną instytucję zamawiającą lub dany podmiot zamawiający, jeżeli wstępny przegląd rozpoczęto w odniesieniu do postępowania o udzielenie zamówienia.			art. 14 ust. 4 i art. 35 ust. 3 rozporządzenia nr 2022/2560.”.	
art.11 ust.1	W toku postępowania szczegółowego Komisja przeprowadza dalszą ocenę subsydium zagranicznego, które wskazano w decyzji o wszczęciu postępowania szczegółowego, oraz dąży do uzyskania wszelkich informacji, które uzna za niezbędne zgodnie z art. 13, 14 i 15.	TAK	Art. 2 pkt 4 lit. a	4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „(...)” 7d) wykonywanie zadań państwa członkowskiego, o których mowa w: a) art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia nr 2022/2560, w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem zadań, o których mowa w art. 469 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. ...) i w art. 52 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2023 r. poz. 140 oraz z 2025 r. poz. ...),”	Określenie, który organ wykonuje obowiązki państwa członkowskiego zawarte w art. 13 i art. 14 rozporządzenia 2022/560 w związku z odesłaniem zawartym do tych artykułów.
			Art. 3 pkt 3	3) w art. 52 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:	

			„4) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560” w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji;”	
		Art. 4 pkt 3	3) w art. 469 w pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 w brzmieniu: „25) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560”, w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia.”;	

Art. 11 ust. 2	W przypadku gdy Komisja ustali na podstawie art. 4–6, że dane subsydium zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny może przyjąć akt wykonawczy w formie decyzji nakładającej środki kompensacyjne (zwany dalej „decyzją nakładającą środki kompensacyjne”). Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 11 ust. 3	W przypadku gdy Komisja ustali na podstawie art. 4–6, że dane subsydium zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny oraz gdy przedsiębiorstwo objęte postępowaniem proponuje zobowiązania, które Komisja uzna za odpowiednie i właściwe, aby całkowicie i skutecznie zaradzić zakłóceniu, Komisja może przyjąć akt wykonawczy w formie decyzji (zwany dalej „decyzją nakładającą zobowiązania”), aby nadać tym zobowiązaniom wiążący charakter dla przedsiębiorstwa. Decyzję akceptującą zwrot subsydium zagranicznego zgodnie z art. 7 ust. 6 uznaje się za decyzję nakładającą zobowiązania. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 11 ust. 4	Komisja przyjmuje akt wykonawczy w formie decyzji o niezgłaszaniu sprzeciwu (zwany dalej „decyzją o niezgłaszaniu sprzeciwu”), w przypadku gdy stwierdzi, że: a) wstępna ocena przedstawiona w decyzji Komisji o wszczęciu postępowania szczegółowego nie została potwierdzona;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	lub b) pozytywne skutki w rozumieniu art. 6 przeważają nad zakłóceniem na rynku wewnętrznym Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.				
Art. 11 ust. 5	Komisja dokłada wszelkich starań, aby, o ile to możliwe, przyjąć decyzję w terminie 18 miesięcy od rozpoczęcia postępowania szczegółowego.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 12 ust. 1	Aby utrzymać konkurencję na rynku wewnętrznym i zapobiec nieodwracalnej szkodzie, Komisja może przyjąć akt wykonawczy w formie decyzji nakazującej zastosowanie środków tymczasowych, w przypadku gdy: a) istnieją wystarczające przesłanki wskazujące, że wkład finansowy stanowi subsydlum zagraniczne i zakłóca rynek wewnętrzny; oraz b) istnieje ryzyko wystąpienia poważnej i nieodwracalnej szkody dla konkurencji na rynku wewnętrznym. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 12 ust. 2	Środki tymczasowe mogą w szczególności, ale nie wyłącznie, obejmować środki wymienione w art. 7 ust. 4 lit. a), c) i d). Środków tymczasowych nie	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	można stosować w odniesieniu do postępowań o udzielenie zamówienia.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 12 ust. 3	Środki tymczasowe stosuje się albo przez określony okres, który może zostać przedłużony, o ile jest to konieczne i stosowne, albo aż do przyjęcia ostatecznej decyzji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 13 ust. 1	Aby wykonać zadania powierzone jej przez niniejsze rozporządzenie, Komisja może zażądać przekazania informacji zgodnie z niniejszym artykułem.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 13 ust. 2	Komisja może zażądać od przedsiębiorstwa objętego postępowaniem przekazania wszelkich niezbędnych informacji, w tym informacji dotyczących jego oferty w postępowaniu o udzielenie zamówienia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 13 ust. 3	Komisja może zażądać przekazania takich informacji również od innych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw, w tym informacji dotyczących ich ofert w postępowaniu o udzielenie zamówienia, z należytych uwzględnieniem zasady proporcjonalności.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 13 ust. 4	We wniosku o przekazanie informacji na podstawie ust. 2 lub 3: a) określa się podstawę prawną i cel wniosku, wskazuje, jakie informacje są wymagane, oraz	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	wyznacza odpowiedni termin, w którym informacje należy przekazać; b) zamieszcza się oświadczenie, że jeżeli przekazane informacje są niepoprawne, niepełne lub wprowadzające w błąd, istnieje możliwość nałożenia grzywien lub okresowych kar pieniężnych przewidzianych w art. 17; c) zamieszcza się oświadczenie, że zgodnie z art. 16 brak współpracy umożliwi Komisji podjęcie decyzji na podstawie dostępnych jej faktów.				
art. 13 ust. 5	Na wniosek Komisji państwa członkowskie przekazują jej wszelkie informacje niezbędne do wykonania zadań powierzonych jej przez niniejsze rozporządzenie. Ust. 4 lit. a) stosuje się odpowiednio.	TAK	Art. 2 pkt 4 lit. a	4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „(...) 7d) wykonywanie zadań państwa członkowskiego, o których mowa w: a) art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia nr 2022/2560, w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem zadań, o których mowa w art. 469 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. ...) i w art. 52 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2023 r. poz. 140 oraz z 2025 r. poz. ...),”	Określenie, które organy wykonują zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5 rozporządzenia 2022/2560 w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji oraz w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia oraz zawierania umów koncesji na roboty budowlane lub usługi.

		Art. 3 pkt 3	3) w art. 52 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu: „4) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560” w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji;”	
		Art. 3 pkt 4	4) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu: „Rozdział 9a Działania Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji Art. 53a. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych wykonując zadania państwa członkowskiego w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o	

				zawarcie umowy koncesji podejmuje czynności na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560. (...)”	
			Art. 4 pkt 3	3) w art. 469 w pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 w brzmieniu: „25) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560”, w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia.”;	
			Art. 4 pkt 6	6) po dziale XI dodaje się dział XIa w brzmieniu: „Dział XIa Działania Prezesa Urzędu w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia Art. 617a. Prezes Urzędu wykonując zadania państwa członkowskiego w	

				zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia podejmuje czynności na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560. (...) Art. 617e. 1. Prezes Urzędu w toku prowadzonej kontroli, o której mowa w dziale XI rozdziale 2, weryfikuje dopełnienie przez zamawiającego obowiązków, o których mowa w art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2022/2560. (...)”.	
Art. 13 ust. 6	Komisja może zażądać przekazania wszelkich niezbędnych informacji także od państwa trzeciego. Ust. 4 lit. a) i c) stosuje się odpowiednio.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 13 ust. 7 lit. a	Komisja może przesłuchać osobę fizyczną lub prawną, która wyrazi na to zgodę, w celu zgromadzenia informacji dotyczących przedmiotu postępowania. W przypadku gdy przesłuchanie nie jest prowadzone w pomieszczeniach Komisji, przez telefon ani za pomocą innych środków elektronicznych, Komisja przed przesłuchaniem: a) powiadamia państwo członkowskie, na którego terytorium ma odbyć się przesłuchanie; lub	TAK	Art. 2 pkt 4 lit. a	4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „(...)” 7e) pełnienie roli organu państwa członkowskiego właściwego do kontaktu z Komisją Europejską w zakresie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 2, ust. 3 lit. c i ust. 4, art. 13 ust. 7 lit. a, art. 14 ust. 4 i art. 35 ust. 3 rozporządzenia nr 2022/2560.”	Określenie, który organ pełni rolę organu właściwego do kontaktu z Komisją Europejską w zakresie informacji, o których mowa w art. 13 ust. 7 lit. a.

Art. 13 ust. 7 lit. b	Komisja może przesłuchać osobę fizyczną lub prawną, która wyrazi na to zgodę, w celu zgromadzenia informacji dotyczących przedmiotu postępowania. W przypadku gdy przesłuchanie nie jest prowadzone w pomieszczeniach Komisji, przez telefon ani za pomocą innych środków elektronicznych, Komisja przed przesłuchaniem: b) uzyskuje zgodę państwa trzeciego, na którego terytorium ma odbyć się przesłuchanie.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 14 ust.1	Aby wykonać zadania powierzone jej przez niniejsze rozporządzenie, Komisja może prowadzić wszelkie konieczne kontrole przedsiębiorstw i związków przedsiębiorstw.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 14 ust. 2	W przypadku gdy Komisja przystępuje do takiej kontroli, urzędnicy upoważnieni przez Komisję do prowadzenia kontroli są uprawnieni do: a) wstępu do pomieszczeń, na teren i do środków transportu przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw; b) badania ksiąg i innych rejestrów związanych z działalnością gospodarczą, niezależnie od tego, na jakim nośniku są one przechowywane, oraz do dostępu do informacji, którymi dysponuje podmiot objęty kontrolą, oraz do sporządzania lub żądania kopii lub wyciągów z tych ksiąg lub rejestrów; c) zadawania pytań przedstawicielom lub członkom personelu przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw w celu uzyskania	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	wyjaśnień co do faktów lub dokumentów dotyczących przedmiotu i celu kontroli oraz do rejestrowania odpowiedzi; d) pieczętowania pomieszczeń przedsiębiorstwa i ksiąg lub rejestrów na czas i w zakresie koniecznym do przeprowadzenia kontroli.				
Art. 14 ust. 3	Przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw poddają się kontroli nakazanej przez Komisję w drodze decyzji. Urzędnicy i inne towarzyszące osoby upoważnione przez Komisję do prowadzenia kontroli wykonują swoje uprawnienia po okazaniu decyzji Komisji, w której: a) określono przedmiot i cel kontroli; b) zamieszczono oświadczenie, że zgodnie z art. 16 brak współpracy umożliwi Komisji podjęcie decyzji na podstawie dostępnych jej faktów; c) jest mowa o możliwości nałożenia grzywien lub okresowych kar pieniężnych przewidzianych w art. 17; oraz d) poinformowano o prawie do zwrócenia się do Trybunału Sprawiedliwości o kontrolę legalności przedmiotowej decyzji na podstawie art. 263 TFUE.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 14 ust. 4	Komisja z odpowiednim wyprzedzeniem przed kontrolą powiadamia państwo członkowskie, na którego terytorium ma zostać przeprowadzona kontrola, o kontroli oraz o dacie jej rozpoczęcia	TAK	Art. 2 pkt 4 lit. a	4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c–7e w brzmieniu: „(...) 7e) pełnienie roli organu państwa członkowskiego właściwego do kontaktu z Komisją Europejską w zakresie	Określenie, który organ pełni rolę organu właściwego do kontaktu z Komisją Europejską w zakresie informacji, o których mowa w art. 14 ust. 4

				informacji, o których mowa w art. 10 ust. 2, ust. 3 lit. c i ust. 4, art. 13 ust. 7 lit. a, art. 14 ust. 4 i art. 35 ust. 3 rozporządzenia nr 2022/2560;”,”	rozporządzenia 2022/2560.
Art. 14 ust. 5	Urzednicy i inne osoby upowaznione lub wyznaczone przez panstwo czlonkowskie, na ktorego terytorium ma zostac przeprowadzona kontrola, na wniosek panstwa czlonkowskiego lub Komisji aktywnie pomagaja urzednikom i innym towarzyszacym osobom upowaznionym przez Komisje. W tym celu przysluguja im uprawnienia okreslone w ust. 2	TAK	Art. 2 pkt 4 lit. a	4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje sie pkt 7c-7e w brzmieniu: „(...)” 7d) wykonywanie zadani panstwa czlonkowskiego, o ktorych mowa w: a) art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporzadzenia nr 2022/2560, w szczegolnosci w zakresie subsydiow zagranicznych zaklocajacych rynek wewnetrzny w kontekscie koncentracji i z wyklaczeniem zadani, o ktorych mowa w art. 469 pkt 25 ustawy z dnia 11 wrzesnia 2019 r. – Prawo zamowien publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. ...) i w art. 52 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 pazdziernika 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub uslugi (Dz. U. z 2023 r. poz. 140 oraz z 2025 r. poz. ...),	Okreslenie, ktore organy wykonuja zadania panstwa czlonkowskiego, o ktorych mowa w art. 14 ust. 5 rozporzadzenia 2022/2560 w szczegolnosci w zakresie subsydiow zagranicznych zaklocajacych rynek wewnetrzny w kontekscie koncentracji oraz w kontekscie postepowan o udzielenie zamowienia oraz zawierania umow koncesji na roboty budowlane lub uslugi.
			Art. 3 pkt 3	3) w art. 52 w ust. 2 w pkt 3 kropke zastepuje sie srednikiem i dodaje sie pkt 4 i 5 w brzmieniu: „4) wykonuje zadania panstwa czlonkowskiego, o ktorych mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz	Zapewnienie przepisow dla udzielenia Komisji Europejskiej pomocy w przeprowadzeniu kontroli, o ktorej mowa w art. 14 ust. 5

			art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560” w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji; 5) współpracuje z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych, w szczególności w zakresie wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560.”	rozporządzenia 2022/2560 w w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia oraz zawierania umów koncesji na roboty budowlane lub usługi.
		Art. 3 pkt 4	4) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu: „Rozdział 9a Działania Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji Art. 53a. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych wykonując zadania państwa członkowskiego w zakresie subsydiów	

				zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji podejmuje czynności na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560. Art. 53b. 1. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych, w ramach czynności podejmowanych na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7 i art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560, może wezwać zamawiającego, wykonawcę lub koncesjonariusza do udzielenia informacji lub przekazania dokumentów. Zamawiający, wykonawca i koncesjonariusz udzielają informacji oraz przekazują dokumenty w terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych. (...);	
			Art. 4 pkt 3 i 4	3) w art. 469 w pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 w brzmieniu: „25) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1), zwanego dalej	

			„rozporządzeniem 2022/2560”, w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia.”; 4) po art. 469 dodaje się art. 469a w brzmieniu: „Art. 469a. Prezes Urzędu współpracuje z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych, w szczególności w zakresie wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560.”; Art. 4 pkt 6 6) po dziale XI dodaje się dział XIa w brzmieniu: „Dział XIa Działania Prezesa Urzędu w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia Art. 617a. Prezes Urzędu wykonując zadania państwa członkowskiego w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia podejmuje czynności na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7,	
--	--	--	---	--

				art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560. Art. 617b. 1. Prezes Urzędu, w ramach czynności podejmowanych na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7 i art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560, może wezwać zamawiającego lub wykonawcę do udzielenia informacji lub przekazania dokumentów. Zamawiający i wykonawca udzielają informacji oraz przekazują dokumenty w terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu. (...) Art. 617e. 1. Prezes Urzędu w toku prowadzonej kontroli, o której mowa w dziale XI rozdziale 2, weryfikuje dopełnienie przez zamawiającego obowiązków, o których mowa w art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2022/2560. (...)”.	
Art. 14 ust. 6	W przypadku gdy urzędnicy lub inne towarzyszące osoby upoważnione przez Komisję stwierdzą, że przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw sprzeciwiają się kontroli w rozumieniu niniejszego artykułu, państwo członkowskie, na którego terytorium odbywa się kontrola, udziela im koniecznej pomocy i w stosownych przypadkach występuje o pomoc policji lub równorzędnego organu egzekwowania prawa, aby umożliwić tym osobom przeprowadzenie kontroli. Jeżeli pomoc przewidziana w niniejszym ustępie wymaga	TAK	Art. 2 pkt 4 lit. a	4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c-7e w brzmieniu: „(...) 7d) wykonywanie zadań państwa członkowskiego, o których mowa w: a) art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia nr 2022/2560, w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem zadań, o	Określenie, które organy wykonują zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 14 ust. 6 rozporządzenia 2022/2560 w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w

	zezwolenia ze strony organu sądowego zgodnie z przepisami krajowymi, występuje się o wydanie takiego zezwolenia. O wydanie takiego zezwolenia można również wystąpić zapobiegawczo.			których mowa w art. 469 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. ...) i w art. 52 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2023 r. poz. 140 oraz z 2025 r. poz. ...),	kontekście koncentracji oraz w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia oraz zawierania umów koncesji na roboty budowlane lub usługi.
		Art. 2 pkt 10		10) w art. 105i dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu: „(...) 7. W przypadku gdy przedsiębiorca lub osoba uprawniona do jego reprezentowania sprzeciwiają się przeprowadzeniu przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów rozporządzenia nr 2022/2560 osobom upoważnionym przez Prezesa Urzędu, o których mowa w ust. 6 pkt 1 i 3, przysługują w toku kontroli uprawnienia, o których mowa w art. 105b, art. 105ca, art. 105da, art. 105f–105h, art. 105n, art. 105nc i art. 105o.”;	Określenie trybu korzystania z pomocy policji przez Prezesa UOKiK w przypadku sprzeciwu przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 14 ust. 5 i ust. 7 rozporządzenia 2022/2560.
		Art. 3 pkt 3		3) w art. 52 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu: „4) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu	Określenie trybu korzystania z pomocy policji przez Prezesa UZP w przypadku sprzeciwu przeprowadzenia kontroli, o której mowa

			Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560” w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji; 5) współpracuje z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych, w szczególności w zakresie wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560.” Art. 3 pkt 4 4) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu: „Rozdział 9a Działania Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji Art. 53a Prezes Urzędu Zamówień Publicznych wykonując zadania państwa członkowskiego w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o	w art. 14 ust. 5 i ust. 7 rozporządzenia 2022/2560 (zamówienia publiczne, umowa koncesji na roboty budowlane lub usługi).
--	--	--	--	--

				zawarcie umowy koncesji podejmuje czynności na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560. (...) Art. 53c. 1. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 14 ust. 5–7 rozporządzenia 2022/2560, może zwrócić się do Policji o pomoc przy ich przeprowadzeniu. 2. Pomoc Policji polega na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania czynności, osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także na ustaleniu tożsamości osób. 3. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych występuje na piśmie o udzielenie pomocy do komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania czynności co najmniej 7 dni przed planowanym dniem podjęcia czynności, a w przypadku niecierpiącym zwłoki, co najmniej 3 dni przed planowanym dniem ich podjęcia. (...).”.	
			Art. 4 pkt 3 i 4	3) w art. 469 w pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 w brzmieniu: „25) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13	

			ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560”, w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia.”; 4) po art. 469 dodaje się art. 469a w brzmieniu: „Art. 469a. Prezes Urzędu współpracuje z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych, w szczególności w zakresie wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560.” Art. 4 pkt 6 6) po dziale XI dodaje się dział XIa w brzmieniu: „Dział XIa Działania Prezesa Urzędu w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia	
--	--	--	---	--

			Art. 617a. Prezes Urzędu wykonując zadania państwa członkowskiego w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia podejmuje czynności na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560. (...) Art. 617c. 1. Prezes Urzędu, jeżeli jest to niezbędne do przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 14 ust. 5–7 rozporządzenia 2022/2560, może zwrócić się do Policji o pomoc przy ich przeprowadzeniu. 2. Pomoc Policji polega na zapewnieniu porządku w miejscu przeprowadzania czynności, osobistego bezpieczeństwa osób obecnych w tym miejscu, a także na ustaleniu tożsamości osób. 3. Prezes Urzędu występuje na piśmie o udzielenie pomocy do komendanta wojewódzkiego Policji albo Komendanta Stołecznego Policji właściwego ze względu na miejsce przeprowadzania czynności co najmniej 7 dni przed planowanym dniem podjęcia czynności, a w przypadku niecierpiącym zwłoki, co najmniej 3 dni przed planowanym dniem ich podjęcia. (...)”.	
--	--	--	---	--

Art. 14 ust. 7	Na wniosek Komisji państwo członkowskie przeprowadza na swoim terytorium kontrole lub inne czynności wyjaśniające przewidziane w prawie krajowym w celu ustalenia, czy istnieje subsydium zagraniczne zakłócające rynek wewnętrzny.	TAK	Art. 2 pkt 4 lit. a	4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c-7e w brzmieniu: „(...)” 7d) wykonywanie zadań państwa członkowskiego, o których mowa w: a) art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia nr 2022/2560, w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem zadań, o których mowa w art. 469 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. ...) i w art. 52 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2023 r. poz. 140 oraz z 2025 r. poz. ...),”	Określenie, które organy wykonują zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 14 ust. 7 rozporządzenia 2022/2560 w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji oraz w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia, a także zawierania umów koncesji na roboty budowlane lub usługi.
			Art. 2 pkt 6	6) po art. 53a dodaje się art. 53b w brzmieniu: „Art. 53b. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może, na wniosek Komisji Europejskiej, w przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 7 rozporządzenia nr 2022/2560, wezwać świadka w celu odebrania od niego zeznań. Przepisy art. 52 ust. 2 i art. 53 stosuje się. Przepisy art. 50 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.”	Zapewnienie przepisów dla przeprowadzenia czynności wyjaśniających przez Prezesa UOKiK, o których mowa w art. 14 ust. 7 rozporządzenia 2022/2560.

			Art. 2 pkt 7	7) po art. 61a dodaje się art. 61b w brzmieniu: „Art. 61b. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może, na wniosek Komisji Europejskiej, w przypadku o którym mowa w art. 14 ust. 7 rozporządzenia nr 2022/2560, zwrócić się o przesłuchanie świadków do właściwego miejscowo sądu rejonowego, jeżeli przemawia za tym charakter dowodu albo wzgląd na poważne niedogodności lub znaczną wysokość kosztów przeprowadzenia dowodu. Przepis art. 61 ust. 1 zdanie drugie stosuje się. Przepisy art. 50 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.”	
			Art. 2 pkt 10	10) w art. 105i dodaje się ust. 4–7 w brzmieniu: „(...) 5. Bez wszczynania odrębnego postępowania Prezes Urzędu może przeprowadzić kontrolę lub dokonać przeszukania na podstawie art. 105n na wniosek Komisji Europejskiej w przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 7 rozporządzenia nr 2022/2560. 6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, Prezes Urzędu może upoważnić do udziału w kontroli lub przeszukaniu: 1) pracownika Urzędu; 2) pracownika Komisji Europejskiej;	Określenie trybu korzystania z pomocy policji przez Prezesa UOKiK w przypadku sprzeciwu przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 14 ust. 7 rozporządzenia 2022/256.

			3) osoby posiadające wiadomości specjalne, jeżeli do przeprowadzenia kontroli niezbędne są tego rodzaju wiadomości. 7. W przypadku gdy przedsiębiorca lub osoba uprawniona do jego reprezentowania sprzeciwiają się przeprowadzeniu przez Komisję Europejską kontroli w toku postępowania prowadzonego na podstawie przepisów rozporządzenia nr 2022/2560 osobom upoważnionym przez Prezesa Urzędu, o których mowa w ust. 6 pkt 1 i 3, przysługują w toku kontroli uprawnienia, o których mowa w art. 105b, art. 105ca, art. 105da, art. 105f–105h, art. 105n, art. 105nc i art. 105o.”;	
	Art. 3 pkt 3	3) w art. 52 w 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu: „4) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560” w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w	Określenie trybu korzystania z pomocy policji przez Prezesa UZP w przypadku sprzeciwu przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 14 ust. 7 rozporządzenia 2022/2560 (zamówienia publiczne, umowa koncesji na	

			Art. 3 pkt 4 kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji; 5) współpracuje z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych, w szczególności w zakresie wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560.” 4) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu: „Rozdział 9a Działania Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji Art. 53a Prezes Urzędu Zamówień Publicznych wykonując zadania państwa członkowskiego w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji podejmuje czynności na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560. Art. 53b. 1. Prezes Urzędu Zamówień Publicznych, w ramach czynności podejmowanych na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7 i art. 36 ust. 1	roboty budowlane lub usługi).
--	--	--	---	-------------------------------

			rozporządzenia 2022/2560, może wezwać zamawiającego, wykonawcę lub koncesjonariusza do udzielenia informacji lub przekazania dokumentów. Zamawiający, wykonawca i koncesjonariusz udzielają informacji oraz przekazują dokumenty w terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych. (...)”. Art. 4 pkt 3 i 4 3) w art. 469 w pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 w brzmieniu: „25) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560”, w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia.”; 4) po art. 469 dodaje się art. 469a w brzmieniu: Art. 469a. 1. Prezes Urzędu współpracuje z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w zakresie niezbędnym do	
--	--	--	---	--

			realizacji jego zadań ustawowych, w szczególności w zakresie wykonywania zadań państwa członkowskiego określonych w rozporządzeniu 2022/2560.	
		Art. 4 pkt 6	6) po dziale XI dodaje się dział XIa w brzmieniu: „Dział XIa Działania Prezesa Urzędu w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia Art. 617a. Prezes Urzędu wykonując zadania państwa członkowskiego w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia podejmuje czynności na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560. Art. 617b. 1. Prezes Urzędu, w ramach czynności podejmowanych na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7 i art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560, może wezwać zamawiającego lub wykonawcę do udzielenia informacji lub przekazania dokumentów. Zamawiający i wykonawca udzielają informacji oraz przekazują dokumenty w terminie wyznaczonym przez Prezesa Urzędu.	

				(...) Art. 617e. 1. Prezes Urzędu w toku prowadzonej kontroli, o której mowa w dziale XI rozdziale 2, weryfikuje dopełnienie przez zamawiającego obowiązków, o których mowa w art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2022/2560. 2. Z przeprowadzonej w toku kontroli weryfikacji sporządza się informację w zakresie dopełnienia przez zamawiającego obowiązków, o których mowa w art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2022/2560. Informację tę Prezes Urzędu dołącza do informacji o wyniku kontroli, o której mowa w art. 609 ust. 1 pkt 2 i art. 616 ust. 1. 3. Prawo wniesienia umotywowanych zastrzeżeń, o których mowa w art. 610 i art. 617, nie przysługuje od informacji, o której mowa w ust. 2 zdanie pierwsze.”.	
Art. 15	Aby wykonać zadania powierzone jej przez niniejsze rozporządzenie, Komisja może prowadzić kontrole na terytorium państwa trzeciego, pod warunkiem że rząd tego państwa trzeciego został oficjalnie powiadomiony i nie zgłasza sprzeciwu co do kontroli. Komisja może także zwrócić się do przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw o zgodę na kontrolę. Art. 14 ust. 1, ust. 2 i ust. 3 lit. a) i b) stosuje się odpowiednio.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 16 ust. 1	Komisja może podjąć decyzję zgodnie z art. 10, 11, art. 25 ust. 3 lit. c) lub art. 31 ust. 2, na	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	podstawie dostępnych faktów, jeżeli przedsiębiorstwo objęte postępowaniem lub państwo trzecie, które przyznało subsyduum zagraniczne: a) w odpowiedzi na wniosek o przekazanie informacji złożony na podstawie art. 13 przekazują niepełne, niepoprawne lub wprowadzające w błąd informacje; b) nie przekazały żądanych informacji w terminie wyznaczonym przez Komisję; c) odmawiają poddania się kontroli Komisji w Unii lub poza Unią nakazanej na podstawie art. 14 lub 15; lub d) w inny sposób utrudniają przeprowadzenie wstępnego przeglądu lub postępowania szczegółowego.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 16 ust. 2	W przypadku gdy przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw, państwo członkowskie lub państwo trzecie przekazały Komisji niepoprawne lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te nie są brane pod uwagę.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 16 ust. 3	W przypadku gdy przedsiębiorstwo, w tym przedsiębiorstwo publiczne, które jest bezpośrednio lub pośrednio kontrolowane przez państwo, nie przekazało informacji niezbędnych do ustalenia, czy dany wkład finansowy stanowi dla niego korzyść, można uznać, że przedsiębiorstwo to otrzymało taką korzyść.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 16 ust. 4	Wynik postępowania ustalony na podstawie dostępnych informacji może być mniej korzystny	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	dla przedsiębiorstwa niż w przypadku, gdyby to przedsiębiorstwo współpracowało.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 17 ust. 1	Komisja może w drodze decyzji nałożyć grzywny lub okresowe kary pieniężne, w przypadku gdy przedsiębiorstwo lub związek przedsiębiorstw celowo lub przez zaniedbanie: a) w odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji na podstawie art. 13 przekazują niepoprawne, niepełne lub wprowadzające w błąd informacje lub nie przekazują informacji w wyznaczonym terminie; b) podczas kontroli przeprowadzanej na podstawie art. 14 przedstawiają wymagane księgi lub inne rejestry związane z działalnością gospodarczą w niekompletnej formie; c) w odpowiedzi na pytanie zadane na podstawie art. 14 ust. 2 lit. c): (i) udzielają niepoprawnej lub wprowadzającej w błąd odpowiedzi; (ii) nie skorygowały w wyznaczonym przez Komisję terminie niepoprawnej, niepełnej lub wprowadzającej w błąd odpowiedzi udzielonej przez pracownika; lub (iii) nie udzieliły odpowiedzi lub odmawiają udzielenia pełnej odpowiedzi dotyczącej faktów związanych z przedmiotem i celem kontroli nakazanej w decyzji przyjętej na podstawie art. 14 ust. 3; d) odmawiają poddania się kontrolom nakazanym na podstawie art. 14 lub zerwały opieczetowania umieszczone zgodnie z art. 14 ust. 2 lit. d); lub	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	e) nie spełniły warunków dotyczących dostępu do danej dokumentacji lub warunków ujawniania informacji nałożonych przez Komisję na podstawie art. 42 ust. 4.				
Art. 17 ust. 2	Grzywny nałożone na podstawie ust. 1 nie mogą przekraczać 1 % łącznego obrotu danego przedsiębiorstwa lub danego związku przedsiębiorstw w poprzedzającym roku obrotowym.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 17 ust. 3	Okresowe kary pieniężne nałożone na podstawie ust. 1 nie mogą przekraczać 5 % średniego łącznego dziennego obrotu danego przedsiębiorstwa lub danego związku przedsiębiorstw w poprzedzającym roku obrotowym za każdy dzień roboczy spóźnienia i są naliczane od daty ustalonej w decyzji do czasu przedstawienia pełnych i poprawnych informacji, o których przekazanie zwróciła się Komisja, lub do czasu poddania się kontroli przez dane przedsiębiorstwo lub dany związek przedsiębiorstw.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 17 ust. 4	Przed przyjęciem decyzji zgodnie z ust. 1 lit. a) Komisja wyznaczy ostateczny termin dwóch tygodni na otrzymanie brakujących informacji od danego przedsiębiorstwa lub danego związku przedsiębiorstw.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 17 ust. 5	W przypadku gdy przedsiębiorstwo nie zastosuje się do decyzji nakładającej zobowiązania przewidzianej w art. 11 ust. 3, decyzji nakazującej zastosowanie środków tymczasowych	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	przewidzianej w art. 12 lub decyzji nakładającej środki kompensacyjne przewidzianej w art. 11 ust. 2, Komisja może w drodze decyzji nałożyć: a) grzywny nieprzekraczające 10 % łącznego obrotu danego przedsiębiorstwa w poprzedzającym roku obrotowym; lub b) okresowe kary pieniężne nieprzekraczające 5 % średniego łącznego dziennego obrotu danego przedsiębiorstwa w poprzedzającym roku obrotowym za każdy dzień niezastosowania się do decyzji, licząc od dnia przyjęcia przez Komisję decyzji nakładającej takie kary pieniężne do czasu stwierdzenia przez Komisję, że dane przedsiębiorstwo stosuje się do decyzji. PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 23.12.2022 L 330/21 Komisja może także nałożyć takie grzywny lub okresowe kary pieniężne, w przypadku gdy dane przedsiębiorstwo nie zastosuje się do decyzji przyjętej na podstawie art. 11, 25 lub 31, która zobowiązuje je do poinformowania Komisji, na podstawie art. 8, o jego przyszłym udziale w koncentracjach lub postępowaniach o udzielenie zamówienia.				
Art. 17 ust. 6	Ustalając kwotę grzywny lub okresowej kary pieniężnej, Komisja bierze pod uwagę charakter, wagę i czas trwania naruszenia, z należyтым uwzględnieniem zasad proporcjonalności i stosowności.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 17 ust. 7	W przypadku gdy dane przedsiębiorstwo lub dany związek przedsiębiorstw spełniły obowiązek,	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	którego wykonanie miała zapewnić okresowa kara pieniężna, Komisja może obniżyć ostateczną kwotę okresowej kary pieniężnej w stosunku do kwoty wynikającej z pierwotnej decyzji nakładającej okresowe kary pieniężne.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 18 ust. 1	Komisja może cofnąć decyzję przyjętą na podstawie art. 11 ust. 2, 3 lub 4, art. 25 ust. 3 i art. 31 ust. 1, 2 lub 3 i przyjąć nowy akt wykonawczy w formie decyzji w dowolnym z poniższych przypadków: a) gdy przedsiębiorstwo, do którego skierowana była pierwotna decyzja, postępuje wbrew nałożonym zobowiązaniom lub środkom kompensacyjnym; b) pierwotna decyzja została podjęta na podstawie niepełnych, niepoprawnych lub wprowadzających w błąd informacji; c) zobowiązania lub środki kompensacyjne są nieskuteczne. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 18 ust. 2	Cofnięcie decyzji i przyjęcie nowej decyzji przez Komisję na podstawie ust. 1 nie wpływa na decyzję instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego o udzieleniu zamówienia. Nie wpływa to także na zamówienie już udzielone w następstwie takiej decyzji o udzieleniu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 19	W przypadku koncentracji ocena, czy subsydium zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny w rozumieniu art. 4 lub 5, ogranicza się do danej	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	koncentracji. W ocenie tej uwzględnione zostają wyłącznie subsydia zagraniczne przyznane w ciągu trzech lat poprzedzających zawarcie umowy, ogłoszenie publicznej oferty lub nabycie pakietu kontrolnego.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 20 ust. 1	Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że koncentracja występuje w przypadku, gdy trwała zmiana kontroli wynika z jednego z poniższych działań: a) łączenia się co najmniej dwóch wcześniej samodzielnych przedsiębiorstw lub części przedsiębiorstw; b) przejęcia, przez co najmniej jedną osobę już kontrolującą co najmniej jedno przedsiębiorstwo albo przez co najmniej jedno przedsiębiorstwo, bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad całym co najmniej jednym innym przedsiębiorstwem lub jego częścią, czy to w drodze zakupu papierów wartościowych lub aktywów czy w drodze umowy lub w jakikolwiek inny sposób.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 20 ust. 2	Utworzenie spółki joint venture pełniącej w sposób trwały wszystkie funkcje samodzielnego podmiotu gospodarczego stanowi koncentrację w rozumieniu ust. 1.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 20 ust. 3	Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że „koncentracja podlegająca zgłoszeniu” występuje wtedy, gdy w przypadku koncentracji: a) co najmniej jedno z łączących się przedsiębiorstw, przejmowanych przedsiębiorstw lub spółek joint venture ma siedzibę w Unii i	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	generuje w Unii łączny obrót w wysokości co najmniej 500 mln EUR; oraz b) następujące przedsiębiorstwa otrzymały razem od państw trzecich łączny wkład finansowy w wysokości ponad 50 mln EUR w ciągu trzech lat poprzedzających zawarcie umowy, ogłoszenie publicznej oferty lub nabycie pakietu kontrolnego: (i) w przypadku przejęcia – nabywca lub nabywcy i przejmowany przedsiębiorca; (ii) w przypadku połączenia – łączące się przedsiębiorstwa; (iii) w przypadku wspólnego przedsiębiorstwa – przedsiębiorstwa tworzące spółkę joint venture oraz ta spółka joint venture.				
Art. 20 ust. 4	Uznaje się, że koncentracja nie występuje, w przypadku gdy: a) instytucje kredytowe lub inne instytucje finansowe, bądź też firmy ubezpieczeniowe, których normalna działalność obejmuje transakcje i obrót papierami wartościowymi, prowadzone na własny rachunek lub na rachunek innych, czasowo posiadają papiery wartościowe nabyte w przedsiębiorstwie w celu ich odsprzedaży, pod warunkiem że nie wykonują one praw głosu w stosunku do tych papierów wartościowych w celu określenia zachowania konkurencyjnego tego przedsiębiorstwa lub pod warunkiem że wykonują te prawa wyłącznie w celu przygotowania zbycia całości lub części tego przedsiębiorstwa lub jego aktywów, bądź zbycia tych papierów wartościowych oraz pod warunkiem że takie	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	zbycie następuje w ciągu jednego roku od daty nabycia; b) kontrolę przejmuje osoba upoważniona przez organy publiczne zgodnie z prawem państwa członkowskiego dotyczącym likwidacji, upadłości, niewypłacalności, umorzenia długów, postępowania układowego lub analogicznych postępowania; c) operacje, o których mowa w ust. 1 lit. b), są przeprowadzane przez finansowe jednostki holdingowe zgodnie z definicją w art. 2 pkt 15 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE (21), pod warunkiem że prawa głosu są wykonywane w stosunku do udziałów kapitałowych, w szczególności w odniesieniu do mianowania członków organów zarządzających i nadzorczych w przedsiębiorstwach, w których finansowe jednostki holdingowe mają udziały kapitałowe, tylko w celu utrzymania pełnej wartości tych inwestycji i nie w celu bezpośredniego lub pośredniego określenia zachowań konkurencyjnych tych przedsiębiorstw. Okres jednego roku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a), może zostać wydłużony przez Komisję działającą na wniosek, w przypadku gdy dane instytucje lub firmy mogą udowodnić, że zbycie nie było racjonalnie możliwe w ciągu tego okresu				
Art. 20 ust. 5	Podstawę kontroli stanowią prawa, umowy lub inne środki, które oddzielnie bądź wspólnie i z	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	uwzględnieniem okoliczności faktycznych lub prawnych, dają możliwość wywierania decydującego wpływu na przedsiębiorstwo, w szczególności przez: a) własność lub prawo użytkowania wszystkich lub części aktywów przedsiębiorstwa; b) prawa lub umowy przyznające decydujący wpływ na skład, głosowanie lub decyzje organów przedsiębiorstwa.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 20 ust. 6	Kontrolę przejmują osoby lub przedsiębiorstwa, które: a) są posiadaczami praw lub podmiotami uprawnionymi do nich na podstawie odpowiednich umów; lub b) nie będąc posiadaczami takich praw, ani podmiotami uprawnionymi do nich na podstawie odpowiednich umów, mają uprawnienia do wykonywania wynikających z nich praw.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 21 ust. 1	Koncentracje podlegające zgłoszeniu zgłasza się Komisji przed ich dokonaniem i po zawarciu umowy, ogłoszeniu publicznej oferty lub przejęciu pakietu kontrolnego.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 21 ust. 2	Przedmiotowe przedsiębiorstwa mogą również dokonać zgłoszenia proponowanej koncentracji, gdy wykażą Komisji szczerą intencję zawarcia umowy lub, w przypadku publicznej oferty, gdy podały do publicznej wiadomości zamiar złożenia takiej oferty, pod warunkiem że zamierzona umowa lub oferta doprowadziłyby do koncentracji podlegającej zgłoszeniu zgodnie z ust. 1.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 21 ust. 3	Koncentracja polegająca na połączeniu w rozumieniu art. 20 ust. 1 lit. a) lub na przejęciu wspólnej kontroli w rozumieniu art. 20 ust. 1 lit. b) zgłaszana jest wspólnie przez strony uczestniczące w połączeniu lub przez strony przejmujące wspólną kontrolę, w zależności od przypadku. We wszystkich innych przypadkach zgłoszenie jest dokonywane przez osobę lub przedsiębiorstwo przejmujące kontrolę nad całością lub częścią co najmniej jednego przedsiębiorstwa.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 21 ust. 4	Jeżeli dane przedsiębiorstwa nie wywiążą się z obowiązku zgłoszenia, Komisja może poddać koncentrację podlegającą zgłoszeniu przeglądowi na podstawie niniejszego rozporządzenia, wzywając do zgłoszenia koncentracji. W takiej sytuacji Komisja nie jest związana terminami, o których mowa w art. 24 ust. 1 i 4.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 21 ust. 5	Komisja może wezwać do uprzedniego zgłoszenia dowolnej koncentracji, która nie jest koncentracją podlegającą zgłoszeniu w rozumieniu art. 20, w dowolnym momencie przed jej dokonaniem, w przypadku gdy Komisja podejrzewa, że danym przedsiębiorstwom w okresie trzech lat poprzedzających koncentrację mogły zostać przyznane subsydia zagraniczne. Do celów niniejszego rozporządzenia taką koncentrację uznaje się za koncentrację podlegającą zgłoszeniu	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 22 Ust. 1	Łączny obrót obejmuje kwoty uzyskane przez dane przedsiębiorstwa w poprzednim roku obrotowym ze sprzedaży produktów i świadczenia	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	usług składających się na normalną działalność tych przedsiębiorstw po odliczeniu rabatów związanych ze sprzedażą, podatku od wartości dodanej i innych podatków bezpośrednio związanych z obrotem. Łączny obrót danego przedsiębiorstwa nie obejmuje sprzedaży produktów ani świadczenia usług pomiędzy przedsiębiorstwami, o których mowa w ust. 4. Obrót w Unii obejmuje produkty sprzedawane i usługi świadczone przedsiębiorstwom lub konsumentom w Unii.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 22 ust. 2	Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy koncentracja polega na przejęciu części co najmniej jednego przedsiębiorstwa, niezależnie od tego, czy części te stanowią podmiot prawny, bierze się pod uwagę, w odniesieniu do sprzedawcy lub sprzedawców, wyłącznie obrót przypadający na części będące przedmiotem koncentracji. Jednak dwie transakcje lub więcej transakcji w rozumieniu akapitu pierwszego niniejszego ustępu, które mają miejsce na przestrzeni dwóch lat między tymi samymi osobami lub przedsiębiorstwami, traktuje się jako jedną i tę samą koncentrację zachodzącą w dniu ostatniej transakcji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 22 ust. 3	Zamiast obrotu stosuje się: a) w przypadku instytucji kredytowych oraz innych instytucji finansowych – sumę wymienionych niżej pozycji dochodów	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

określonych w dyrektywie Rady 86/635/EWG (22), po odliczeniu podatku od wartości dodanej (VAT) i innych podatków bezpośrednio związanych z tymi pozycjami, w stosownych przypadkach: (i) dochód z odsetek i podobne dochody; (ii) dochód z papierów wartościowych: — dochód z akcji i innych papierów wartościowych o zmiennej stopie dochodu, — dochód z udziałów kapitałowych, — dochód z udziałów w przedsiębiorstwach powiązanych; (iii) przychody z tytułu prowizji; (iv) zysk netto z operacji finansowych; (v) inne przychody operacyjne; b) w przypadku zakładów ubezpieczeń – wartość składek przypisanych brutto, która obejmuje wszystkie kwoty otrzymane i należne z tytułu umów ubezpieczeniowych zawartych przez zakłady ubezpieczeń lub w ich imieniu, łącznie z wydatkami na składki reasekuracyjne i po odliczeniu podatków i opłat parafiskalnych lub obciążeń naliczanych od indywidualnych składek lub od całkowitej wielkości składek. Do celów lit. a), w przypadku instytucji kredytowej lub instytucji finansowej obrót w Unii obejmuje pozycje dochodu, zgodnie z definicją podaną w tej literze, wypracowane przez oddział lub filię tej instytucji utworzone w Unii. Do celów lit. b), w przypadku zakładu ubezpieczeń obrót w Unii obejmuje składki brutto otrzymane od rezydentów Unii.				
---	--	--	--	--

Art. 22 ust. 4	Bez uszczerbku dla ust. 2, łączny obrót danego przedsiębiorstwa oblicza się, sumując odpowiednie wielkości obrotu: a) danego przedsiębiorstwa; b) przedsiębiorstw, w których dane przedsiębiorstwo, pośrednio lub bezpośrednio: (i) posiada więcej niż połowę kapitału lub aktywów; (ii) jest uprawnione do wykonywania ponad połowy praw głosu; (iii) jest uprawnione do mianowania więcej niż połowy członków rady nadzorczej, rady dyrektorów lub organów upoważnionych do reprezentacji prawnej tych przedsiębiorstw; lub (iv) ma prawo do zarządzania sprawami tych przedsiębiorstw; c) przedsiębiorstw, które posiadają w danym przedsiębiorstwie prawa lub uprawnienia, o których mowa w lit. b); d) przedsiębiorstw, w których przedsiębiorstwo, o którym mowa w lit. c), posiada prawa lub uprawnienia, o których mowa w lit. b); e) przedsiębiorstw, w których co najmniej dwa przedsiębiorstwa, o których mowa w lit. a)–d), posiadają wspólnie prawa lub uprawnienia, o których mowa w lit. b).	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 22 ust. 5	W przypadku gdy dane przedsiębiorstwa wspólnie posiadają prawa lub uprawnienia, o których mowa w ust. 4 lit. b), przy obliczaniu łącznego obrotu danych przedsiębiorstw:	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	a) uwzględnia się obrót wynikający ze sprzedaży produktów i świadczenia usług między wspólnym przedsiębiorstwem i przedsiębiorstwem trzecim, a obrót ten rozdziela się równo między dane przedsiębiorstwa; b) nie uwzględnia się obrotu wynikającego ze sprzedaży produktów lub świadczenia usług między wspólnym przedsiębiorstwem i każdym z danych przedsiębiorstw lub innym przedsiębiorstwem powiązanym z którymś z nich, jak określono w ust. 4 lit. b)–e).				
Art. 23	Łączny wkład finansowy na rzecz danego przedsiębiorstwa oblicza się, sumując odpowiednie wkłady finansowe przekazane przez państwa trzecie wszystkim przedsiębiorstwom, o których mowa w art. 22 ust. 2 i 22 ust. 4 lit. a)–e).	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 24 ust. 1	Koncentracji podlegającej zgłoszeniu nie można dokonać przed jej zgłoszeniem. Ponadto, gdy Komisja: a) otrzymuje pełne zgłoszenie, koncentracji nie można dokonać przez okres 25 dni roboczych od dnia otrzymania zgłoszenia; b) wszczyna postępowanie szczegółowe nie później niż 25 dni roboczych po otrzymaniu pełnego zgłoszenia, koncentracji nie można dokonać przez okres 90 dni roboczych od dnia rozpoczęcia postępowania szczegółowego. Okres ten ulega wydłużeniu o 15 dni roboczych, w przypadku gdy dane przedsiębiorstwa proponują zobowiązania	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	zgodnie z art. 7 w celu zaradzenia zakłóceniu na rynku wewnętrznym; c) przyjęła decyzję na mocy art. 25 ust. 3 lit. a) lub b), koncentracji można dokonać po przyjęciu tej decyzji. Okres, o którym mowa w lit. a) i b), rozpoczyna się w następnym dniu roboczym po otrzymaniu pełnego zgłoszenia lub przyjęciu stosownej decyzji przez Komisję.				
Art. 24 ust. 2	Ust. 1 nie stanowi przeszkody w realizacji publicznej oferty lub serii transakcji w obrocie papierami wartościowymi, łącznie z tymi wymienialnymi na inne papiery wartościowe dopuszczone do obrotu na rynku takim jak giełda papierów wartościowych, dzięki czemu kontrola jest przejmowana od różnych sprzedających, pod warunkiem że: a) koncentracja została niezwłocznie zgłoszona Komisji na podstawie art. 21; oraz b) nabywca nie wykonuje praw głosu związanych z papierami wartościowymi, o których mowa, lub robi to wyłącznie dla utrzymania pełnej wartości swych inwestycji na podstawie odstępstwa udzielonego przez Komisję zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 24 ust. 3	Komisja może, na wniosek, udzielić odstępstwa od zobowiązań określonych w ust. 1 lub 2. We wniosku o udzielenie odstępstwa umieszcza się jego uzasadnienie. Przy podejmowaniu decyzji w sprawie wniosku Komisja bierze pod uwagę w szczególności skutki zawieszenia dla co najmniej	NIE			Przepis skierowany do Komisji Europejskiej.

	jednego z przedsiębiorstw uczestniczących w koncentracji lub dla strony trzeciej, a także wynikające z koncentracji ryzyko zakłócenia na rynku wewnętrznym. Takiego odstępstwa można udzielić pod pewnymi warunkami i po wypełnieniu pewnych zobowiązań, aby zapewnić brak zakłóceń na rynku wewnętrznym. O odstępstwo można się ubiegać i może ono zostać udzielone w dowolnym momencie przed zgłoszeniem albo po przeprowadzeniu transakcji.				
Art. 24 ust. 4	Terminy przewidziane w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu ulegają przedłużeniu, jeżeli dane przedsiębiorstwa złożą odpowiedni wniosek nie później niż 15 dni roboczych od dnia rozpoczęcia postępowania szczegółowego na podstawie art. 10. Przedsiębiorstwa te mogą złożyć tylko jeden taki wniosek. Za zgodą danych przedsiębiorstw Komisja może przedłużyć terminy przewidziane w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu w dowolnym momencie po rozpoczęciu postępowania szczegółowego. Całkowity czas przedłużenia lub przedłużeń terminów na podstawie niniejszego ustępu nie może przekroczyć 20 dni roboczych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 24 ust. 5	Komisja może wyjątkowo zawiesić bieg terminów przewidzianych w ust. 1, w przypadku gdy przedsiębiorstwa nie przekazały jej pełnych informacji, których wymagała na podstawie art. 13, lub odmówiły poddania się kontroli nakazanej w decyzji przyjętej na podstawie art. 14.	NIE			Przepis skierowany do Komisji Europejskiej.

Art. 24 ust. 6	Komisja może przyjąć decyzję na podstawie art. 25 ust. 3, nie będąc związana terminami, o których mowa w ust. 1 i 4 niniejszego artykułu, w przypadku gdy: a) stwierdzi, że koncentracji dokonano z naruszeniem zobowiązań związanych z decyzją przyjętą zgodnie z art. 25 ust. 3 lit. a); lub b) decyzję cofnięto na podstawie art. 25 ust. 1.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 24 ust. 7	Transakcja przeprowadzona z naruszeniem ust. 1 zostaje uznana za ważną dopiero po przyjęciu decyzji na podstawie art. 25 ust. 3.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 24 ust. 8	Niniejszy artykuł nie wpływa na ważność transakcji w obrocie papierami wartościowymi, łącznie z tymi wymienialnymi na inne papiery wartościowe, dopuszczonymi do obrotu na rynku takim jak giełda papierów wartościowych, chyba że kupujący i sprzedający wiedzieli lub powinni byli wiedzieć, że transakcji dokonano z naruszeniem ust. 1.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 25 ust. 1	Art. 10, art. 11 ust. 1, 3 i 4, art. 12–16 i 18 mają zastosowanie do zgłoszonych koncentracji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 25 ust. 2	Zgodnie z art. 10 ust. 3 Komisja może wszcząć postępowanie szczegółowe nie później niż 25 dni roboczych po otrzymaniu pełnego zgłoszenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 25 ust. 3	Po przeprowadzeniu postępowania szczegółowego Komisja przyjmuje akt	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	wykonawczy w formie jednej z następujących decyzji: a) decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 11 ust. 3; b) decyzji o niezgłaszaniu sprzeciwu na podstawie art. 11 ust. 4; lub c) decyzji zakazującej koncentracji, w przypadku gdy Komisja stwierdzi, że subsydia zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny zgodnie z art. 4–6. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 25 ust. 4	Decyzje podjęte na podstawie ust. 3 przyjmuje się w terminie 90 dni roboczych od dnia rozpoczęcia postępowania szczegółowego, który to termin w indywidualnych przypadkach można przedłużyć na podstawie art. 24 ust. 1 lit. b), ust. 4 i 5. Jeżeli Komisja nie przyjmie decyzji w tym terminie, dane przedsiębiorstwa mogą dokonać koncentracji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
art. 25 ust. 5	W każdym z wniosków o przekazanie informacji skierowanym do przedsiębiorstwa Komisja określa, czy terminy zostaną zawieszone na podstawie art. 24 ust. 5, jeżeli przedsiębiorstwo nie przekaze pełnych informacji w wyznaczonym terminie.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 25 ust. 6	W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że dokonano już koncentracji podlegającej zgłoszeniu na podstawie art. 21 ust. 1 lub zgłoszonej na wniosek Komisji na podstawie art. 21 ust. 5 i że subsydia zagraniczne w tej koncentracji zakłócają	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

rynek wewnętrzny w rozumieniu art. 4, 5 i 6, może ona przyjąć jeden z następujących środków: a) zażądać od danych przedsiębiorstw rozwiązania koncentracji, w szczególności poprzez rozwiązanie łączenia lub zbycie wszystkich przejętych udziałów lub aktywów, w celu przywrócenia stanu sprzed dokonania koncentracji; lub w przypadku gdy takie przywrócenie nie jest możliwe poprzez rozwiązanie koncentracji – poprzez inne środki odpowiednie dla przywrócenia takiego stanu w jak największym stopniu; b) nakazać wprowadzenie innych stosownych środków mających na celu zapewnienie, aby dane przedsiębiorstwa rozwiązały koncentrację lub podjęły inne środki w celu przywrócenia stanu wcześniejszego zgodnie z decyzją Komisji. Komisja może wprowadzić środki, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego ustępu, w drodze decyzji przyjętej na podstawie ust. 3 lit. c) niniejszego artykułu albo w drodze osobnej decyzji. Komisja może w drodze decyzji przyjąć akt wykonawczy w formie decyzji w sprawie dowolnego ze środków, o których mowa w lit. a) lub b) niniejszego ustępu, w przypadku gdy stwierdzi, że koncentracji dokonano z naruszeniem decyzji przyjętej na podstawie ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu, w której stwierdzono, że w przypadku braku zobowiązań koncentracja				
--	--	--	--	--

	spełniałaby kryterium określone w ust. 3 lit. c) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.				
Art. 25 ust. 7	Komisja może też przyjąć akt wykonawczy w formie decyzji nakazującej zastosowanie środków tymczasowych, o których mowa w art. 12, w przypadku gdy: a) dokonano koncentracji z naruszeniem art. 21; b) dokonano koncentracji z naruszeniem decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 26 ust. 1	Komisja może nakładać grzywny lub okresowe kary pieniężne określone w art. 17.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 26 ust. 2	Komisja może również w drodze decyzji nałożyć na dane przedsiębiorstwa grzywny nieprzekraczające 1 % ich łącznego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym, w przypadku gdy celowo lub przez zaniedbanie przekazały one w zgłoszeniu na podstawie art. 21, lub w jego uzupełnieniu, niepoprawne lub wprowadzające błąd informacje.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 26 ust. 3	Komisja może również w drodze decyzji nałożyć na dane przedsiębiorstwa grzywny	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	nieprzekraczające 10 % ich łącznego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym, w przypadku gdy przedsiębiorstwa te celowo lub przez zaniedbanie: a) nie zgłosiły koncentracji podlegającej zgłoszeniu na podstawie art. 21 przed jej dokonaniem, chyba że zostały one wyraźnie do tego upoważnione na podstawie art. 24; b) dokonały zgłoszonej koncentracji z naruszeniem art. 24; c) dokonały zgłoszonej koncentracji zakazanej zgodnie z art. 25 ust. 3 lit. c); d) obeszły lub próbowały obejść wymogi dotyczące zgłaszania, o których mowa w art. 39 ust. 1.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 27	Za subsydia zagraniczne, które wywołują lub mogą wywołać zakłócenia w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia, uznaje się subsydia zagraniczne umożliwiające wykonawcy złożenie niezasadnie korzystnej oferty na roboty budowlane, dostawy lub usługi. Ocena na podstawie art. 4, czy na rynku wewnętrznym istnieje zakłócenie i czy dana oferta na roboty budowlane, dostawy lub usługi jest niezasadnie korzystna, ogranicza się do danego postępowania o udzielenie zamówienia. W ocenie uwzględnia się wyłącznie subsydia zagraniczne przyznane w ciągu trzech lat poprzedzających zgłoszenie.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 28 ust. 1	Do celów niniejszego rozporządzenia uznaje się, że w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia zagraniczny wkład finansowy	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	podlegający zgłoszeniu występuje w przypadku gdy: a) szacunkowa wartość tego zamówienia lub umowy ramowej bez VAT, obliczona zgodnie z przepisami art. 8 dyrektywy 2014/23/UE, art. 5 dyrektywy 2014/24/UE i art. 16 dyrektywy 2014/25/UE, lub konkretnego zamówienia udzielanego w ramach dynamicznego systemu zakupów jest równa 250 mln EUR lub wyższa; oraz b) wykonawca, w tym jego spółki zależne bez autonomii handlowej, jego spółki holdingowe, oraz, w stosownych przypadkach, jego główni podwykonawcy i dostawcy uczestniczący w tej samej ofercie w postępowaniu o udzielenie zamówienia otrzymali w ciągu trzech lat poprzedzających zgłoszenie lub, w stosownych przypadkach, zaktualizowane zgłoszenie łączne wkłady finansowe równe 4 mln EUR lub wyższe na każde państwo trzecie.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 28 ust. 2	W przypadku gdy instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający postanawiają podzielić dane zamówienie na części, uznaje się, że podlegający zgłoszeniu zagraniczny wkład finansowy w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia występuje w przypadku, gdy szacunkowa wartość zamówienia bez VAT przekracza próg określony w ust. 1 lit. a), a wartość danej części lub łączna wartość wszystkich części, o które ubiega się oferent, jest równa 125 mln EUR lub wyższa i zagraniczny	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	wkład finansowy jest równy progowi określone w ust. 1 lit. b) lub wyższy.				
Art. 28 ust. 3	Procedury udzielania zamówień wchodzące w zakres dyrektywy 2009/81/WE nie są objęte niniejszym rozdziałem.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 28 ust. 4	Postępowania o udzielenie zamówienia przewidziane w art. 32 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2014/24/UE i art. 50 lit. d) dyrektywy 2014/25/UE są objęte przepisami rozdziału 2 niniejszego rozporządzenia i są wyłączone z zakresu stosowania rozdziału 4 niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 28 ust. 5	Na zasadzie odstępstwa od art. 29 ust. 1 w przypadku gdy roboty budowlane, dostawy lub usługi mogą zostać zrealizowane wyłącznie przez określonego wykonawcę zgodnie z art. 31 ust. 4 dyrektywy 2014/23/UE, art. 32 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2014/24/UE i art. 50 lit. c) dyrektywy 2014/25/UE, a szacunkowa wartość zamówienia jest równa wartości określonej w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu lub wyższa niż ta wartość, wykonawcy składający ofertę lub wnioszek o dopuszczenie do udziału informują Komisję o wszystkich zagranicznych wkładach finansowych, jeżeli spełniony jest warunek określony w ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu. Bez uszczerbku dla możliwości wszczęcia przeglądu na podstawie rozdziału 2 niniejszego rozporządzenia przekazania takich informacji nie uznaje się za zgłoszenie i nie podlega ono	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	postępowaniom prowadzonym na podstawie niniejszego rozdziału.				
Art. 28 ust. 6	Instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający informują w ogłoszeniu o zamówieniu lub, w przypadku postępowania bez uprzedniej publikacji, w dokumentach zamówienia, że wykonawcy objęci są obowiązkiem zgłoszeniowym określonym w art. 29. Jednak brak takiej informacji jest bez uszczerbku dla stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do zamówień wchodzących w zakres jego stosowania.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 29 ust. 1	Jeżeli warunki zgłoszenia zagranicznych wkładów przewidziane w art. 28 ust. 1 i 2 są spełnione, wykonawcy uczestniczący w postępowaniu o udzielenie zamówienia powiadamiają instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający o wszystkich zagranicznych wkładach finansowych określonych w art. 28 ust. 1 lit. b). We wszystkich innych przypadkach wykonawcy wymieniają w oświadczeniu wszystkie otrzymane zagraniczne wkłady finansowe i potwierdzają, że otrzymane zagraniczne wkłady finansowe nie podlegają zgłoszeniu zgodnie z art. 28 ust. 1 lit. b). W procedurze otwartej zgłoszenie lub oświadczenie przedkłada się wyłącznie raz, w momencie złożenia oferty. W postępowaniu wieloetapowym zgłoszenie lub oświadczenie przedkłada się dwukrotnie: najpierw z wnioskiem o dopuszczenie do udziału, a potem jako	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	zaktualizowane zgłoszenie lub zaktualizowane oświadczenie wraz ze złożoną ofertą lub ostateczną ofertą.				
Art. 29 ust. 2	Jak tylko zgłoszenie lub oświadczenie zostaną przedłożone, instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający niezwłocznie przekazują je Komisji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 29 ust. 3	W przypadku gdy we wniosku o dopuszczenie do udziału lub w ofercie brakuje zgłoszenia lub oświadczenia, instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający mogą zwrócić się do danych wykonawców o przedłożenie stosownego dokumentu w terminie 10 dni roboczych. Oferty lub wnioski o dopuszczenie do udziału, które są przekazywane przez wykonawców objętych obowiązkami określonymi w niniejszym artykule, a którym nie towarzyszy zgłoszenie ani oświadczenie przedłożone zgodnie z ust. 1, mimo wniosku instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego złożonego zgodnie z niniejszym ustępem, są uznawane za nieprawidłowe i zostają odrzucone przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający. Instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający informują Komisję o takim odrzuceniu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 29 ust. 4	Komisja bez zbędnej zwłoki bada treść otrzymanego zgłoszenia. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, że zgłoszenie jest niepełne, informuje o tym instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający oraz danego wykonawcę i żąda, aby wykonawca uzupełnił treść zgłoszenia	NIE			Przepis skierowany do Komisji Europejskiej.

	w terminie 10 dni roboczych. W przypadku gdy zgłoszenie towarzyszące ofercie lub wnioskowi o dopuszczenie do udziału pozostaje niepełne mimo wniosku złożonego przez Komisję zgodnie z niniejszym ustępem, Komisja przyjmuje decyzję, w której ogłasza, że oferta jest nieprawidłowa. W decyzji tej Komisja zwraca się także do instytucji zamawiającej lub podmiotu zamawiającego o przyjęcie decyzji odrzucającej taką nieprawidłową ofertę lub wniosek o dopuszczenie do udziału.				
Art. 29 ust. 5	Obowiązek zgłaszania zagranicznych wkładów finansowych wynikający z niniejszego artykułu ma zastosowanie do wykonawców, grup wykonawców, o których mowa w art. 26 ust. 2 dyrektywy 2014/23/UE, art. 19 ust. 2 dyrektywy 2014/24/UE oraz art. 37 ust. 2 dyrektywy 2014/25/UE, a także głównych podwykonawców i głównych dostawców, którzy są znani na etapie składania pełnego zgłoszenia lub oświadczenia lub pełnego zaktualizowanego zgłoszenia lub oświadczenia. Do celów niniejszego rozporządzenia podwykonawcę lub dostawcę uznaje się za głównego, w przypadku gdy jego uczestnictwo zapewnia kluczowe elementy realizacji zamówienia, oraz w każdym przypadku, gdy udział ekonomiczny jego wkładu przekracza 20 % wartości złożonej oferty.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 29 ust. 6	W imieniu grup wykonawców, głównych podwykonawców i głównych dostawców, główny wykonawca w rozumieniu dyrektyw 2014/24/UE	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	i 2014/25/UE lub główny koncesjonariusz w rozumieniu dyrektywy 2014/23/UE zapewniają przedłożenie zgłoszenia lub oświadczenia. Do celów art. 33 główny wykonawca lub główny koncesjonariusz są odpowiedzialni wyłącznie za prawdziwość danych związanych z ich własnymi zagranicznymi wkładami finansowymi.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 29 ust. 7	W przypadku gdy podczas analizowania ofert instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający podejrzewają istnienie subsydiów zagranicznych, mimo iż zostało przedłożone oświadczenie, niezwłocznie informują o takich podejrzeniach Komisję. Bez uszczerbku dla określonych w dyrektywach 2014/24/UE i 2014/25/UE uprawnień instytucji zamawiających lub podmiotów zamawiających, w celu przeanalizowania, czy dana oferta jest rażąco tania, instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający nie dokonują oceny, czy dana oferta jest rażąco tania, w przypadku gdy taka ocena byłaby wszczęta wyłącznie na podstawie podejrzeń wskazujących na możliwe istnienie subsydiów zagranicznych. W przypadku gdy Komisja stwierdza, że dana oferta nie jest niezasadnie korzystna w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, powiadamia o tym odpowiednią instytucję zamawiającą lub odpowiedni podmiot zamawiający. Inne osoby prawne lub fizyczne mogą zgłaszać Komisji informacje dotyczące subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny i mogą informować o podejrzeniach,	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	że prawdopodobnie przedłożono fałszywe oświadczenie.				
Art. 29 ust. 8	Bez uszczerbku dla przysługującej Komisji możliwości rozpoczęcia procedury z urzędu, w przypadku gdy Komisja podejrzewa, że dany wykonawca mógł skorzystać z subsydiów zagranicznych w ciągu trzech lat poprzedzających złożenie oferty lub wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia, może ona przed udzieleniem zamówienia zażądać zgłoszenia zagranicznych wkładów finansowych przekazanych temu wykonawcy przez państwa trzecie w ramach postępowania o udzielenie zamówienia, które nie podlega zgłoszeniu na podstawie art. 28 ust. 1 ani nie wchodzi w zakres stosowania art. 30 ust. 4. Jeżeli Komisja zażąda zgłoszenia takiego wkładu finansowego, jest on uznawany za zagraniczny wkład finansowy podlegający zgłoszeniu w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia i podlega przepisom rozdziału 4.	NIE			Przepis skierowany do Komisji Europejskiej.
Art. 30 ust. 1	Art. 10, art. 11 ust. 1, 3 i 4, art. 13, 14, 15, 16, 18 i 23 mają zastosowanie do zgłoszonych wkładów finansowych w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 30 ust. 2	Komisja przeprowadza wstępny przegląd nie później niż 20 dni roboczych po otrzymaniu pełnego zgłoszenia. W należycie uzasadnionych przypadkach Komisja może jednokrotnie przedłużyć ten termin o 10 dni roboczych.	NIE			Przepis skierowany do Komisji Europejskiej.

Art. 30 ust. 3	Komisja podejmuje decyzję, czy wszcząć postępowanie szczegółowe w terminie wyznaczonym na przeprowadzenie wstępnego przeglądu i niezwłocznie informuje danego wykonawcę oraz instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający.	NIE			Przepis skierowany do Komisji Europejskiej.
Art. 30 ust. 4	W przypadku gdy Komisja zamknęła wstępny przegląd bez przyjęcia decyzji i otrzymuje nowe informacje pozwalające jej podejrzewać, że przedłożone zgłoszenie lub oświadczenie były niepełne, lub w przypadku gdy takie zgłoszenie lub oświadczenie nie zostały przekazane Komisji, może ona zażądać dodatkowych informacji zgodnie z art. 29 ust. 4. Komisja może ponownie otworzyć wstępny przegląd na podstawie tych nowych informacji. W przypadku gdy wstępny przegląd zostaje wszczęty na podstawie niniejszego rozdziału i bez uszczerbku dla możliwości wszczęcia, w razie konieczności, wstępnego przeglądu na podstawie rozdziału 2, punkt początkowy do celów określenia okresu realizacji wstępnego przeglądu przypada w momencie otrzymania przez Komisję nowego zgłoszenia lub oświadczenia.	NIE			Przepis skierowany do Komisji Europejskiej.
Art. 30 ust. 5	Komisja może przyjąć decyzję zamykającą postępowanie szczegółowe nie później niż 110 dni roboczych od daty otrzymania pełnego zgłoszenia. Okres ten może zostać przedłużony jednokrotnie o 20 dni roboczych po konsultacji z instytucją zamawiającą lub podmiotem zamawiającym w należycie uzasadnionych	NIE			Przepis skierowany do Komisji Europejskiej.

	wyjątkowych przypadkach, w tym w przypadku postępowań, o których mowa w ust. 6, lub w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 lit. a) i b).				
Art. 30 ust. 6	Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, w przypadku gdy postępowanie o udzielenie zamówienia jest postępowaniem wieloetapowym, Komisja bada pełne zgłoszenie przedłożone wraz z wnioskiem o dopuszczenie do udziału w ciągu 20 dni roboczych od daty otrzymania tego zgłoszenia, nie zamykając wstępnego przeglądu ani nie przyjmując decyzji o rozpoczęciu postępowania szczegółowego. Po upływie 20 dni roboczych wstępny przegląd zostaje zawieszony do czasu złożenia ostatecznej oferty lub oferty w przypadku procedury ograniczonej. Po złożeniu oferty lub ostatecznej oferty zawierających pełne zaktualizowane zgłoszenie wstępny przegląd zostaje wznowiony i Komisja ma 20 dni roboczych na jego sfinalizowanie z uwzględnieniem dodatkowych informacji. Komisja przyjmuje decyzję zamykającą ewentualne późniejsze postępowanie szczegółowe w ciągu 90 dni roboczych od daty przedłożenia pełnego zaktualizowanego zgłoszenia.	NIE			Przepis skierowany do Komisji Europejskiej.
Art. 31 ust. 1	W przypadku gdy Komisja, po przeprowadzeniu postępowania szczegółowego, stwierdzi, że wykonawca korzysta z subsydium zagranicznego, które zakłóca rynek wewnętrzny w rozumieniu art. 4, 5 i 6, oraz gdy dany wykonawca proponuje	NIE			Przepis skierowany do Komisji Europejskiej.

	zobowiązania, które całkowicie i skutecznie zaradzają zakłóceniom na rynku wewnętrznym, przyjmuje akt wykonawczy w formie decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 11 ust. 3. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.				
Art. 31 ust. 2	W przypadku gdy dany wykonawca nie proponuje zobowiązań lub gdy Komisja uznaje, że zobowiązania, o których mowa w ust. 1, nie są ani odpowiednie ani wystarczające do całkowitego i skutecznego zaradzenia zakłóceniom, Komisja przyjmuje akt wykonawczy w formie decyzji zakazującej udzielenia zamówienia danemu wykonawcy (zwany dalej „decyzja zakazującą udzielenia zamówienia”). Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2. W następstwie tej decyzji instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający odrzucają ofertę.	NIE			Przepis skierowany do Komisji Europejskiej.
Art. 31 ust. 3	W przypadku gdy Komisja po przeprowadzeniu postępowania szczegółowego nie stwierdzi, że dany wykonawca korzysta z subsydium zagranicznego, które zakłóca rynek wewnętrzny, przyjmuje akt wykonawczy w formie decyzji na podstawie art. 11 ust. 4. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.	NIE			Przepis skierowany do Komisji Europejskiej.
Art. 31 ust. 4	W wyniku oceny przeprowadzonej na podstawie art. 6 nie wprowadza się zmian do złożonych	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	przez wykonawcę oferty lub ostatecznej oferty, które są niezgodne z prawem Unii.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 1	Podczas wstępnego przeglądu i postępowania szczegółowego wszystkie kroki proceduralne w postępowaniu o udzielenie zamówienia mogą być kontynuowane, z wyjątkiem udzielenia zamówienia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 2	Jeżeli na podstawie art. 30 ust. 3 Komisja przyjmuje decyzję o rozpoczęciu postępowania szczegółowego, zamówienie nie zostaje udzielone wykonawcy przedkładającemu zgłoszenie na podstawie art. 29, dopóki Komisja nie podejmie decyzji na podstawie art. 31 ust. 3 lub dopóki nie upłyną terminy określone w art. 30 ust. 5 lub 6. Jeżeli Komisja nie przyjmie decyzji w mającym zastosowanie terminie, zamówienie może zostać udzielone dowolnemu wykonawcy, w tym wykonawcy przedkładającemu zgłoszenie.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 3	W przypadku gdy instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający stwierdzą, że ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie złożył wykonawca, który przedłożył oświadczenie w rozumieniu art. 29, i w przypadku gdy Komisja nie rozpoczęła przeglądu zgodnie z art. 29 ust. 8, art. 30 ust. 3 lub 4, zamówienie może zostać udzielone wykonawcy składającemu taką ofertę, zanim Komisja przyjmie którąkolwiek z decyzji, o których mowa w art. 31, lub zanim upłyną terminy określone w art. 30 ust. 2, 5 lub 6 lub zanim Komisja przyjmie którąkolwiek z decyzji, o których mowa w art. 31 w odniesieniu	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	do innych ofert objętych postępowaniem.				
Art. 33 ust. 4	W przypadku przyjęcia przez Komisję decyzji na podstawie art. 31 ust. 2 w odniesieniu do oferty, którą instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający uznały za ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie, zamówienie może zostać udzielone wykonawcy, który złożył kolejną najlepszą ofertę i którego nie dotyczy decyzja na podstawie art. 31 ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 5	W przypadku gdy Komisja przyjmuje decyzję na podstawie art. 31 ust. 1 lub 3, zamówienie może zostać udzielone dowolnemu wykonawcy, który złożył ofertę najkorzystniejszą ekonomicznie, w tym, w zależności od przypadku, wykonawcy, który przedłożył zgłoszenie na podstawie art. 29.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 6	Instytucja zamawiająca lub podmiot zamawiający bez zbędnej zwłoki informują Komisję o decyzjach związanych z unieważnieniem postępowania o udzielenie zamówienia, odrzuceniem oferty lub wniosku o dopuszczenie do udziału złożonych przez danego wykonawcę, złożeniem przez danego wykonawcę nowej oferty lub udzieleniem zamówienia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 32 ust. 7	W odniesieniu do wszystkich wykonawców uczestniczących w postępowaniu o udzielenie zamówienia przestrzega się zasad regulujących postępowania o udzielenie zamówienia, w tym zasady proporcjonalności, niedyskryminacji, równego traktowania, przejrzystości i konkurencji. Fakt prowadzenia postępowania w	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	sprawie subsydiów zagranicznych na podstawie niniejszego rozporządzenia nie może skutkować traktowaniem danych wykonawców w sposób sprzeczny z tymi zasadami przez instytucję zamawiającą lub podmiot zamawiający. Do wykonawców mają zastosowanie wymogi prawa ochrony środowiska, prawa socjalnego i prawa pracy zgodnie z dyrektywami 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE lub innymi przepisami prawa Unii.				
Art. 32 ust. 8	Bieg terminów, o których mowa w niniejszym rozdziale, rozpoczyna się w następnym dniu roboczym po otrzymaniu zgłoszenia lub przyjęciu stosownej decyzji przez Komisję.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 33 ust. 1	Komisja może nakładać grzywny lub okresowe kary pieniężne określone w art. 17.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 33 ust. 2	Komisja może również, w drodze decyzji nałożyć na danych wykonawców grzywny nieprzekraczające 1 % ich łącznego obrotu w poprzedzającym roku obrotowym, w przypadku gdy celowo lub przez zaniedbanie przekazali oni w zgłoszeniu lub oświadczeniu na podstawie art. 29, lub w ich uzupełnieniu, niepoprawne lub wprowadzające w błąd informacje.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 33 ust. 3	Komisja może, w drodze decyzji nałożyć na danych wykonawców grzywny nieprzekraczające 10 % ich łącznego obrotu w poprzedzającym roku	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	obrotowym, w przypadku gdy celowo lub przez zaniechanie wykonawcy ci: a) nie zgłosili zagranicznych wkładów finansowych zgodnie z art. 29 podczas postępowania o udzielenie zamówienia; b) obeszli lub próbowali obejść wymogi dotyczące zgłaszania, o których mowa w art. 39 ust. 1.				
Art. 34 ust. 1	Wkład finansowy zgłoszony w kontekście koncentracji na podstawie art. 21 lub w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia na podstawie art. 29 może mieć znaczenie i może zostać oceniony na podstawie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do innej działalności gospodarczej.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 34 ust. 2	Wkład finansowy oceniony w kontekście procedury z urzędu w odniesieniu do konkretnej działalności gospodarczej na podstawie art. 10 lub 11 może mieć znaczenie i może zostać oceniony na podstawie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do innej działalności gospodarczej.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 35 ust. 1	W przypadku gdy państwo członkowskie uzna, że może istnieć subsyduum zagraniczne mogące zakłócać rynek wewnętrzny, przekazuje informację o tym Komisji. Na podstawie tej informacji Komisja może postanowić o rozpoczęciu wstępnego przeglądu na podstawie art. 10 lub zażądać zgłoszenia na podstawie art. 21 ust. 5 lub art. 29 ust. 8.	TAK	Art. 2 pkt 4	4) w art. 31 a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c-7e w brzmieniu: „(...)” 7d) wykonywanie zadań państwa członkowskiego, o których mowa: b) art. 35 ust. 1 rozporządzenia nr 2022/2560;”	Określenie, który organ wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 35 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560.

			Art. 2 pkt 8	8) po art. 72 dodaje się art. 72a w brzmieniu: „Art. 72a. 1. Organy administracji publicznej, które powzięły informację o możliwości występowania subsydiów zagranicznych mogących zakłócać rynek wewnętrzny, zawiadamiają o tym Prezesa Urzędu, który przekazuje tę informację do Komisji Europejskiej, zgodnie z art. 35 ust. 1 rozporządzenia nr 2022/2560. 2. W przypadku gdy informacja, o której mowa w ust. 1, dotyczy postępowań o udzielenie zamówienia i postępowań o zawarcie umowy koncesji, Prezes Urzędu informuje Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych o przekazanej informacji, o której mowa w ust. 1.”;	Określenie trybu przekazywania informacji o możliwości występowania subsydiów zagranicznych mogących zakłócać rynek wewnętrzny, o których mowa w art. 35 ust.1 rozporządzenia 2022/2560.
Art. 35 ust. 2	Osoba fizyczna lub prawna lub stowarzyszenia mogą przekazywać Komisji informacje, które mogą posiadać na temat subsydiów zagranicznych mogących zakłócać rynek wewnętrzny. Na podstawie tych informacji Komisja może postanowić o rozpoczęciu wstępnego przeglądu na podstawie art. 10 lub zażądać zgłoszenia na podstawie art. 21 ust. 5 lub art. 29 ust. 8.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 35 ust. 3	Komisja udostępnia państwom członkowskim i odpowiednim instytucjom zamawiającym lub podmiotom zamawiającym, za pośrednictwem specjalnej elektronicznej bazy danych, niepublne wersje wszystkich decyzji przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia.	TAK	Art. 4 pkt 4 lit. a	4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c-7e w brzmieniu: „(...)” 7e) pełnienie roli organu państwa członkowskiego właściwego do kontaktu z	Określenie, który organ jest organem właściwym do kontaktu z Komisją Europejską w zakresie informacji, o których mowa w art. 35

				Komisją Europejską publicznej zakresie informacji, o których mowa w art. 10 ust. 2, ust. 3 lit. c i ust. 4, art. 13 ust. 7 lit. a, art. 14 ust. 4 i art. 35 ust. 3 rozporządzenia nr 2022/2560.”	ust. 3 rozporządzenia 2022/2560.
Art. 36 ust. 1	W przypadku gdy dostępne Komisji informacje potwierdzają uzasadnione podejrzenie, że subsydia zagraniczne w konkretnym sektorze, na rzecz konkretnego rodzaju działalności gospodarczej lub oparte na konkretnym instrumencie subsydyjnym mogą zakłócać rynek wewnętrzny, Komisja może przeprowadzić badanie rynku dotyczące konkretnego sektora, konkretnego rodzaju działalności gospodarczej lub dotyczące wykorzystania danego instrumentu subsydyjnego. W trakcie tego badania rynku Komisja może zażądać od danych przedsiębiorstw lub danych związków przedsiębiorstw przekazania niezbędnych informacji i może przeprowadzić niezbędne kontrole. Komisja może również zażądać od państw członkowskich lub danego państwa trzeciego przekazania informacji.	TAK	Art. 2 pkt 4 lit. a Art. 3 pkt 3	4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c-7e w brzmieniu: „(...) 7d) wykonywanie zadań państwa członkowskiego, o których mowa w: a) art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia nr 2022/2560, w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem zadań, o których mowa w art. 469 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. ...) i w art. 52 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2023 r. poz. 140 oraz z 2025 r. poz. ...),” 3) w art. 52 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu: „4) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13	Określenie, które organy wykonują zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 36 ust. 1 rozporządzenia 2022/2560 w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji oraz w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia, a także zawierania umów koncesji na roboty budowlane lub usługi.

			ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560” w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji; Art. 3 pkt 4 4) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu: „Rozdział 9a Działania Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji Art. 53a Prezes Urzędu Zamówień Publicznych wykonując zadania państwa członkowskiego w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji podejmuje czynności na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560. (...)”	
--	--	--	---	--

			Art. 4 pkt 3	3) w art. 469 w pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 w brzmieniu: „25) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560”, w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia.”;	
			Art. 4 pkt 6	6) po dziale XI dodaje się dział XIa w brzmieniu: „Dział XIa Działania Prezesa Urzędu w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia Art. 617a. Prezes Urzędu wykonując zadania państwa członkowskiego w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia podejmuje czynności na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7,	

				art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560. (...) Art. 617e. 1. Prezes Urzędu w toku prowadzonej kontroli, o której mowa w dziale XI rozdziale 2, weryfikuje dopełnienie przez zamawiającego obowiązków, o których mowa w art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2022/2560. (...)"	
Art. 36 ust. 2	W stosownych przypadkach Komisja publikuje sprawozdanie na temat wyników badania rynku dotyczącego konkretnych sektorów, konkretnych rodzajów działalności gospodarczej lub konkretnych instrumentów subsydyjnych i zwraca się o zgłaszanie uwag.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 36 ust. 3	Komisja może wykorzystywać informacje uzyskane z takich badań rynku w ramach procedur prowadzonych na podstawie niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 36 ust. 4	Do badań rynku mają zastosowanie art. 13, 14, 15 i 17.	NIE			Przepis kaskadowy. Określenie organów wykonujących obowiązki państwa członkowskiego określone w art. 13 i art. 14 rozporządzenia 2022/2560 zostały zawarte w odniesieniu do tych artykułów.

Art. 37 ust. 1	W przypadku gdy w następstwie badania rynku przeprowadzonego na podstawie art. 36 Komisja podejrzewa istnienie powtarzających się subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny lub w przypadku gdy w wyniku kilku działań kontrolnych prowadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia stwierdzono istnienie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny przyznanych przez to samo państwo trzecie, Komisja może nawiązać dialog z tym państwem trzecim w celu zbadania możliwości doprowadzenia do wstrzymania lub zmiany takich subsydiów w celu wyeliminowania ich zakłócających skutków na rynku wewnętrznym. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o rozwoju danej sytuacji.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 37 ust. 2	Dialog z państwem trzecim nie uniemożliwia Komisji podjęcia działań na podstawie niniejszego rozporządzenia. Dialog nie dotyczy indywidualnych środków przyjętych na podstawie niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu..
Art. 38 ust. 1	Uprawnienia Komisji przewidziane w art. 10 i 11 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu 10 lat, rozpoczynającemu bieg w dniu, w którym przedsiębiorstwu przyznano subsydium zagraniczne. Działanie podjęte przez Komisję na podstawie art. 10, 13, 14 lub 15 w odniesieniu do subsydium zagranicznego powoduje przerwanie biegu terminu przedawnienia. Po każdej przerwie dziesięcioletni termin przedawnienia zaczyna biec od nowa.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 38 ust. 2	Uprawnienia Komisji do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych na podstawie art. 17, 26 i 33 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu trzy lata, rozpoczynającemu bieg w dniu, w którym miało miejsce naruszenie, o którym mowa w art. 17, 26 lub 33. W przypadku ciągłych lub powtarzających się naruszeń bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się w dniu zaprzestania naruszenia. Działanie podjęte przez Komisję w odniesieniu do naruszenia, o którym mowa w art. 17, 26 lub 33, powoduje przerwanie biegu terminu przedawnienia w odniesieniu do nakładania grzywien lub okresowych kar pieniężnych. Po każdej przerwie trzyletni termin przedawnienia zaczyna biec od nowa.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 38 ust. 3	Uprawnienia Komisji do egzekwowania decyzji nakładających grzywny lub okresowe kary pieniężne na podstawie art. 17, 26 i 33 podlegają terminowi przedawnienia wynoszącemu pięć lat, rozpoczynającemu bieg w dniu, w którym została przyjęta decyzja Komisji nakładająca grzywny lub okresowe kary pieniężne. Wszelkie działania podjęte przez Komisję lub państwo członkowskie działające na wniosek Komisji, mające na celu wyegzekwowanie zapłaty grzywny lub okresowej kary pieniężnej, przerywają bieg terminu przedawnienia. Po każdej przerwie pięcioletni termin przedawnienia zaczyna biec od nowa.	TAK	Art. 2 pkt 4 lit. a	4) w art. 31: a) po pkt 7b dodaje się pkt 7c-7e w brzmieniu: „(...)” 7d) wykonywanie zadań państwa członkowskiego, o których mowa w: a) art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia nr 2022/2560, w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji i z wyłączeniem zadań, o których mowa w art. 469 pkt 25 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1320 oraz z 2025 r. poz. ...) i w art.	Określenie, które organy wykonują zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560 w szczególności w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście koncentracji oraz w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia,

				52 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2023 r. poz. 140 oraz z 2025 r. poz. ...),	a także zawierania umów koncesji na roboty budowlane lub usługi.
			Art. 3 pkt 3	3) w art. 52 w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu: „4) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560” w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji;	
			Art. 3 pkt 4	4) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu: „Rozdział 9a Działania Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji	

				Art. 53a Prezes Urzędu Zamówień Publicznych wykonując zadania państwa członkowskiego w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o zawarcie umowy koncesji podejmuje czynności na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560.(...)”.	
			Art. 4 pkt 3	3) w art. 469 w pkt 24 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 25 w brzmieniu: „25) wykonuje zadania państwa członkowskiego, o których mowa w art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 i art. 38 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2560 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny (Dz. Urz. UE L 330 z 23.12.2022, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2022/2560”, w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia.”;	
			Art. 4 pkt 6	6) po dziale XI dodaje się dział XIa w brzmieniu: „Dział XIa Działania Prezesa Urzędu w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w	

				kontekście postępowań o udzielenie zamówienia Art. 617a. Prezes Urzędu wykonując zadania państwa członkowskiego w zakresie subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia podejmuje czynności na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560. (...) Art. 617e. 1. Prezes Urzędu w toku prowadzonej kontroli, o której mowa w dziale XI rozdziale 2, weryfikuje dopełnienie przez zamawiającego obowiązków, o których mowa w art. 28 i art. 29 rozporządzenia 2022/2560. (...)."	
Art. 38 ust. 4	Termin przedawnienia upływa najpóźniej w dniu, w którym upłynął okres dwukrotnie dłuższy od okresu przedawnienia, jeżeli Komisja nie przyjęła: a) decyzji na podstawie art. 10 lub 11 w przypadkach określonych w ust. 1 niniejszego artykułu; lub b) decyzji nakładającej grzywnę lub okresową karę pieniężną w sytuacji określonej w ust. 2 niniejszego artykułu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 38 ust. 5	Termin przedawnienia zostaje zawieszony na okres, w którym decyzja Komisji jest	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	przedmiotem postępowania toczącego się przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 39 ust. 1	Przedsiębiorstwo nie może realizować operacji finansowych ani umów w celu obejścia wymogów dotyczących zgłaszania określonych w art. 21 ust. 1 i 5 oraz art. 29 ust. 1, 5 i 8.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 39 ust. 2	Jeżeli Komisja podejrzewa, że przedsiębiorstwo stosowało lub stosuje praktykę, o której mowa w ust. 1, może zażądać od tego przedsiębiorstwa przekazania informacji, które Komisja uważa za konieczne w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo to stosowało lub stosuje praktyki, o których mowa w ust. 1, i może wszcząć przegląd na podstawie art. 21 ust. 4 lub art. 30 ust. 4.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 40 ust. 1	Komisja podaje do wiadomości publicznej skrócone zawiadomienie o decyzjach przyjętych na podstawie art. 10 ust. 3 lit. a), umożliwiając wyrażenie opinii osobie fizycznej lub prawnej, państwowi członkowskiemu lub państwu trzeciemu, które przyznało subsydlum zagraniczne.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 40 ust. 2	Komisja publikuje w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej decyzje przyjęte na podstawie art. 11 ust. 2, 3 i 4, art. 25 ust. 3 i 6 oraz art. 31 ust. 1, 2 i 3.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 40 ust. 3	Podczas podawania do wiadomości publicznej skróconych zawiadomień i decyzji Komisja należycie uwzględnia uzasadnione interesy przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	tajemnic przedsiębiorstwa i innych informacji poufnych.				
Art. 41 ust. 1	Komisja niezwłocznie notyfikuje decyzję przedsiębiorstwu lub związkowi przedsiębiorstw, do których jest ona skierowana, i umożliwia temu przedsiębiorstwu lub związkowi przedsiębiorstw wskazanie Komisji, które informacje zawarte w decyzji są jego zdaniem poufne.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 41 ust. 2	Komisja informuje daną instytucję zamawiającą lub dany podmiot zamawiający o decyzji przyjętej na podstawie art. 31 ust. 1 i 3 skierowanej do wykonawcy uczestniczącego w postępowaniu o udzielenie zamówienia.	NIE			
Art. 41 ust. 3	Decyzje podjęte na podstawie art. 29 ust. 4 i art. 31 ust. 2 skierowane są do danej instytucji zamawiającej lub danego podmiotu zamawiającego. Komisja przekazuje wykonawcy, który został objęty zakazem udzielenia zamówienia, egzemplarz tej decyzji.	NIE			
Art. 42 ust. 1	Przed przyjęciem decyzji na podstawie art. 11, 12, 17, 18, art. 25 ust. 3, art. 26, 31 lub 33 Komisja umożliwia przedsiębiorstwu objętemu postępowaniem przekazanie uwag dotyczących uzasadnienia, na którego podstawie Komisja planuje przyjąć decyzję.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 42 ust. 2	Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, decyzja na podstawie art. 12 może zostać przyjęta tymczasowo, a przedsiębiorstwu objętemu postępowaniem nie umożliwia się wcześniejszego przekazania uwag, pod warunkiem że Komisja	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	umożliwi mu to jak najszybciej po przyjęciu swojej decyzji.				
Art. 42 ust. 3	Podstawą decyzji przyjętej przez Komisję może być wyłącznie uzasadnienie, w odniesieniu do którego dane przedsiębiorstwa miały możliwość przekazania uwag.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 42 ust. 4	Aby skorzystać ze swojego prawa na podstawie ust. 1, przedsiębiorstwo objęte postępowaniem jest uprawnione do dostępu do dokumentacji Komisji. Prawo dostępu do dokumentacji nie obejmuje informacji poufnych, dokumentów wewnętrznych Komisji ani państw członkowskich, w szczególności korespondencji między Komisją a państwami członkowskimi. Prawo dostępu do dokumentacji jest ograniczone uzasadnionym interesem przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw w odniesieniu do ochrony ich tajemnic przedsiębiorstwa i innych informacji poufnych. Komisja może zwrócić się do przedsiębiorstwa objętego postępowaniem oraz przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw, które przekazały informacje Komisji, o porozumienie się w sprawie warunków ujawniania informacji. W przypadku braku porozumienia między przedsiębiorstwami lub związkami przedsiębiorstw co do tych warunków Komisja jest uprawniona do określenia warunków ujawniania informacji. Żaden przepis niniejszego ustępu nie uniemożliwia Komisji wykorzystania i ujawnienia w niezbędnym zakresie informacji	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	wykazującej istnienie subsydium zagranicznego zakłócającego rynek wewnętrzny.				
Art. 43 ust. 1	Informacje uzyskane na podstawie niniejszego rozporządzenia są wykorzystywane wyłącznie do celów, do których je uzyskano, chyba że przekazujący informacje uzgodni inaczej.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 43 ust. 2	Państwa członkowskie oraz Komisja, ich urzędnicy i inne osoby pracujące pod ich nadzorem zapewniają ochronę informacji poufnych uzyskanych podczas stosowania niniejszego rozporządzenia zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami. W tym celu nie ujawniają one informacji objętych obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej uzyskanych na podstawie niniejszego rozporządzenia.	TAK	Art. 3 pkt 4	4) po rozdziale 9 dodaje się rozdział 9a w brzmieniu: „(...)” Art. 53d. 1. Nie ujawnia się informacji powziętych w związku z przeprowadzaniem czynności służbowych na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3 rozporządzenia 2022/2560, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa oraz innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, a także innych informacji wymagających ochrony ze względu na ich poufny charakter. Przepis nie dotyczy wymiany informacji z Komisją Europejską na podstawie rozporządzenia 2022/2560.”.	Zagwarantowanie ochrony informacji poufnych w związku z wykonywaniem zadań na podstawie rozporządzenia 2022/2560 w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia, a także zawierania umów koncesji na roboty budowlane lub usługi. W przypadku Prezesa UOKiK stosowaniu wskazanego artykułu rozporządzenia 2022/2560 służy art. 71 ustawy o z dnia z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów.
			Art. 4 pkt 6	6) po dziale XI dodaje się dział XIa w brzmieniu: Art. 617d. 1. Nie ujawnia się informacji powziętych w związku z przeprowadzaniem czynności służbowych na podstawie art. 13 ust. 5, art. 14 ust. 5–7, art. 36 ust. 1 oraz art. 38 ust. 3	

				rozporządzenia 2022/2560, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa oraz innych informacji podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, a także innych informacji wymagających ochrony ze względu na ich poufny charakter. Przepis nie dotyczy wymiany informacji z Komisją Europejską na podstawie rozporządzenia 2022/2560.”.	
Art. 43 ust. 3	Ust. 1 i 2 nie stanowią przeszkody dla publikacji statystyk i sprawozdań, które nie zawierają informacji umożliwiających identyfikację poszczególnych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 43 ust. 4	Ujawnianie informacji przekazanych na podstawie niniejszego rozporządzenia odbywa się bez uszczerbku dla ochrony podstawowych interesów bezpieczeństwa państw członkowskich.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 44 ust.1	Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania art. 101, 102, 106, 107 i 108 TFUE, rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 i rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 44 ust. 2	Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 44 ust. 3	Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia (UE) 2019/452.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 44 ust. 4	Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/1031.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 44 ust. 5	Niniejsze rozporządzenie jest nadrzędne wobec rozporządzenia (UE) 2016/1035 do czasu, w którym to ostatnie rozporządzenie zacznie mieć zastosowanie, zgodnie z jego art. 18. Jeżeli po tej dacie subsydium zagraniczne objęte jest zakresem stosowania zarówno rozporządzenia (UE) 2016/1035, jak i niniejszego rozporządzenia, nadrzędne jest rozporządzenie (UE) 2016/1035. Przepisy niniejszego rozporządzenia mające zastosowanie do zamówień publicznych i koncentracji są jednak nadrzędne wobec rozporządzenia (UE) 2016/1035.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 44 ust. 6	Niniejsze rozporządzenie jest nadrzędne wobec rozporządzenia (EWG) nr 4057/86.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 44 ust. 7	Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania rozporządzenia Rady (UE) 2019/712. Koncentracje określone w art. 20 niniejszego rozporządzenia, dotyczące przewoźników lotniczych, podlegają przepisom rozdziału 3 niniejszego rozporządzenia. Postępowania o udzielenie zamówienia dotyczące przewoźników lotniczych, podlegają przepisom rozdziału 4 niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 44 ust. 8	Niniejsze rozporządzenie interpretuje się spójnie z dyrektywami 2009/81/WE, 2014/23/UE, 2014/24/UE i 2014/25/UE i dyrektywami Rady 89/665/EWG (26) i 92/13/EWG.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 44 ust. 9	Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody w korzystaniu przez Unię z jej praw ani w wywiązywaniu się przez Unię z jej zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych. Nie przeprowadza się postępowania na podstawie niniejszego rozporządzenia ani nie nakłada się ani nie podtrzymuje środków, jeżeli takie postępowanie lub środki byłyby sprzeczne ze zobowiązaniami Unii wynikającymi z zawartej przez nią odpowiedniej umowy międzynarodowej. W szczególności nie podejmuje się działań na podstawie niniejszego rozporządzenia, które oznaczałyby konkretne działanie przeciwko subsydium w rozumieniu art. 32.1 Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych, przyznanemu przez państwo trzecie będące członkiem Światowej Organizacji Handlu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 45	Zgodnie z art. 261 TFUE Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej ma nieograniczone prawo orzekania w zakresie kontroli decyzji, w drodze których Komisja nałożyła grzywny lub okresowe kary pieniężne. Może on uchylić, obniżyć lub podwyższyć nałożoną grzywnę lub okresową karę pieniężną.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 46 ust. 1	Najpóźniej 12 stycznia 2026 r. Komisja publikuje, a następnie regularnie aktualizuje wytyczne dotyczące: a) stosowania kryteriów pozwalających stwierdzić, że na rynku wewnętrznym istnieje zakłócenie zgodnie z art. 4 ust. 1; b) stosowania testu bilansującego zgodnie z art. 6; c) korzystania przez Komisję z uprawnienia do żądania uprzedniego zgłoszenia koncentracji zgodnie z art. 21 ust. 5 lub zagranicznych wkładów finansowych otrzymanych przez wykonawcę w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia zgodnie z art. 29 ust. 8; oraz d) oceny zakłócenia w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia, o którym mowa w art. 27.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 46 ust. 2	Przed wydaniem wytycznych, o których mowa w ust. 1, Komisja prowadzi stosowne konsultacje z zainteresowanymi stronami i państwami członkowskimi. Podstawą wytycznych jest doświadczenie zdobyte w trakcie wdrażania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 47 ust. 1	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych w odniesieniu do: a) formy, treści i szczegółów proceduralnych dotyczących zgłaszania koncentracji, zgodnie z art. 21, w tym ewentualnej procedury uproszczonej, z uwzględnieniem w jak największym stopniu celu, jakim jest ograniczenie obciążeń administracyjnych dla stron przedkładających zgłoszenie na podstawie art. 21	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	niniejszego rozporządzenia i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 139/2004; b) formy, treści i szczegółów proceduralnych dotyczących zgłoszeń zagranicznych wkładów finansowych i oświadczeń o ich braku w kontekście postępowań o udzielenie zamówienia na podstawie art. 29, w tym ewentualnej procedury uproszczonej; c) szczegółów proceduralnych dotyczących oświadczeń ustnych na podstawie art. 13 ust. 7, art. 14 ust. 2 lit. c) i art. 15; d) szczegółów ujawniania informacji na podstawie art. 42 i zachowania tajemnicy zawodowej na podstawie art. 43; e) formy, treści i szczegółów proceduralnych dotyczących wymogów w zakresie przejrzystości; f) szczegółowych przepisów dotyczących obliczania terminów; g) szczegółów proceduralnych i terminów proponowania zobowiązań na podstawie art. 25 i 31; h) szczegółowych przepisów dotyczących kroków proceduralnych, o których mowa w art. 29 - 32, odnoszących się do postępowań dotyczących postępowań o udzielenie zamówienia				
Art. 47 ust. 2	Akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 48 ust. 2.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 47 ust. 3	Przed przyjęciem środków na podstawie ust. 1 Komisja podaje do wiadomości publicznej ich	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga

	projekt i zwraca się o zgłaszanie uwag w podanym przez siebie terminie. Termin ten jest określony przez Komisję i nie może być krótszy niż cztery tygodnie.				przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 47 ust. 4	Pierwsze akty wykonawcze, o których mowa w ust. 1, są przyjmowane do 12 lipca 2023 r.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 48 ust. 1	Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 48 ust. 2	W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 49 ust. 1	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu zmiany, w razie konieczności, progu powodującego obowiązek zgłoszenia koncentracji określonego w art. 20 ust. 3 lit. a) polegającej na zwiększeniu lub zmniejszeniu tego progu o maksymalnie 20 %, po tym jak Komisja: a) oceni ten próg w świetle doświadczenia zdobytego w trakcie wdrażania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia; oraz b) stwierdzi, że konieczna jest zmiana tego progu w celu:	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	(i) zapewnienia, by procedury zgłaszania określone w rozdziale 3 umożliwiały dokładną identyfikację subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny; PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 23.12.2022 L 330/39 (ii) zapewnienia racjonalności obciążeń administracyjnych dla Komisji i danych przedsiębiorstw; oraz (iii) zwiększenia skuteczności stosowania niniejszego rozporządzenia.				
Art. 49 ust. 2	Do celów oceny konieczności zmiany, na podstawie ust. 1, progu powodującego obowiązek zgłoszenia Komisja przeprowadza ocenę progu obejmującą określony okres, który nie może być krótszy niż dwa lata, w szczególności na podstawie poniższych obiektywnych kryteriów: a) odsetek zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 21 ust. 1, których skutkiem było zamknięcie przez Komisję wstępnego przeglądu na podstawie art. 10 ust. 4, albo przyjęcie przez Komisję decyzji o niezgłaszaniu sprzeciwu na podstawie art. 25 ust. 3 lit. b); b) odsetek zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 21 ust. 1, których skutkiem było przyjęcie przez Komisję decyzji zakazującej koncentracji na podstawie art. 25 ust. 3 lit. c), albo przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 25 ust. 3 lit. a); c) odsetek zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 21 ust. 5, których skutkiem było przyjęcie	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	przez Komisję decyzji zakazującej koncentracji na podstawie art. 25 ust. 3 lit. c), albo przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 25 ust. 3 lit. a); d) odsetek decyzji przyjętych w następstwie przeglądu z urzędu na podstawie art. 9, w kontekście koncentracji, które nie były koncentracjami podlegającymi zgłoszeniu w rozumieniu art. 20, które skutkowały albo decyzją nakładającą środki kompensacyjne na podstawie art. 11 ust. 2 albo decyzją nakładającą zobowiązania na podstawie art. 11 ust. 3; e) porównanie między progiem określonym w art. 20 ust. 3 lit. a) a średnim łącznym obrotem powyżej tego progu, w przypadkach, których skutkiem było przyjęcie decyzji zakazującej koncentracji na podstawie art. 25 ust. 3 lit. c), albo przyjęcie decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 25 ust. 3 lit. a); f) liczba zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 21 ust. 1 i ewolucja tej liczby.				
Art. 49 ust. 3	Podniesienie progów, o których mowa w art. 20 ust. 3 lit. a), jest możliwe, gdy ocena, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wykazała, że: a) duża część decyzji zakazujących koncentracji przyjętych na podstawie art. 25 ust. 3 lit. c) albo decyzji nakładających zobowiązania przyjętych na podstawie art. 25 ust. 3 lit. a) dotyczyła przypadków, w których łączny obrót powyżej progu, o którym mowa w art. 20 ust. 3 lit. a), był znacznie wyższy niż ten próg; lub	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	b) skutkiem dużej części zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 21 ust. 1 było zamknięcie przez Komisję wstępnego przeglądu na podstawie art. 10 ust. 4, albo przyjęcie przez Komisję decyzji o niezgłaszaniu sprzeciwu na podstawie art. 25 ust. 3 lit. b).				
Art. 49 ust. 4	Obniżenie progów, o których mowa w art. 20 ust. 3 lit. a), jest możliwa, gdy ocena, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, wykazała, że: a) skutkiem dużej części zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 21 ust. 5 było przyjęcie przez Komisję decyzji zakazującej koncentracji na podstawie art. 25 ust. 3 lit. c), albo przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 25 ust. 3 lit. a); lub b) skutkiem dużej części przeglądów z urzędu dotyczących subsydiów zagranicznych w kontekście koncentracji, które nie były koncentracjami podlegającymi zgłoszeniu w rozumieniu art. 20, było przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej środki kompensacyjne na podstawie art. 11 ust. 2, albo przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 11 ust. 3.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 49 ust. 5	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu zmiany, w razie konieczności, progów powodujących obowiązek zgłoszenia określonych w art. 28 ust. 1 lit. a) i art. 28 ust. 2 w odniesieniu do zamówień publicznych, polegającej na zwiększeniu lub	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	zmniejszeniu ich o maksymalnie 20 %, po tym jak Komisja: a) oceni te progi w świetle doświadczenia zdobytego w trakcie wdrażania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia; oraz b) stwierdzi, że konieczna jest zmiana tych progów w celu: (i) zapewnienia, by procedury zgłaszania określone w rozdziale 4 umożliwiały dokładną identyfikację subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny; (ii) zapewnienia racjonalności obciążeń administracyjnych dla Komisji i danych wykonawców; oraz (iii) zwiększenia skuteczności stosowania niniejszego rozporządzenia.				
Art. 49 ust. 6	W celu oceny konieczności zmiany, na podstawie ust. 5, progu powodującego obowiązek zgłoszenia Komisja prze prowadza ocenę progu dotyczącą określonego okresu, który nie może być krótszy niż dwa lata, w szczególności na podstawie poniższych obiektywnych kryteriów: a) odsetek zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 29 ust. 1, których skutkiem było zamknięcie przez Komisję wstępnego przeglądu na podstawie art. 10 ust. 4, albo przyjęcie przez Komisję decyzji o niezgłaszaniu sprzeciwu na podstawie art. 31 ust. 3;	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

b) odsetek zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 29 ust. 1, których skutkiem było przyjęcie przez Komisję decyzji zakazującej udzielenia zamówienia na podstawie art. 31 ust. 2, albo przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 31 ust. 1; c) odsetek zgłoszeń na podstawie art. 29 ust. 8, których skutkiem było przyjęcie przez Komisję decyzji zakazującej udzielenia zamówienia na podstawie art. 31 ust. 2, albo przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 31 ust. 1; d) liczba decyzji nakładających środki kompensacyjne na podstawie art. 11 ust. 2 i liczba decyzji nakładających zobowiązania na podstawie art. 11 ust. 3 przyjętych w następstwie przeglądu z urzędu na podstawie art. 9, dotyczącego zagranicznych wkładów finansowych w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia, które nie podlegały zgłoszeniu w rozumieniu art. 28 ust. 1 lub wchodziły w zakres stosowania art. 30 ust. 4, w odniesieniu do całkowitej liczby takich przeglądów z urzędu; e) porównanie między odpowiednimi progami określonymi w art. 28 ust. 1 lit. a) i art. 28 ust. 2 a średnią szacunkową wartością zamówienia lub średnią wartością części zamówienia powyżej odpowiedniego progu w przypadkach, których skutkiem była decyzja zakazująca udzielenia zamówienia na podstawie art. 31 ust. 2, albo				
--	--	--	--	--

	decyzja nakładająca zobowiązania na podstawie art. 31 ust. 1; f) liczba zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 29 ust. 1 i ewolucja tej liczby.				
Art. 49 ust. 7	Podniesienie progów powodujących obowiązek zgłoszenia jest możliwe, gdy ocena, o której mowa w ust. 6, wykazała, że: a) duża część decyzji zakazujących udzielenia zamówienia na podstawie art. 31 ust. 2 i decyzji nakładających zobowiązania na podstawie art. 31 ust. 1 dotyczyła przypadków, w których szacunkowa wartość zamówień powyżej progu, o którym mowa w art. 28 ust. 1 lit. a), lub wartość części zamówienia, o którą ubiegano się, przekraczająca próg, o którym mowa w art. 28 ust. 2, były znacząco wyższe niż odpowiednie progi określone w art. 28 ust. 1 lit. a) i art. 28 ust. 2; lub b) skutkiem dużej części zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 29 ust. 1 było zamknięcie przez Komisję wstępnego przeglądu na podstawie art. 10 ust. 4, albo przyjęcie przez Komisję decyzji o niezgłaszaniu sprzeciwu na podstawie art. 31 ust. 3.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 49 ust. 8	Obniżenie progów jest możliwe, gdy ocena, o której mowa w ust. 6, wykazała, że: a) skutkiem dużej części zgłoszeń przedłożonych na podstawie art. 29 ust. 8 było przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 31 ust. 1, albo przyjęcie przez	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	Komisję decyzji zakazującej udzielenia zamówienia na podstawie art. 31 ust. 2; lub b) skutkiem dużej części przeglądów z urzędu dotyczących zagranicznych wkładów finansowych w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia, które nie podlegały zgłoszeniu w rozumieniu art. 28 ust. 1 lub wchodziły w zakres stosowania art. 30 ust. 4, było przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej środki kompensacyjne na podstawie art. 11 ust. 2, albo przyjęcie przez Komisję decyzji nakładającej zobowiązania na podstawie art. 11 ust. 3.				
Art. 49 ust. 9	Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu skrócenia terminów na przeprowadzenie wstępnego przeglądu i postępowania szczegółowego określonych w art. 25 ust. 2 i 4 w odniesieniu do zgłoszonych koncentracji i w art. 30 ust. 2, 5 i 6 w odniesieniu do zagranicznych wkładów finansowych w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia. Komisja może przyjąć takie akty delegowane w celu skrócenia terminów określonych w art. 25 ust. 2 i 4 oraz w art. 30 ust. 2, 5 i 6, w przypadku, gdy z praktyki Komisji w stosowaniu niniejszego rozporządzenia wynika, że ocena może zostać przeprowadzona przez nią w krótszym czasie.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 50 ust. 1	Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 50 ust. 2	Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 49 ust. 1 i 5, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 12 stycznia 2025 r.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 50 ust. 3	Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 49 ust. 9, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 12 stycznia 2025 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 50 ust. 4	Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 49 ust. 1, 5 i 9, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 50 ust. 5	Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.				
Art. 50 ust. 6	Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 50 ust. 7	Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 49 ust. 1, 5 i 9 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 51	Komisja przyjmuje odrębny akt delegowany w odniesieniu do każdego z uprawnień przekazanych jej na podstawie niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 52 ust. 1	Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie roczne na temat stosowania i wdrażania niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 52 ust. 2	Najpóźniej 13 lipca 2026 r., a następnie co trzy lata, Komisja dokonuje przeglądu swojej praktyki w zakresie stosowania i egzekwowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności w odniesieniu do stosowania art. 4, 5, 6 i 9 oraz do progów powodujących obowiązek zgłoszenia określonych w art. 20 ust. 3, art. 28 ust. 1 i 2 i przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie, załączając do niego, w przypadku gdy Komisja uzna to za stosowne, odpowiednie wnioski ustawodawcze. W kontekście tego przeglądu Komisja składa sprawozdanie na temat zmian w stosunkach między narodowych w odniesieniu do systemów kontroli subsydiów państw trzecich.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 52 ust. 3	W przypadku gdy Komisja uzna za stosowne załączenie do sprawozdania odpowiednich wniosków ustawodawczych, wnioski te mogą zawierać: a) zmianę progów powodujących obowiązek zgłoszenia określonych w art. 20 i 28; b) zwolnienie niektórych kategorii danych przedsiębiorstw z obowiązku zgłaszania na podstawie art. 21 i 29, zwłaszcza jeżeli praktyka Komisji pozwala na zidentyfikowanie działalności gospodarczej, w przypadku której jest	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

	mało prawdę podobne, że subsydia zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny; c) ustanowienie konkretnych progów powodujących obowiązek zgłoszenia dla niektórych sektorów gospodarki lub zróżnicowanych progów dla różnych rodzajów zamówień publicznych, w szczególności jeżeli praktyka Komisji umożliwia identyfikację działalności gospodarczej, w przypadku której istnieje większe prawdopodobieństwo, że subsydia zagraniczne zakłóca rynek wewnętrzny, w tym w odniesieniu do sektorów strategicznych i infrastruktury krytycznej; d) zmianę terminów przeglądu i postępowań szczegółowych określonych w art. 25 i 30; e) uchYLENIE niniejszego rozporządzenia, jeżeli Komisja uzna, że wielostronne zasady dotyczące subsydiów zagranicznych zakłócających rynek wewnętrzny sprawiły, że niniejsze rozporządzenie stało się całkowicie zbędne.				
Art. 53 ust. 1	Niniejsze rozporządzenie stosuje się do subsydiów zagranicznych przyznanych w ciągu pięciu lat przed dniem 12 lipca 2023 r., w przypadku gdy takie subsydia zagraniczne zakłócają rynek wewnętrzny po dniu 12 lipca 2023 r.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 53 ust. 2	Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejsze rozporządzenie stosuje się do zagranicznych wkładów finansowych przyznanych w ciągu trzech lat przed 12 lipca 2023 r., w przypadku gdy takie zagraniczne wkłady finansowe zostały przyznane przedsiębiorstwu zgłaszającemu koncentrację lub wkłady finansowe w kontekście postępowania o udzielenie zamówienia na podstawie niniejszego rozporządzenia.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 53 ust. 3	Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do koncentracji, w przypadku których została zawarta umowa, została ogłoszona oferta publiczna lub został przejęty pakiet kontrolny przed 12 lipca 2023 r.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 53 ust. 4	Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do zamówień publicznych udzielonych lub postępowań rozpoczętych przed 12 lipca 2023 r.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 54 ust. 1	Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 54 ust. 2	Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 12 lipca 2023 r.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.

Art. 54 ust. 3	Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu art. 47 i 48 stosuje się od dnia 11 stycznia 2023 r., a art. 14 ust. 5, 6 i 7 stosuje się od dnia 12 January 2024 r.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.
Art. 54 ust. 4	Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 niniejszego artykułu art. 21 i 29 stosuje się od dnia 12 października 2023 r.	NIE			Przepis stosowany wprost. Nie wymaga przepisów krajowych służących stosowaniu.